

Ο ΠΟΛΙΤΗΣ

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΙΔΗΣΕΟΓΡΑΦΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΤΩΝ

ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗ 84 ■ Τ.Κ. 114 72 ΑΘΗΝΑ ■ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2022 ■ ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 667 ■ 2,50 ΕΥΡΩ

ΠΛΑΤΕΙΑ της ΜΕΓΑΛΗΣ του ΓΕΝΟΥΣ ΣΧΟΛΗΣ

Οι περισσότεροι Αθηναίοι έχουμε περάσει πολλές φορές από τη μικρή τριγωνική πλατεία, απέναντι από την είσοδο του εμβληματικού ξενοδοχείου Hilton. Στο γεμάτο από άνθη κέντρο της δεσπόζει ο Δρομέας, το γυάλινο άγαλμα ύψους 8 μέτρων, που φιλοτέχνησε ο Κώστας Βαρώτσος. Κατά τη διέλευση από το σημείο το βλέμμα μαγνητίζεται το τεράστιο και πρωτότυπο γυάλινο άγαλμα, κάνοντας να περνούν απαρατήρητες οι δυο λευκές μαρμάρινες πλάκες που αναγράφουν με μαύρα γράμματα την ονομασία της πλατείας: «Πλατεία Μεγάλης του Γένους Σχολής».

ΤΟΥ ΣΤΑΘΗ ΑΡΒΑΝΙΤΗ

εφυλλίζοντας ένα παλιό Δελτίο των Μεγαλοσχολιτών διαβάζουμε ότι η πλατεία πήρε το όνομα της περιωνύμου Πατριαρχικής Μεγάλης του Γένους Σχολής, στην 35η Συνεδρία της 5ης Δεκεμβρίου 1958 με την υπ. αριθμό 939 πράξη του Δημοτικού Συμβουλίου του Δήμου Αθηναίων και εγκρίθηκε με την 72710 απόφαση της 18ης Δεκεμβρίου 1958 της Νομαρχίας Αττικής.

Ήταν ένα ευχάριστο ιστορικό γεγονός, που πληροφορήθηκαν με χαρά από το Δ.Σ. του Συνδέσμου οι Μεγαλοσχολίτες που κατοικούσαν στην Αθήνα. Η είδηση για την απόφαση του πρώτου Δήμου της Ελλάδας, ο οποίος έδωσε το όνομα της σχολής σε αυτήν την κεντρική πλατεία επί της Λεωφόρου Βασιλίσσης Σοφίας, αναγνωρίζοντας τις υπηρεσίες που προσφέρει η Πατριαρχική Μεγάλη του Γένους Σχολή στο Ελληνικό Έθνος και Γένος.

> ΣΕΛΙΔΑ 29

ΟΙ «ΚΟΡΙΟΙ» ΔΗΛΗΤΗΡΙΑΖΟΥΝ ΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΖΩΗ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ

ΤΟ ΤΟΞΙΚΟ ΚΛΙΜΑ ΣΤΟ ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΣΚΗΝΙΚΟ ΠΡΟΟΙΩΝΙΖΕΙ ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ

ΤΟΥ ΑΝΤΩΝΗ Ι. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΥ

προκλήσεις της εποχής. «Είμαστε αποφασισμένοι να χειριστούμε όλα τα ζητήματα θεσμικά και να εμπιστευτούμε τις Αρχές της Πολιτείας και την ελληνική Δικαιοσύνη», λένε χαρακτηριστικά και προσθέτουν:

«Η θέση μας επί του ζητήματος των κακόβουλων λογισμικών παρακολούθησης είναι εξαρχής διαυγής και σταθερή. Το ζήτημα των πιθανών παρακολουθήσεων πρέπει να διερευνηθεί και μάλιστα ταχύτατα. Οι διαδικασίες διερεύνησης των περιστατικών και διαλεύκανσης της υπόθεσης, όπως και της απόδοσης των ευθυνών, εάν και όπου υπάρχουν, έχει ήδη δρομολογηθεί. Οφείλουμε όλοι να πράξουμε, ότι αναλογεί στον καθένα, προκειμένου να έχουμε αποτελέσματα το ταχύτερο δυνατόν. Έχουμε ξεκαθαρίσει εξαρχής ότι αδιαπραγμάτευτη βούλησή μας είναι να υπάρξει πλήρης διαλεύκανση των γεγονότων αυτών και να οδηγηθούμε στην απιγή τιμωρία τόσο των εμπλεκόμενων, όσο και των διασπορέων ψευδών και συκοφαντικών ειδήσεων».

> ΣΕΛΙΔΑ 3

Εν μέσω ενός πρωτοφανούς τοξικού κλίματος στην πολιτική και κοινωνική ζωή του τόπου, διανύουμε μια προεκλογική περίοδο όπου οι πρωταγωνιστές κινούνται στο κόκκινο με προοπτική μετωπικής σύγκρουσης.

Το ομιχλώδες τοπίο των υποκλοπών έχει προσδώσει εκρηκτικές διαστάσεις στην πολιτική αντιπαράθεση. Αν και όλοι δημοσιώς ομολογούν ότι πρέπει να γίνουν βήματα προς τα πίσω ώστε να αποκλιμακωθεί η ένταση, κανένας από τους δυο βασικούς «μονομάχους» δεν το πράττει. Την ίδια στιγμή οι καταγιστρικές αποκαλύψεις που βλέπουν το φως της δημοσιότητας δεν

επιτρέπουν δεύτερες σκέψεις στο στρατόπεδο της αξιωματικής αντιπολίτευσης.

Οι υποκλοπές έχουν δημιουργήσει εύφορο έδαφος για τον ΣΥΡΙΖΑ, ώστε να εξαπολύει καθημερινά ένα σφυροκόπημα. Ταυτόχρονα όμως, η πίεση που υφίσταται η κυβέρνηση, καλλιεργεί και προσδοκίες στην αντιπολίτευση οι οποίες ξεπερνούν τα δημοσκοπικά ποσοστά.

Στην κυβέρνηση θεωρούν ότι «η αξιωματική αντιπολίτευση προσπαθεί συστηματικά να αντιπολιτευτεί τοξικά, χωρίς τεκμήρια και στοιχεία, και φυσικά χωρίς προτάσεις και απαντήσεις για τα προβλήματα των πολιτών και τις

ΟΙ ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ

Θάνος Ζαράνγκας & Χρύσα Σπυροπούλου
συζητούν για τα βιβλία τους
και αλληλοανακρίνονται

9 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ
Παρασκευή • ώρα 6.00 μ.μ.

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ ο Πολίτης
ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗ 84 & ΚΑΛΛΙΔΡΟΜΙΟΥ - ΑΘΗΝΑ

επικαιρότητα

ΟΔΟΙΠΟΡΙΚΟ ΣΤΗΝ ΑΙΓΥΠΤΟ

Αλεξάνδρεια και Κάιρο με την Κοινότητα Νεοχωρίου.

Συμμετέχοντας στην προσκυνηματική εκδρομή 19-23 Οκτωβρίου 2022, επισκεφτήκαμε την καινούργια βιβλιοθήκη στην Αλεξάνδρεια και μετά το Πατριαρχείο Αλεξανδρείας, όπου είχαμε συνάντηση με τον Πάπα και Πατριάρχη Αλεξανδρείας και πάσης Αφρικής κ. Θεόδωρο Β΄.

Ο Πατριάρχης παρασημοφόρησε τον εντιμολ. Αρχοντα Μ. Χαρτοφύλακα της ΜΧΕ κ. Λάκη Βίγκα με τον Σταυρό του Αποστόλου Μάρκου. Άξιος! Σημειωτέον ότι ο κ. Βίγκας τιμάται για τρίτη φορά από έναν Πατριάρχη!

Την ίδια μέρα φιλοξενηθήκαμε και γευματίσαμε στον Ελληνικό Ναυτικό Όμιλο, μαζί με τον Πατριάρχη Αλεξανδρείας.

Τις επόμενες ημέρες επισκεφτήκαμε: Το σπίτι του Καβάφη όπου απαγγείλαμε ποιήματα, την Ελληνική Κοινότητα και γευματίσαμε μαζί τους αισθανόμενοι δέος και συγκίνηση, αφού κατά τη διάρκεια του γεύματος μας τίμησε η μαθητιώσα νεολαία. Παρακολουθήσαμε με μεγάλη χαρά τους ελληνικούς παραδοσιακούς χορούς από τους νέους. Επισκεφτήκαμε επίσης το Ελληνικό Κοιμητήριο, το Αρχαιολογικό Μουσείο Καΐρου, την Ιερά Μονή Αγίου Γεωργίου Καΐρου, όπου συμμετείχαμε στη Θ. Λειτουργία και ακολούθησε δεξίωση στην Κοινοτική αίθουσα. Επισκεφτήκαμε ακόμη κατακόμβες, τάφους Πατριαρχών και βεβαίως τις Πυραμίδες. Επιστρέφοντας στην Πόλη ήμασταν πλουσιότεροι σε γνώσεις και εμπειρίες!

Ευχαριστούμε θερμά τον Πρόεδρο της Κοινότητας Νεοχωρίου κ. Λάκη Βίγκα και τους συνεργάτες του για την άψογη διοργάνωση, προσδοκώντας για τα επόμενα.

Παναγιώτα Μπίση

ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗ ΣΤΟ ΗΝΩΜΕΝΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ

Την 23η Οκτωβρίου 2022 πραγματοποιήθηκε συνάντηση στο Λονδίνο με την Α.Θ.Π. τον Οικουμενικό Πατριάρχη κ.κ. Βαρθολομαίο και των Προέδρων αφενός του ΣΥΡΚΙ κ. Γιώργου Παπαλιάρη και αφετέρου του Συλλόγου Κωνσταντινουπολιτών Ηνωμένου Βασιλείου (ACGUK.NET) κ. Πάνου Αναγνωστόπουλου.

Στη συνάντηση, η οποία διήρκεσε αρκετή ώρα, συζητήθηκαν κυρίως τα θέματα που απασχολούν ιδιαίτερα τους Κωνσταντινουπολίτες που διαμένουν στο Ηνωμένο Βασίλειο, οι οποίοι όπως σημείωσε ο κ. Αναγνωστόπουλος «ποτέ δεν ξέχασαν ότι κατ'άγονται από την Πόλη και ότι αποτελούν τέκνα της Μητρός Εκκλησίας».

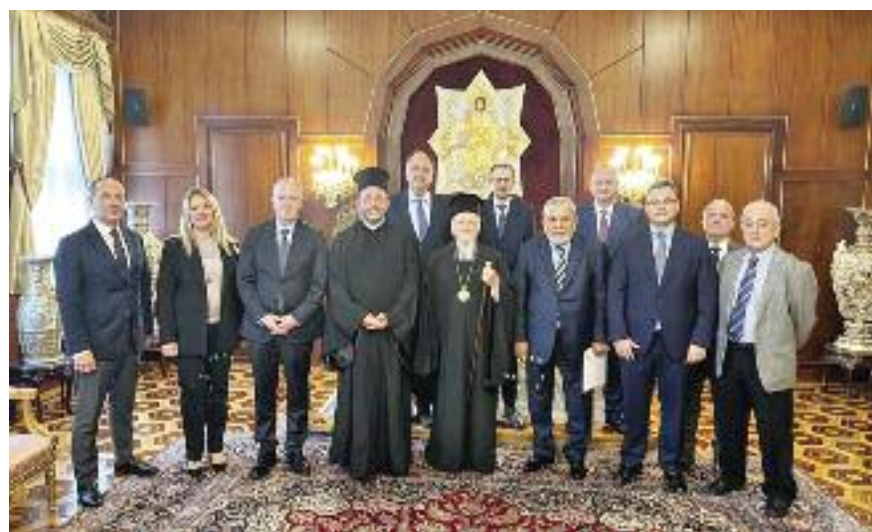
Τέλος επανέλαβε τη συμπάρασταση και υποστήριξη προς το Οικουμενικό Πατριαρχείο σχετικά με την παγκόσμια αποστολή του για ειρήνη, αμοιβαία κατανόηση και προστασία του περιβάλλοντος.

Στη συνέχεια τον λόγο έλαβε ο κ. Παπαλιάρης, ο οποίος εξέφρασε τη χαρά του για τη συνάντηση αυτή ενώπιον του Οικουμενικού Πατριάρχη και συμπλήρωσε ότι «οι αρχές του ΣΥΡΚΙ είναι η αλληλεγγύη με τους ανά τον κόσμο Κωνσταντινουπολίτες και η συμπάρασταση προς τους ομογενείς που ζούνε στην Πόλη, Ίμβρο και Τένεδο».

Και συμπλήρωσε: «Προσδοκούμε και αναμένουμε την έναρξη συνεργασίας με τον Σύλλογό σας προς όφελος της Οικουμενικής Ρωμιοσύνης και του Πατριαρχείου μας, ξεκινώντας ίσως από τα πιο απλά και αναγκαία τη γνωριμία των παιδιών σας, των νέων που είναι δεύτερης και τρίτης γενιάς Κωνσταντινουπολίτες, Ίμβριοι και Τενέδιοι, να επισκεφθούν τις πατρίδες των γονιών τους και να γνωρίσουν από κοντά το Οικουμενικό μας Πατριαρχείο, την Ελληνική Κοινότητα της Τουρκίας αλλά και την ίδια τη χώρα που ζούμε».

Ο κ. Αναγνωστόπουλος ανακοίνωσε ότι ο Σύλλογος Κωνσταντινουπολιτών Ηνωμένου Βασιλείου ήδη σχεδιάζει μία εκδρομή στην Πόλη τον Οκτώβριο του 2023 και θα είναι μεγάλη τιμή και χαρά όλων των μελών του Συλλόγου να επισκεφτούν τον Παναγιώτατο στο Φανάρι και να γνωριστούν από κοντά με τα μέλη του ΣΥΡΚΙ.

Τέλος, ο Οικουμενικός Πατριάρχης εξέφρασε την ευαρέσκεια του και δήλωσε χαρούμενος για τη σημαντική αυτή συνάντηση λέγοντας: «Χαίρομαι που τα ανά τον κόσμο τέκνα της Μητρός Εκκλησίας είναι ενεργά και εργάζονται υπέρ της ειρήνης του σύμπαντος κόσμου, της διατήρησης και προώθησης του πνεύματος του Φαναρίου και της Ρωμιοσύνης καθώς και διαφύλαξης των παραδόσεών μας».

ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΣΥΡΚΙ ΚΑΙ ΒΑΛΟΥΚΛΗ ΜΕ ΤΗΝ Α.Θ.Π.

Την Τετάρτη, 19 Οκτωβρίου 2022, μετέβησαν στο Οικουμενικό Πατριαρχείο τα Διοικητικά Συμβούλια των Φιλανθρωπικών Καταστημάτων Βαλουκλή, υπό την προεδρεία του κ. Κώστα Ιωαννίδη, και του Συνδέσμου Υποστήριξης Ρωμαϊκών Κοινοτικών Ιδρυμάτων (ΣΥ.Ρ.Κ.Ι.) υπό την προεδρεία του κ. Γιώργου Παπαλιάρη, και συναντήθηκαν από κοινού με την Α.Θ.Π., τον Οικουμενικό Πατριάρχη κ.κ. Βαρθολομαίο.

Στην αρχή ο Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος, αφού καλωσόρισε τους εκπροσώπους των ανωτέρω Συμβουλίων και εξέφρασε την ικανοποίησή Του για την πραγματοποίηση της συνάντησης στην έδρα του Οικουμενικού Πατριαρχείου, ενημερώθηκε από τα δύο Διοικητικά Συμβούλια σχετικά με την καταστροφική πυρκαγιά που υπήρξε στο Γηροκομείο Βαλουκλή και για την πορεία των μελετών και των έργων αποκατάστασής του. Υπήρξε συζήτηση επ' αυτών και ο Οικουμενικός Πατριάρχης εξέφρασε την ευαρέσκειά Του για το επιτελούμενο έργο.

Στη συνέχεια ο ΣΥ.Ρ.Κ.Ι. ενημέρωσε την Α.Θ.Π. για τις επερχόμενες Κοινοτικές-Βακουφικές εκλογές και τη σχετική προετοιμασία, για τους καταλόγους των ψηφοφόρων ανά περιοχή και την εργασία που γίνεται στον τομέα των υποψηφίων.

Τέλος οι Πρόεδροι των Διοικητικών Συμβουλίων ενημέρωσαν τον κ.κ. Βαρθολομαίο για τα ομογενειακά θέματα και προβλήματα που υπάρχουν και ζήτησαν την Πατριαρχική ευλογία για την ενδυνάμωση του έργου τους.

Στη συνάντηση, εκτός από τον Μέγα Πρωτοσύγκελλο κ. Θεόδωρο, τον οποίο αμφότεροι οι Πρόεδροι συνεχάρησαν για τα νέα πανεπιστημιακά του καθήκοντα, παραβρέθηκαν οι κ.κ. Γιάννης Σκαρλάτος, Γιάννης Δεμιρτζόγλου, Θεοδώρα Διακρούση, Πέτρος Μπαζγκάρλο, Νίκος Καλαμάρης, Κωνσταντίνος Κυρατζόπουλος, Στράτος Δολτσινιάδης και Μιχάλης Πουσκιούλογλου.

Η συνάντηση διήρκεσε μία ώρα και ακολούθησε γεύμα στην Πατριαρχική Τράπεζα.

Μαυρομυιάδη 84 & Καλλιδορίου, 114 72 ΑΘΗΝΑ
Τηλ. 210 8817341, e-mail: ekdoseis.tsoukatou@yahoo.gr,
www.tsoukatou.gr

ΙΔΡΥΤΗΣ: ΑΘΗΝΟΔΩΡΟΣ Π. ΤΣΟΥΚΑΤΟΣ
ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ - ΕΚΔΟΤΗΣ: ΔΗΜΗΤΡΗΣ Π. ΤΣΟΥΚΑΤΟΣ
ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ ΕΚΔΟΣΗΣ: ΠΗΝΕΛΟΠΗ ΤΣΟΥΚΑΤΟΥ
ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ - ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΙΣ ΤΟΥΡΚΙΚΩΝ: ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ
ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ: ΑΝΤΩΝΗΣ Ι. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ (antonopoulos10@gmail.com)
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΣΟΥΚΑΤΟΥ
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ: ΣΤΕΦΑΝΙΑ ΚΑΚΑΝΗ
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ: NEW PRESS HOLD

Ωράριο γραφείων: Δευτέρα έως Παρασκευή 10.00-18.00

Τα ενυπόγραφα άρθρα εκφράζουν τις απόψεις αυτών που τα υπογράφουν και όχι κατ' ανάγκη της εφημερίδας. Η εφημερίδα διατηρεί το δικαίωμα της αλλαγής ή περικοπής των κειμένων, όταν αυτό κρίνεται αναγκαίο. Η εφημερίδα δέχεται κείμενα μέχρι τις 15 κάθε μήνα.

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Ετήσια για όλη την Ελλάδα	30 ευρώ
Για τους Οργανισμούς	35 ευρώ
Για Σωματεία - Συλλόγους	35 ευρώ
Για την Ε.Ε.	53 ευρώ
Για την Τουρκία	53 ευρώ
Για τις υπόλοιπες χώρες	53 ευρώ

ΤΡΟΠΟΙ ΠΛΗΡΩΜΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ:

Στα γραφεία μας καθημερινά 10.00-18.00, με εισπράκτορα, μετά από τηλεφώνημα, με ταχυδρομική επιταγή, στις τράπεζες:

ΕΘΝΙΚΗ: 110/936221-54 - IBAN: GR870110110000011093622154

επικαιρότητα

Μια προσωπική εξομολόγηση

ΤΗΣ Π. ΤΣΟΥΚΑΤΟΥ

Τελευταίος μήνας του χρόνου, τελευταίο φύλλο του χρόνου και θέλω να σας απασχολήσω με κάτι προσωπικό, που ίσως έχουν σκεφτεί και έχει απασχολήσει και κάποιους από εσάς.

Ορισμένοι γνωρίζουν ότι η γιαγιά μου, από την πλευρά του πατέρα μου ήταν Μικρασιάτισσα, από την Αλικαρνασσό. Εκείνη έλεγε ότι είναι από το Πετρούμι, Πετρουμιανή. Κάτι που μου έκανε πάντα εντύπωση και σκεφτόμουν σαν παιδί: Πώς είναι δυνατόν κάποιος που εξαναγκάστηκε να φύγει από την πόλη που γεννήθηκε, να χρησιμοποιεί την τουρκική ονομασία της πόλης (Bodrum) και όχι την ελληνική! Και κάτι άλλο εντυπωσιακό για τα παιδικά μου μάτια: Πήγαινε επισκέψεις σε μια γειτονίσσα Τουρκοκρητική, τη Μινιρέ χανούμ, έπαιρνε και εμένα μαζί της για να παίξω με την ψυχοκόρη της Νερμιέ (υπηρετριά στην ουσία), δέχονταν Πετρουμιανές στο σπίτι, αλλά δεν επισκεπτόταν Κώτισσες, ντόπιες. Δεν συζητούσε για τη ζωή τους εκεί, παρά μόνον για την οικογένειά της, τα αδελφία της που δεν ζούσαν, τα παιδιά των εξαδελφών της που ζούσαν στη Θεσσαλονίκη και τον πατέρα της που ήταν παπάς, ο παπά-Ευστράτιος.

Δεχόμουν αυτά που έλεγε, άκουγα τις διηγώσεις της, πήγαινα μαζί της στην εκκλησία και στεκόμουν στο στασίδι της, έμαθα από εκείνη να τρώω πιλάφι με γιαούρτι, έμαθα το τριαντάφυλλο γλυκό που έφτιαχνε από την ειδική τριανταφυλλιά του κήπου, τα λαζαράκια, που έκανε κάθε Σάββατο του Λαζάρου και έδινε από ένα στα παιδιά που ερχόντουσαν να μας πουν τα κάλαντα του Λαζάρου! Ποτέ δεν τη ρώτησα κάτι για τη ζωή της εκεί. Ίσως έπαιζε ρόλο η ηλικία μου, αφού με τη γιαγιά χωρίστηκα όταν τελείωνα το δημοτικό.

Μεγαλώνοντας άρχισα να έχω διάφορα ερωτηματικά για την εκεί ζωή της. Στην Κω, που πέρασα τα παιδικά μου χρόνια, υπήρχαν πολλοί Πετρουμιανοί, όπως αυτοπροσδιορίζονταν και συνεχίζουν να το κάνουν. Έμαθα λοιπόν ότι το Πετρούμι, είναι η ονομασία που προέρχεται από το κάστρο Πετρώνιο, που χρησιμοποιήθηκε και ως φυλακές για ένα διάστημα, και όχι όπως λανθασμένα πίστευα από το Bodrum! Η δε Αλικαρνασσός –που μου άρεσε πολύ σαν ονομασία, αφού μου θύμιζε από την ιστορία του Ηρόδοτου, την Αρτεμισία, σύζυγο και αδελφή του Μαισώλου, εύστροφη, ικανή στα του πολέμου (θυμηθείτε τις συμβουλές της για τη ναυμαχία της Σαλαμίνας στον Πέρση βασιλιά), το Μαισώλειο, ένα από τα επτά θαύματα του κόσμου– ήταν μια πολύ αρχαία ονομασία! Και έτσι οι κάτοικοί της προτιμούσαν το όνομα Πετρούμι. Βέβαια, οι περισσότεροι Πετρουμιανοί εγκαταστάθηκαν στην Κρήτη, στη Νέα Αλικαρνασσό και χρησιμοποιήσαν το πολύ παλαιό όνομα της πόλης τους.

Επισκέφθηκα το Bodrum το 1986 για ώρες. Έκανα βόλτα στα στενά, στην αγορά, αλλά σίγουρα ο χρόνος δεν ήταν αρκετός για να γνωρίσω την πόλη. Πάντα σκεφτόμουν που να ήταν άραγε το σπίτι που μεγάλωσε η γιαγιά, η εκκλησία που λειτουργούσε ο πατέρας της. Οι Πετρουμιανοί έφυγαν από τη Μικρά Ασία πριν την

καταστροφή, οπότε έφεραν ορισμένα πράγματα και χρήματα μαζί τους και λογικά πήγαν στα κοντινότερα νησιά, κυρίως στα Δωδεκάνησα, Κω και Ρόδο. Έμαθα ότι το σπίτι που μεγάλωσα ήταν ίδιο με το σπίτι που είχε απέναντι, το έκτισε ίδιο με το πατρικό της! Εκτός από αντικείμενα και εργοχειρά της, έχω και ένα πλούσιο αρχείο φωτογραφιών, που τους περισσότερους που εικονίζονται δεν τους γνωρίζω.

Πέρσι ήρθε σε επαφή μαζί μου ένας νέος κύριος, ο Μιχάλης Τριανταφύλλου, Πετρουμιανός στην καταγωγή, ο οποίος εδώ και χρόνια ερευνά για την καταγωγή του και την ιστορία των συμπολιτών του. Δεν ξέρω πως το ξεκίνησε όλο αυτό, ποια ήταν η αφορμή για να το ξεκινήσει. Ξέρω όμως ότι έχει επισκεφτεί το Bodrum πάρα πολλές φορές και όλο κάτι «βρίσκει», ψάχνει και βρίσκει κάτι ακόμη!

Αυτός λοιπόν ο άγνωστος σε μένα κύριος, μου ζήτησε φωτογραφίες, μιλήσαμε αρκετά, μου έστειλε το πρώτο του βιβλίο *Παλαιά Αλικαρνασσός*, που εκδόθηκε το 2018. Με βοήθησε να μάθω πράγματα για την καταγωγή και την οικογένεια της γιαγιάς μου, με μετέφερε στα νεανικά της χρόνια. Και φυσικά με ξεσήκωσε να θέλω να μάθω και άλλα!

Αρχές Νοεμβρίου τον γνώρισα προσωπικά. Ήρθε από το βιβλιοπωλείο και μου έφερε το καινούργιο του έργο, ένα τρίτομο έργο Από την Αλικαρνασσό στα Δωδεκάνησα. Δεν το έχω διαβάσει. Το ξεκίνησα, αλλά θέλει χρόνο και φυσικά μεγάλη προσοχή, αφού έχει πολλά στοιχεία για τις οικογένειες των Πετρουμιανών, τις σχέσεις τους, τη ζωή τους εκεί και στα Δωδεκάνησα, που τότε ήταν υπό ιταλική κατοχή.

Είμαι ενθουσιασμένη και συγκινημένη. Και σκέφτομαι πόσο καλό θα ήταν να υπήρχαν και άλλοι άνθρωποι σαν τον κ. Μιχάλη Τριανταφύλλου, που θέλοντας να μάθει την ιστορία της οικογένειάς του, την καταγωγή του, προσφέρει σε όλους όσους έχουμε κάποια ρίζα από εκεί την ιστορία μας.

Δύσκολη δουλειά, χρονοβόρα, που στερεί χρόνο από την προσωπική του ζωή και την οικογένειά του. Δεν ξέρω αν η εργασία του είναι επισημονικά ακριβής, ξέρω όμως ότι έψαξε, κοπίασε και κατάφερε να φτιάξει ένα βιβλίο με την ιστορία, τις οικογένειες των Πετρουμιανών. Και δεν σταματάει εδώ. Συνεχίζει να ψάχνει, να προσθέτει υλικό, να διαβάζει αρχεία τόσο τουρκικά, όσο και ιταλικά, να έχει παθιαστεί με αυτό που κάνει. Και σκέφτομαι: Πόσο περισσότερα πράγματα θα ξέραμε για την καθημερινότητα των οικογενειών μας, των προγόνων μας, αν ενδιαφερόμασταν και ρωτούσαμε, αν ψάχναμε λίγο!

Γι' αυτό διηγηθείτε στα παιδιά και τα εγγόνια σας ιστορίες. Ιστορίες από τα παιδικά, τα νεανικά σας χρόνια, τις συνήθειες, τα ήθη που επικρατούσαν τότε. Είναι καλό να ξέρουν! Και αν σας ρωτάνε, μην αρνηθείτε να απαντήσετε όσο κι αν σας είναι δυσάρεστο ή σας θυμίζει καταστάσεις που θέλετε να ξεχάσετε!

Εγώ θα σας γράψω τις εντυπώσεις μου από το τρίτομο βιβλίο μόλις τελειώσω τη μελέτη του! Καλά Χριστούγεννα!

ΟΙ «ΚΟΡΙΟΙ» ΔΗΛΗΤΗΡΙΑΖΟΥΝ ΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΖΩΗ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ

Στο κυβερνητικό επιτελείο επιχειρούν αγωνιωδώς να αλλάξουν την απζέντα και να στρέψουν το ενδιαφέρον της κοινής γνώμης στις θετικές παρεμβάσεις για την καθημερινότητα των πολιτών, όπως το «καλάθι του νοικοκυριού» στο πλαίσιο της αντιμετώπισης της ακρίβειας. Ωστόσο στη παρούσα συγκυ-

ρία στην πρώτη γραμμή μπαίνουν οι πρωτοβουλίες του Υπουργείου Εργασίας για την εκκαθάριση των εκκρεμών συντάξεων. Ένα θέμα που αποτελούσε διαχρονικά μια ανοιχτή πληγή.

Σύμφωνα με το υπουργείο Εργασίας, το 2019 το Κράτος χρωστούσε σε πολίτες που περίμεναν τη σύνταξή τους σχεδόν μισό δισεκατομμύριο ευρώ. Υπήρχαν 173.000 εκκρεμείς συντάξεις και ο μέσος χρόνος απονομής σύνταξης ήταν πάνω από 19 μήνες. «Πολλοί από τους συμπολίτες μας περίμεναν έως και τρία χρόνια για να πάρουν τη σύνταξή τους. Και η αλήθεια είναι ότι πολλοί από τους ανθρώπους αυτούς –και αυτοί ήταν οι πιο αδύναμοι– βρέθηκαν εντελώς απροστάτευτοι, στο έλεος του Θεού, ενδεχομένως χωρίς κανένα εισόδημα, όσο περίμεναν να πάρουν τη σύνταξή τους. Το Κράτος τους στερούσε για χρόνια αυτά που δικαιούνταν. Σήμερα η ντροπή εκείνη τελειώνει», υποστήριξε ο κυβερνητικός εκπρόσωπος και βάση των στοιχείων που έδωσε στη δημοσιότητα:

- Τους τελευταίους 22 μήνες εκδόθηκαν περισσότερες από 470.000 συντάξεις. Και αυτό σημαίνει ότι ένας στους έξι σημερινούς συνταξιούχους έχει λάβει τη σύνταξη που δικαιούται.

- Ο ΕΦΚΑ εκδίδει πλέον περισσότερες από 1.250 συντάξεις την ημέρα, όταν το 2019 δεν ξεπερνούσε τις 500 απονομές.

Το πιο σημαντικό –όπως υπογράμμισε ο υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων, Κωστής Χατζηδάκης– είναι πως, πλέον, οι νέες συντάξεις εκδίδονται σε λιγότερο από 2 μήνες, ενώ το 2019 απαιτούνταν κατά μέσο όρο περισσότεροι από 18 μήνες για τις συντάξεις αυτές.

- Την πρόοδο που συντελέστηκε, απεικονίζει και το γεγονός ότι οι οφειλές της Πολιτείας σε καθυστερούμενες συντάξεις, από 487 εκατ. ευρώ που ήταν το καλοκαίρι του 2019, πλέον έχουν σήμερα πρακτικά μηδενιστεί.

Την ίδια στιγμή βρίσκεται σε εξέλιξη ένα ενδιαφέρον πολιτικό παιχνίδι για την επίτευξη πολιτικών συνεργασιών. Η ΝΔ επιχειρεί να προσεγγίσει το ΠΑΣΟΚ που αναδεικνύεται σε «μπαλαντέρ» του εκλογικού πόκερ. Ήδη η Χαριλάου Τρικούπη, μετά τη σκληρή κόντρα για τις υποκλοπές στο τηλέφωνο του Νίκου Ανδρουλάκη, επιχειρεί να αμβλύνει τις εντυπώσεις και κλείνει το μάτι σε προγραμματικές συμφωνίες. Στο πλαίσιο αυτό έχουν αρχίσει πλέον να διακινούνται έντονα τα σενάρια για προκήρυξη εθνικών εκλογών ακόμη και μετά τις γιορτές, παρά του ότι το Μέγαρο Μαξίμου επιμένει μονότονα ότι δεν έχει αλλάξει κάτι στον εκλογικό σχεδιασμό.

ΠΕΜΠΤΗ 22 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ • 18:30

ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΟΥΜΕ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ

40 Ελλήνων συγγραφέων

στο Café στον κήπο του Αρχαιολογικού Μουσείου

28^{ΗΣ} ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ (ΠΑΤΗΣΙΩΝ) 44, ΑΘΗΝΑ

ειδήσεις

ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΚΟ ΚΤΥΠΗΜΑ ΣΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΜΕΓΑΛΗ ΟΔΟ ΤΟΥ ΠΕΡΑ

Τρομακτική ήταν η έκρηξη από το κτύπημα που πραγματοποιήθηκε το απόγευμα της 13/11/2022 στις 16:20 στη γνωστή σε όλους İstiklal Caddesi, στο ύψος περίπου του τεμένους Hüseyin Ağa Cami. Από την έκρηξη έχασαν τη ζωή τους 6 άτομα και τραυματίστηκαν 81. Η αστυνομία σε σύντομο χρονικό διάστημα συνέλαβε και ανέκρινε τη γυναίκα που τοποθέτησε τον εκρηκτικό μηχανισμό, την Ahlam Albashir από τη Συρία. Η είδηση από την ιστοσελίδα Mynet (14/11/2022).

ΠΩΣ ΕΓΙΝΕ Η ΕΚΡΗΞΗ ΣΤΗ ΛΕΩΦΟΡΟ İSTİKLAL

Έκρηξη σημειώθηκε στη Λεωφόρο İstiklal γύρω στις 16:20 της Κυριακής 13 Νοεμβρίου 2022. Δράστης της έκρηξης ήταν η τρομοκράτης Ahlam Albashir, η οποία συνελήφθη σε μικρό χρονικό διάστημα. Έχει Συριακή υπηκοότητα και είναι γεννημένη το 1999. Κατέθεσε ότι εκπαιδεύτηκε ως ειδικό στέλεχος πληροφοριών από την τρομοκρατική οργάνωση PKK/PYD/YPG και εισήλθε παράνομα στην Τουρκία για να αναλάβει δράση μέσω του Afrin-Idlib. Γνωστοποιήθηκε ότι οι νεκροί από την έκρηξη είναι 6, οι τραυματίες 81 και δημοσιοποιήθηκαν τα ονόματα των ατόμων που έχασαν τη ζωή τους.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗ ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ

Σε ανακοίνωση της Γενικής Διεύθυνσης Ασφάλειας, σχετικά με την έκρηξη στη Λεωφόρο İstiklal, έγινε γνωστό ότι: «Από τη χημική ανάλυση που πραγματοποιήθηκε στα ευρήματα της έκρηξης, στο Περιφερειακό Εργαστήριο Κωνσταντινούπολης του Ποινικού Τμήματος της Γενικής Διεύθυνσης Ασφάλειας, καθώς και τον έλεγχο του οχήματος που χρησιμοποίησε για να φτάσει στο σημείο η τρομοκράτης που σκότωσε τους πολίτες μας, διαπιστώθηκε ότι χρησιμοποίησε TNT, το οποίο συμπεριλαμβάνεται στα εκρηκτικά υψηλής ισχύος».

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΥΓΕΙΑΣ KOCΑ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΩΝ ΤΡΑΥΜΑΤΙΩΝ

Κλείνοντας τη δήλωσή του για την κατάσταση των πολιτών που τραυματίστηκαν από την έκρηξη, ο Υπουργός Fahrettin Koca είπε: «Οι 55 από τους 81 τραυματίες στην έκρηξη στην οδό İstiklal πήραν εξιτήριο, αφού ολοκληρώθηκε η θεραπεία τους. Οι 5 βρίσκονται στην εντατική, ενώ 26 συνεχίζουν να νοσηλεύονται. Δυστυχώς όμως, η κατάσταση των δύο ασθενών στην εντατική παραμένει σοβαρή».

ΑΠΑΓΟΡΕΥΤΗΚΑΝ ΟΙ ΕΚΠΟΜΠΕΣ

Το Ποινικό Δικαστήριο Κωνσταντινούπολης στις 14/11/2022 εξέδωσε απαγόρευση μετάδοσης πληροφοριών σχετικά με την έκρηξη από ραδιόφωνα, τηλεοράσεις και ιστότοπους κοινωνικής δικτύωσης.

ΚΟΙΜΗΤΗΡΙΟ ΒΑΛΟΥΚΛΗ

Αγίας Σοφίας και είχε την ίδια τύχη με την Πόλη. Κατά τα Σεπτεμβριανά του 1955, όλο το κτιριακό συγκρότημα, η εκκλησία και τα κελιά, πυρπολήθηκαν και καταστράφηκαν ολοσχερώς.

Τότε δολοφονήθηκε ο υπέργηρος ιερομόναχος Χρύσανθος Μαντάς, του οποίου το σώμα δεν βρέθηκε ποτέ. Κακοποιήθηκε επίσης ο ηγούμενος της Μονής, επίσκοπος Παμφίλου Γεράσιμος, και ξυλοκοπήθηκε ο δόκιμος πατέρας Επιφάνιος (Ευάγγελος Μαστοράκης).

Εκείνη τη νύχτα το φανατισμένο πλήθος κατέστρεψε το πατριαρχικό κοιμητήριο, που βρίσκεται στον περίβολο της Μονής, διασκορπίζοντας τα οστά των Πατριαρχών.

Η Μονή αναγέρθηκε υπό την καθοδήγηση του Πατριάρχη Αθηναγόρα, ενώ το 1995 την ανακαίνισε ο νυν Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος.

Νίκος Μιχαηλίδης

Μετά από προσπάθειες τριών περίπου ετών, είμαι στην ευχάριστη θέση να σας ενημερώσω ότι και το Πατριαρχικό Κοιμητήριο του Βαλουκλή έγινε μέλος του ASSOCIATION OF SIGNIFICANT CEMETERIES OF EUROPE (Σύνδεσμος Σπουδαίων Κοιμητηρίων της Ευρώπης).

ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΦΑΤΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ

Λέγεται πως η ιστορική Μονή της Ζωοδόχου Πηγής χτίστηκε από υλικά που περίσσεψαν από το χτίσιμο της

ΑΝΤΙΔΡΑΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΕΛΛΗΝΕΣ ΓΙΑ ΔΙΑΦΗΜΙΣΗ PLAY STATION ΣΤΟ ΜΕΤΡΟ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΗΣ!

Δυστυχώς βλέπουμε για ακόμα μια φορά προσπάθειες εθνικιστικών παρατάξεων προκειμένου να δηλητηριάσουν τον τουρκικό λαό με εχθρότητα κατά της Ελλάδας βάζοντας στο παιχνίδι και ήρωες του γνωστού ηλεκτρονικού παιχνιδιού play station. Την είδηση δημοσιεύει μεταξύ άλλων και η ιστοσελίδα Haberler com. (9/11/2022).

Τις τελευταίες ημέρες στην Κωνσταντινούπολη έγινε προσπάθεια από κάποια Συνομοσπονδία Εθνικού Κινήματος Επιβίωσης να κατηγορηθεί ο Δήμαρχος του Μητροπολιτικού Δήμου Κωνσταντινουπόλεως κ. Ekrem İmamoğlu ότι επάνω στα βαγόνια του Μετρό τοποθέτησε διαφημίσεις του play station, που εμφανίζουν Έλληνα θεό της αρχαιότητας. Στην πραγματικότητα πρόκειται για φανταστικό ήρωα του νέου παιχνιδιού «God of War: Ragnarok» της πλατφόρμας.

Ειδικότερα ο Προέδρος κ. Murat Sahin της Συνομοσπονδίας Εθνικού Κινήματος Επιβίωσης στοχοποίησε τον κ. İmamoğlu με την κατηγορία ότι προβάλλει τον Έλληνα θεό Κράτος στα τοιχώματα των βαγονιών της γραμμής M2 του Μετρό της Κωνσταντινούπολης.

Σημειωτέον ότι ο κ. Murat Sahin είχε στοχοποιήσει και τη γνωστή Τουρκάλα τραγουδίστρια Sezen Aksu για κάποιους στοίχους που είχε γράψει για τον Αδάμ και την Εύα.

ΑΝΑΡΤΗΣΕ ΕΙΚΟΝΕΣ ΕΛΛΗΝΑ ΘΕΟΥ ΣΤΟ ΜΕΤΡΟ

Ο κ. Murat Sahin λοιπόν με μήνυμα του στο tweeter στοχοποίησε τον Δήμαρχο κ. Ekrem İmamoğlu γράφοντας: «Ανάρτησε εικόνες του Έλληνα θεού 'Κράτος' επάνω στο μετρό. Με την ευκαιρία Κύριε μας, ας σώσουμε την Κωνσταντινούπολη που οι προγονοί μας παρέδωσαν την κυριαρχία της μετά την προσευχή τους στον Προφήτη μας». Το μήνυμα αυτό δημιούργησε αντιδράσεις στα κοινωνικά μέσα.

Μετά την ανάρτηση κάποιοι αντέδρασαν κατά του κ. Murat Sahin, ο οποίος επανήλθε με διευκρινίσεις: «Αυτό που θέλω να πω δεν είναι αρκετό ούτε για το επίπεδό σας ούτε για την εμπειρία σας. Ήθελα οι νέοι να προσέξουν γιατί πιστεύω ότι ο Δήμαρχος κ. İmamoğlu ήταν φιλικός προς τους Έλληνες».

ΣΧΟΛΙΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ:

- Ένα παιχνίδι είναι αυτό. Απλώς ένα παιχνίδι. Με τόσα προβλήματα στη χώρα, έχουν κολλήσει σε αυτή τη διαφήμιση του παιχνιδιού; Πρώτα από όλα, στόχος μας πρέπει να είναι η οικονομία. Οι άνθρωποι δεν μπορούν να βρουν σπίτι. Οι μισθοί δεν επαρκούν. Αυτό που αγοράσαμε χτες είναι πιο ακριβό σήμερα. Αυτά πρέπει να είναι η προτεραιότητα και όχι το παιχνίδι!
- Η άγνοια του κόσμου είναι ένα άλλο θέμα.
- Αχ βρε αδελφέ μου αν έπαιζες μισή ώρα το συγκεκριμένο παιχνίδι δεν θα είχες νεύρα ούτε στρες.

Αγλαΐα Κωνσταντινίδου-Κλουκίνα

ΦΙΛΕΛΛΗΝΕΣ ΚΑΙ ΦΙΛΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ — ΤΟΥ 1821 —

Τα φιλελληνικά αισθήματα, εκδηλώνονται, με συμπάθεια, συμμετοχή και συμπαράσταση στα ελληνικά προβλήματα της εποχής εκείνης...

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΣΟΥΚΑΤΟΥ

ειδήσεις

www.tsoukatou.gr

ΚΛΕΙΝΕΙ ΕΝΑ ΑΚΟΜΗ ΣΥΜΒΟΛΟ ΤΟΥ ΠΕΡΑ:
ΤΟ ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟ LEBON

Ολοκληρώθηκε η αγωγή έξωσης κατά του ζαχαροπλαστείου Lebon, ενός από τα παλαιότερα ζαχαροπλαστεία της Κωνσταντινούπολης. Το Lebon λειτούργησε για τελευταία φορά στις 29/10/2022. Την είδηση δημοσιεύει η δημοσιογράφος Melike Çapan στην ιστοσελίδα Gerçek Gundem. Είχαμε γράψει και παλαιότερα ότι το ζαχαροπλαστείο Lebon θα κλείσει.

Το ζαχαροπλαστείο ιδρύθηκε το 1985 στο ισόγειο του Hidivyal Palas, στο τέλος της οδού Istiklal, από τον Şakir Ekinci, πρώην μάστορα του ζαχαροπλαστείου İnci, και τον συγγενή του Abdurrahman Cengiz.

ΕΚΔΙΚΑΣΤΗΚΕ Η ΑΓΩΓΗ ΕΞΩΣΗΣ ΚΑΙ ΚΑΤΕΒΑΣΕ ΡΟΛΑ ΣΤΙΣ 29 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

Με την ίδια επωνυμία εξυπηρετούσε εδώ και 37 χρόνια τους κατοίκους της Πόλης. Το δικαίωμα χρήσης της επωνυμίας είχαν αποκτήσει από το αρχικό Lebon, που ήταν το πρώτο ζαχαροπλαστείο της Κωνσταντινούπολης.

Όταν το Αρμενικό Ίδρυμα Karagözyan, που έχει την ιδιοκτησία του ακινήτου, ανακοίνωσε ότι θα το έκλειναν στις 31 Δεκεμβρίου 2021 λόγω μη ανανέωσης της μίσθωσης, οι ιδιοκτήτες του ζαχαροπλαστείου Lebon αποφάσισαν να παρατείνουν ακόμα λίγο τη λειτουργία του, όσο δηλαδή συνεχιζόταν η εκδίκαση της αγωγής, μιας και υπήρχε ακόμα ενδιαφέρον από τους κατοίκους της Κωνσταντινούπολης.

Ωστόσο, το ιστορικό ζαχαροπλαστείο, έχασε την αγωγή έξωσης που είχε καταθέσει το Ίδρυμα Karagözyan, και έκλεισε στις 29 Οκτωβρίου 2022. Το ζαχαροπλαστείο το ανακοίνωσε με έγγραφη ειδοποίηση στον υαλοπίνακα της εισόδου του.

Έγραφε: «Αγαπητοί πελάτες, κάτοικοι της Κωνσταντινούπολης και φίλοι μας. Είμαστε ευτυχημένοι που σας εξυπηρετήσαμε για σχεδόν 40 χρόνια. Με λύπη όμως σας ενημερώνουμε ότι το Lebon θα κλείσει στις 29 Οκτωβρίου 2022, στην εορτή της Δημοκρατίας. Έχετε τους χαιρετισμούς μας».

ΔΕΝ ΜΑΣ ΑΠΟΜΕΙΝΑΝ ΔΥΝΑΜΕΙΣ

Ένας από τους συνεταίρους, ο Abdurrahman Cengiz, μίλησε στην ιστοσελίδα και δήλωσε ότι στεναχωρήθηκαν πολύ από την απόφαση του δικαστηρίου. Είπε ότι το Ίδρυμα Karagözyan δεν τους ανανέωσε τη σύμβαση ενοικίασης από το 2011 και, σύμφωνα με το άρθρο του Κώδικα Υποχρεώσεων, το 2015 αποφάσισαν να τους κάνουν έξωση. Σημείωσε ότι ο ιδιοκτήτης μπορεί να προβεί σε έξωση εάν ο ενοικιαστής έχει νοικιασμένο το ακίνητο 10 χρόνια. Έκαναν έφεση κατά της απόφασης και το Ανώτατο Δικαστήριο αποφάσισε: «Δεν μπορείτε να τους βγάλετε μέχρι το 2020». Το 2020 δεν υπέβαλαν αγωγή, λόγω της πανδημίας. Είπε ακόμα ότι κατά την πανδημία, επειδή τα ζαχαροπλαστεία ήταν κλειστά, τα ενοίκια που πλήρωσαν ήταν μειωμένα. Αυτό το είχαν συμφωνήσει προφορικά με τον Garbis Gökda, μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου του Ιδρύματος Karagözyan. Είπε επίσης ότι τους πρότειναν μείωση ενοικίου, που δεν δέχθηκε ο Gökda και τους αντιπρότεινε: «Θα πληρώσετε όταν ανοίξουν τα οι δουλειές». Έτσι το 2021 που πλήρωναν μειωμένο ενοίκιο απαίτησαν την εκτέλεση της απόφασης.

«Πήγα στον δικηγόρο του Ιδρύματος Setrak Davuthan και τον ρώτησα γιατί απαίτησαν την εκτέλεση της απόφασης, αφού υπήρχε συνεννόηση μαζί μας. Μου είπε ότι το Διοικητικό Συμβούλιο πήρε αυτή την απόφαση. Μου είπε ακόμη ότι πρέπει να πληρώσουμε τα χρήματα που οφείλαμε. Συμφωνήσαμε να κάνουμε αύξηση σύμφωνα με τον πληθωρισμό και τις αγοροπωλησίες μας για το έτος 2022. Ενώ λοιπόν πληρώσαμε τις υποχρεώσεις μας, μετά από μια εβδομάδα μας έκαναν πάλι αγωγή για έξωση».

Η επιχείρηση Lebon έχασε και τις δύο δίκες, τη μία για το εργαστήριο και την άλλη για το ζαχαροπλαστείο.

Ο Cengiz δήλωσε ότι δεν τους απέμειναν πια δυνάμεις, κουράστηκαν πολύ από όλα αυτά. «Δεν βγάζουμε άκρη για το πότε θα τελειώσουν τα δικαστήρια. Δεν βλέπουμε να υπάρχει μέλλον. Δεν μπορούμε να δανειστούμε από την αγορά. Αν προβούμε πάλι σε κατάθεση έφεσης, μπορούν να μας κάνουν ξανά αγωγή γιατί αυτήν τη φορά έχουμε συμπληρώσει τα 10 χρόνια. Ο νόμος δυστυχώς προστατεύει τους ιδιοκτήτες των ακινήτων».

Τέλος σε επιστολή που απέστειλε ο Cengiz στον Πρόεδρο του Ιδρύματος Dikran Gülmezgil, δεν έλαβε απάντηση.

Έτσι το ιστορικό ζαχαροπλαστείο Lebon, που συγκαταλέγεται στα εμβληματικά σημεία του Πέραν λειτούργησε για τελευταία φορά στις 29 Οκτωβρίου 2022.

ΜΠΛΟΚΑΡΙΣΜΑ ΤΗΣ ΕΙΣΟΔΟΥ ΣΤΗ ΣΜΥΡΝΗ

ΤΟΥ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΡΧΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ Α. ΤΖΙΤΖΙΚΩΣΤΑ

Απαράδεκτη ήταν η ενέργεια των Τουρκικών αρχών να απαγορεύσουν την είσοδο στη Σμύρνη στον Περιφερειάρχη Κεντρικής Μακεδονίας κ. Απόστολου Τζιζικώστα, ο οποίος είχε μεταβεί ακτοπλοϊκώς, με το νέο φέριμποτ της γραμμής, για να συμμετάσχει ως Αντιπρόεδρος της Επιτροπής Περιφερειών και Πρόεδρος της Ευρωμεσογειακής Επιτροπής ARLEM, στην Ευρωμεσογειακή Σύνοδο της Ευρωπαϊκής Επιτροπής των Περιφερειάρχων.

Μετά το συμβάν ο κ. Απόστολος Τζιζικώστας επέστρεψε στην Ελλάδα με κυβερνητικό αεροσκάφος της Ελλάδας στο οποίο επέβαινε ο Υπουργός Εξωτερικών κ. Νίκος Δένδιας προερχόμενος από τα Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα.

Διαβάζοντας στις 5/11/2022 το άρθρο της τουρκικής ιστοσελίδας NTV με τίτλο «Έλληνας επίσημος δεν μπήκε στην Τουρκία» καταλαβαίνουμε από την τελευταία παράγραφο, ότι με την κίνηση αυτή θέλησαν μάλλον να κάνουν «καψώνι» στις Ελληνικές αρχές και βρήκαν εύκαιρο τον Περιφερειάρχη.

Η ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ ΣΕ ΟΛΙΓΟΛΟΓΟ ΚΕΙΜΕΝΟ ΑΝΑΦΕΡΕΙ:

Ο Περιφερειάρχης Κεντρικής Μακεδονίας κ. Απόστολος Τζιζικώστας, έφτασε στη Σμύρνη για να παρευρεθεί σε κάποια συνέλευση. Στο τελωνείο όμως καθυστέρησαν την είσοδό του στη χώρα, προβάλλοντας ως αιτία την ομοιότητα του επωνύμου του με άλλον. Παρ' όλο που το πρόβλημα λύθηκε, ο Έλληνας επίσημος αρνήθηκε να εισέλθει στη χώρα.

Ο Περιφερειάρχης Κεντρικής Μακεδονίας κ. Απόστολος Τζιζικώστας έφτασε στη Σμύρνη με δρομολόγιο φέριμποτ. Στο τελωνείο όμως της Σμύρνης, κατά τον έλεγχο των στοιχείων του, έζησε ένα τεχνικό πρόβλημα με αιτία το επώνυμό του, που ήταν το ίδιο με κάποιου άλλου η είσοδος του οποίου ήταν απαγορευμένη στην Τουρκία.

Ο Έλληνας επίσημος φιλοξενήθηκε από τους υπευθύνους που βρίσκονταν εκεί. Μετά το τέλος των ελέγχων, τού δήλωσαν ότι επιτρέπεται η είσοδός του στη χώρα. Ο κ. Τζιζικώστας όμως δεν δέχτηκε, λέγοντας ότι μετάνιωσε και δεν θέλει να εισέλθει στην Τουρκία.

Όμως παλαιότερα, και οι Ελληνικές αρχές είχαν απαγορεύσει την είσοδο στη χώρα στον τέως Γενικό Διευθυντή του TRT (Τουρκική Κρατική Τηλεόραση) κ. İbrahim Eren, στον Πρόεδρο των Τούρκων Εξωτερικού και των Συγγενών τους κ. Abdullah Eren, καθώς και στον Αντιπρόεδρο Hadi Unus.

Σύμφωνα με την ιστοσελίδα Haber 7 com. (7/11/2022) αντέδρασε μέχρι και ο Δήμαρχος του Μητροπολιτικού Δήμου Κωνσταντινούπολης κ. Ekrem İmamoğlu για την ταλαιπωρία που υπέστη ο Περιφερειάρχης Κεντρικής Μακεδονίας κ. Απόστολος Τζιζικώστας.

Επίσης η ιστοσελίδα αναφέρεται στον Έλληνα Υπουργό Εξωτερικών κ. Δένδια ο οποίος, επιστρέφοντας από τα ΗΑΕ, ζήτησε άδεια να προσγειωθεί στο αεροδρόμιο της Σμύρνης και να παραλάβει τον κ. Τζιζικώστα, εμφανιζόμενος ως «ήρωας που έσωσε τον συντοπίτη του».

ΝΟΜΙΚΑ ΚΑΙ ΣΥΜΒΟΥΛΕΥΤΙΚΑ ΓΡΑΦΕΙΑ GÜMÜŞKAPI & SILVERGATE

Αγαπητοί φίλοι και συμπατριώτες

Ανεξάρτητα από την αιτία που εγκαταλείψατε την Τουρκία και κατοικείτε στην Ελλάδα, αν έχετε προβλήματα περιουσιακά, κληρονομικά, συνταξιοδοτικά ή διεκδικείτε οτιδήποτε σε οποιαδήποτε πόλη της Τουρκίας, σας γνωρίζουμε ότι η δικηγορική μας εταιρεία είναι ικανή να σας συμβουλευσει για νομικά και εμπορικά ζητήματα, υπηρεσίες που προσφέρει εδώ και 30 χρόνια στην Κωνσταντινούπολη και σε άλλα σημεία της Ευρώπης και του κόσμου με γραφεία που διατηρεί στην Κωνσταντινούπολη και το Ρότερνταμ.

Σας δίνουμε τη δυνατότητα να μας πληρώσετε κατά τη διάρκεια ή μετά το πέρας της υπόθεσής σας. Είμαστε πρόθυμοι να συζητήσουμε μαζί σας σε ταξίδια μας στην Ελλάδα. Έχετε τη δυνατότητα να συνεννοηθείτε μαζί μας στην Τουρκική, Αγγλική και Ελληνική γλώσσα τηλεφωνικά 5 ημέρες την εβδομάδα και με email όλο το 24ωρο, στα κάτωθι τηλέφωνα και διευθύνσεις:

www.mustafademir.av.tr, www.arabulucumustafademir.com

www.silvergate.nl, www.silvergate-legal-consulting.nl

Ελληνικά και Τουρκικά: Nalan Chasanoglou (0090 532 574 82 75)

Αγγλικά και Τουρκικά: Mustafa Demir (0090 555 222 94 89)

Αγγλικά με όλους τους υπόλοιπους νομικούς συνεργάτες μας στα τηλ.: 0090 212-274 47 64, 272 74 68, 275 63 56, Fax: 0090 212-275 63 56.

Email: gumuskapi.hukuk@gmail.com, avukatmustafademir@hotmail.com, nhasanoglu74@gmail.com
Ortaklar Cad. No:12/10, Mecidiyeköy/İstanbul/Turkey

ειδήσεις

Η ΤΟΥΡΚΙΚΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΛΟΓΟΚΡΙΝΕ ΕΙΔΗΣΗ ΤΟΥ BLOOMBERG ΓΙΑ ΚΑΘΥΣΤΕΡΗΣΗ ΠΛΗΡΩΜΩΝ ΦΥΣΙΚΟΥ ΑΕΡΙΟΥ ΠΡΟΣ ΤΗ ΡΩΣΙΑ ΛΟΓΩ ΕΠΙΔΕΙΝΩΣΗΣ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΓΙΑΝΝΗΣ ΤΟΠΤΣΟΓΛΟΥ

Η τουρκική κυβέρνηση αφάιρεσε ένα άρθρο από την τουρκική έκδοση του αμερικανικού γίγαντα επιχειρηματικών ειδήσεων, που αναφερόταν στο αίτημα της τουρκικής κυβέρνησης να αναβάλει τις πληρωμές φυσικού αερίου προς τη Ρωσία, όπως διαπίστωσε το Nordic Monitor που δημοσιεύει την είδηση.

Το διεθνές ειδησεογραφικό πρακτορείο Bloomberg, ανέφερε ότι Τούρκοι αξιωματούχοι ζήτησαν από τη Ρωσία να καθυστερήσει μέρος των πληρωμών που οφείλει η Άγκυρα για το φυσικό αέριο, καθώς η Τουρκία προσπαθεί να μετριάσει την οικονομική ζημία από τις υψηλότερες τιμές ενέργειας.

Σύμφωνα με το Bloomberg, ο κρατικός εισαγωγέας ενέργειας της Τουρκίας BOTA επιδιώκει να αναβάλει ορισμένες από τις πληρωμές μέχρι το 2024, σύμφωνα με έναν από τους ανθρώπους, ο οποίος μίλησε υπό τον όρο της ανωνυμίας, καθώς οι συζητήσεις για τις πληρωμές είναι ιδιωτικές. Οι συνομιλίες έρχονται στον απόηχο μιας συμφωνίας μεταξύ των δύο χωρών που επιτρέπει στην BOTA να πληρώνει το 25% των υποχρεώσεων της σε ρούβλια αντί για δολάρια.

Το άρθρο ανέφερε επίσης ότι η μεγάλη εξάρτηση της Τουρκίας από την εισαγόμενη ενέργεια έχει προσθέσει πίεση στο νόμισμα και τον προϋπολογισμό. Η τουρκική λίρα έχει υποτιμηθεί περισσότερο από 28% έναντι του δολαρίου το 2022, το μεγαλύτερο ποσοστό στις αναδυόμενες αγορές μετά το πέσο της Αργεντινής, και το εμπορικό της έλλειμμα υπερδιπλασιάστηκε τον Αύγουστο από τον ίδιο μήνα του προηγούμενου έτους σε 11,2 δισεκατομμύρια δολάρια.

Όπως αναμενόταν, η ιστορία βρήκε ευρεία κάλυψη σε όλα σχεδόν τα μέσα ενημέρωσης, εκτός από εκείνα που υποστηρίζουν την κυβέρνηση, ενώ εξαπλώθηκε γρήγορα στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης. Οι οικονομολόγοι συμφώνησαν ότι ένα τέτοιο αίτημα ήταν φυσικό επακόλουθο της ύφεσης της τουρκικής οικονομίας. Φυσικά, ο συνεργάτης του ομίλου Bloomberg στην Τουρκία, το Bloomberg

HT, δημοσίευσε επίσης την είδηση στην ιστοσελίδα του.

Λίγες ώρες μετά τη δημοσίευση της είδησης, πηγή της BOTA μίλησε στο φιλοκρεμλινικό ρωσικό μέσο ενημέρωσης Sputnik, διαψεύδοντας τον ισχυρισμό του Bloomberg και εξηγώντας ότι η BOTA είχε ζητήσει ανατιμολόγηση και όχι αναβολή.

Ωστόσο, το ρεπορτάζ στο οποίο αναφέρεται ότι η Τουρκία ζήτησε αναβολή, αφαιρέθηκε από την ιστοσελίδα του Bloomberg HT. Το δημοσίευμα του Nordic Monitor αναφέρει ότι το ρεπορτάζ αφαιρέθηκε κατόπιν αιτήματος κυβερνητικών αξιωματούχων. Όσοι κάνουν κλικ στον σύνδεσμο της είδησης βλέπουν τώρα μια ειδοποίηση ότι η σελίδα δεν υπάρχει πλέον.

Από την άλλη, τα φιλοκυβερνητικά μέσα ενημέρωσης, τα οποία δεν ανέφεραν την ιστορία του Bloomberg, έδωσαν εκτενή κάλυψη στο Sputnik. Στο ίδιο μήκος κύματος και πολλοί ειδησεογραφικοί ιστότοποι, φοβούμενοι την αντίδραση της κυβέρνησης, διέγραψαν την είδηση του Bloomberg και δημοσίευσαν μόνο αυτήν του Sputnik.

Το Bloomberg HT λειτουργεί από τον φιλοκυβερνητικό όμιλο μέσων ενημέρωσης Ciner, ο οποίος περιλαμβάνει την εφημερίδα *HaberTürk* και αρκετούς τηλεοπτικούς σταθμούς.

Η κυβέρνηση Ερντογάν σχεδιάζει επίσης να αυξήσει τον έλεγχό της επί των ειδησεογραφικών ιστότοπων και των μέσων κοινωνικής δικτύωσης με νέα νομοθεσία που κατατέθηκε στο κοινοβούλιο αυτή την εβδομάδα. Δεν είναι μυστικό ότι η κυβέρνηση Ερντογάν, η οποία ελέγχει σχεδόν όλα τα τουρκικά μέσα ενημέρωσης, είναι δυσαρεστημένη με το επικριτικό περιεχόμενο, ιδίως αυτό που δημοσιεύεται στο εξωτερικό, στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης. Η νέα νομοθεσία αποτελεί μέρος των προσπαθειών για τη δημιουργία ενός νομικού μηχανισμού που θα λογοκρίνει τις επικριτικές αναρτήσεις και τα βίντεο πριν από τις εκλογές του 2023.

ΕΜΠΕΙΡΟΓΝΩΜΟΝΕΣ ΤΟΥ ΟΗΕ ΖΗΤΟΥΝ ΤΗΝ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΤΗΣ ΣΕΜΠΝΕΜ ΚΟΡΟΥΡ ΦΙΝΤΖΑΝΤΖΙ

Οι εμπειρογνώμονες του ΟΗΕ κάλεσαν την Τουρκία να σταματήσει να χρησιμοποιεί την αντιτρομοκρατική νομοθεσία για εκφοβισμό των υπερασπιστών των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και να απελευθερώσει αμέσως την κρατούμενη Σεμπνέμ Κορούρ Φιντζαντζί, πρόεδρο του Τουρκικού Ιατρικού Συλλόγου, αναγνωρισμένη ιατροδικαστή και εμπειρογνώμονα κατά των βασανιστηρίων.*

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΓΙΑΝΝΗΣ ΤΟΠΤΣΟΓΛΟΥ

Η Φιντζαντζί, η οποία συνέβαλε στην ανάπτυξη των προτύπων αναφοράς των Ηνωμένων Εθνών για τη διερεύνηση και τεκμηρίωση περιπτώσεων βασανιστηρίων (Πρωτόκολλο της Κωνσταντινούπολης), συνελήφθη στο σπίτι της στις 26 Οκτωβρίου για ασαφείς λόγους, που πιστεύεται ότι ήταν αντίποινα για τα δημόσια σχόλιά της που ζητούσαν να διερευνηθεί η φερόμενη χρήση χημικών όπλων και οι σχετικοί θάνατοι από τον τουρκικό στρατό.

«Η σύλληψη της Δρ Φιντζαντζί φαίνεται να εντάσσεται σε ένα σκόπιμο σχέδιο εφαρμογής της αντιτρομοκρατικής νομοθεσίας για την απαξίωση υπερασπιστών και οργανώσεων ανθρωπίνων δικαιωμάτων και τη διακοπή του ζωτικού έργου τους στον τομέα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και της ιατρικής», δήλωσαν εμπειρογνώμονες.

«Έχουμε τεκμηριώσει πολλές περιπτώσεις όπου η αντιτρομοκρατική νομοθεσία και άλλες ποινικές διατάξεις έχουν χρησιμοποιηθεί για παρενόχληση, σύλληψη, κράτηση και καταδίκη φορέων της κοινωνίας των πολιτών στην Τουρκία, συμπεριλαμβανομένης της Δρ Φιντζαντζί, για ψευδείς λόγους».

Τέτοιες επιθέσεις που έχουν ως στόχο τη συρρίκνωση του ασφαλούς χώρου των πολιτών υπονομεύουν το κράτος δικαίου και καταπατούν τις θεμελιώδεις ελευθερίες και τις δημοκρατικές αξίες, ανέφεραν οι εμπειρογνώμονες.

«Η κράτηση εν αναμονή της έρευνας πέραν της αρχικής περιόδου συνέντευξης αποτελεί εξαιρετικό μέτρο και πρέπει να υπόκειται σε δικαστική έγκριση ως προς τη συνεχιζόμενη νομιμότητα και αναλογικότητά της», είπαν.

«Η δυνατότητα των υπερασπιστών των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των ιατρών να λένε την αλήθεια στην εξουσία πρέπει να προστατεύεται. Ο ρόλος τους στην αποκάλυψη παραβιάσεων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων είναι ένας από τους ακρογωνιαίους λίθους των δη-

μοκρατικών κοινωνιών και η άσκηση των δικαιωμάτων της ελευθερίας της έκφρασης και του συνεταιρίζεσθαι, είναι προστατευόμενα δικαιώματα σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο ανθρωπίνων δικαιωμάτων».

Οι εμπειρογνώμονες κάλεσαν τις τουρκικές αρχές να απελευθερώσουν αμέσως και άνευ όρων τη Φιντζαντζί και άλλους φορείς της κοινωνίας των πολιτών που κρατούνται για πολιτικά κίνητρα, να διασφαλίσουν την πρόσβασή τους σε θεμελιώδεις εγγυήσεις και να προστατεύσουν την ψυχική και σωματική τους ακεραιότητα, εντός και εκτός της κράτησης.

Η Τουρκία είναι συμβαλλόμενο μέρος, μεταξύ άλλων συνθηκών, της Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών κατά των βασανιστηρίων και άλλων μορφών σκληρής, απάνθρωπης ή ταπεινωτικής μεταχείρισης ή τιμωρίας, την οποία επικύρωσε το 1988. Η επικύρωση αυτή υποχρεώνει τα συμβαλλόμενα κράτη να λαμβάνουν όλα τα μέτρα πρόληψης βασανιστηρίων, παρόμοιας κακομεταχείρισης ή τιμωρίας και να διερευνούν και να διώκουν τα σχετικά εγκλήματα. Οι απειλές σύλληψης και φυλάκισης και ο δικαστικός εκφοβισμός προκαλούν υψηλά επίπεδα άγχους και ανησυχίας, τα οποία θα μπορούσαν να ισοδυναμούν με ψυχολογική απάνθρωπη ή εξευτελιστική μεταχείριση ή τιμωρία κατά παράβαση του διεθνούς δικαίου. Η Τουρκική Δημοκρατία είναι συμβαλλόμενο μέρος του Διεθνούς Συμφώνου για τα Ατομικά και Πολιτικά Δικαιώματα, το οποίο επικύρωσε το 2003 και το οποίο απαγορεύει την αυθαίρετη σύλληψη ή κράτηση.

Οι εμπειρογνώμονες του ΟΗΕ εξέφρασαν τις απόψεις τους σχετικά με την υπόθεση αυτή στην κυβέρνηση της Τουρκίας και ζήτησαν να λάβουν αμέσως προσωρινά μέτρα για την προστασία της ψυχικής και σωματικής ακεραιότητας της Δρ Φιντζαντζί και να τερματίσουν τη δικαστική παρενόχληση όσων υπερασπίζονται τα δικαιώματα των άλλων.

* Οι εμπειρογνώμονες: Alice Jill Edwards, Ειδική Εισηγήτρια για τα βασανιστήρια και άλλες μορφές σκληρής, απάνθρωπης ή ταπεινωτικής μεταχείρισης ή τιμωρίας- Mary Lawlor, Ειδική Εισηγήτρια για την κατάσταση των υπερασπιστών των ανθρωπίνων δικαιωμάτων- Fionnuala N Aol in, Ειδική Εισηγήτρια για την προώθηση και την προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων κατά την καταπολέμηση της τρομοκρατίας, Tlaleng Mofokeng, Ειδικός Εισηγητής για το δικαίωμα του καθενός στην απόλαυση του υψηλότερου δυνατού επιπέδου σωματικής και ψυχικής υγείας, και Morris Tidball-Binz, Ειδικός Εισηγητής για τις εξωδικαστικές, συνοπτικές ή αυθαίρετες εκτελέσεις.

Οι Ειδικοί Εισηγητές αποτελούν μέρος αυτού που είναι γνωστό ως Ειδικές Διαδικασίες του Συμβουλίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων. Ειδικές Διαδικασίες, το μεγαλύτερο σώμα ανεξάρτητων εμπειρογνομητών στο σύστημα των Ηνωμένων Εθνών για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα, είναι η γενική ονομασία των ανεξάρτητων μηχανισμών διερεύνησης και παρακολούθησης του Συμβουλίου που ασχολούνται είτε με συγκεκριμένες καταστάσεις χωρών είτε με θεματικά ζητήματα σε όλα τα μέρη του κόσμου. Οι εμπειρογνώμονες των Ειδικών Διαδικασιών εργάζονται σε εθελοντική βάση, δεν είναι προσωπικό του ΟΗΕ και δεν λαμβάνουν μισθό για το έργο τους. Είναι ανεξάρτητοι από οποιαδήποτε κυβέρνηση ή οργανισμό και υπηρετούν με την ατομική τους ιδιότητα.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ «ΣΠΟΝΔΗ» ΣΤΗΝ ΑΛΗΣΜΟΝΗΤΗ ΣΜΥΡΝΗ

Σημεία ομιλίας του Προκοπίου Παυλοπούλου τέως Προέδρου της Δημοκρατίας, Επίτιμου Καθηγητή της Νομικής Σχολής του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών στην εκδήλωση του Εθνικού Ιστορικού Μουσείου με θέμα «Σμύρνη μου Αλησμόνητη Πατρίδα» Αθήνα, 24.10.2022

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Θα ήταν μάταιη η προσπάθεια να κλείσω μέσα σε λίγες -και, μοιραίως, φτωχές- λέξεις και, συνακόλουθα, στα λίγα λεπτά που μου αναλογούν τα γεγονότα και τις μνήμες από την ανεπίπτη τραγωδία της Γενοκτονίας του Ελληνισμού της Μικράς Ασίας, επέκεινα δε από την Καταστροφή της Σμύρνης. Της Σμύρνης, που μαζί με την πάλαι ποτέ «Βασιλεύουσα», την Κωνσταντινούπολη, ήταν το λαμπερό «πετράδι», πνευματικό και οικονομικό, των ακτών της Μικράς Ασίας, λίκνου και κοιτίδας του Αρχαίου Ελληνικού Πνεύματος και, κατά τούτο, του Αρχαίου Ελληνικού Πολιτισμού, όπως θα εκθέσω στην συνέχεια. Αποφεύγοντας, λοιπόν, ένα τέτοιο μάταιο εγχείρημα θα μείνω μόνο σε λίγες σκέψεις, οι οποίες βοηθούν, καθώς πιστεύω, στο να συνειδητοποιήσουμε τι πρέπει να κρατήσουμε στον νου μας από τα «δίσεκτα» και «δυστοπικά» εκείνα χρόνια για να διδασκόμαστε «εσαεί» και, έτσι, να μεταλαμπαδεύουμε στις γενιές που έρχονται τις «μαύρες» αυτές μνήμες. Όχι βεβαίως για να εκδικηθούμε κάποτε -τούτο το αίσθημα είναι άγνωστο σ' εμάς, τους Έλληνες- αλλά για να κάνουμε πράξη το «ποτέ ξανά». Πολλώ μάλλον όταν ένα «ξανά» θα ήταν, νομοτελειακά, ακόμη πιο καταστροφικό, ακόμη πιο τραγικό.

I. «Μνήμες» του Γιώργου Σεφέρη

Παίρνω για «οδηγό» τον «Βουρλιώτη» -τα Βουρλά ήταν στα χρόνια εκείνα ονομαστό προάστιο της ακμάζουσας Σμύρνης- μεγάλο ποιητή μας ύστερα Γιώργο Σεφέρη. Ο οποίος μπορεί να μην έζησε για πολύ στον γενέθλιο τόπο του, μπορεί να γύρισε μετέπειτα εκεί για ελάχιστο χρονικό διάστημα, πλην όμως η ποιήσή του μας έχει αφήσει «ανάγλυφα» τα σημάδια του πώς «καβαλούσε» στα κατάβatha της ψυχής του, και ως το τέλος της ζωής του, τον «πόνον» και, κυρίως, τον «νόστο».

Α. Ας μου επιτραπεί, όχι χωρίς κάποια αυθαιρεσία, να πάρω σαν «μπούσουλα» στίχους από δύο, και μόνο, ποιήματά του.

1. Το πρώτο, η εμβληματική «Κίχλη», και ειδικότερα «Το σπίτι κοντά στη θάλασσα»:

α) «Τα σπίτια που είχα μου τα πήραν. Έτυχε νά 'ναι τα χρόνια δίσεχτα πόλεμοι χαλασμοί ξενιτεμοί

... ..

δεν ξέρω πολλά πράγματα από σπίτια

ξέρω πως έχουν τη φυλή τους, τίποτε άλλο.»

β) «Καινούργια στην αρχή, σαν τα μωρά που παίζουν στα περβόλια με τα κρόσσια του ήλιου, κεντούν παραθυρόφυλλα χρωματιστά και πόρτες γυαλιστερές πάνω στη μέρα - όταν τελειώσει ο αρχιτέκτονας αλλάζουν, ζαρώνουν ή χαμογελούν ή ακόμη πεισματώνουν μ' εκείνους που έμειναν μ' εκείνους που έφυγαν μ' άλλους που θα γυρίζανε αν μπορούσαν ή που χάθηκαν, τώρα που έγινε ο κόσμος ένα απέραντο ξενοδοχείο.»

2. Και το δεύτερο, «Ο γυρισμός του ξενιτεμένου», απ' όπου «δανείζομαι» τις εξής τρεις στροφές:

«- Παλιέ μου φίλε τι γυρεύεις;

χρόνια ξενιτεμένος ήρθες
με εικόνες που έχεις αναθρέψει
κάτω από ξένους ουρανοί
μακριά απ' τον τόπο το δικό σου.

- Γυρεύω τον παλιό μου κήπο
τα δέντρα μου έρχονται ως τη μέση
κι οι λόφοι μοιάζουν με πεζούλια
κι όμως σαν ήμουνα παιδί
έπαιζα πάνω στο χορτάρι
κάτω από τους μεγάλους ίσιους
κι έτρεχα πάνω σε πλαγιές
ώρα πολλή λαχανιασμένος.

... ..

- Παλιέ μου φίλε συλλογίσου
σιγά-σιγά θα συνθίσεις
η νοσταλγία σου έχει πλάσει
μια χώρα ανύπαρκτη με νόμους
έξω απ' τη γης κι απ' τους ανθρώπους.»

Β. Καθώς είπα και πριν, αυτοί οι στίχοι του Γιώργου Σεφέρη, που αφορούν και την γενέθλια γη του, τα Βουρλά της Σμύρνης -όπως εύκολα μπορεί να διακρίνει κανείς μέσα στον τόσο πυκνό αλληγορικό του λόγο- «αναδίδουν», μεταξύ άλλων:

1. Πριν απ' όλα τον πόνο που προκαλεί η φρίκη της Γενοκτονίας και της Καταστροφής σ' ανθρώπους και σπίτια. Τα σπίτια που μεγάλωσαν οι άνθρωποι, οι οποίοι ξεριζώθηκαν και δεν υπάρχουν πια, αθώα θύματα του «χασμού» και του «ξενιτεμού». Τα σπίτια που όταν χτίστηκαν ήταν σαν «μωρά», τα οποία «παίζουν στα περβόλια με τα κρόσσια του ήλιου». Και τα σπίτια που φτάνουν να «πεισματώνουν, μ' εκείνους που έμειναν, μ' εκείνους που έφυγαν».

2. Και, μαζί, τον «νόστο», ως «νόστιμον ήμαρ» για τις χαμένες, όχι όμως και λησμονημένες -αυτό δεν πρέπει να συμβεί ποτέ- Πατρίδες. Είναι δε αυτή η νοσταλγία, η οποία «σπρώχνει» τα σπίτια της «Κίχλης» να «πεισματώνουν» καμιά φορά «μ' άλλους που θα γυρίζανε αν μπορούσαν». Η νοσταλγία, η οποία δίνει την δική της απάντηση στο ερώτημα των στίχων από μια στροφή του «γυρισμού του ξενιτεμένου»:

- «Παλιέ μου φίλε τι γυρεύεις;

χρόνια ξενιτεμένος ήρθες
με εικόνες που έχεις αναθρέψει
κάτω από ξένους ουρανοί
μακριά απ' τον τόπο το δικό σου.»

Γ. Ο «πόνος» και ο «νόστος» της «Κίχλης» και του «γυρισμού του ξενιτεμένου» κάνουν, έτσι πιστεύω, την Σμύρνη να μοιάζει με την «Στέρνα» του Γιώργου Σεφέρη, όπως το ποιήμά του αυτό τελειώνει με την στροφή: «Μα η νύχτα δεν πιστεύει στην αυγή κι η αγάπη ζει το θάνατο να υφαίνει έτσι, σαν την ελεύθερη ψυχή, μια στέρνα που διδάσκει τη σιγή μέσα στην πολιτεία τη φλογισμένη.»

II. Διδάγματα

Οι μνήμες από την Μικρασιατική Καταστροφή και την Καταστροφή της Σμύρνης αποτελούν, ταυτοχρόνως, και «πολυπρισματικά» διδάγ-

ματα, κατά τα προαναφερόμενα. Διδάγματα χρέους και προσανατολισμού ζωής για όλον τον Ελληνισμό, και δη στο διηνεκές.

Α. Και το πρώτο δίδαγμα, που εντάσσεται και στο πλαίσιο των Εθνικών μας Θεμάτων και των Εθνικών μας Δικαίων, έγκειται στο ότι στην Μικρά Ασία διαπράχθηκε τότε ένα φρικαλέο έγκλημα, πραγματικό «στίγμα» για την Ιστορία και τον Πολιτισμό μας, το οποίο είχε όλα τα χαρακτηριστικά της Γενοκτονίας, με ανελέητους θύτες τις βάρβαρες τουρκικές ορδές. Ουδείς, στο πλαίσιο του Ελληνισμού, δικαιούται ν' αγνοεί ή και ν' αμφισβητεί αυτή την ιστορική αλήθεια, την οποία, πέραν των αμάχητων τεκμηρίων, «επισφράγισε» η Βουλή των Ελλήνων, με τον ν. 2645/1998. Τον νόμο, με τις διατάξεις του οποίου αναγνωρίστηκε επισήμως, τουλάχιστον ως προς το Ελληνικό Κράτος, η Γενοκτονία του Ελληνισμού της Μικράς Ασίας και καθιερώθηκε ως Ημέρα Μνήμης της η 14η Σεπτεμβρίου εκάστου έτους.

Β. Το ως άνω πρώτο δίδαγμα συμπληρώνεται και προεκτείνεται από ένα δεύτερο, το οποίο αφορά την οφειλή του Ελληνισμού, εν γένει, στους Πρόσφυγες που γλύτωσαν από την βαρβαρότητα της Γενοκτονίας και εγκαταστάθηκαν, υπό συνθήκες που ακόμη προκαλούν δέος, στην Μητέρα Πατρίδα. Μια οφειλή, η οποία πρέπει να τιμά, αδιαλείπτως, την ανεκτίμητη προσφορά της δύναμης της ψυχής τους και της δημιουργίας του στην πορεία του Ελληνικού Κράτους, από το 1922 ως σήμερα αλλά και στο μέλλον.

1. Αν θέλουμε να είμαστε δίκαιοι με την Ιστορία μας πρέπει να θυμόμαστε και ν' αναλογιζόμαστε ότι και πριν από αιώνες, μεταξύ του 5ου και 6ου αιώνος π.Χ., οι Έλληνες της Μικράς Ασίας «σημάδεψαν», βαθιά και ευεργετικά, την πνευματική -και όχι μόνο- πορεία της Ελλάδας. Γιατί τότε, μερικοί από τους κυριότερους εκπροσώπους των Προσωκρατικών «πέρασαν» το Αιγαίο και ήρθαν κυρίως στην Αθήνα, θέτοντας τις βάσεις για την «άνθηση» του Ελληνικού Πνεύματος. Του Ελεύθερου Ελληνικού Πνεύματος, το οποίο μέσ' από την αμφισβήτηση κάθε κατεστημένης πληροφορίας και γνώσης, άρα και κάθε «δόγματος», άρχισε ν' αναζητά την αλήθεια για τον κόσμο που μας περιβάλλει και να θέτει τις βάσεις για την μετάβαση από την πληροφορία στην Γνώση και από την Γνώση σε Σοφία, δηλαδή σ' Επιστήμη. Και μάλιστα σ' Επιστήμη που, υπό τα δεδομένα της σύγχρονης ορολογίας, αφορά τόσο τις Θετικές όσο και τις Ανθρωπιστικές Επιστήμες. Και ακόμη τούτο: Ήταν εκείνη η «δοξαστική» διαδρομή του Ελληνικού Πνεύματος, η οποία επηρέασε καθοριστικώς την όλη εξέλιξη του Αρχαίου Ελληνικού Πολιτισμού ώστε ν' αποτελέσει σήμερα, δίχως την παραμικρή αμφισβήτηση, τον πρώτο και κύριο «πυλώνα» του κοινού μας Ευρωπαϊκού Πολιτισμού αλλά και, γενικότερα, του Δυτικού Πολιτισμού, όπως αυτός «φυτρώνει» από την, αναντικατάστατη

για τα Θεμελιώδη Δικαιώματα του Ανθρώπου, θεσμική και πολιτική «ρίζα» της Αντιπροσωπευτικής Δημοκρατίας.

2. Γυρίζοντας στην εποχή μας, επαναλαμβάνω την μεγάλη ιστορική αλήθεια ότι οι Πρόσφυγες από την Μικρά Ασία, οι οποίοι γλύτωσαν από την «φωτιά και το μαχαίρι» της Γενοκτονίας:

α) Πρώτον, έχοντας ως εφόδιο το λαμπερό δημιουργικό παρελθόν τους στο οικονομικό πεδίο συνέβαλαν ουσιαστικώς και ποικιλότροπως στην οικονομική πρόοδο της Ελλάδας. Και μάλιστα σε μια περίοδο, όπου η οικονομική κατάσταση του Τόπου μας βρισκόταν σ' επικίνδυνη στασιμότητα, η οποία άγγιζε ή και ξεπερνούσε τα όρια του μαρασμού. Ακόμη και σήμερα τον χώρο του «επιχειρείν» στην Πατρίδα μας κοσμούν τα ονόματα πολλών απογόνων των Προσφύγων κατά την Μικρασιατική Καταστροφή.

β) Και, δεύτερον, έδωσαν -ακριβώς όπως οι Πρόγονοί μας τον 6ο και 5ο αιώνα π.Χ., καθώς προείπα- «ζωγόνο» ώθηση στην Πνευματική ζωή της Ελλάδας, τόσο σ' επιστημονικό επίπεδο όσο και, κατ' εξοχήν, στον χώρο της λογοτεχνίας. Αρκούμαι εδώ ν' αναφέρω, αλφαριθμητικώς, την κορυφαία λογοτεχνική συνεισφορά ορισμένων από τους πνευματικούς αυτούς «ταγούς», των οποίων το έργο γονιμοποιεί πάντα την λογοτεχνική μας παράδοση: Τάσος Αθανασιάδης, Ηλίας Βενέζης, Στρατής Δούκας, Γιώργος Θεοτοκάς, Μαρία Ιορδανίδου, Φώτης Κόντογλου, Γιώργος Σαραντάρης, Γιώργος Σεφέρης, Διδώ Σωτηρίου. Και τόσοι άλλοι...

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Εν είδει επιλόγου, και επαναφέροντας στην μνήμη μας το τι στοίχισε εν συνεχεία ως προς την τραγωδία της Μικρασιατικής Καταστροφής και της Καταστροφής της Σμύρνης ο Εθνικός Διχασμός που προηγήθηκε, οφείλω να επισημάνω και τ' ακόλουθα: Όλοι οι Έλληνες, εντός και εκτός συνόρων, έχουμε χρέος να υπερασπιζόμαστε τα Εθνικά μας Θέματα και τα Εθνικά μας Δίκαια -επομένως την Πατρίδα μας- υπό όρους αργαγούς ενότητας και πλήρους επίγνωσης της Ιστορίας μας και του Πολιτισμού μας και με αποκλειστικό γνώμονα το Διεθνές Δίκαιο και το Ευρωπαϊκό Δίκαιο, στο σύνολό τους. Επιπλέον, έχουμε χρέος ν' αγωνισθούμε, με συνέπεια και αποφασιστικότητα, ώστε να τερματισθεί το ταχύτερο δυνατό η βάρβαρη τουρκική κατοχή στην Μαρτυρική Κύπρο και να λυθεί το Κυπριακό Ζήτημα, όπως επιβάλλει η υποσταση της Κυπριακής Δημοκρατίας ως πλήρους Κράτους-Μέλους της Διεθνούς Κοινότητας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

μελέτη

ΤΟΠΟΣΗΜΑ ΚΑΙ ΟΡΟΣΗΜΑ, ΑΞΙΟΘΑΥΜΑΣΤΑ ΠΡΩΤΟΠΟΡΑ ΕΡΓΑ

ΚΟΣΜΙΚΑ ΜΝΗΜΕΙΑ - ΤΟ ΠΑΛΑΤΙ ΚΑΙ ΤΟ ΛΙΜΑΝΙ ΤΟΥ ΒΟΥΚΟΛΕΟΝΤΟΣ

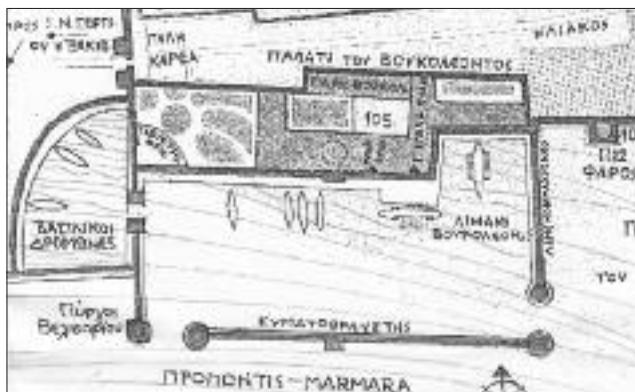
Α. ΤΟ ΠΑΛΑΤΙ

Στο νοτιότερο άκρο του ανακτορικού περιβάλλου υπήρχε ένα ακόμα πολύ εντυπωσιακό συγκρότημα παλατιού κτισμένο σχεδόν πάνω στη θάλασσα.

Η θέση του, σύμφωνα με τα σημερινά ορόσημα, βρίσκεται πολύ κοντά στα κατάλοιπα των υπογείων της σφενδόνης του Μεγάλου Ιπποδρόμου, στα νότια του Sultan Ahmet (Μπλε Τζαμί), πολύ κοντά και ανατολικά στο γνωστό τζαμί Kūşūk Aya Sofya, δηλαδή ο ναός των Αγίων Σεργίου και Βάκχου της Βυζαντινής περιόδου. Επιπλέον η ανατολική άκρη του παλατιού πλησίαζε στον υπ' αριθ. 32 πύργο, πάνω στον οποίο στηριζόταν ο περιώνυμος Φάρος, που λειτουργούσε και ως «Οπτικός Τηλέγραφος» της εποχής.

Το παλάτι ήταν σχεδόν εντοιχισμένο στα παραθαλάσσια τείχη της Προποντίδας (Marmara), είχε μία διαφορετική και σημαντική αρχιτεκτονική ιδιαιτερότητα και ακόμα ήταν ένα από τα μακροβιότερα παραρτήματα του Ιερού και Μεγάλου Παλατιού.

Λόγω της θέσης και της ιδιομορφίας του, το παλάτι και το λιμάνι ήταν ένα αλληλοεξαρτώμενο σύμπλεγμα, το δε κτηριακό είχε δύο ξεχωριστά μεταξύ τους τμήματα, το παραθαλάσσιο και το εσωτερικό που ήταν και σε υψηλότερη θέση.

Τοπογραφικό. Το Παλάτι και το Λιμάνι του Βουκολέοντος. Σχέδιο Γ. Αναπνιώτης.

Το τμήμα που ήταν ακριβώς πάνω στη θάλασσα είχε μπροστά του προκυμαία από λευκό μάρμαρο, που προστατευόταν από κυματοθραύστη και μώλους, διακοσμημένους με ζώδια και άλλα μαρμάρινα γλυπτά, μεταξύ των οποίων κυριαρχούσαν τα λεοντάρια. Όμως το παλάτι και το λιμάνι πήραν την ονομασία τους από το φημισμένο μαρμάρينو σύμπλεγμα ενός λεονταριού που κατασπαράζει έναν ταύρο, το οποίο ήταν τοποθετημένο σε καίριο σημείο της προκυμαίας.

Οι πρώτες πληροφορίες για την ύπαρξη του παλατιού προέρχονται από πηγές της Μέσης Βυζαντινής περιόδου, όπου βάσει αυτών το παλάτι πρωτοκτίσθηκε επί Θεοδοσίου Β' (408-450) και πιθανότατα επί Θεοφίλου (829-842) έγιναν νέες προσθήκες, ελάχιστα κατάλοιπα των οποίων είναι ορατά μέχρι σήμερα.

Ο Νικηφόρος Φωκάς (602-610) προς το τέλος της βασιλείας του, επειδή φοβόταν για τη ζωή του, αποτραβήχτηκε σ' αυτό το παλάτι, θεωρώντας το ασφαλέστερο. Γι' αυτόν το λόγο φρόντισε προηγουμένως να το οχυρώσει και από την πλευρά της ξηράς με ιδιαίτερο υψηλό τείχος, μετατρέποντάς το σε ένα ισχυρό κάστρο. Όμως παρ' όλες τις προ-

φυλάξεις του, η μοίρα του επιφύλασσε ένα φρικτό τέλος, που το προξένησαν η σύζυγός του, βασίλισσα Θεοφανώ με τον εραστή της, αρχιστράτηγο Ιωάννη Τσιμισκή.

Φαίνεται ότι εδώ κατοίκησε και ο Ιουστινιανός πριν γίνει αυτοκράτορας, γι' αυτό καταγράφεται από τους χρονογράφους και ως «Οίκος του Ιουστινιανού».

Ακόμα και το αναφερόμενο ως «Παλάτι του Ορμίσδα», ονομασία που προέρχεται από κάποιον Πέρση πρίγκηπα που διέφυγε στην Κωνσταντινούπολη, είναι πολύ πιθανόν να ταυτίζεται με το γνωστό παλάτι.

Το Παλάτι και το Λιμάνι του Βουκολέοντος από ψηλά. Σχέδιο Γ. Αναπνιώτης.

Η ιστορικός Άννα Κομνηνή (1083-π. 1153), κόρη του Αλέξιου Α' Κομνηνού, γράφει σχετικά για το Παλάτι του Βουκολέοντος ότι όταν ο πατέρας της ανέλαβε τη βασιλική εξουσία την 1η Απριλίου 1081 και ήρθε στο παλάτι, άφησε τη γυναίκα του Ειρήνη (1081-1123) με τη συνοδεία της στο Κάτω Παλάτι. Εκείνος ανέβηκε στο παλάτι που βρισκόταν πιο υψηλά και λεγόταν Βουκολέων. Η Άννα σημειώνει ακόμα ότι εκεί κοντά υπήρχε ένα λιμάνι κτισμένο με πέτρες, ασβέστη και μάρμαρα και ένα μαρμάρινο άγαλμα με έναν λέοντα να έχει πιάσει έναν ταύρο από τα κέρατα, μπιγόντας τα δόντια του στον λαιμό του. Και έτσι από τον συμφυρμό των λέξεων (βους και λέων) προκύπτει η ονομασία Βουκολέων.

Στη Φραγκολεβαντίνη κατοχή της Κωνσταντινούπολης, το 1204, ο Αλέξιος Ε' ο Μούρτζουφλος κατέφυγε πρώτα σ' αυτό το παλάτι και από εκεί με όλες τις γυναίκες εγκατέλειψε την Πόλη από το λιμάνι του Βουκολέοντος.

Ο Βιλλαντινός, αρχηγός της Δ' Σταυροφορίας, στο Χρονικό του γράφει ότι στο παλάτι αυτό βρέθηκαν τότε οι ωραιότερες κυρίες του κόσμου! (Αυτό σημαίνει ότι τελικά δεν μπόρεσαν να διαφύγουν όλες οι κυρίες...).

Σημειώνεται ότι οι κατακτητές σύντομα εγκατέλειψαν τη θέση αυτή και εγκαταστάθηκαν στη βορειοδυτική γωνία του Ιστορικού Τριγώνου, στα παλάτια των Βλαχερνών.

Αυτά που γνωρίζουμε από τις γραπτές πηγές αλλά και από τα ελάχιστα αρχαιολογικά κατάλοιπα, διαπιστώνουμε ότι μεγάλο τμήμα του παλατιού εκτεινόταν πάνω στα παραλιακά τείχη, μεταξύ του 32ου πύργου που στήριζε τον μεγάλο Φάρο στα ανατολικά και μιας προεξοχής δυτικότερα, που χρησίμευε ως αυτοκρατορική αποβάθρα και η προέκταση δεν τερμάτιζε εδώ, αλλά συνέχιζε ακόμη δυτικότερα. Παρατηρούμε επίσης και με τα έως σήμερα σωζόμενα κατάλοιπα, ότι το κτίσμα θεμελιώθηκε πάνω σε μεγάλους μαρμάρινους ογκόλιθους (μπλοκ), καθώς το υλικό αυτό αντέχει τη διαβρωτική επίδραση της θάλασσας.

ΤΟΥ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ
ΑΝΑΠΝΙΩΤΗ
Αρχιτέκτονα -
Ερευνητή

Όλο το παραλιακό συγκρότημα απλωνόταν γραμμικά σ' ένα εντυπωσιακό μήκος 250-300 μ. και χωρίζονταν σε δύο τμήματα από μία μνημειώδη σκάλα με κατεύθυνση βορρά-νότου που περνούσε μέσα από μια καμάρα και διαμέσου μιας πύλης έβγαζε στη μαρμαρόστρωτη αποβάθρα του λιμανιού. Ο Feridun Dirimtekin που διετέ-

λεσε διευθυντής του Μουσείου της Αγίας Σοφίας γύρω στο 1950, μελέτησε και ερεύνησε τα τείχη του Κεράτιου Κόλπου και τα τείχη της Προποντίδας (Marmara), όπου την έξοδο αυτή από το παλάτι στη θάλασσα την αποκαλεί Πύλη της Αποβάθρας. Είχε πλάτος 6 μ., το κύριο όμως πέρασμα ήταν 1,85 μ. και στο υπέρθυρο είχε επιγραφή που αναφέρει «...για τον κυρίαρχο του κόσμου αυτοκράτορα Κωνσταντίνο». Το πλήρες κείμενο υπάρχει στο βιβλίο των Mamboury και Wiegand που ερεύνησαν και αυτοί την περιοχή και υπάρχουν σημαντικές φωτογραφίες και σχεδιαγράμματα.

Το δυτικό τμήμα του παλατιού, μήκους περίπου 160 μ., καταστράφηκε το 1871 κατά τη διάνοιξη της σιδηροδρομικής γραμμής της Ευρώπης. Εδώ στην όψη του τείχους υπήρχε μια σημαντική προεξοχή, δηλαδή ένας στεγασμένος εξώστης-ηλιακός, που αποτελούνταν από τρία ανοίγματα με μαρμαρίνες κολόνες. Τα δύο ακραία ανοίγματα είχαν τόξα, το δε μεσαίο μικρό αέτωμα (τρίγωνο), σε μια εξαιρετική σύνθεση κλασικών ελληνικών και βυζαντινών μορφολογικών αρχιτεκτονικών στοιχείων. Όλο το σύστημα στηριζόταν πάνω σε μαρμαρίνους προβόλους. Δεξιά και αριστερά από τον εξώστη υπήρχαν δύο καθιστά μαρμάρινα λεοντάρια στηριγμένα το καθένα πάνω σε μαρμαρίνη βάση σε πρόβολο.

Από το ωραίο αυτό αρχιτεκτόνημα σήμερα δεν διασώζεται σχεδόν τίποτα, εκτός από κάποιες δυσδιάκριτες απολήξεις των στηριγμάτων και παραμορφωμένα τα τρία ανοίγματα. Ευτυχώς τα δύο λεοντάρια διασώθηκαν και βρίσκονται στο Αρχαιολογικό Μουσείο της Πόλης. Πάντως το πως ήταν στην πραγματικότητα ο εξώστης αυτός, υπάρχει μια υδατογραφία του Choiseuf Gouffier, *Voyage Pittoresque II*, Paris 1722, πιν. 91. Ακόμα μία κάπως πιο συνολική εικόνα του παλατιού της παραλίας μας παρέχει η μελέτη των Ernst Mamboury-Theodor Wiegand, που εκδόθηκε το 1934. Νεότερη κάτοψη του συγκροτήματος δημοσίευσε το 1960 ο Wolfrang Müller-Wiener στο *Bildlexikon*, σελ. 226, εικ. 258. Σύμφωνα μ' αυτά στην κάτοψη πίσω από τον εξώστη διακρίνονται τα θεμέλια που συγκρατούσαν μία μεγάλη θολωτή αίθουσα και λίγο πιο μέσα φαίνεται και ένα αίθριο.

Στην ανατολική όψη του παλατιού, μήκους περίπου 100 μ., διακρίνονται ακόμη και σήμερα συστοιχίες πλινθόκτιστων θολωτών διαμερισμάτων με παράθυρα και πόρτες που φέρους μαρμάρινα πλαίσια. Από τους μικρούς μαρμαρίνους προβόλους στη βάση των ανοιγμάτων συμπεραίνουμε ότι όλη η πλευρά αυτή είχε εξώστες που πρόβαλλαν λίγο έξω από το τείχος. Ακόμα και το τμήμα αυτό ήταν διακοσμημένο με λεπτοδουλεμένα κολονάκια και κιονόκρανα. Κάποια έχουν διασωθεί και βρίσκονται στο Αρχαιολογικό Μουσείο, διάφορα άλλα όμως βρίσκονταν σκορπισμένα και αφύλακτα στην περιοχή.

Συνεχίζεται

μουσειοδιαδρομές

Ακρόπολη της Θεσσαλονίκης Επταπύργιο

ΤΗΣ ΚΑΛΛΙΟΠΗΣ ΜΑΖΟΚΟΠΟΥ Φιλόλογος - Ιστορικός

Πρόσφυγες Ανατολικής Θράκης.

Η ώρα της δράσης του Ελευθέριου Βενιζέλου

Το κίνημα της Εθνικής Άμυνας αφ ενός προετοιμάζει το έδαφος για την έλευση του Ελ. Βενιζέλου και αφ ετέρου αρχίζει συστηματική στρατολογία για να συγκροτηθούν οι ένοπλες εκείνες δυνάμεις που θα πολεμούσαν στο Μακεδονικό μέτωπο στο πλευρό των Συμμάχων. Και πράγματι, στις 9 Σεπτεμβρίου του 1916 φεύγει για το μέτωπο το πρώτο τάγμα της Εθνικής Άμυνας.

Ο Βενιζέλος, μετά την κατάληψη της Καβάλας και την παράδοση του Δ' Σώματος Στρατού στις γερμανικές και βουλγαρικές δυνάμεις, ξεπερνά τον σκεπτικισμό και τις επιφυλάξεις του και προειδοποιεί τον βασιλιά πως είναι αποφασισμένος να προχωρήσει στον «διχασμό του κράτους» ζητώντας από τον λαό «να αποτρέψει τους κινδύνους που προκάλεσε η γερμανόφιλη πολιτική του αντιβενιζελικού στρατοπέδου». Χαρακτηριστικό είναι το τηλεγράφημα των Ελλήνων της Βρετανίας (10.9.16), με το οποίο τον διαβεβαιώνουν πως «όλος ο Ελληνισμός αποβλέπει προς αυτόν δια να σωθεί η εθνική τιμή δι' αμέσου δράσεως».

Αφού έχει εξαντλήσει πλέον όλες τις προσπάθειες συνεννόησης με τον Κωνσταντίνο, ο Βενιζέλος μαζί με τον ναύαρχο Π. Κουντουριώτη, κάτω από περιπετειώδεις συνθήκες, καταφεύγει στην Κρήτη συνοδευόμενος από εκατό συνεργάτες του, πολιτικούς και στρατιωτικούς. Στις 13 Σεπτεμβρίου ο κρητικός λαός συμμετέχει σε ένοπλο παλλαϊκό συλλαλητήριο. Σύμφωνα με το ψήφισμα που εκδίδεται σχηματίζεται «Προσωρινή Κυβέρνηση», η γνωστή Τριανδρία, από τον Ελευθέριο Βενιζέλο, τον ναύαρχο Παύλο Κουντουριώτη και τον στρατηγό Παναγιώτη Δαγκλή. Οι τρεις άνδρες με τους στενούς συνεργάτες τους Μιχαλακόπουλο, Καφαντάρη, Διομήδη, Σοφούλη κ.ά. και συνοδευόμενοι από αξιωματικούς του στρατού και του ναυτικού με τη βοήθεια της γαλλικής πρεσβείας αποβιβάζονται στις 9 Οκτωβρίου στο λιμάνι της Θεσσαλονίκης όπου και γίνονται δεκτοί με ενθουσιασμό.

Η προσωρινή κυβέρνηση

Ο Βενιζέλος σχηματίζει την κυβέρνηση της «Εθνικής Άμυνας» με υπουργό Εξωτερικών τον Νικόλαο Πολίτη, Στρατιωτικών τον Εμμανουήλ Ζυμβρακάκη, Εσωτερικών τον Θ. Σοφούλη, Οικονομικών τον Μ. Νεγρεπόντη, Εθνικής Οικονομίας τον Θ. Κουτούπη, Δημοσίων Κτημάτων και Εσωτερικού Αποικισμού τον Α. Μιχαλακόπουλο, Εκπαιδεύσεως τον Γ. Αβέρωφ, Συγκοινωνίας τον Α. Κασαβέτη, Προμήθειας και κατανομής τροφίμων τον Λ. Εμπειρίκο και Περιθάλψεως των οικογενειών των προσφύγων και επίστρων τον Σ. Σίμο.

Τα εννέα υπουργεία εγκαταστάθηκαν στα «σουλτανικά κτήρια», τα παλαιά δικαστήρια, και η Προσωρινή Κυβέρνηση με έδρα τη Θεσσαλονίκη άρχισε το πολύπλοκο και μετ' εμποδίων έργο της. Και η Ελλάδα χωρίστηκε στα δύο, στο κράτος των Αθηνών και στο κράτος της Θεσσαλονίκης, η «χώρα του οποίου περιελάμβανε τις περιοχές της Δυτικής και Κεντρικής Μακεδονίας, την Πιερία, τα νησιά του Ανατολικού Αιγαίου, τις Βόρειες Σποράδες, τις Κυκλάδες, τα Ιόνια νησιά και την

Κρήτη. Για λόγους δε ασφαλείας και προς αποφυγή αιματηρών επεισοδίων τα «δύο κράτη» χωρίζε «ζώνη ασφαλείας», πλάτους 5 - 10 χλμ, όπου μόνο οι γαλλικές δυνάμεις είχαν δικαίωμα να κυκλοφορούν.

Και η Προσωρινή Κυβέρνηση κηρύσσει τον πόλεμο κατά της Βουλγαρίας και Γερμανίας στις 11 Νοεμβρίου του 1916. Στη διακοίνωση προς τους αντιπροσώπους της Entente και των ουδέτερων κρατών μεταξύ άλλων διαβάζουμε: «... οι πιο θαρραλέοι των πατριωτών ανέλαβαν να οργανώσουν τις ζωτικές δυνάμεις του Ελληνισμού προς σχηματισμόν στρατού προορισμένου δια της απελευθερώσεως του καταληφθέντος εδάφους και της αποκαταστάσεως της εθνικής τιμής να καταδείξει ότι ο Ελληνισμός δεν έπαυσε να ζητώντας συναίσθησιν των καθηκόντων του ως και του προορισμού του».

Στη Θεσσαλονίκη τότε

Ανηφορίζοντας προς την Άνω Πόλη αναρωτιόμαστε σε ποια Θεσσαλονίκη είχε αποβιβαστεί ο Βενιζέλος εκείνη τη μέρα του Οκτώβρη; Σύμφωνα με πρόσφατες μελέτες η πόλη το 1916 είχε 165.700 κατοίκους, των οποίων το 410/0 ήσαν Έλληνες, το 370/0 ήσαν Εβραίοι και το 180/0 ήσαν μουσουλμά-

Στο πλοίο.

νοι. Και, ναι, ο ελληνικός πληθυσμός της είχε αυξηθεί τα τελευταία χρόνια λόγω της μετανάστευσης από περιοχές της Ελλάδας, κυρίως όμως λόγω των προσφύγων από πόλεις και χωριά της Βουλγαρίας και της Μικράς Ασίας που διωκόμενοι είχαν καταφύγει σ' αυτήν.

Οι πρώτοι πρόσφυγες κατέφθασαν, μέσα στο 1913, εξεθλιωμένοι από τις περιοχές που είχαν περιέλθει στους Βουλγάρους, την Αλεξανδρούπολη, Ξάνθη, Μελένικο, Στρώμιτσα, και κατέφυγαν στο Σιδηρόκαστρο, Κιλκίς, Χρυσούπολη και Θεσσαλονίκη. Ακολούθησαν, την επόμενη χρονιά, αυτοί που κατά χιλιάδες έφθασαν από τη Μικρά Ασία και κατέφυγαν στα νησιά του Αιγαίου και στη Μακεδονία αγγίζοντας τις 150.000. Αλλά και τις δύο επόμενες χρονιές, 1915-1916, υπήρξαν μικρότερες ροές προσφύγων από τον Καύκασο.

Προβλήματα και λύσεις;

Μεταξύ των ετών 1914-1916 υπολογίζεται ότι η Θεσσαλονίκη δέχτηκε 30.000 και η λοιπή Μακεδονία 120.000 πρόσφυγες, ανέστιους, ρακένδυτους, πεινασμένους, άρρωστους, εξεθλιωμένους. Και η Προσωρινή Κυβέρνηση της Τριανδρίας έπρεπε να δώσει λύσεις επαρκείς και άμεσες.

Π. Δαγκλής, Ελ. Βενιζέλος, Π. Κουντουριώτης.

Έπρεπε να δοθεί λύση στην τεράστια ανάγκη στέγασης των προσφύγων, πρόβλημα που είχε πάρει μεγάλες διαστάσεις ύστερα από την απόβαση των συμμαχικών δυνάμεων. Δημιουργήθηκαν παραπήγματα κοντά στο στρατόπεδο του Παύλου Μελά, προοριζόμενα για τους ασθενέστερους αυτών. Δημιουργήθηκε ακόμη ο προσφυγικός συνοικισμός «παρά την Τούμπαν» καθώς και της Τριανδρίας που εγκαινίασε ο ίδιος ο Βενιζέλος.

Έπρεπε να δοθεί λύση στα θέματα υγείας των προσφύγων, η κατάσταση των οποίων μετά από τους διωγμούς και τις αφάνταστες ταλαιπωρίες που είχαν υποστεί, ήταν άκρως προβληματική. Δημιουργήθηκαν δύο προσωρινά νοσηλευτήρια. Την προσπάθεια ενίσχυσαν κάποιες χώρες κατασκευάζοντας νοσοκομεία όπως το ρωσικό νοσοκομείο-σημερινό Ιστορικό Αρχείο Μακεδονίας – και το ιταλικό νοσοκομείο.

Έπρεπε επειγόντως να λυθεί και το επισιτιστικό πρόβλημα δεδομένης της μεγάλης έλλειψης τροφίμων, πρόβλημα που ήταν οξύτατο και στα δύο κράτη. Ως προς τη Μακεδονία ευρύτατες εύφορες εκτάσεις έμεναν ακαλλιέργητες λόγω του ιδιόμορφου ιδιοκτησιακού καθεστώτος.

Έπρεπε επίσης να αντιμετωπιστεί το πρόβλημα της αίσχρο-κέρδειας. Οι υψηλές τιμές έκαναν απρόσιτα τα όποια διαθέσιμα τρόφιμα, από δε τον Φεβρουάριο του 1917 η διανομή του ψωμιού γινόταν με το δελτίο. Τα ημερομίσθια ήταν τόσο χαμηλά ώστε ένας εργάτης μ' αυτό μπορούσε ν' αγοράσει δύο οκάδες πετρέλαιο ή τέσσερις οκάδες πατάτες.

Έπρεπε, όμως, να δοθεί τάχιστα λύση στην επαγγελματική αποκατάσταση των προσφύγων. Το θέμα παρουσίαζε μεγάλες δυσκολίες γιατί αφ ενός η πρόσληψη σε βιομηχανίες απαιτούσε πείρα αφ ετέρου η εργασία στα τσιφλίκια προϋπέθετε κολίγους που διέθεταν «αροτριώντα κτήνη». Η Κυβέρνηση, τότε, έθεσε στόχο την προσωρινή παραχώρηση χωραφιών, ζώων και εργαλείων, αλλά ... Ξύλινα άροτρα δεν μπορούσαν να κατασκευαστούν λόγω έλλειψης ξυλείας και ζώα δεν υπήρχαν επειδή τα εγχώρια είχαν επιστρατευτεί και οι εισαγωγές τους από την Σερβία είχαν διακοπεί. Έτσι, η μόνη απασχόληση που έμενε για τους δυστυχείς πρόσφυγες ήταν το μεροκάματο στα οχυρωματικά έργα των Συμμάχων.

Συνεχίζεται

πολιτισμός

Μια βραδιά με ΚΑΡΑΜΑΝΛΙΔΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ

Το απόγευμα της 14ης Νοεμβρίου 2022, πραγματοποιήθηκε στην κατάμεστη αίθουσα του Συνεδριακού Κέντρου του Δήμου Ν. Ιωνίας, εκδήλωση για τα Καραμανλικά βιβλία. Την εκδήλωση τίμησαν μεταξύ άλλων Πρόεδροι, μέλη προσφυγικών και πολιτιστικών συλλόγων της Αττικής.

Ο Πρόεδρος του ΚΕ.ΜΙ.ΠΟ. κ. Λουκάς Χριστοδούλου, καλωσόρισε τους παρευρεθέντες εκ μέρους του Διοικ. Συμβουλίου και απητήθηκε προς την Υπουργό Παιδείας και Θρησκευμάτων κ. Νίκη Κεραμέως να βοηθήσει στη δημιουργία έδρας Μικρασιατικών Σπουδών σε ελληνικό Πανεπιστήμιο, εκατό χρόνια μετά τη Μικρασιατική Καταστροφή.

Η Υπουργός απάντησε: «Η διάσωση και διάδοση της αξίας ιστορικών κειμηλίων και στοιχείων που συνθέτουν τη μακραίωνη ιστορία του ελληνισμού στον ελλαδικό χώρο, τη Μικρά Ασία, τον Πόντο, την Ανατολική Θράκη, την Κωνσταντινούπολη αποκτά ακόμη μεγαλύτερη βαρύτητα στον Δήμο Νέας Ιωνίας, μία προσφυγική περιοχή, μία αγκαλιά που υποδέχτηκε κατατρεγμένους πρόσφυγες. Ένας ακόμη λόγος που καθιστά αναγκαίο, όσο και σπουδαίο, το έργο που επιτελεί το Κέντρο Σπουδής και Ανάδειξης Μικρασιατικού Πολιτισμού με τη συγκέντρωση, διατήρηση και μετάδοση στοιχείων της Ιστορίας και του Πολιτισμού, και τη συλλογή, ταξινόμηση, μελέτη, αξιοποίηση του αρχειακού υλικού που αφορά τη Ν. Ιωνία».

Η δήμαρχος Ν. Ιωνίας κ. Δέσποινα Θωμαΐδου, μεταξύ άλλων, είπε: «...Η ακμή του Καππαδοκικού Ελληνισμού μπορεί να διακόπηκε βίαια με την ανταλλαγή πληθυσμών του 1924, ωστόσο ως πρόσφυγες μετέφεραν στον ελλαδικό χώρο και συγκεκριμένα στη Νέα Ιωνία μας όπου εγκαταστάθηκαν, μνήμες από τις αλησμόνητες πατρίδες, τέχνες, έθιμα, τελετουργίες, μουσικές, χορούς, γεύσεις, παραδόσεις που αποτελούν πολύτιμα σημεία αναφοράς και ταυτότητας. Η σημερινή εκδήλωση είναι φόρος τιμής και μνήμης στη γη της Καππαδοκίας η οποία, καλύπτοντας μεγάλο μέρος της Μικράς Ασίας, υπήρξε από την αρχαιότητα λίκνο λαών και πολιτισμών».

Ο κ. Σπύρος Ευσταθόπουλος, σύμβουλος στην Περιφέρεια Αττικής, ο οποίος μαζί με τον κ. Πάνο Δόβα δώρισαν στο ΚΕ.ΜΙ.ΠΟ. δύο καραμανλικά βιβλία, σε σύντομη παρέμβασή του αναφέρθηκε πώς έφτασαν τα βιβλία στα χέρια τους και πώς αποφάσισαν να τα δωρήσουν στο ΚΕ.ΜΙ.ΠΟ.

Ο κύριος ομιλητής της εκδήλωσης κ. Καπλάνης Ιωσηφίδης, Πρόεδρος του Κέντρου Καππαδοκικών Μελετών «Η Ναζιανζός» αναφέρθηκε στην ιστορική διαδρομή της Καππαδοκίας, στο πως δημιουργήθηκε η ανάγκη γραφής των Καραμανλικών, προβάλλοντας συγχρόνως φωτογραφίες από την Καππαδοκία, έγγραφα και καραμανλικά βιβλία.

Η εκδήλωση έκλεισε με το Χορευτικό Τμήμα «ΕΙΡΗΝΗ» Ηρακλείου Αττικής, που χόρεψε τρία καππαδοκικά τραγούδια και ακολούθησε κέρασμα με μεζέδες και κρασί.

Μια ωραία εκδήλωση, από αυτές που μας έχει συνηθίσει το ΚΕ.ΜΙ.ΠΟ.

Κριτική Θεάτρου

ΤΟΥ ΣΤΕΛΙΟΥ ΑΝΤΩΝΙΑΔΗ

ΤΟ ΘΕΑΤΡΟ ΣΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΤΗΣ ΠΑΝΔΗΜΙΑΣ

Ο κορονοϊός και η πανδημία που προκάλεσε μας στέρπσαν, σε μεγάλο βαθμό, μια από τις πολύ αγαπημένες μας συνήθειες και απολαύσεις. Όσο και αν αγαπάει κανείς το θέατρο μόνο σε ειδικές περιπτώσεις μπόρεσε –έστω και με κάποια ανασφάλεια– να το χαρεί και αυτό έχει σχέση με διάφορα προβλήματα που υπήρχαν πάντα αλλά που τώρα η επιδημιολογία έκανε την ύπαρξή τους πιο σημαντική και επικίνδυνη.

Δυστυχώς οι περισσότεροι θίασοι, εδώ και πολλά χρόνια, στεγάζονται σε μικρούς έως πολύ μικρούς, δυνητικά επικίνδυνους χώρους. Το θέμα των αιθουσών το είχα θίξει και παλαιότερα σε διάφορα κείμενα και ομιλίες μου. Είχα αναφερθεί στο μεγάλο –κατά τη γνώμη μου– αυτό πρόβλημα που όσο και αν το βλέπουμε με συμπάθεια και κατανόηση δεν μπορούμε να παραβλέψουμε το γεγονός ότι πολλές, και μάλιστα ιδιαίτερα αξιόλογες, παραστάσεις ανεβαίνουν σε εντελώς ακατάλληλους χώρους. Οι χώροι αυτοί συνήθως δεν έχουν έξοδο κινδύνου, κάτι που πολύ συχνά δεν με αφήνει να συγκεντρωθώ στο έργο και στην παράσταση. Βλέπω τους πολλούς προβολείς (σειρές ολόκληρες) και σκέφτομαι πως από ένα ατύχημα, ένα βραχυκύκλωμα ή κάποιο σπινθήρα μπορεί να δημιουργηθούν καταστάσεις που θα μας κάνουν να κλάψουμε. Εξάλλου το έχουμε το συνήθειο να κλαίμε, να οδυρόμαστε και σε αέναες συζητήσεις στα ΜΜΕ να διαπληκτιζόμαστε, αφού γίνει η ζημιά, για το ποιος φταίει. Αυτός είναι ο μεγαλύτερος κίνδυνος αλλά δεν είναι το μόνο πρόβλημα.

Σε πάρα πολλές αιθουσες δεν υπάρχει εξαερισμός, δεν υπάρχει επαρκές φουαγιέ. Σε μια περίπτωση επειδή ο χώρος αναμονής ήταν σχεδόν ανύπαρκτος περιμέναμε στο πεζοδρόμιο και μάλιστα ένα βράδυ που έβρεχε καταρρακτωδώς, ευτυχώς που όλοι είχαμε ομπρέλα. Τα καθίσματα πολύ συχνά είναι εντελώς ακατάλληλα, πάγκοι με μαξιλάρια ή και χωρίς μαξιλάρια, δίχως πλάτη για να ακουμπήσεις και πολλές ακόμα ακαταλληλότητες που κάνουν την παρακολούθηση δυσάρεστη και προβληματική. Έχω δει πολλά –ένα από αυτά μου είχε κάνει τεράστια εντύπωση και δεν μπορώ να αντισταθώ στον πειρασμό να μην σας το παρουσιάσω. Υπήρχε θεατρική αίθουσα στην οποία η ηφαιρετικότητα είχε εκφραστεί με τη δημιουργία αμφιθεατρικής διάταξης κόβοντας τα πόδια των πλαστικών καθισμάτων! Στην πρώτη σειρά τα είχαν κόψει πολύ και ήταν σαν να κάθεται στο δάπεδο, στη δεύτερη τα είχαν κόψει λιγότερο και στην τρίτη ακόμα λιγότερο. Έξυπνη ιδέα που βοηθούσε την απρόσκοπτη θέαση ενός πραγματικά πολύ σημαντικού έργου, σε ένα πολύ ωραίο ανέβασμα. Έξυπνη αλλά...

Τα προβλήματα δεν ήταν ούτε και είναι μόνο αυτά, προτιμώ να μην τα αναφέρω όλα. Πρέπει όμως κυρίως στην περίοδο του κορονοϊού, με τον οποίο δυστυχώς αναγκαστικά συμπεριεχόμεστε, να αναφέρω την ακαταλληλότητα από την άποψη του κακού ή ανύπαρκτου εξαερισμού. Φυσικά και ο συνωστισμός στην είσοδο και την έξοδο λόγω της στενότητας του χώρου όπως και τα κενά ενδιάμεσα καθίσματα που δεν υπάρχουν δημιουργούν καταστάσεις οι οποίες στην περίπτωση της πανδημίας μπορεί να έχουν πολύ κακά αποτελέσματα. Όλα αυτά όσο δεκτικός και να είναι κανείς δεν μπορεί να τα αγνοήσει.

Επίσης δεν μπορώ να παραβλέψω την αδιαφορία, την έλλειψη σεβασμού προς τον άλλο διαφόρων συνανθρώπων μας που μολοντί έχουν το πνευματικό επίπεδο που τους κάνει να αγαπούν το θέατρο δεν τους βοηθάει στο να φορούν μάσκα. Περιπτώσεις που νομίζω ότι πρέπει να τη φορούν με τον σωστό τρόπο και όχι με τη μύτη έξω. Υπάρχουν βέβαια και αυτοί που νομίζουν πως η μάσκα μπορεί να γίνει περιδέραιο, βραχιόλι, σκουλαρίκι. Η μικρή αυτή εισαγωγή νομίζω ότι αρκεί για να επιβεβαιώσει τα περί της περιόδου της πανδημίας αναφερόμενα τα οποία στέρπσαν από το

θεατρόφιλο κοινό μια πολύ αγαπημένη συνήθεια που για τους Έλληνες ξεκίνησε πριν από χιλιάδες χρόνια.

Για να μην αφήνω όμως περιθώρια κακών σκέψεων πρέπει οπωσδήποτε να πω ότι υπάρχουν και πολύ ωραία θέατρα, που σέβονται αυτούς που τους αρέσει να θεατρινίζονται αξιοπρεπώς σε σωστούς χώρους. Θεατρικές αιθουσες με ευχάριστους χώρους αναμονής, άνετα καθίσματα και ότι άλλο χρειάζεται για να παρακολουθήσει κανείς μια παράσταση χωρίς ενοχλήσεις.

Δεν θα αναφέρω εκτενώς τα προβλήματα αυτών που ασχολούνται με το θέατρο: συγγραφέων, σκηνοθετών, ηθοποιών, αιθουσαρχών καθώς και όλων όσων είναι απαραίτητοι για το ανέβασμα μιας παράστασης. Έχω ακούσει πολλά και θλιβερά, που νομίζω ότι αξίζει να γράψω μερικά. Δεν ήταν λίγοι οι ηθοποιοί που μου είπαν ότι πολλές φορές στο τέλος της παράστασης μοιράζονται τα χρήματα και αυτά που τους αναλογούν φτάνουν μόνο για μια τυρόπιτα και στην καλύτερη περίπτωση μπορεί να συνοδευτεί και από ένα αναψυκτικό. Υπάρχουν όμως δυστυχώς και εκείνοι που δεν αμείβονται καθόλου, οι οποίοι αναγκαστικά ασχολούνται με κάποια άλλη δουλειά για βιοπορισμό. Όλα αυτά με έκαναν πολλές φορές να βγαίνω από ένα εξαιρετικό ανέβασμα κάποιου πολύ αξιόλογου, συνήθως σύγχρονου, έργου και να θλίβομαι ξέροντας τους κόπους που χρειάζονται για ένα τέτοιο αποτέλεσμα. Σκέφτομαι και λυπάμαι για τα όνειρα όλων αυτών των νέων που θάβονται σε κάποιο ακατάλληλο υπόγειο.

Στα αίτια για αυτά τα προβλήματα που έγραψα παραπάνω μπορεί να συμπεριλάβει κανείς και τον μεγάλο αριθμό παραστάσεων που έχουμε κάθε χρόνο. Πράγματι πολλές φορές μετράω και τα νούμερα που βγαίνουν ξεπερνούν σε αριθμό τις παραστάσεις ακόμα και των πιο γνωστών θεατρικών πρωτευουσών της Ευρώπης. Υπάρχουν και άλλα προβλήματα, όπως το να ανεβάζουν κάποιο έργο δύο θίασοι ταυτόχρονα (σπάνια και τρεις) ή να ανεβαίνει έργο που παίχτηκε την προηγούμενη χρονιά με όχι πολύ μεγάλη επιτυχία. Το θέμα της επιλογής έργου νομίζω πως παίζει πολύ μεγάλο ρόλο, όπως και αυτό της διαφήμισης μιας παράστασης που όμως μπορεί να γίνει μόνο από μεγάλους θιάσους όταν ανεβάζουν παραστάσεις οι οποίες απευθύνονται στο ευρύ κοινό.

Υπάρχουν βέβαια και θίασοι που επικορηγούνται από το κράτος. Πολύ καλή και σωστή η χορηγία αλλά και αυτή δεν μπορεί να αποτελέσει λύση, αφού το κράτος δεν είναι δυνατό να βοηθάει οικονομικά όλους τους θιάσους. Μια και αναφέρω τους θιάσους μπορεί κανείς να αναρωτηθεί γιατί χρειαζόμαστε τόσους πολλούς θιάσους και ακόμα περισσότερους ηθοποιούς; Δύσκολη η απάντηση. Ίσως να είναι η πανάρχαια αγάπη των Ελλήνων για το θέατρο, ίσως να φταίνε άλλοι παράγοντες, όποια όμως και να είναι η αιτία αναντίλεκτα πιστεύω ότι για να ασχοληθείς με την τέχνη του θεάτρου χρειάζεται το θείο δώρο που λέγεται ταλέντο. Όσο και αν διαβάσεις, όσο και αν προσπαθήσεις, όσο καλούς δασκάλους και αν έχεις, αν δεν έχεις ταλέντο είναι καλύτερα να μην επιλέξεις το επάγγελμα του ηθοποιού. Μπορεί βέβαια να πει κανείς ότι ο ηθοποιός δεν κάνει επάγγελμα αλλά λειτουργήμα, όμως σίγουρα δεν μπορεί να αρνηθεί το ότι και ο λειτουργός έχει τις βιοποριστικές του ανάγκες.

Αυτά τα λίγα που γράφω ίσως βοηθήσουν κάποιους φιλόδοξους νέους που θέλουν να ασχοληθούν με το θέατρο. Μπορεί να μην καταφέρουν να ζήσουν το όνειρό τους είναι όμως βέβαιο πως δεν θα απογοητευθούν και δεν θα πικραθούν για την επιλογή τους. Με λιγότερους ηθοποιούς σίγουρα θα υπάρξουν λιγότεροι θίασοι και ακόμα λιγότερες παραστάσεις με όφελος την ποιότητα από κάθε άποψη. Όπως και να είναι τα προβλήματα είναι υπαρκτά και θα πρέπει να αντιμετωπιστούν όχι μόνο για περιόδους όπως αυτή της πανδημίας αλλά για το καλό όλων μας και μια για πάντα.

βιβλιοφάγος

ΘΟΔΩΡΗΣ ΚΟΝΤΑΡΑΣ

Οι συνταγές της Πατρίδας

Φέτος, με τη συμπλήρωση ενός αιώνα από τη Μικρασιατική Καταστροφή, έγιναν πολλές εκδηλώσεις και εκδόσεις για να θυμίσουν τον ξεριζωμό –σαν και τον ξέχασε κανείς– όταν χιλιάδες συμπατριώτες μας αναγκάστηκαν να αφήσουν τις ιδιαίτερες πατρίδες τους και να ξεκινήσουν από την αρχή μια νέα, δύσκολη πορεία.

Στα πλαίσια αυτά εκδόθηκε και ένα ολιγοσέλιδο βιβλιαράκι από το Κέντρο Κοινότητας του Δήμου Κηφισιάς και το Κέντρο Έρευνας και Μελέτης της Μικρασιατικής Ερυθραίας (ΚΕΜΜΕ), εκτός εμπορίου, που σταχυολογεί συνταγές οι οποίες, όπως σημειώνει ο κ. Κοντάρης «φανερώνουν τις ιστορικές, κοινωνικές, κλιματολογικές και οικονομικές συνθήκες που επικρατούν σε έναν τόπο και συνδέονται αποκλειστικά με την τοπική παραγωγή των προϊόντων, αλλά και με θρησκευτικές ή άλλες λαϊκές γιορτές, έθιμα και συνήθειες. Είναι κι αυτές ένα δείγμα του πολιτισμού ενός λαού ή μιας ομάδας ανθρώπων».

Το 36 σελίδων βιβλιαράκι, τυπωμένο σε ωραίο χαρτί, με ασπρόμαυρες φωτογραφίες από τον προσφυγικό συνοικισμό στο Δουργούτι και λίγες έγχρωμες φαγητών, μια προσεγμένη έκδοση, αποτελεί περισσότερο μία νοσταλγική αναφορά στη Μικρά Ασία, σε συνήθειες και έθιμα των εκεί πόλεων και χωριών και λιγότερο ένα βιβλίο συνταγών. Και εξηγούμαι: Μην θεωρήσετε ότι οι συνταγές δεν είναι σωστές ή δεν «βγαίνουν». Ίσα-ίσα! Όμως η χρήση της γλώσσας –της διαλέκτου σωστότερα– που χρησιμοποιούσαν εκεί, θεωρώ ότι δίνει στο βιβλίο μεγαλύτερη αξία!

Μου θύμισε έντονα τα παιδικά μου χρόνια και τη γιαγιά, από την πλευρά του πατέρα μου, που ήταν πρόσφυγας από την Αλικαρνασσό, το Πετρούμι όπως το έλεγαν εκείνοι. Με γύρισε πολλά χρόνια πίσω, ανέσυρε παιδικές μνήμες που ούτε καν είχα συνειδητοποιήσει ότι έχω. Με συγκίνησε πολύ!

Μακάρι το βιβλίο αυτό να ήταν προσιτό σε όλους, αν και θα ξένιζε τους Κωνσταντινουπολίτες, αφού δεν χρησιμοποιούσαν την ίδια διάλεκτο. Θέλω δημόσια να ευχαριστήσω τον κ. Κοντάρη που το εμπνεύστηκε, ασχολήθηκε και τα δύο Κέντρα που βοήθησαν οικονομικά ώστε να εκδοθεί.

Π. Τσουκάτου

ΒΙΒΛΙΟΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΤΑ ΣΠΙΤΙΑ ΤΗΣ ΓΙΑΓΙΑΣ ΜΟΥ της Κορνηλίας Τσεβίκ-Μπαϊβεργιάν

Στην εποχή μας λίγοι διαβάζουν δυστυχώς. Οι περισσότεροι αρκούνται στο κινητό και στα γραφόμενά του τις περισσότερες φορές. Αλλά είναι παροδικό πιστεύω, θα επιστρέψει και πάλι το αναγνωστικό κοινό, ειδικά όταν υπάρχουν γοητευτικά και συναρπαστικά βιβλία όπως αυτό. Το βιβλίο αυτό, το θαυμάσιο μυθιστόρημα, διαβάζεται πολύ ευχάριστα και είναι δύσκολο να το αφήσεις από τα χέρια σου. Γιατί; Διότι η αγαπητή Κορνηλία μέσα από το μυθιστόρημα δεν παρουσιάζει μόνο τα σπίτια της γιαγιάς, αλλά έναν ολόκληρο κόσμο. Αναλύει και «ζωγραφίζει» πραγματικότητες και βιώματα, καταγράφει με μαεστρία την πλούσια ιστορία της Πόλης, όπως την έζησε η ίδια, τη ζει, και έτσι συμβάλλει στην κατανόηση πολλών άγνωστων στο ευρύ κοινό πτυχών της σύγχρονης τοπικής ιστορίας της κοινής μας γενέτειρας.

Κατορθώνει να μας δώσει με την έντεχνη γραφίδα της την Πόλη που δεν περιγράφεται, που είναι ατελείωτη. Κάθε συνοικία της μία μικρή πόλη, κάθε λεωφόρος και δρόμος της μία ιστορία, μια πραγματικότητα, κάθε πεζοδρόμιο διαφορετικό από το άλλο. Κάθε περιοχή έχει το δικό της άρωμα, τη δική της αύρα και μυρωδιά. Κάθε σπίτι της γιαγιάς της και ιστορία και κάθε ιστορία είναι διαφορετική και με απρόβλεπτες προεκτάσεις. Η Κορνηλία καταφέρνει να κρατά αμείωτο το ενδιαφέρον του αναγνώστη, αναφερομένη στα τεκταινόμενα στις διάφορες συνοικίες και τα παραθεριστικά χωριά του Βοσπόρου με συναρπαστικό τρόπο, μέσα από τους διαλόγους, όπου αφήνει να διαφανεί τόσο η ευημερία και η αρμονία, η αγαστή συμβίωση, αλλά και οι πιέσεις, ήτοι οι χαλεποί καιροί της Ομογένειας. Δεν αναφέρεται μόνο στο παρελθόν, δεν τη συνεπαίρνει η γοητεία του χαμένου και του νοσταλγικού. Μιλά και για την πρόσφατη ιστορία και για το τώρα. Σε κάθε σελίδα, από τις 500 συνολικά, υπάρχει κάτι διαφορετικό και κάτι διαφοροποιημένο. Ιστορία, λαογραφία, ήθη και έθιμα, οικογενειακές παραδόσεις, έρωτες και αγάπες, συνοικέσια, κοσμοπολιτισμός, πνευματική κίνηση, εφημερίδες και περιοδικά της Πόλης (όχι μόνον τα ελληνόγλωσσα), θέση γυναικών στην κοινωνία, η παράδοση των πλανοδίων, τα επαγγέλματα που χάνονται, η ομορφιά του παρελθόντος, οι γαστρονομικές συνήθειες της Πόλης [ακόμη και το τριαντάφυλλο σπάνιο και άγνωστο τριαντάφυλλο γλυκό αναφέρεται], για να απαριθμήσω μερικά από αυτά. Έτσι όπως ακριβώς είναι η Πόλη μας.

Σε πάρα πολλά σημεία του έργου της ο αναγνώστης διακρίνει την αρμονική συμβίωση όλων των εθνοτικών ομάδων που ζουν και σήμερα στην Πόλη. Πάρα πολλές οι σχετικές αναφορές και οι διάλογοι. Για την Κορνηλία η πραγματικότητα του Πολίτη –παιδιάθεν μάλιστα– είναι το να είναι και κοσμοπολίτης. Η ουσία του μυθιστορή-

ματος είναι η κεκρυμμένη και ριζωμένη στην Πόλη Ομογένεια και η δομή της ρωμαϊκής Κοινότητας.

Οι όμορφες στιγμές όμως και οι άσχημες συνυπάρχουν σε κάθε κοινωνία, ειδικά όταν είσαι μειονότητα στη νοτιοανατολική Ευρώπη. Οι δυσκολίες της Ομογένειας, τα προβλήματα, οι απελάσεις, το φευγιό και ο μαρasmus δεν θα μπορούσαν να την αφήσουν αδιάφορη. Αλλά και περιστατικά όπως ο φόνος στο Αγίασμα του Άη Θεοράπη, η τραπεζική απάτη που έπεσαν θύματα και Ρωμηοί, οι βόμβες των τρομοκρατών στις Συναγωγές αλλά και οι πολιτικές αναταράξεις, και φυσικά η απελπιστική μείωση του πληθυσμού μας εξαιτίας των ταραγμένων Ελληνοτουρκικών σχέσεων και ο διαρκής αντίκτυπός τους στην ομογένεια, η οποία στο κάτω κάτω της γραφής είναι «ο αυτόχθων λαός», όπως πολύ εύστοχα αναφέρει. Είναι ακριβής σε όλες τις περιγραφές της η Κορνηλία. Μου έκανε ιδιαίτερη εντύπωση η λεπτομέρεια όταν αναφέρεται στα Πριγκηπόννησα. Απαριθμεί ονομαστικά και τα 9 νησιά που τα αποτελούν, κατοικημένα και ακατοίκητα.

Ως δόκιμος και άριστη φιλόλογος στο έργο της διασώζει το πολιτικό γλωσσικό ιδίωμα, το οποίο αργά αλλά σταθερά εξαφανίζεται, διότι χάνονται και οι αιτίες που το διατηρούσαν εν ζωή. Οι εξωτερικές ιστοπεδωτικές επιδράσεις είναι πιο ισχυρές δυστυχώς. Χρησιμοποιεί λέξεις όπως το τράχωμα, η γούρνα, το καζίνο, ο μουσιού, ο τερσανάς, το ρεμπάτεμα, αλλά και ρήματα όπως το αραδιάζω, το ορμηνεύω, το αποβγάζω, αλλά και τους τύπους ερχόντανε, χωνόντανε (πλησίαζε), γινούντανε. Πολλά από τα γραφόμενά της, όπως λοιπόν γίνεται κατανοητό, αποτελούν ουσιαστική συμβολή σε πτυχές της ιστορίας και της λαογραφίας της Κωνσταντινουπόλεως στην οποία η ίδια η Κορνηλία γεννήθηκε και ζει, αλλά επίσης είναι και σπουδαία συμβολή στα της πολιτικής ιστορίας των τελευταίων δεκαετιών του 20ού αιώνα. Δε διστάζει φυσικά και ασκεί αυτοκριτική στους Ρωμιούς, καταδικάζει τον ραγιαδισμό και την αλληλο-σφαγή μεταξύ των.

Προς το τέλος του μυθιστορήματος που το συνιστώ ανεπιφύλακτα, υπάρχει μία αυτοβιογραφική παρουσίαση των νεανικών και πανεπιστημιακών χρόνων της ίδιας, κάτι που βοηθά στο να κατανοήσουμε καλύτερα τα γραφόμενά της. Περιγράφει συν τοις άλλοις και το πρώτο της ταξίδι της στην Αθήνα, όπου παρατηρεί «να μεν ελευθερία αλλά υπερβολική πολιτικοποίηση, αλόγιστη σπατάλη... οι άνθρωποι αναζητούν την θέση τους σε εξεζητημένους τρόπους ζωής». Η ίδια όμως το έχει αποφασίσει εδώ και πολλά χρόνια: ο τόπος και ο τρόπος ζωής της είναι και θα παραμείνει η Πόλη, όπως την έζησε μέσα στα σπίτια της γιαγιάς της και όπως τη ζει τώρα, πάντα δραστήρια και με πνευματική ακτινοβολία. Σας ευχαριστώ.

Αντώνιος Χατζόπουλος

ΠΑΛΜΟΣ ΤΩΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΤΩΝ

Λάβαμε πρώτα διαδικτυακά και στη συνέχεια σε έντυπη μορφή το 188ο τεύχος του τριμηνιαίου ενημερωτικού εντύπου της Ένωσης Ομογενών εκ Κωνσταντινουπόλεως Β.Ε.

Ένα πληροφοριακό έντυπο με τις εκδηλώσεις της Ένωσης αλλά και ενδιαφέροντα κείμενα. Έτσι το φύλλο αυτό της τριμηνιαίας εφημερίδας ξεκινά με το μήνυμα του Οικουμενικού Πατριάρχη κ.κ. Βαρθολομαίου για την 1η Σεπτεμβρίου υπέρ της Προστασίας του Φυσικού Περιβάλλοντος. Στις σελίδες 4, 5, 6 δημοσιεύεται ρεπορτάζ από τις εκδηλώσεις της Ένωσης, τις οποίες είτε διοργάνωσε είτε συμμετείχε, ακολουθεί κείμενο με σύντομη καταγραφή της ιστορίας των Ρωμαϊκών νοσοκομείων Βαλουκλή, παρουσίαση του βιβλίου του Νίκου Μιχαηλίδη *Τα ελληνοτουρκικά και οι Κωνσταντινουπολίτες εθελοντές στον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο, 1939-1944*, κείμενο για τους Ρωμιούς στο Κοντοσκάλι, την εκκλησία της Αγίας Κυριακής και την Αστική της Σχολή, ρεπορτάζ για την επίσκεψη του Οικουμενικού Πατριάρχη στην Καππαδοκία, ενώ στην τελευταία του σελίδα δημοσιεύει την ανακοίνωση για τον 2ο Διεθνή Διαγωνισμό Φωτογραφίας «Νικόλαος Μαγγίνας» που διοργανώνει η Κοινότητα Νεοχωρίου Κωνσταντινούπολης.

Ένα έντυπο που αξίζει να διαβαστεί όχι μόνον από τα μέλη της Ένωσης, αλλά από όλους τους Κωνσταντινουπολίτες. Ένα έντυπο που αξίζει να στηριχθεί, γιατί ο κόπος και ο χρόνος που αφιερώνει το Διοικητικό Συμβούλιο της Ένωσης για την έκδοσή του φαίνεται ότι είναι πολύς, το αποτέλεσμα άρτιο και είναι καλό να στηρίζουμε τέτοιες προσπάθειες.

Π. Τσουκάτου

ΟΙ ΙΜΒΡΙΟΙ ΕΞΙΣΤΟΥΝ: ΑΠΟ ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΟ ΝΗΣΙ ΣΕ ΑΠΑΓΟΡΕΥΜΕΝΗ ΠΕΡΙΟΧΗ

Συνέντευξη του συγγραφέα και δημοσιογράφου Serdar Korucu για το νέο του βιβλίο «Ποιος έμεινε στην Ίμβρο;», στον δημοσιογράφο İshan Erdiñç για την αρμενική εφημερίδα Agos (12/8/2022). Στο βιβλίο καταγράφονται οι σκληρές πολιτικές των ρεπουμπλικανικών κυβερνήσεων στην Ίμβρο καθώς και η μετανάστευση του Ρωμαϊκού πληθυσμού. Ένα βιβλίο που εκπονήθηκε με τη συμβολή του κ. Λάκη Βίγκα και περιλαμβάνει συνομιλίες του συγγραφέα με τον Οικουμενικό Πατριάρχη και 28 άτομα από την Ίμβρο.

Μπορείτε να μας μιλήσετε για τη σημερινή μεταμόρφωση του νησιού, που έχει μετονομασθεί σε Gökçeada; Γιατί το κράτος ασχολήθηκε τόσο πολύ με την Ίμβρο;

Η Ίμβρος είναι ένα παραμεθόριο νησί της Τουρκίας, μια κόκκινη γραμμή για αυτήν. Από μια άποψη μοιάζει με το σαντζάκι της Αλεξανδρέττας, το σημερινό Hatay, που αναφερόταν στα παλαιότερα βιβλία των εκδόσεων Aras, «Η αναχώρηση του λαού» και «Έπεσε το σαντζάκι». Αυτές είναι περιοχές που η Άγκυρα, από όταν προστέθηκαν στα σύνορά της θέλει να τις κατέχει, να νιώθει την κυριαρχία της. Ειδικά για την Ίμβρο μπορούν να ειπωθούν τα ακόλουθα: «Σε αναφορά του 1928 υποδηλώνεται ότι οι κάτοικοί της έχουν «Ελληνική συνείδηση και αισθήματα». Έλεγαν: «Τα σύνορα της τοπικής αυτονομίας που καθορίζονταν από τη Συνθήκη της Λωζάνης έμοιαζαν, στη φαντασία τους, σαν την παλιά ηγεμονία της Σάμου». Αυτές οι αιτιάσεις δεν είναι γνωστό πώς θεμελιώθηκαν. Για τους κάτοικους όμως του νησιού ήταν απίθανα πράγματα. Γιατί η Ίμβρος δεν έχει ιστορικό ξεσηκωμού όπως των Αρμενίων στον Όλυμπο της Αττάλειας. Παρ' όλα αυτά από το 1960 και μετά υπήρξε «φυγή των Ρωμιών κατοίκων».

Οι ανοικτές φυλακές στο Σχοινούδι άλλαξαν σημαντικά τη δομή της Ίμβρου; Τι περιπέτειες έζησαν στην περιοχή μετά την κατασκευή των φυλακών;

Ένα από τα σημαντικότερα βήματα στην πολιτική εξάλειψης της Ρωμιούσνης από το νησί ήταν και αυτή η εφαρμογή. Οι νησιώτες λένε ότι τους απαλλοτρίωσαν τα σημεία όπου έβγαζαν τα λίγα προς το ζην χρήματα. Κατήργησαν τα μαθήματα ελληνικών από την εκπαίδευση των

παιδιών τους. Δημιούργησαν ανοικτές φυλακές και ξεκίνησαν προσαγωγή καταδίκων για φόνο και κλοπές, που δημιουργήσαν φόβο στους κατοίκους. Ο Γιώργος Χριστοφίδης εξήγησε τους φόβους τους: «Είχα έναν συγγενή που ήταν ρά-

πτης. Πήγανε στο μαγαζί του και κάθισαν. Δεν μπορούσε να τους πει να φύγουν, γιατί κρατούσαν μαχαίρι. Μια φορά μπήκαν σε ένα σπίτι. Το ζεύγος που τους είδε μέσα δεν μπορεί να πει τίποτα. Περιμένει να αποχωρήσουν μόνοι τους γιατί κρατούσαν μαχαίρι». Καθώς επεκτείνεται η ανοχή της ατιμωρησίας, διαπράττονται δολοφονίες, βιασμοί, κλοπές.

Έτσι από την Ίμβρο υπάρχει ταχεία μετανάστευση.

Ένα από τα σημαντικά σημεία του βιβλίου σας είναι η συνομιλία με τον Οικουμενικό Πατριάρχη. Ο τίτλος του βιβλίου να υποθέσω ότι προέρχεται από τα λόγια του;

Ο Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος αναφερόμενος στο «πρόγραμμα διάλυσης» της Ίμβρου και τη μείωση του Ρωμαϊκού πληθυσμού της, χρησιμοποίησε τη φράση: «Ποιος έχει μείνει τώρα στην Ίμβρο;» Το νησί που, από την κήρυξη της Τουρκικής Δημοκρατίας, είχε κατά μέσο όρο 7.000 Ρωμιούς. Από το 1963-1964 και μετά μειώθηκαν στα 300 άτομα. Σήμερα ζουν περίπου 500-600 Ρωμιοί. Η αύξηση έγινε σίγουρα λόγω του Οικουμενικού Πατριάρχη, που είναι από την Ίμβρο. Το ομογενειακό σχολείο, που άνοιξε με πρωτοβουλίες του ίδιου αλλά και του συμβούλου αυτού του βιβλίου κ. Λάκη Βίγκα, προσφέρει στους νησιώτες μια μελλοντική ευκαιρία. Αυτό είναι που έκανε και πολλούς Ίμβριους να επιστρέψουν μετά από δεκάδες χρόνια.

Από αυτούς που αναφέρονται στο βιβλίο σας κάποιοι ζουν στην Ίμβρο, άλλοι στην Αθήνα ή τη Θεσσαλονίκη. Ποιο τραύμα βιώνουν αυτοί που εγκατέλειψαν την Ίμβρο;

Ο καθένας το ζει διαφορετικά. Άλλοι, μετά το 1990, επέστρεψαν στο νησί. Άλλοι το επισκέπτονται. Κάποιοι δεν το επισκέφθηκαν ποτέ. Άλλοι δεν θέλησαν να το ξαναδούν. Εξαρτάται το πως βίωσε ο καθένας αυτά που πέρασαν. Ο κ. Μάκης Μπουτάρης είπε ότι οι ηλικιωμένοι Ρωμιοί δεν ξεπέρασαν ποτέ το τραύμα που έζησαν. Ο ίδιος ερχόμενος στο νησί από το 1993 ξεκίνησε να επισκευάζει το σπίτι του. Ο πατέρας του έλεγε: «Γιατί πετάς τα χρηματά σου. Τι θέλεις να πας εκεί;». Το ίδιο επαναλήφθηκε και με τον πατέρα της κ. Βάσως Ξινού: «Ο πατέρας μου δεν επέστρεψε ποτέ και δεν θέλησε ποτέ να επιστρέψει. Είχε στεναχωρηθεί τόσο πολύ, που όταν ζούσε εδώ το μυαλό του ήταν συνέχεια εκεί. Έβλεπε την Ίμβρο συνέχεια στα όνειρά του». Αυτοί οι άνθρωποι πέρασαν πολύ καιρό κοιτάζοντας το σκοτάδι του δικού τους παρελθόντος και δεν μπορούσαν να ακουστούν ποτέ. Υπάρχει μια φράση της Nurdan Gürbilek, που αγαπώ πολύ: «Την πλειοψηφία δεν τη δημιουργούν αυτοί που μιλούν όλοι μαζί, αλλά αυτοί που σιωπούν όλοι μαζί. Αυτοί που είναι σε θέση να σιωπούν για ορισμένα θέματα ταυτόχρονα». Το θέμα των κατοίκων της Ίμβρου υπάρχει και στην Τουρκία και στην

Ελλάδα. Είναι εδώ και καιρό αντικείμενο συμφιλίωσης της πλειοψηφίας των δύο κοινοτήτων στις δύο χώρες που το χτίζουν με ένα τείχος σιωπής. Για τον λόγο αυτό είναι δύσκολο να εξιστορήσει κανείς και να μεταφέρει τις μαρτυρίες τους.

Τους βρήκα και ευγνωμονώ όλους όσοι με βοήθησαν να προσεγγίσω τους κατοίκους της Ίμβρου, ιδιαίτερα τον κ. Λάκη Βίγκα, που ήταν και σύμβουλος του βιβλίου. Από την άλλη όμως, οι μαρτυρίες είναι ένα άλλο θέμα συζήτησης. Γιατί ο Primo Levi, ο επιζών του Ολοκαυτώματος μας λέει: «Εμείς, αυτοί που επιζήσαμε, δεν είμαστε οι πραγματικοί μάρτυρες». Οι άνθρωποι που μιλούν σε αυτό το βιβλίο δεν είναι τελικά οι πραγματικοί μάρτυρες της Ίμβρου. Οι πραγματικοί μάρτυρες έχουν πεθάνει. Όπως ο πατέρας του Κωνσταντίνου Δελικωνσταντή, ο Ζαφίρης Δελικωνσταντής. Ή αυτοί που βιάστηκαν όπως η Στυλιανή Ζούνη, θεία του Δημήτρη Ζούνη, ή αυτοί που προτίμησαν τη σιωπή, όπως οι κάτοικοι του Κάστρου, τους οποίους δεν μπόρεσα να προσεγγίσω παρά τις προσπάθειές μου.

Πώς το 1974 η υπόθεση της Κύπρου επηρέασε την Ίμβρο;

Όλα τα τεκταινόμενα τότε δείχνουν την Κύπρο. Ο Οικουμενικός Πατριάρχης στη συνέντευξή του στο βιβλίο είπε: «Η Άγκυρα, επειδή η Ίμβρος είχε μεγάλο πληθυσμό Ρωμιών, σκεφτόταν ότι μια ημέρα θα ζητούσε την ένωσή της με την Ελλάδα, όπως η Κύπρος. Έτσι αποφάσισαν να διώξουν τους Ίμβριους. Δεν τους απελάσαν με το ζόρι εκείνες τις ημέρες». Το 1974 ήταν ένα πολύ σημαντικό σημείο καμπής. Όπως δήλωσε και ο Γιώργος Ξινός, τα γεγονότα της Κύπρου ήταν καταστροφικά για τους Ρωμιούς. Από το 1950 είχε κάνει δύσκολη τη ζωή των Ρωμιών που ζούσαν στην Τουρκία. Αυτό είναι πραγματικότητα, με τα γεγονότα των Σεπτεμβριανών και τις απελάσεις των Ελλήνων υπηκόων το 1964. Η Κύπρος επίσης αναφέρεται ως η αιτία στις πολιτικές που εφαρμόστηκαν στην Ίμβρο. Εκείνη την περίοδο έφυγαν πολλοί Ίμβριοι, γιατί υπήρχε πολύ κακό κλίμα στο νησί. Παράδειγμα η οικογένεια Πορτοκάλη, που ζούσε τότε στο κέντρο της Ίμβρου, δήλωσε: «Πήραν τα όπλα από όλο τον κόσμο. Το πήραν και από εμάς και το έδωσαν σε έναν δικό μας εργαζόμενο, που ήρθε στην πόρτα μας και φώναζε στη μητέρα μου, την οποία αποκαλούσε μαμά Μαρίτα, ότι με το όπλο θα σκοτώσει τους γκιαούρηδες (άπιστους). Αλλά και η μαμά Μαρίτα είναι άπι-

στη. «Όχι εσένα μαμά Μαρίτα». Επίσης, σύμφωνα με αφηγήσεις, οι προύχοντες του νησιού συγκεντρώθηκαν στον κήπο του Μητροπολίτη. Η Κατερίνα Καρανικόλα, μας μεταφέρει ότι εξωτερικά ακούγονταν κάποιες κουβέντες από αυτούς που είχαν πάει με «στόχο την προστασία», όπως «πρώτα θα σφάξουμε αυτούς...». Τελικά δεν έγινε κάτι τέτοιο αλλά επιταχύνθηκε η φυγή.

Πολλοί έφυγαν για την Κων/πολη. Πώς ήταν εκείνη την περίοδο η συμπεριφορά των Ρωμιών της Κων/πολης προς τους Ίμβριους;

Κατά την οθωμανική περίοδο, επειδή οι πόροι του νησιού ήταν περιορισμένοι, είχαν μεταναστεύσει πάλι πολλές πολύτεκνες οικογένειες. Εκτός από την επιλογή να πάνε στο εξωτερικό, υπήρχε πάντα και η επιλογή να εγκατασταθούν στην Κωνσταντινούπολη, όπου υπήρχαν πολλές ευκαιρίες εργασίας. Αλλά δυστυχώς αντιμετώπισαν διακρίσεις. Έτσι ώστε ο Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος να πει για εκείνη την περίοδο: «Όπως όλη η Ίμβρος, φορούσα και εγώ μάλλινες κάλτσες (τσουράπια) μέχρι τα γόνατα. Τις έπλεκαν οι γριές γιαγιάδες. Οι Κωσταντινουπολίτες μαθητές μας κοροΐδευαν για αυτό». Τους κοροΐδευαν για τη διάλεκτό τους. Ακόμα και για τα έθιμά τους. Αλλά τα πράγματα υπήρξαν δυσκολότερα για αυτούς στην Ελλάδα.

Ο Παύλος Σταματιάδης έθεσε μια εντυπωσιακή ερώτηση: «Μου αφάιρεσαν την Τουρκική υπηκοότητα, αλλά και η Ελλάδα δεν μου έδωσε υπηκοότητα. Τελικά ποιας χώρας υπήκοοι είμαστε;» Τι δυσκολίες αντιμετώπισαν οι Ίμβριοι στην Ελλάδα;

Ας συνεχίσουμε με αυτά που μας είπε ο κ. Σταματιάδης: «Η Τουρκία και η Ελλάδα ήταν για εμάς οι δύο μητέρες χώρες. Καμία όμως δεν μας ήθελε». Η Ελλάδα δεν έδινε βίζα στους Ίμβριους που προσπαθούσαν να φύγουν από την Τουρκία. Αυτό ήταν στο πρώτο στάδιο. Κάποιοι τυχεροί μπόρεσαν και εισήλθαν στην Ελλάδα, αλλά αυτήν τη φορά ξεκίνησε ο αγώνας επιβίωσής τους. Δεν τους δέχονταν ως μετανάστες λόγω πολέμου. Τους έδιναν μόνο άδεια παραμονής στην Ελλάδα. Δεν γνώριζαν πόσο καιρό θα ισχύει αυτή η άδεια. Υπηκοότητα άρχισαν να δίνουν ευκολότερα μετά το 1980. Κάποιοι απέκτησαν ελληνική υπηκοότητα τη δεκαετία του 1990, αλλά ήδη είχαν χάσει πολύ σημαντικό χρόνο. Όπως είπε ο Jean Améry: «Η πατρίδα σου δίνει ένα αίσθημα ασφάλειας», όμως οι Ίμβριοι έχασαν για πάντα αυτό το συναίσθημα.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΜΟΙΡΑΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ
ΑΦΙΕΡΩΜΑΤΩΝ ΕΙΣ ΓΙΟΥΣΟΥΡΟΥΜ

«Ἡ ἐμπειρία δημιουργεῖ τέχνην, ἡ ἀπειρία τύχην»
(Ἀριστοτέλης)

ΥΠΟ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΠΡ. ΧΑΛΚΗΔΟΝΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

Ενταῦθα πρόκειται περὶ τῆς τύχης τῶν ἀντικειμένων - ἀφιερωμάτων τῆς Ἐκκλησίας τὰ ὅποια “σέρνονται” κυριολεκτικῶς, ὡς μὴ ὄφελεν, εἰς τὰ παλιατζίδικα, ὅχι μόνο τῆς Δύσεως (Γιουσούρουμ, Flohmarkt) καὶ ἀλλὰ τοῦ, εὐρισκόμενα κυρίως εἰς Ναοὺς, τοῦθ’ ὅπερ ἀποτελεῖ ἐν εἰσέτι σημεῖον ἀποχριστιανισμοῦ τῆς ἐποχῆς μας!

Ποῖα ὅμως εἶναι αὐτά; Τὰ ἀντικείμενα ταῦτα, καλούμενα ἀφιερώματα, ἀναθήματα, τάματα, ἐνέχουν εἰς τὴν ἐννοίαν τῶν συνήθως ἕνα σκοπόν, ὅπως νὰ δίδονται ἢ νὰ προσφέρονται ὡς ἱερά, ὑψηλά, ἰδανικά πρὸς τὸν Θεόν, ἢ ἀνωτέραν τινὰ δύναμιν σέ ἐξέχοντα πρόσωπα ὑπὸ τινος εἰς ἐνδείξιν εὐγνωμοσύνης, σεβασμοῦ καὶ ἀγάπης, πρὸς πρόληψιν ἢ διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν ἐπιθυμίας τινός, ἢ καὶ ἀνάμνησιν ἐνός ἱστορικοῦ γεγονότος.

Καὶ εἶναι ταῦτα: Ἀγαλματίδια, σταυροί, εἰκονίδια, φυλακτά, μέταλλα, φωτογραφίαι, χάρτιναι εἰκόνες, κοσμήματα, χρήματα κ.ἄ.

Ὡς πρὸς τὸ μέγεθος τυγχάνουν πολὺ μικρά ἢ μεγαλύτερα, ὁλόκληρα ἢ ἀκρωτηριασμένα, τμήματα αὐτῶν (χέρια, πόδια, κεφαλαί κ.ἄ.), ἐγχρωμα ἢ ἀχρωμα, πολύτιμα καὶ ἔντεχνα ἢ οὐ τεχνουργηθέντα ὑπὸ ἀπλοϊκῶν καλλιτεχνῶν μέ ἀγάπην ὅμως, ἀπὸ χρυσόν, ἄργυρον, γύψον, πλαστικόν κατὰ τὴν νεότεραν ἐποχὴν, κεραμικόν, ὕalon, χάρτιν, μέ πολυτίμους λίθους, ὅπως εἰς τὰ κοσμήματα (σταυροί, βέροι, ἀλυσίδες, κ.ἄ.)

Ἡμπορεῖ ὅμως μερικά ἐξ αὐτῶν νὰ τυγχάνουν Kitsch!, τὸ ὅποιον ἀποτελεῖ τὴν συντομότεραν ὁδὸν διὰ τὴν συμφιλίωσιν μέ τὰς βιωτικὰς περιπτώσεις. Τὸ θρησκευτικόν δὲ τοιοῦτον συνιστᾷ τὴν ἀρχαιότεραν μορφήν του, ἔστω καὶ ὡς εὐφυνὲς ναρκωτικόν.

Τούτων οὕτως ἐχόντων, ὁ Ρωμαιοκαθολικὸς ἱερεὺς τῆς Κοινότητος Ἀγ. Οἰκογενείας Μαλάγκας Rafael Lopez Cordero, τὰ ἱερά αὐτὰ ἀντικείμενα πού συνήθως εὐρίσκοντο πεταμένα εἰς τὰς στέγας καὶ τὰ ὑπόγεια τὰ ἐπὶ νόνεσε καὶ εἶχε τὴν εὐφυᾶ ἰδέαν, καθ’ ὅσον ἐρρίπτοντο ἀρχικῶς εἰς πλαστικὸν κιβώτιον τοῦ γραφείου του, δι’ ὅτι δὲν ἠγαπῶντο πλέον ὑπὸ τῶν κατόχων τῶν, καίτοι ἐσεβάσθησαν αὐτὰ γενεὰ γενεῶν παπποῦδες καὶ γιαιές, εἴτα δὲ εἰς τὸν κάδον τῶν ἀπορριμάτων! Οὐχὶ εὐτυχῶς ὑπὸ ὧλον, ἐφ’ ὅσον ὑπάρχουν καὶ ἄνθρωποι εἰσέτι σεβόμενοι αὐτά, νὰ πράξει τὸ ἐξῆς:

Συνέστησεν εἰς τοὺς πιστοὺς νὰ κομίζουν αὐτὰ εἰς τὴν Κοινότητα ὑπὸ τὸ Slogan “Reciclando Santos”. Ἐτοποθέτησε δὲ πρὸ τῆς εἰσόδου τοῦ Ναοῦ πρὸς τὰ ἀριστερά ἐν λευκὸν κιβώτιον μέ τὴν ἐπιγραφήν: “Punto Sacred” διὰ νὰ ρίπτουν αὐτὰ ἐκεῖ, πρὸς “δευτέραν χρήσιν καὶ ζωὴν” ἕτεροι. Εἴτα δὲ ἀφοῦ χωρισθοῦν νὰ τοποθετηθοῦν εἰς πλάγιον ᾠδὸν ἐντὸς τοῦ Ναοῦ, διὰ νὰ λαμβάνουν οἱ βουλόμενοι δωρεάν καὶ ἄνευ δισταγμοῦ κλοπῆς ὅ,τι ἐπιθυμοῦσι. Ἡδύναντο δὲ ἀκολουθῶς τὰ ἀντικείμενα νὰ συντηρηθοῦν ὑπὸ ἐθελοντῶν τῆς Κοινότητος.

Ἡ ζήτησις μάλιστα αὐτῶν ἀπὸ διετίας ὑπῆρξε μεγάλη ὑπὸ εὐσεβῶν καὶ μὴ ὡς μαγνήτης.

Ὁ Cordero ἐπίστευεν ὅτι διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ θὰ ἐπιτευχθεῖ ἡ στροφή πρὸς τὴν θρησκευτικότητα ἐφ’ ὅσον ἀκόμη καὶ εἰς τὴν Ρωμαιοκαθολικὴν Ἰσπανίαν 40% χαρακτηρίζονται ὡς ἄθεοι! Θὰ ἐσώζοντο τὰ ἀντικείμενα δὲ αὐτὰ καὶ ἀπὸ τὴν ἀπορριματοποίησιν! Ὅμως τὸ Centro de Investigaciones Sociologicas τῆς Μαδρίτης ἔφη, ὅτι «Ἡ πίστις δὲν κρέματα ἀπὸ ἐνός θρησκευτικοῦ ἀντικειμένου». Ὁ ἀπωλέσας αὐτὴν, τὴν ἀπώλεσε διαπαντός!2

Τί συμβαίνει ὅμως εἰς τὴν καθ’ ἡμᾶς Ἀνατολὴν (ex Oriente Lux!) διὰ τὸ θέμα τοῦτο; Σχεδὸν οὐδέν: Sancta Tranquillitas! Οὐδεμία μέριμνα δι’ αὐτά! Τὸ πολὺ πολὺ τῆξις τῶν ἀργυρῶν, ἀνεξαρτήτως τῆς ἀξίας καὶ τέχνης, διὰ τὰς «ἀνάγκας» τοῦ Ναοῦ, ἐν ὧν μάλιστα καὶ τῶν κοινοτικῶν ἐκλογῶν, καὶ ὑπεξαυρέσεις ὑπὸ διαφόρων φορέων κατὰ καιροῦς.

Καὶ τοῦτο σημεῖον ἀγνωσίας, ἀδιαφορίας καὶ πανσοφίας τῶν ἀρμοδίων ἐπὶ παντός! Ὅπως ἀκριβῶς ἐγένετο παλαιότερον μέ τὰ «μαῦρα ξύλα», τοῦτέστιν τὰς ἱεράς εἰκόνας, αἱ ὅποια ἐκαίοντο διὰ τὴν παρασκευὴν τοῦ Ἁγίου Μύρου, ἔργα πολλὰκις λίαν σημαντικὰ καθαρίζοντα.

«Εὐλόγητός ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν φώτισον ἡμῶν τὴν καρδίαν καὶ τὸν νοῦν».

ΕΟΡΤΗ ΤΩΝ ΤΑΞΙΑΡΧΩΝ

Τὴν Τρίτῃ 8 Νοεμβρίου 2022, ὁ Μητροπολίτης Κυδωνίων κ. Αθηναγόρας, Ἀρχιερατικῶς Προϊστάμενος τοῦ Μεγάλου Ρεύματος καὶ σύσσωμη ἡ Εφοροεπιτροπὴ τῆς Κοινότητος με τὸν Πρόεδρο κ. Γιώργο Παπαλιάρη υποδέχθηκαν στὸν πανηγυρίζοντα ἱερό ναὸ τῶν Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν τὴν Α.Θ.Π. τὸν Οικουμενικὸ Πατριάρχην κ. κ. Βαρθολομαῖο καὶ τὴ συνοδεία Του.

Στὴ Θεία Λειτουργία, στὴν ὁποία χοροστάτησε ὁ Αρχηγὸς τῆς Ὁρθοδοξίας, συμπροσευχήθηκαν οἱ Μητροπολίτες Γουμενίσσης κ. Δημήτριος, Σαράντα Ἐκκλησιῶν κ. Ἀνδρέας, Δράμας κ. Δωρόθεος καὶ ὁ Επίσκοπος Τράλλεων κ. Βενιαμίν. Τὴν εορτὴ τίμησαν με τὴν παρουσίαν τοὺς ἡ Γενικὴ Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος στὴν Πόλιν κ. Τζωρτζίνα Σουλτανοπούλου, ὁ Συντονιστὴς Εκπαίδευσης κ. Γιάννης Γιγουρτσῆς, οἱ Ἀρχοντες Ὁφικίαλοι τοῦ Οικουμενικοῦ Πατριαρχείου κ.κ. Λάκης Βίγκας καὶ Γιάννης Δεμιρτζόγλου, ὁ κ. Nurhan Palako lu, σύμβουλος τοῦ Δημάρχου Μπεσίκτας, ἐκ μέρους τοῦ ομῶνυμου Δήμου καὶ ὁ Πάρεδρος τοῦ Μεγάλου Ρεύματος. Παραβρέθηκε πλήθος κόσμου ἀπὸ τὴν Πόλιν καὶ ἐπισκέπτες ἀπὸ τὴ Νέα Πέραμο Μεγάρων, με ἐπικεφαλὴς τὸν Δήμαρχο Μεγαρέων κ. Γρηγόρη Σταμούλη.

Μετά τὸ πέρας τῆς Θείας Λειτουργίας παρατέθηκε δεξίωση στὴν Κοινοτικὴ Αἴθουσα καὶ στὸν αὐλόγυρο τοῦ ναοῦ. Στὴν προσφώνησή του ὁ Μητροπολίτης Κυδωνίων σημεῖωσε πὼς «Τὸ ἀρχοντικὸ Μέγα Ρεῦμα, προικισμένο ἀπὸ τὸν "Ποιητὴ καὶ Θεό" μέ τίς ποικίλες φυσικὲς ὁμορφίες του, ἐορτάζει σήμερον τοὺς οὐρανίους προστάτες καὶ ἀρωγούς του, τοὺς Ἁγίους Ἀρχιστρατήγους, οἱ ὅποιοι τὸ φρουροῦν καὶ τὸ σκέπουν». Ἀπευθυνόμενος στὸν Οικουμενικὸ Πατριάρχην τοῦ ζήτησε νὰ εὐλογήσῃ τὸν ἱερατικῶς προϊστάμενον τοῦ ναοῦ κ. Χρῦσανθο, τὴν Εφοροεπιτροπὴ τῆς Κοινότητος καὶ τὸ νεοεκλεγέν Προεδρεῖο τῆς Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος. Καὶ κατέληξε: «Παρακαλῶ θερμῶς εὐλογήσατε τὴν κληρονομίαν Σας καὶ εὐχηθεῖτε ὁ μέγας Ἀρχιστράτηγος, "ὁ πρόμαχος καὶ πρῦτανος τοῦ βροτείου γένους καὶ προνομεύς ἄριστος" νὰ μᾶς ὁδηγῇ στὴν ὁδὸ τῆς ἀληθοῦς χριστιανικῆς ζωῆς».

Στὴ συνέχεια στὸ βῆμα ἀνέβηκε ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος κ. Γιώργος Παπαλιάρης, ὁ ὁποῖος τόνισε τὴ σημαντικότητά τῆς εορτῆς γιὰ τὸ Μέγα Ρεῦμα. Σημεῖωσε ὅμως πὼς φέτος δὲν θα παρουσιάσει, ὅπως συνηθίζεται τόσα χρόνια, τὸν ἀπολογισμό τοῦ ἐτους ἀλλὰ θὰ μιλήσῃ γιὰ τὸ μέλλον τῆς Κοινότητος. Ἀναφέρθηκε στὶς ἐπικείμενες κοινοτικὲς ἐκλογές, κάνοντας λόγο γιὰ τίς δυσκολίες καὶ τὰ ἐμπόδια ἀλλὰ καὶ τὴν ἀναγκαιότητα διεξαγωγῆς τοῦς, λέγοντας πὼς «Με τὸν τρόπο αὐτὸν καὶ τὴ γόνιμη συνεργασία ὧλον, εἶναι δυνατόν νὰ ἀποφευχθοῦν ἀρνητικὲς συνέπειες, ὅπως ὁ διορισμὸς Ἐπιτρόπων (Kayyum) ἢ ἀκόμα νὰ καταληφθοῦν οἱ κοινότητές μας (Mazbut), ὅπως ἔχει συμβεῖ στὸ παρελθόν».

Με συναισθηματικὴ φόρτιση ἀνακοίνωσε πὼς δὲν θὰ συμμετάσχει στὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο, πὼς θὰ προκύψει ἀπὸ τίς ἐρχόμενες

ἐκλογές, γιὰτὶ πιστεύει πὼς ὁ κύκλος αὐτὸς ὁλοκληρώθηκε καὶ θὰ πρέπει νὰ δοθεῖ ἡ σκυτάλη στοὺς ἐπόμενους πὼς θὰ υπηρετήσουν τὸ Μέγα Ρεῦμα. Με βαθεῖα συγκίνηση συμπλήρωσε πὼς οὔτε ἡ ἐπιθυμία του νὰ προσφέρει σὲ αὐτὸ θὰ μειωθεῖ καὶ ὅτι θὰ εἶναι συνεχῶς στὸ πλευρὸ τῆς νέας Εφοροεπιτροπῆς, καθὼς ὅπως εἶπε : «Στὸ Μέγα Ρεῦμα γεννήθηκα καὶ μεγάλωσα. Ἐδῶ ονειρεύτηκα τὸ μέλλον μου, τελείωσα τὸ δημοτικὸ σχολεῖο, ἐπαίξα στὴν αὐλὴ τοῦ Ταξιάρχου ὡς παιδί. Ἀντιλαμβάνεστε τὸ πόσο σημαντικό ἦταν γιὰ μένα, νὰ ἀναλάβω ἐπικεφαλὴς τῆς Κοινότητος πρὶν ἀπὸ 10 χρόνια».

Τέλος, εὐχαρίστησε τὸν Οικουμενικὸ Πατριάρχην γιὰ ὅλα ὅσα πρόσφερε στὸ Μέγα Ρεῦμα καὶ στὸν ἴδιο προσωπικά, τὸν Ἀρχιερατικῶς Προϊστάμενον, τὴ Γενικὴ Πρόξενον τῆς Ἑλλάδος γιὰ τὴν ἀψογὴ συνεργασία καὶ ἀπευθυνόμενος πρὸς τοὺς συγχωριανοὺς τοὺς εὐχαρίστησε γιὰ τὴν ἐμπιστοσύνη πὼς ἔδειξαν στὸ πρόσωπό του ὅλα αὐτὰ τὰ χρόνια, ζητώντας τὴν ἐπιείκειά τοὺς, γιὰ τὰ τυχόν λάθη του.

Τὸν λόγο πήρε ἡ Α.Θ.Π. ὁ Οικουμενικὸς Πατριάρχης κ. κ. Βαρθολομαῖος, ὁ ὁποῖος ἀναφέρθηκε στὸ ἱστορικὸ Μέγα Ρεῦμα, στοὺς Ἀρχιερεῖς καὶ ἱερεῖς πὼς τὸν ἀπασχολοῦν καὶ ἐπαίνεσε τόσο τὸ ἔργο ὅσο καὶ τὴν τελευταία ἀπόφαση τοῦ Προέδρου τῆς Εφοροεπιτροπῆς κ. Γιώργου Παπαλιάρη. Ἡ πορεία τοῦ στα Κοινοτικὰ θέματα τῆς Ὁμογένειας χάραξε νέους δρόμους με τὴ βοήθεια πὼς προσέφερε ἀπὸ τὴ θέση τοῦ Προέδρου στὶς μικρότερες κοινότητες, στὰ σχολεῖα καὶ τὰ λοιπὰ ἱδρύματα, με τὴν καθιέρωση λογοδοσίας καὶ ἀπολογισμοῦ πεπραγμένων με τὸ κλείσιμο κάθε χρονιάς. Ἡ ἀπόφασή του ὅμως νὰ ἀπέχει ἀπὸ θέσεις ἐυθύνης στὸ νέο συμβούλιο πὼς θὰ συσταθεῖ με τίς ἐπερχόμενες ἐκλογές δείχνει τὸ πραγματικὸ τοῦ ενδιαφέροντος γιὰ τὴν Κοινότητα καὶ τοὺς ἀνθρώπους τῆς, καθὼς ἐταί δίνει τὴν ευκαιρία νὰ δουλέψουν καὶ νὰ προσφέρουν κι ἄλλοι νεότεροι καὶ ἰσὼς δυναμικότεροι ἄνθρωποι. Τέλος, ἀνακοίνωσε ὅτι θὰ μεταβεῖ τὸ Σάββατο στὴ Λευκωσία τῆς Κύπρου, γιὰ νὰ τελέσει τὴν ἐξόδιον ἀκολουθία τοῦ μακαριστοῦ Ἀρχιεπισκόπου κυροῦ Χρυσόστομου.

Ἡ ἐκδήλωση ἐκλείσει με προσφορὰ ἐδεσμάτων ἀπὸ ἕναν πλοῦσιο μπουφέ.

1. G. Thuller, Kitsch. Balsam für Herz und Seele, Στουτγάρδη 2007,44-48, 82-95.
2. S. Berninger, Eine Zweite Chance für Jesus und Maria, Public Forum, ἄρ. 13 (2022) 32-33.

τέχνη του λόγου

Το τρέμουλο της απαντοχής

ΔΙΗΓΗΜΑ ΤΗΣ **ΖΩΗΣ ΤΑΤΑΚΗ-ΙΩΣΗΦΙΔΟΥ**

Έχοντας φυλαγμένη με ιδιαίτερη φροντίδα και ιερότητα την πυξίδα του χρόνου, μέσα στις πτυχές της θύμησής της, η Ζιζή εξακολουθεί να μεγαλώνει και να συμπληρώνει νέες εμπειρίες στην πορεία της ζωής της. Ζει το παρόν και προσπαθεί να μαντέψει το μέλλον. Στην προσπάθειά της να αποβάλει τη συνήθεια της νοσταλγίας του χθες, παραδέχεται ότι όλα κυλάνε προς τον προορισμό τους. Κεφάλαια άγνωστα που χωρίς να τα έχει μελετήσει κανείς, ο άνεμος του χρόνου θα αποκαλύψει τις επόμενες σελίδες τους.

Έτσι και η Ζιζή, πιστή στον άνθρωπο και στις αξίες που δεν χάνονται, τα αναμένει αισιόδοξα και εύχεται να φέρουν καλύτερες μέρες και περισσότερη νόηση στην επόμενη γενιά. Όστε να έχει τη δύναμη να απαλύνει τον πόνο, τη θλίψη και την καταστροφική μανία του ανθρώπου προς τη φύση και κυρίως προς τον ίδιο του τον εαυτό.

Μ' αυτές τις σκέψεις και με χίλια δυο άλλα συναισθήματα που πλημμύριζαν την καρδιά της, βουβή γεμάτη αγωνία περίμενε.

Παραμονές Χριστουγέννων ώρα 5.30 πρωινή. Η αίθουσα αναμονής ζεστή και φιλόξενη. Έξω το κύριο είχε σφίξει κι ο αέρας λυσσομανούσε. Απ' το παράθυρο της αίθουσας μπορούσε να διακρίνει τις λεύκες που γυμνές απ' τα φύλλα τους έγερναν επικίνδυνα και δέχονταν τα ραπίσματα του αέρα, προσπαθώντας η μία να κρατηθεί απ' την άλλη. Στο υπαίθριο πάρκιγκ, δεκάδες στη σειρά παρκαρισμένα αυτοκίνητα έστελναν το ψυχρό μεταλλικό τους φως μέσα στο χειμωνιάτικο χάραμα.

Οι περισσότεροι απ' τους οδηγούς τους βρίσκονταν μέσα στον ίδιο χώρο αναμονής μαζί με τη Ζιζή. Άλλοι καθιστοί και άλλοι όρθιοι, αντάλασσαν χαμηλόφωνα λίγες κουβέντες. Με μια πρόσχαρη έκφραση στα πρόσωπά τους, προσπαθούσαν να κρύψουν την αγωνία τους.

Η Ζιζή σηκώθηκε απ' το κάθισμα που είχε καρφωθεί πάνω του, εδώ και μια ώρα και προχώρησε λίγο παραπέρα. Πλησίασε ένα άλλο παράθυρο που έβλεπε προς τον ορίζοντα. Ο ουρανός ήταν ακόμη πολύ σκοτεινός. Μονάχα μια γραμμή λεπτή από φως, ανάμεσα στα μουντά σύννεφα, προμήνυε πως σύντομα θα γλυκοχάραζε.

Και να 'τη ξανά η πυξίδα του χρόνου εμπρός στη Ζιζή, με τους δείκτες της να την καλούν στο παρελθόν. Ένα ποτάμι ζωντανής ανάμνησης διέχυσε την ψυχή της. Το βαθύ μυστήριο της ζωής, για το «από που έρχεται ο άνθρωπος;», στα ανυποχώρητα ερωτηματικά του νου της, έπαιρνε και πάλι υπόσταση. Εμπρός σε μια χειροπιαστή ζωή, το συναίσθημα της μητρότητας είχε αρχίσει να σταλάζει μέσα της. Αφημένη στο λήθαργο της γλυκιάς μέθης της προσμονής. Μια μέθη που είχε γευτεί η ίδια η Ζιζή μετά την αγωνία του τοκετού. Είχε ακούσει δυο φορές στην πορεία της ζωής της τις λέξεις «Να σας ζήσει, αποκτήσατε αγοράκι», «Να σας ζήσει, γεννήσατε κοριτσάκι».

Δυο μικροί θεοί αυτού του κόσμου είχαν τη θέση τους πάνω στη γη. Δυο θρόνοι ζεστοί στην αγκαλιά εκείνης και του συντρόφου της. Αέτοιμοι να δεχτούν τα δυο πλάσματα που μέσα σ' ένα οντολογικό βάθος θα συναλλάσσονταν με τα συναισθήματά τους, όλα τα επόμενα χρόνια. Ζώντας τις αγωνίες, τις λαχτάρες, τις επιπίδες που ακολούθησαν, ο καιρός περνούσε. Χωρίς να το διανοηθεί η Ζιζή, δοσμένη ολόκληρη στο χρυσόνειρο της αγάπης και της προσφοράς, πριν προλάβει να κάμει τον απολογισμό των κοινών τους βιωμάτων, πέρασαν τα χρόνια. Και πάνω που η νιότη της πήγαινε να πετάξει και έκαμε τη σκέψη «Αυτό ήταν όλο, μεγάλωσαν τα παιδιά, τελειώσαμε», η χαρά της δημιουργίας την επισκέφτηκε ξανά και ξανά. Δεν ήταν η πρώτη φορά που βρισκόταν στην «ίδια θέση», για να γευτεί, να βιώσει κατάματα την επέκταση του εαυτού της. Θα γινόταν και πάλι γιαγιά! Μια γνώριμη μικρή αγωνία αλλά και μια γαλήνια αναμονή της έκανε παρέα και ο νους της πετούσε μακριά.

Θα 'λεγε κανείς πως ήταν χθεσινές ακόμη οι μέρες που η προστατευτική αγάπη της Ζιζής πλημμύριζε τη ζωή των παιδιών της. Ζωντανές οι θύμησες. Οι ώρες εκείνες χαράς, αγωνίας, ενθουσια-

σμού που διαβαζε στα παιδικά και αργότερα στα εφηβικά τους μάτια. Ο γιος της, η κόρη της, δυο ζωντανά πορτρέτα δροσιάς που άφησαν την αύρα τους μέσα στο σπίτι. Που δεν έφυγε ποτέ μέσα απ' εκείνα τα νεανικά δωμάτια. Ακόμη και όταν τα είχαν εγκαταλείψει. Όταν πέταξαν και έφυγαν σαν δυο αποδημητικά πουλιά και πήγαν να ανταμώσουν το ευγενικότερο όνειρο του κόσμου. Να φτιάξουν οικογένεια.

Ξαφνικά μια χαρούμενη ζωηρή ανδρική φωνή που ακούστηκε από το βάθος της αίθουσας, έφερε τη Ζιζή στην πραγματικότητα. Ένας άγνωστος άνδρας πανηγύριζε για τη γέννηση του γιου του. Έστρεψε το κεφάλι της απ' την πλευρά της εξώθυρας της αίθουσας τοκετών. Φιλιά, συγχαρητήρια, πρωτόγνωρα συναισθήματα ζωγραφισμένα στα δυο μαύρα μάτια του ευτυχισμένου μπαμπά. Μια σειρά κάτασπρα δόντια ξεπρόβαλαν, καθώς το πλατύ χαμόγελο φωτίζε το μελαχρινό του πρόσωπο. «Είναι αγόρι, είναι αγόρι», φώναζε. Ήταν το πρώτο του παιδί, ήταν ολοφάνερο.

Το φως απ' το παράθυρο του μαιευτηρίου άρχισε να μπαίνει δειλά και να φωτίζει αχνά τα πρόσωπα της αναμονής, που άλλαζαν συνεχώς καθώς οι ώρες περνούσαν.

Η Ζιζή κοίταξε το ρολόι του τοίχου. Η ώρα είχε περάσει. Οι δικοί της άνθρωποι που περίμεναν μαζί της συζητούσαν, κάπως ανήσυχοι και αδημονούσαν για την αργοπορία. Εκείνη, έβαλε το χέρι της βαθιά μέσα στην τσάντα της και άγγιξε την μικρούλα ασημένια εικόνα της Παναγίας της Ευαγγελίστριας –κληρονομιά απ' τη μητέρα της– που την είχε φέρει απ' την Πόλη.

«Παναγιά μου, κάμε και πάλι το θαύμα σου να γεννηθεί γερό το μωρό». Και μια μεγάλη παράκληση ακόμη, από τη «μάννα» που ξεύρει μian αλήθεια που μόνον αυτή τολμά να συλλογιστεί εκείνη τη στιγμή. Ότι η κόρη της, μέσα εκεί, πίσω από την πόρτα εκείνης της αίθουσας των τοκετών, περνάει τις ωδίνες της «ζωής», που θα φέρει στον κόσμο. «Βοήθησέ την Παναγιά μου», ψιθύρισε με μian απόχρωση αγωνίας.

Επιτέλους, άνοιξε η πόρτα και βγήκε η βοηθός του γιατρού. «Να σας ζήσει. Η κόρη σας έφερε στον κόσμο ένα υγιέστατο κοριτσάκι». «Υγιέστατο», μεγάλη κουβέντα, άγια λέξη. «Κι η κόρη μου;», τόλμησε να ρωτήσει. Δεν χρειάστηκε απάντηση. Το διάβασε στα μάτια του «πατέρα», που είχε παραβρεθεί κοντά στη «μάννα» όλες τις δύσκολές της ώρες. Έλαμπε ολόκληρος.

Η νέα εποχή έδινε μια καινούργια ουσία σ' αυτήν τη στιγμή της αγιοσύνης του κόσμου. Μια ευκαιρία που προσφερόταν στον άντρα να ζήσει «το τρέμουλο της απαντοχής». Να 'ρθει πιο κοντά με την ίδια τη ζωή. Να ζήσει την ανατριχίλα μέσα από ένα άλλο πρίσμα. Μια στιγμή ευτυχίας που δεν τον θέλει αμέτοχο, παθητικό. Αλλά να δει να σαλεύει για πρώτη φορά εμπρός στα μάτια του ο σπόρος της ίδιας της αγάπης. Να τον προετοιμάσει για τον δύσκολο ρόλο της ισορροπίας. Του συζύγου και πατέρα.

Τι δέος, τι εμπειρία! Εμπρός στο θαύμα της γέννησης. Μια δύναμη μαγική, μια ασυγκράτητη χαρά έκαμε τα πρόσωπα όλων των συγγενών που βρίσκονταν εκεί να φωτιστούν. Να πανηγυρίσουν με αγκαλιές και φιλιά, τη νίκη της ζωής απέναντι στο θάνατο.

Ο ήλιος λίγο χλιαρός, καχεκτικός είχε γεμίσει την αίθουσα με μελένιο φως και τις καρδιές τους μ' ευτυχία.

«Ω Θεέ μου, τι μεγάλο θαύμα η δημιουργία! Τι δικαίωση για τις ωδίνες μιας μάνας! Ένα μέτρο που μ' αυτό μετριέται η υπομονή και η καρτερικότητα σ' ό,τι μας επιφυλάσσει η προσκαιρότητά μας».

Μ' αυτές τις σκέψεις η Ζιζή έφθασε στον προθάλαμο της αίθουσας τοκετού.

Το βρέφος ροδοκόκκινο και πεντακάθαρο σάλευε μέσα στην αγκαλιά της μαίας.

Με τον ενθουσιασμό της απαντοχής και της ατέλειωτης ευτυχίας το κοίραξε μέσα από ένα κρυστάλλινο πέπλο δακρύων. Κάτω απ' την επιρροή στοργικών αναμνήσεων, ζούσε ξανά η Ζιζή, τον πόνο του γονιού και τη λαχτάρα της μάνας.

ΣΤΑΜΠΩΤΕΣ ΜΑΝΤΙΛΕΣ:

ΕΚΘΕΣΗ ΣΤΗ Ν. ΣΜΥΡΝΗ

Σε έναν υπέροχο χώρο, το Ψηφιακό Μουσείο Ν. Σμύρνης (Ελ. Βενιζέλου 87), εγκαινιάστηκε η έκθεση με σταμπωτές μαντίλες της συμπολίτισσάς μας κ. Σούλας Μπόζη, την Πέμπτη 20 Οκτωβρίου 2022.

Οι φωτογραφίες των σταμπωτών και τα ταμπλό με αναλυτικές επεξηγήσεις της ιστορίας και της δημιουργίας των μαντιλών δίνουν στον επισκέπτη την πλήρη εικόνα των εργαστηρίων της τότε εποχής και του τρόπου κατασκευής των σταμπωτών. Και συγχρόνως δίνουν σαφή εικόνα των επικρατούντων ηθών στο παρελθόν, μια αναδρομή των σχέσεων εργασίας των γυναικών, οι οποίες εργαζόντουσαν στο σπίτι, γιατί ήταν υποτιμητικό να απασχολούνται εκτός σπιτιού, έστω και αν η οικονομική κατάσταση της οικογένειας το απαιτούσε.

Τα περισσότερα εργαστήρια ανήκαν σε Αρμένιους και Ρωμιούς, βρίσκονταν σε ορισμένες πόλεις της Μ. Ασίας και τα σχέδια στις μαντίλες προδίδουν και τον τόπο κατασκευής τους.

Την έκθεση κοσμούν και πέντε κούκλες με τοπικές ενδυμασίες της άλλης συμπολίτισσάς μας κ. Ειρήνης Πρίντζη-Φράγκου και φυσικά πρόκειται για φορεσιές της Μικράς Ασίας.

Μια ενδιαφέρουσα έκθεση με πολλές πληροφορίες, που αξίζει να επισκεφτείτε, αν σας πάει ο δρόμος σας στη Ν. Σμύρνη.

Και λίγα λόγια για τα εγκαίνια! Η υποδοχή από τρία νέα άτομα, υπεύθυνα του χώρου, είναι το πρώτο που σε χαροποιεί. Ευγενικοί, χαμογελαστοί, πρόθυμοι να εξυπηρετήσουν, να σε κάνουν να αισθανθείς άνετα, ευχάριστα.

Πολλές Κωνσταντινουπολίτισσες παραβρέθηκαν στα εγκαίνια, τιμώντας την κ. Σούλα Μπόζη. Και ήταν ένα πολύ ευχάριστο απόγευμα, γιατί αισθανόσουν ότι βρίσκεσαι μεταξύ φίλων που είχες πολύ καιρό να συναντήσεις, αφού η πανδημία μας αποξένωσε... Ειλικρινά ήταν ένα ευχάριστο απόγευμα, αφού και έμαθα πράγματα που δεν ήξερα και συνάντησα φίλες, γνωστές που είχα πολύ καιρό να δω. Το ότι είχα διαβάσει παλιά το βιβλίο της για τα σταμπωτά είναι διαφορετικό. Είναι άλλο να τα διαβάζεις και άλλο να τα περιηγείσαι!

Π. Τσουκάτου

εκδηλώσεις

ΑΚΥΛΑΣ ΜΗΛΛΑΣ: «ΝΗΣΟΣ ΑΝΤΙΓΟΝΗ»

Τον Ιούνιο κυκλοφόρησε από τις εκδόσεις Adali το βιβλίο του ιατρού και συγγραφέα κ. Ακύλα Μήλλα *Burgazada* (Νήσος Αντιγόνη των Πριγκηποννήσων), το οποίο αναφέρεται στα ιστορικά δρώμενα του νησιού. Ο 450 σελίδων τόμος είναι εμπλουτισμένος με ανέκδοτο υλικό, φωτογραφίες και σχέδια του συγγραφέα. Τα κείμενα στα τουρκικά μετάφρασε η κ. Αναστασία Ασλάνογλου, τη σελιδοποίηση ανέλαβε η κ. Didem Andac, ενώ τη γενική επιμέλεια είχε ο κ. Tayfur Erdoğdu. Να θυμίσουμε ότι πριν από λίγους μήνες είχε εκδοθεί ο τόμος *Büyükdada* (Νήσος Πρίγκηπος), ο οποίος είχε εξαντληθεί από την αρχή της έκδοσής του.

Ο Πρόεδρος του Ιδρύματος Πριγκηποννήσων κ. Halim Bulutoğlu, προλογίζοντας τον τόμο αναφέρεται στον Σύλλογο Ιστορικής και Λαογραφικής Έρευνας «Μνημοσύνη», που πρωτοπαρουσίασε το έργο του Ακύλα Μήλλα το 1992 στα πλαίσια μιας προσπάθειας διάσωσης της ιστορικής παρουσίας των Ρωμιών στην Κωνσταντινούπολη και μεταλαμπάδευσή της στις επόμενες γενιές. Για τον εμπλουτισμό της τουρκικής έκδοσης ο συγγραφέας σημειώνει: «Προστέθηκαν νέα κείμενα και οπτικό υλικό πέραν του παλαιού, όπως χαρακτηριστικά, φωτογραφίες, έγγραφα και σχέδια, κυρίως παλαιών ξύλινων σπιτιών που εξαφανίζονται ένα-ένα, παρατημένα στην τύχη τους, ή κατεδαφιζόμενα για να κτιστούν στη θέση τους νέες από μπετόν πολυκατοικίες που έχουν αλλοιώσει αισθητά την παλιά εικόνα του νησιού».

Το πρώτο μέρος μας πηγαίνει πίσω, στα χρόνια των διαδόχων του Μεγάλου Αλεξάνδρου και στον Αντίγονο, ενώ δίνεται μεγάλη έκταση στα χρόνια των εικονομαχιών επί Αυτοκρατόρων του Βυζαντίου.

Το δεύτερο μέρος περιλαμβάνει τη χώρα και τον ιστορικό οικισμό του νησιού με τους δρόμους, τα μαγαζιά και τους ανθρώπους της. Γίνεται αναφορά στο ιστορικό των μοναστηριών, με τις τελευταίες σελίδες να είναι αφιερωμένες στους θαλασσινοίς κάτοικους, τους γέννημα θρέμμα «Αντιγονιώτες», όλους εκείνους δηλαδή που βιοπορίζονταν από την πλούσια ψαριά της θάλασσας του Μαρμαρά.

Ο κ. Halim Bulutoğlu σημειώνει για τον κ. Ακύλα Μήλλα: «Ολοκληρώσε το έργο του *Büyükdada* (Νήσος Πρίγκηπος) το 2014, το οποίο εξαντλήθηκε γρήγορα και επανατυπώθηκε. Μετά από 5 χρόνια, το 2019 τελειώσαμε την τουρκική μετάφραση του τόμου *Heybeliada* (Νήσος Χάλκη) και συμφωνήσαμε να μην καθυστερήσουμε την έκδοση των επόμενων βιβλίων για την Αντιγόνη και χωριστά για την Πρώτη. Πραγματικά ο τόμος *Burgazada* (Νήσος Αντιγόνη) ολοκληρώθηκε πολύ σύντομα, παρ' όλο που μας καθήλωσε η πανδημία του κορονοϊού».

«Όντως ο τόμος αυτός εκδόθηκε σε συνθήκες κατά τις οποίες η πανδημία και οι οικονομικές γενικά δυσκολίες επιβάρυναν την εκδοτική αγορά με μεγάλο κόστος. Αλλά μιας και είχαμε δώσει την υπόσχεσή μας δεν μπορούσαμε να μην συνεχίσουμε. Πιστεύουμε ότι το βιβλίο της Αντιγόνης θα τραβήξει το ενδιαφέρον σας, όσο και τα βιβλία της Πριγκήπου και Χάλκης. Αυτό αποδεικνύει το γεγονός ότι φίλοι από την Αντιγόνη ήδη ρωτούσαν με ενδιαφέρον κάθε φορά που με συναντούσαν για την έκδοσή του. Είμαστε ευτυχείς και χαρούμενοι που φέραμε σε πέρας την προσπάθειά μας αυτή».

Ε.Α.

ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΣΤΕΦΑΝΩΝ ΣΤΟ ΜΝΗΜΕΙΟ ΠΕΣΟΝΤΩΝ ΕΘΕΛΟΝΤΩΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΟΙ.ΟΜ.ΚΩ. ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΣΤΙΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΤΩΝ

Με λαμπρότητα εορτάσθηκε και φέτος στο Παλαιό Φάληρο η Εθνική επέτειος της 28ης Οκτωβρίου 2022, με μαζική συμμετοχή δημοτών της περιοχής.

Η πρωινή δοξολογία τελέστηκε στον Ιερό Ναό Αγίου Αλεξάνδρου, παρουσία εκπροσώπων των πολιτικών και αυτοδιοικητικών αρχών του Παλαιού Φαλήρου καθώς και αρκετών δημοτών της περιοχής.

Ακολούθησε στο Μνημείο Υποβρυχίων στην παραλία του Φλοίσβου, επιμνημόσυνη δέηση και καταθέσεις στεφάνων από τον Δήμαρχο κ. Γιάννη Φωστηρόπουλο, τους Βουλευτές κ.κ. Διονύση Χατζηδάκη, Άννα Καραμανλή, Δημήτρη Βαγενά και τοπικών φορέων. Τηρήθηκε ενός λεπτού σιγή και έγινε ανάκρουση του Εθνικού μας Ύμνου.

Παρουσία του Προέδρου της ΟΙ.ΟΜ.ΚΩ., κατατέθηκαν στέφανα και στο Ηρώο Πεσόντων Εθελοντών Κωνσταντινουπολιτών κατά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο. Τα στέφανα κατέθεσαν εκ μέρους της ΟΙ.ΟΜ.ΚΩ. ο κ. Θεόδωρος Τσαμούρης από τον Φιλανθρωπικό Σύλλογο Γαλατά Κωνσταντινούπολης και εκ μέρους της Εστίας Κωνσταντινουπόλεως ο Αντιπρόεδρος κ. Φώτης Καλιοντζής.

Μετά την κατάθεση στεφάνων ακολούθησε η μαθητική παρέλαση στη Λεωφόρο Ποσειδώνος, στην οποία έλαβαν μέρος και αρκετοί νεαροί αθλητές των δύο κωνσταντινουπολικών Αθλητικών Συλλόγων, Α.Σ. Πέρα και Α.Ο. Ταταούλων.

Πληροφορηθήκαμε επίσης ότι ο Πρόεδρος της Εστίας Κωνσταντινουπόλεως κ. Γιάννης Κεσκίνογλου κατέθεσε στεφάνι στο Ηρώο της Κοινότητας Παλαιάς Φώκαιας, όπου βρίσκετε το γηροκομείο.

Στάθης Αρβανίτης

Φωτό: Ελίζα Αφεντζή

ΕΚΘΕΣΗ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ

ΣΤΟ ΙΩΑΚΕΙΜΕΙΟ ΠΑΡΘΕΝΑΓΩΓΕΙΟ

Με ιδιαίτερη επιτυχία πραγματοποιήθηκαν στις 9/11/2022 τα εγκαίνια έκθεσης φωτογραφίας της δημοσιογράφου Melike Çaran στο ιστορικό κτίριο του Ιωακείμειου Παρθέναγωγείου στο Φανάρι με τίτλο «Θα συναντηθούμε ξανά: Μνήμες της Ίμβρου από το 1964». Η έκθεση διήρκεσε μέχρι και τις 24/11/2022. Το αναλυτικό ρεπορτάζ έγινε τηλεφωνικά με τη διοργανώτρια κ. Melike Çaran.

Τα εγκαίνια της έκθεσης φωτογραφιών τίμησαν διά της παρουσίας τους ο Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος, οι Μητροπολίτες Προύσης κ. Ιωακείμ, Δέρκων κ. Απόστολος, ο καθηγητής Θεολογίας κ. Κωνσταντίνος Δελικωνσταντής, ο επικ. καθηγητής Ιστορίας κ. Elçin Macar, οι δημοσιογράφοι κ.κ. Barış Terkoğlu, Yavuz Barlas, Serdar Kocucu και πλήθος κόσμου.

Ο Άρχων της ΜΧΕ κ. Λάκης Βίγκας, η δημοσιογράφος κ. Melike Çaran, ο Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος και ο συγγραφέας κ. Serdar Kocucu.

Λουλούδια έστειλαν ο Αρμένιος βουλευτής του HDP κ. Garo Paylan και ο Δήμαρχος του Μητροπολιτικού Δήμου Κωνσταντινούπολης κ. Ekrem İmamoğlu.

Στην παρουσίαση της έκθεσης μίλησαν η δημοσιογράφος κ. Melike Çaran, η οποία την οργάνωσε, ο Πρόεδρος του Συνδέσμου Προστασίας, Αλληλοβοήθειας, Ανάπτυξης και Αλληλεγγύης Ίμβρου κ. Στέλιος Μπερμπερ και ο συγγραφέας-δημοσιογράφος κ. Serdar Kocucu, ο οποίος εξέδωσε τελευταία ένα βιβλίο με τίτλο «Τώρα ποιος έχει μείνει στην Ίμβρο». Επίσης το γραπτό μήνυμα που έστειλε από την Αθήνα ο Αντιπρόεδρος του Συλλόγου Ιμβρίων κ. Κωνσταντίνος Χριστοφορίδης διάβασε ο υποδιευθυντής του Γυμνασίου Ίμβρου κ. Νικόλαος Λαιμόπουλος.

Στη σημαντική αυτή έκθεση περιλαμβάνονται φωτογραφίες που αφηγούνται τις τραγικές ιστορίες των Ρωμιών που ζούσαν στην Ίμβρο, οι οποίοι επηρεάστηκαν από τις απελάσεις των Ελλήνων υπηκόων και το εχθρικό κλίμα που δημιουργήθηκε κατά της Ρωμιόσύνης από το 1964.

Με φωτογραφίες και ένα βίντεο ντοκιμαντέρ που προβάλλεται στην έκθεση, οι κάτοικοι της Ίμβρου περιγράφουν τις εμπειρίες τους κατά την περίοδο του 1964, πώς αναγκάστηκαν να εγκαταλείψουν το νησί τους καθώς και την ποιότητα της ζωής τους πριν από το 1964.

Στο νησί, του οποίου η πλειοψηφία του πληθυσμού ήταν Ρωμιοί, τα σκληρά μέτρα, η πολιτική μεταφοράς και εγκατάστασης εποίκων, η ίδρυση ανοικτών φυλακών για εγκληματίες που ξεκίνησαν και εφαρμόστηκαν μετά το 1964 και το 1974 ανάγκασαν τον γηγενή πληθυσμό να το εγκαταλείψει.

Στην έκθεση εκτίθενται και διάφορα παλιά αντικείμενα από στίπια και σχολεία της Ίμβρου, όπως και η παιδική κούνια και το άσπρο γιακαδάκι της σχολικής ποδιάς από το Δημοτικό του Οικουμενικού Πατριάρχη κ.κ. Βαρθολομαίου.

Στάθης Αρβανίτης

εκδηλώσεις

ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΛΗΨΗ του ΚΑΡΚΙΝΟΥ ΤΟΥ ΜΑΣΤΟΥ

Με αφορμή τον «Ευρωπαϊκό μήνα καταπολέμησης καρκίνου του μαστού», οργανώθηκε με επιτυχία στις 24 Οκτωβρίου 2022 στο Πνευματικό Κέντρο Κωνσταντινουπολιτών, ενημερωτική ημερίδα, της Αδελφότητας Κωνσταντινουπολιτών Μεγάλου Ρεύματος Βοσπόρου «Ο Ταξιάρχης» και του Συνδέσμου Κεντρικιάδων Κωνσταντινούπολης σε συνεργασία με την Ελληνική Εταιρία Μαστολογίας. Η ημερίδα με θέμα την «Υγεία του Μαστού και την Πρόληψη του καρκίνου του μαστού» ξεκίνησε από το πρωί με εθελοντική αιμοδοσία για την κάλυψη αναγκών της Ογκολογικής Μονάδας Παίδων «Η Ελπίς» και συνεχίστηκε το απόγευμα με ομιλίες ειδικών ιατρών για το θέμα.

ΤΟΥ ΣΤΑΘΗ ΑΡΒΑΝΙΤΗ

Η παγογευματινή εκδήλωση ξεκίνησε με καλωσόρισμα και σύντομο χαιρετισμό από την Πρόεδρο της Αδελφότητας Κωνσταντινουπολιτών Μεγάλου Ρεύματος Βοσπόρου «Ο Ταξιάρχης» κ. Τούλα Μουζάκα-Αναστασίου. Στη συνέχεια η Πρόεδρος του Συνδέσμου Κεντρικιάδων Κωνσταντινούπολης κ. Όλγα Μαράνου-Χάρτμαν, μετά τον σύντομο χαιρετισμό της, παρουσίασε τους ομιλητές και μίλησε για την Κεντρικιάδα συμμαθήτριά της Χειρουργό Γυναικολόγο Μαστολόγο κ. Λυδία Ιωαννίδου-Μουζάκα.

Πρώτη μίλησε η Χειρουργός-Γυναικολόγος Μαστολόγος, Πρόεδρος της Ελληνικής Εταιρείας Μαστολογίας κ. Λυδία Ιωαννίδου-Μουζάκα, η οποία ήταν και συντονίστρια, με θέμα «Κλινική εξέταση, διαγνωστικές μέθοδοι, διερεύνηση των παθήσεων του μαστού και χειρουργική αντιμετώπιση». Κατά την εκτενή παρουσίασή της πρόβαλε στην οθόνη πολλές εικόνες μαστού, μίλησε για την κλινική εξέταση, τη μαστογραφία, τη γαλακτογραφία, τους υπερήχους, την παρακέντηση, τη βιοψία, τη χειρουργική επέμβαση και πολλά άλλα σχετικά θέματα.

Δεύτερος μίλησε ο Πλαστικός Χειρουργός κ. Γεώργιος Κόκκαλης, με θέμα «Πλαστική αποκατάσταση του μαστού μετά τη μαστεκτομή». Πρόβαλε στην οθόνη εικόνες μαστεκτομής και αποκατάστασης, καθώς και μεθόδους προεγχειρητικής εξέτασης, μεθόδους αποκατάστασης του μαστού, ενθέματα σιλικόνης και άλλα.

Ακολούθησε ο Καθηγητής Γυναικολόγος-Σεξολόγος κ. Ζήσης Παπαθανασίου με θέμα «Σεξουαλικότητα και καρκίνος του μαστού». Αναφέρθηκε εκτενώς στη σεξουαλικότητα ανδρών και γυναικών, επεκτάθηκε στη γυναικεία σεξουαλικότητα, την οποία στις ημέρες μας αναζητούν γυναίκες ηλικίας 60-70 ετών. Επίσης αναφέρθηκε στη σεξουαλική επιθυμία ανδρών και γυναικών και στην επίδρασή της στον καρκίνο του μαστού.

Τελευταία μίλησε η Διαιτολόγος-διατροφολόγος κ. Γεωργία Καπώλη, με θέμα «Διατροφή κατά του καρκίνου του μαστού». Η κ. Καπώλη προβάλλοντας συγχρόνως εικόνες και πίνακες στην οθόνη, αναφέρθηκε στο πως χαλάνε τα κύτταρα, τις αιτίες εξάπλωσης του καρκίνου, τις φλεγμονές, την παχυσαρκία, τα τρόφιμα που πρέπει ή δεν πρέπει να καταναλώνει ο άνθρωπος για να προστατευτεί από τον καρκίνο και πολλά άλλα ενδιαφέροντα στοιχεία.

Η κ. Λυδία Ιωαννίδου-Μουζάκα στην αρχή δήλωσε ότι θα απουσίαζε η Παθολογοανατόμος Δρ. Αντιγόνη Σουρλά, λόγω επείγουσας εργασίας.

Οι τέσσερις ομιλητές, μετά τις εμπεριστατωμένες τους ομιλίες, απάντησαν στις ερωτήσεις που δέχτηκαν από το κοινό.

Ακολούθησε κέρασμα στο ισόγειο με κρασί και αναψυκτικά.

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΒΙΒΛΙΩΝ ΤΗΣ ΣΟΥΛΑΣ ΜΠΟΖΗ

Την Παρασκευή 11 Νοεμβρίου 2022 ο Σύνδεσμος Κεντρικιάδων και οι εκδόσεις Τόπος οργάνωσαν παρουσίαση των δύο τελευταίων βιβλίων της συμπολίτιδός μας κ. Σούλας Μπόζη. Η παρουσίαση αφορούσε τα *Ο γευστικός πολιτισμός των Ρωμίων της Πόλης και της Μικράς Ασίας* και *Ο ελληνισμός της Κωνσταντινούπολης, Κοινότητα Σταυροδρομίου-Πέραν*.

Το πρώτο βιβλίο εκδόθηκε το 2021, αλλά ο κορωνοϊός δεν επέτρεψε την παρουσίασή του έγκαιρα, οπότε με την επανέκδοσή του δεύτερου βιβλίου, έγινε κοινή παρουσίαση. Δεν νομίζω ότι η κ. Μπόζη χρειάζεται «συστάσεις» για τη δουλειά της, την πορεία της στην έρευνα και τη συγγραφή. Είναι γνωστή σε όλους μας, αν και κάθε φορά μας εκπλήσσει ευχάριστα που έχει ακόμη κάτι να προσθέσει, ακόμη κάτι για να μας κάνει κοινωνούς.

Αλλά ας επικεντρωθώ στην παρουσίαση. Η εκδήλωση πραγματοποιήθηκε στην αίθουσα Αλέξανδρος Μαζαράκης του Πνευματικού Κέντρου Κωνσταντινουπολιτών και η προσέλευση του κόσμου ήταν μεγάλη. Είχα χρόνια –από την έναρξη της πανδημίας και μετά– να δω τόσο κόσμο στο Πνευματικό Κέντρο!

Η αλήθεια είναι ότι η κ. Μπόζη, εκτός από καταξιωμένη, είναι και αγαπητή σε πολλούς από μας, που πάντα δίνουν το παρών στα βιβλία της. Στη συγκεκριμένη περίπτωση όμως νομίζω ότι συνετέλεσαν και οι ομιλητές. Η κ. Καίτη Καμηλάκη, ομοτ. καθηγήτρια λαογραφίας, τ. δ/τρια του Κέντρου Έρευνας της Ακαδημίας Αθηνών, καταξιωμένη επιστημόνισσα στον χώρο της για τις γνώσεις και τις έρευνές της. Και ο κ. Γιάννης Δρίνης, λαογράφος, με μεταπτυχιακό στην προφορική ιστορία, προϊστάμενος του Τμήματος Άυλης Πολιτιστικής Κληρονομιάς και Διαπολιτισμικών Θεμά-

Πρώτη η κ. Καμηλάκη μίλησε για το ερευνητικό έργο της συγγραφέως, τόνισε τον θαυμασμό της για τη δουλειά που έχει προσφέρει όλα αυτά τα χρόνια, αναφέρθηκε στην πολυετή γνωριμία και συνεργασία τους σε διάφορους τομείς, καθώς και στα βιβλία που έχει εκδόσει.

Ο κ. Δρίνης επικεντρώθηκε στη νοσταλγία των Κωνσταντινουπολιτών για τη γενέθλια πόλη, κάτι που φαίνεται μέσα από τη γραφή και τα βιβλία τους,

αναφερόμενος και σε κείμενα άλλων Κωνσταντινουπολιτών, στα οποία διαφαίνεται αυτή η νοσταλγία. Έκανε μνεία του συζύγου της κ. Μπόζη, του αείμνηστου Γιώργου Μποζόπουλου, του χαρκτήρα και της προσήνειάς του, όπως και της γνωριμίας του με τη συγγραφέα και τον θαυμασμό του για το έργο της.

Τον λόγο έλαβε ξανά η κ. Μαράνου-Χάρτμαν, ευχαρίστησε τους ομιλητές και προέτρεψε τους παρόντες να ενισχύσουν το θεατρικό τμήμα του Συνδέσμου, το οποίο έχει ήδη δείξει «δείγματα γραφής»!

Η κ. Μπόζη, αφού ευχαρίστησε τον εκδοτικό της οίκο, τον Σύνδεσμο Κεντρικιάδων, τους ομιλητές και το κοινό, αναφέρθηκε σε επιμέρους θέματα που την απασχολούν, τα έχει ερευνήσει και τα συμπεράσματα της έρευνας υπάρχουν στα βιβλία της. Εξήγησε τους λόγους, μετά από 10 χρόνια, επανέκδοσης του βιβλίου *Ο ελληνισμός της Κωνσταντινούπολης, Κοινότητα Σταυροδρομίου-Πέραν*, αφού η πρώτη έκδοση εξαντλήθηκε πολύ σύντομα. Η επανέκδοση καθυστέρησε γιατί ήθελε να προσθέσει καινούργια στοιχεία, τα οποία συγκέντρωσε και συμπεριέλαβε. Ακόμη μας ενημέρωσε για ποιον λόγο επιλέχθηκε η φωτογραφία του εξωφύλλου: Επειδή δείχνει την αρχαιότερη αγορά της Κωνσταντινούπολης, η οποία λειτουργεί μέχρι σήμερα!

Η ζεστή παρουσίαση τελείωσε με κέρασμα, κάτι που πάντα προσφέρει ο Σύνδεσμος Κεντρικιάδων, ως «αντίδωρο» στην προσέλευση του κοινού, αλλά συγχρόνως δίνει την ευκαιρία για κουβέντα και «πηγαδάκια»!

Καλοτάξιδα και τα δύο και είθε οι συγκεντρώσεις αυτές συνεχιστούν, γιατί φεύγουμε όλοι πλουσιότεροι!

Π. Τσουκάτου

των στο Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού. Με τον κ. Δρίνη είχα τη χαρά και την τύχη να συνεργαστώ για χρόνια, τόσο στον *Πολίτη* όσο και σε εκδόσεις βιβλίων, οπότε δεν θέλω να επεκταθώ για τις γνώσεις, τον χαρακτήρα, την υποδειγματική συμπεριφορά του. Δεν θα είμαι αντικειμενική, γιατί τον εκτιμώ βαθύτατα και του οφείλω πολλά «ευχαριστώ».

Η εκδήλωση ξεκίνησε με χαιρετισμό της προέδρου του Συνδέσμου Κεντρικιάδων κ. Όλγας Μαράνου-Χάρτμαν η οποία, αφού καλωσόρισε τους παρισταμένους, μίλησε για την κ. Μπόζη και παρουσίασε τα βιογραφικά των ομιλητών.

εκδηλώσεις

ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΜΝΗΜΗΣ ΚΑΙ ΤΙΜΗΣ ΣΤΟΝ ΚΩΝ/ΝΟ ΣΠΑΝΟΥΔΗ

Μεγάλη επιτυχία είχε η εκδήλωση μνήμης για τον αείμνηστο ιδρυτή και πρώτο πρόεδρο της ΑΕΚ Κωνσταντίνο Σπανούδη, που πραγματοποιήθηκε από τη Λέσχη Φίλων Καλαθοσφαίρισης της ΑΕΚ, την Κυριακή 23 Οκτωβρίου 2022 στο Πνευματικό Κέντρο Νέας Φιλαδέλφειας.

ΤΩΝ ΠΗΝΕΛΟΠΗ ΤΣΟΥΚΑΤΟΥ-ΣΤΑΘΗ ΑΡΒΑΝΙΤΗ

Την όμορφη αυτή εκδήλωση που συντόνισε η δημοσιογράφος κ. Χριστίνα Αμερικάνου, τίμησαν με την παρουσία τους ο Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. Νικήτας Κακλαμάνης, η τ. Υπουργός κ. Μιλένα Αποστολάκη, τ. Υπουργός κ. Δημήτρης Στρατούλης, η τ. Βουλευτής κ. Ελένη Αυλωνίτου, οι παλαίμαχοι της ΑΕΚ κ.κ. Τάκης Καραγκιοζόπουλος, Γιώργος Καραφέσκος, πλήθος κόσμου, εκπρόσωποι τύπου και ο *Πολίτης*.

Ο κ. Κυριάκος Χήνας.

πρώτη περίοδος του τμήματος μπάσκετ της ΑΕΚ».

- Ο κ. Αιμίλιος Περδικάρης, Γενικός Διευθυντής του ΑΠΕ-ΜΠΕ «Πολιτική δράση του Κωνσταντίνου Σπανούδη».
- Ο κ. Αλέξανδρος Κιτρορέφ, Ομότ. Καθηγητής Ιστορίας στο Haverford College Pennsylvania «Κωνσταντίνος Σπανούδης και Απόστολος Νικολαΐδης.

Βίοι παράλληλοι».

- Ο κ. Γαβρίλης Ιστικόπουλος, Λογοτέχνης απήγγειλε το ποίημά του «Κωνσταντίνος Σπανούδης: Ο γεννήτορας της ιδέας ΑΕΚ».
- Ο κ. Νίκος Δευτεραίος π. Γενικός Αρχηγός του ΑΣ ΑΕΚ με τίτλο «Σοφία και Αθηνά Σπανούδη. Η άλκιμη διάνοηση».

Οι ομιλητές κάλυψαν με τις ομιλίες τους την πολυεπίπεδη δημιουργικότητα του αείμνηστου Κωνσταντίνου Σπανούδη στην Κωνσταντινούπολη και τη μετέπειτα δράση του στην Αθήνα μετά τη μετεγκατάστασή του το 1922, όπου υπήρξε στέλεχος προσφυγικών οργανώσεων, εμπνευστής, ιδρυτής και πρόεδρος της ΑΕΚ, αλλά και βουλευτής στο Κόμμα των Φιλελευθέρων του Ελευθέριου Βενιζέλου.

Μετά το τέλος των χαιρετισμών και των ομιλιών που χειροκροτήθηκαν από τους παρευρισκόμενους, η συντονίστρια της εκδήλωσης κ. Χριστίνα Αμερικάνου διάβασε τον χαιρετισμό του ιδιοκτήτη της ΠΑΕ ΑΕΚ, κ. Ιωάννη Μελισανίδη, ο οποίος δεν μπόρεσε να παρευρεθεί. Επίσης ανήγγειλε τα ονόματα εκπροσώπων Κοινοβουλίου, των Δημάρχων και άλλων παραγόντων που απέστειλαν επιστολές με χαιρετισμό για την εκδήλωση, με τελευταίο τον χαιρετισμό του ιδρυτή της Original 21 κ. Δημήτρη Παπαχρήστου, που δίνει μάχη με την επάρατο νόσο.

Αξίζει να τονιστεί ότι εμπνευστής και «αφανής ήρωας» της εκδήλωσης ήταν ο κ. Κυριάκος Χήνας, μέλος της Λέσχης Ιστορίας και Πολιτισμού της ΑΕΚ, ο οποίος έχει γράψει ένα βιβλίο για τον Κωνσταντίνο Σπανούδη, που θα κυκλοφορήσει σε σύντομο χρονικό διάστημα, δυστυχώς εκτός εμπορίου.

Σύντομους χαιρετισμούς προς τους παρευρισκόμενους απηύθυναν κατά σειρά οι:

- Ο κ. Ευάγγελος Μπραουδάκης, Υπεύθυνος Επικοινωνίας και ΜΜΕ του Υπουργείου Αθλητισμού.
- Ο Πανος. Αρχιμανδρίτης π. Τιμόθεος Ηλιάκης, Γεν. Αρχιερατικός Επίτροπος της Ι.Μ. Ν. Ιωνίας, Ν. Φιλαδέλφειας, Ηρακλείου και Χαλκηδόνος.
- Ο κ. Γιάννης Βούρος, Δήμαρχος Νέας Φιλαδέλφειας.
- Ο κ. Αντώνης Λαμπιδής, Πρόεδρος του Συλλόγου Κωνσταντινουπολιτών.
- Ο κ. Στάθης Αρβανίτης, Γ.Γ. του Συνδέσμου Μεγαλοσχολιτών.
- Η κ. Λυδία Ιωαννίδου-Μουζάκα, ε. Καθηγήτρια της Ιατρικής Σχολής του ΕΚΠΑ, Πρόεδρος της Ελληνικής Εταιρείας Μαστολογίας.
- Ο κ. Κώστας Χαραλαμπίδης, Γ.Γ. του Γ.Σ. Απόλλωνα Σμύρνης.
- Η κ. Αγγελική Σακάογλου, εκπρόσωπος της Δημάρχου Νέας Ιωνίας κ. Δέσποινας Θωμαΐδου.

Για τον Κωνσταντίνο Σπανούδη, τη ζωή και το έργο του μίλησαν:

- Ο κ. Δημήτριος Σακελάρης, Ιστορικός «Η πολυσχιδής δράση του Κωνσταντίνου Σπανούδη».
- Ο κ. Στράτος Σεφετελής, Δημοσιογράφος «Η ΑΕΚ κατά την περίοδο της προεδρίας του Κωνσταντίνου Σπανούδη».
- Ο κ. Γιώργος Νικολάου, Διευθυντής Επικοινωνίας της ΚΑΕ-ΑΕΚ «Η ίδρυση και η

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΒΙΒΛΙΟΥ ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟ ΑΘΗΝΩΝ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟ Β΄

ΤΟΥ ΣΤΑΘΗ ΑΡΒΑΝΙΤΗ

Με την παρουσία του Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ.κ. Ιερώνυμου και τη συμμετοχή αγίων πατέρων, κληρικών και πλήθους λαϊκών, πραγματοποιήθηκε στις 21 Οκτωβρίου 2022 η πρώτη παρουσίαση του βιβλίου της κ. Ελένης Καπνιά-Αραποστάθης Σε πρώτο πρόσωπο - Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και πάσης Ελλάδος Χρυσόστομος Β΄ ο Χατζησταύρου.

Η παρουσίαση του βιβλίου που εκδόθηκε από τις εκδόσεις Τσουκάτου πραγματοποιήθηκε στην κατάμεστη αίθουσα εκδηλώσεων του Συνοδικού Μεγάρου της Μονής Πετράκης.

Στην παρουσίαση συμμετείχαν ο ιερέας π. Ηλίας Δροσινός, ο οποίος ήταν και συντονιστής της εκδήλωσης, ο φιλόλογος και μελετητής της Μικράς Ασίας κ. Θοδωρής Κοντάρης και η συγγραφέας κ. Ελένη Καπνιά-Αραποστάθης, ενώ διάβασαν αποσπάσματα δημοσιευμένων επιστολών στο βιβλίο οι κ.κ. Κώστας Σαββιδάκης και Σπύρος Παυλάκης.

Ο π. Ηλίας Δροσινός, παρουσίασε το βιογραφικό και την πλούσια δράση του Μακαριστού Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος κυρού Χρυσοστόμου, κατά κόσμο Θεμιστοκλή Χατζησταύρου, στην τότε τουρκοκρατούμενη Μακεδονία του 1900, όπου δρούσαν οι Βούλγαροι κομιτατζήδες, στη Μικρά Ασία όταν στον Α΄ Παγκόσμιο Πόλεμο ξεκινούσε η δράση των Νεότουρκων και οι διωγμοί των Χριστιανών, στην περίοδο της καταστροφής της Σμύρνης το 1922, όπως και στην περίοδο που ήταν Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και πάσης Ελλάδος.

Δεύτερος ομιλητής ο κ. Θοδωρής Κοντάρης, ο οποίος ανέλυσε την κατάσταση που επικρατούσε τότε στα Βαλκάνια, στην περιοχή της Δράμας, στην Ανατολική και Δυτική Θράκη, στον Πόντο και στα παράλια της Μικράς Ασίας.

Επίσης περιέγραψε την καταπίεση και τα δεινά των Χριστιανών, τους οποίους έστελναν στα τάγματα εργασίας.

Τελευταία πήρε τον λόγο η κ. Ελένη Καπνιά-Αραποστάθης, η οποία αρχικά ευχαρίστησε ονομαστικά αυτούς που βοήθησαν στην ολοκλήρωση του βιβλίου της. Δήλωσε ότι ο πραγματικός συγγραφέας του βιβλίου είναι ο ίδιος ο Αρχιεπίσκοπος Χρυσόστομος Χατζησταύρου. Ανέλυσε για αρκετή ώρα το

βιβλίο, προβάλλοντας συγχρόνως στην οθόνη με power point πίνακες, κεφάλαια, φωτογραφίες και άλλα σημαντικά στοιχεία. Κατά τη διάρκεια της παρουσίασής της διάβασαν αποσπάσματα από ορισμένες επιστολές του βιβλίου οι κ.κ. Κώστας Σαββιδάκης Σπύρος Παυλάκης.

Μετά το τέλος της παρουσίασης τον λόγο έλαβε ο Μακαριώτατος Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ.κ. Ιερώνυμος ο οποίος αναφέρθηκε γενικά στις σχέσεις Κράτους και Εκκλησίας δηλώνοντας μεταξύ άλλων ότι αυτοί που θα διαβάσουν το βιβλίο θα πάρουν πολλά διδάγματα γιατί από την εποχή του Όθωνα μέχρι τον θάνατο του μακαριστού Χρυσοστόμου η κυβέρνηση αποφάσιζε ποιος θα γίνει Αρχιεπίσκοπος. «Η μαρτυρία της ζωής του προκατόχου μου Χρυσοστόμου γίνηκε ένας σταθμός, διότι από κει και πέρα έχει γίνει αισθητή η ανάγκη της διακριτής, αλλά και συνεργάσιμης πορείας των δύο φορέων, Εκκλησίας και Πολιτείας».

Και κλείνοντας πρόσθεσε τη βαθυστόχαστη έκφραση: «Η κρίση περνάει, η παρακμή παραμένει».

Μετά την εκδήλωση στον προαύλιο χώρο ακολούθησε πλούσιος μπουφές με κρασί και αναψυκτικά, ενώ την ίδια ώρα στην αίθουσα η συγγραφέας κ. Ελένη Καπνιά-Αραποστάθης υπέγραφε αντίτυπα βιβλίων της.

εκδηλώσεις

ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΚΑΙ ΞΕΝΑΓΗΣΗ ΣΤΗ ΜΟΝΗ ΔΑΦΝΙΟΥ

ΤΟΥ ΣΤΑΘΗ ΑΡΒΑΝΙΤΗ

Το Σάββατο 5 Νοεμβρίου 2022 συμμετείχα, μαζί με αρκετούς συμπατριώτες μας, στην επίσκεψη-ξενάγηση που οργάνωσε ο Νέος Κύκλος Κωνσταντινουπολιτών, στη Μονή Δαφνίου με τον έμπειρο ξεναγό-ιστορικό Δρ. Βυζαντινής Αρχαιολογίας κ. Σταύρο Αρβανιτόπουλο, που είναι επίσης και Προέδρος του Συλλόγου Φίλων της Μεγάλης του Γένους Σχολής.

Εδώ και πολλά χρόνια σε διάφορες διαδρομές για εργασία και εκδρομές προς την Πελοπόννησο από την Εθνική Οδό Αθηνών-Κορίνθου περναγα έξω από τη Μονή Δαφνίου. Ποτέ όμως μέχρι σήμερα, από το 1964 που βρίσκομαι στην Αθήνα, δεν μου είχε δοθεί η ευκαιρία να επισκεφθώ τη Μονή, η οποία είναι από τα σημαντικότερα βυζαντινά μνημεία, λόγω των λαμπρών ψηφιδωτών που κοσμούν τους τοίχους του καθολικού της.

Όταν λοιπόν πληροφορήθηκα πως ο Νέος Κύκλος Κωνσταντινουπολιτών οργάνωνε επίσκεψη και ξενάγηση στη Μονή και μάλιστα με έναν έμπειρο ξεναγό όπως τον Σταύρο Αρβανιτόπουλο, με τον οποίο γνωρίζομαι εδώ και πολλά χρόνια, η ευκαιρία που αναζητούσα μου δόθηκε.

Το πρωί του ηλιόλουστου Σαββάτου ξεκινήσαμε, με συμμετοχή αρκετών κυρίως Κωνσταντινουπολιτών, από το Πνευματικό Κέντρο με προορισμό το Χαϊδάρι και τη Μονή Δαφνίου. Ξεκινήσαμε, όλοι οι εκδρομείς, με τον φόβο της ισχυρής κακοκαιρίας (ΕΒΑ), η οποία όμως, παρά τις προειδοποιήσεις της Μετεωρολογικής Υπηρεσίας, ήρθε αργά το βράδυ, αφού είχαμε επιστρέψει.

Για ένα δώρο περίπου περιπλανηθήκαμε και επισκεφθήκαμε όλους τους ιδιαίτερου κάλλους, μεγάλης καλλιτεχνικής και αρχιτεκτονικής αξίας εσωτερικούς και εξωτερικούς χώρους της Μονής Δαφνίου, ακούγοντας, ειδικότερα για το καθολικό του Ναού, με προσοχή στην εμπεριστατωμένη ξενάγηση του κ. Αρβανιτόπουλου.

Μετά το τέλος της ξενάγησης συνεχίσαμε για τον επόμενο προορισμό, την Ελευσίνα, όπου απολαύσαμε το μεσημεριανό μας φαγητό σε ψαροταβέρνα της περιοχής δίπλα στον αρχαιολογικό χώρο τον οποίο δεν μπορέσαμε να επισκεφθούμε επειδή είναι κλειστός, λόγω των προετοιμασιών που γίνονται, αφού η πόλη της Ελευσίνας θα είναι η Πολιτιστική Πρωτεύουσα της Ευρώπης το 2023.

Και αυτή η εκδρομή, ο περίπατος, η ξενάγηση ήταν άριστα οργανωμένα από την κ. Λένα Αναπνιώτη.

Στις 12 Οκτωβρίου 2022 πραγματοποιήθηκε με μεγάλη επιτυχία στην Αίθουσα εκδηλώσεων της Φιλοπτώχου Αδελφότητας Ανδρών Θεσσαλονίκης η ημερίδα με θέμα «Οι Ρωμιοί της Πόλης.

Το χθες–το σήμερα–το αύριο» που συνδιοργάνωσαν η Φιλοπτώχος Αδελφότητα Ανδρών Θεσσαλονίκης και η Ένωση Ομογενών εκ Κων/πόλεως Βορείου Ελλάδος.

ΗΜΕΡΙΔΑ: ΟΙ ΡΩΜΙΟΙ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ

Παρέστησαν ο Σεβ. Μητροπολίτης Βρυούλων κ. Παντελεήμων, ο Ηγούμενος της Πατριαρχικής Μονής Βλατάδων Θεοφ. Επίσκοπος Αμορίου κ. Νικηφόρος, ο Πρωτοσύγκελλος της Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης Αρχιμανδρίτης κ. Ιάκωβος, ο πρόεδρος της Ιμβριακής Ένωσης Μακεδονίας-Θράκης κ. Παύλος Σταματίδης, εκπρόσωποι αρχών και φορέων και πλήθος κόσμου.

Η ημερίδα ξεκίνησε με τους χαιρετισμούς και το καλωσόρισμα των δύο Προέδρων, των κ.κ. Γεωργίου Κωνσταντινίδη και Πολύβιου Στράντζαλη.

Η πρώτη ομιλία ήταν του κ. Στράντζαλη «Η περίοδος ακμής της ελληνορθόδοξης κοινότητας της Κωνσταντινούπολης (1856-1908)». Αναφέρθηκε στην ακμάζουσα Κωνσταντινούπολη μέχρι το 1908, με την ελληνική κοινότητα να έχει αναπτυχθεί σε επίπεδο οικονομικό, εμπορικό, τραπεζικό, στις επιστήμες, τα γράμματα και τις τέχνες. Παρουσίασε τα επιτεύγματα που ανέδειξαν την ελληνορθόδοξη κοινότητα της Κωνσταντινούπολης και στοιχεία σχετικά με τον ελληνικό πληθυσμό, την οικιστική του κατανομή, την ανάπτυξη των οικονομικών δραστηριοτήτων, την εκπαιδευτική άνθηση, τους φιλελευθέρους συλλόγους, τις επιδόσεις σε ιατρική και αρχιτεκτονική, την άνθιση του τύπου και του θεάτρου της περιόδου.

Δεύτερος ο κ. Ουζούνoglou με θέμα «Οι αιτίες της παρούσας κατάστασης πραγμάτων της Ρωμαϊκής Κοινότητας της Κωνσταντινούπολης». Αναφέρθηκε στη Συνθήκη της Λωζάνης και τις παραβιάσεις της από τις Τουρκικές Κυβερνήσεις, τον οικονομικό αφανισμό των Μειονοτήτων (Varlık Vergisi) 1942-44, τα Σεπτεμβριανά του 1955, τις απελάσεις των Ελλήνων υπηκόων 1964-65. Παρουσίασε το έργο της Οικουμενικής Ομοσπονδίας Κωνσταντινουπολιτών, τονίζοντας ότι τα τελευταία 5 χρόνια διεκδικεί απευθείας και απαιτητικά από την Κυβέρνηση της Τουρκίας μέτρα Αποκατάστασης –σε συνεργασία με την Ομογένεια της Πόλης– και έχει πετύχει την άρση ορισμένων αδικιών κατά της Ελληνορθόδοξης Κοινότητας. Επισήμανε ότι «η τύχη του ελληνοισμού της Κωνσταντινούπολης... βασιζόταν σε ένα μακρόπνοο σχέδιο των Νεότουρκων, αφανισμού των μη μουσουλμανικών κοινοτήτων». Τόνισε πως «πρέπει να ανατραπεί η φθίνουσα πορεία του δημογραφικού προβλήματος». Ότι από τη διαρκώς αυξανόμενη τουρκική επιθετικότητα δεν υπάρχει άμεση επίπτωση στην κοινότητα, υπάρχει όμως έμμεση «σχετικά με την επιβολή, ειδικά για την ελληνική κοινότητα, ενός πολύ σκληρού κανονισμού εκλογών για τα ευαγή ιδρύματα».

Ο Διευθυντής του Ζωγραφείου Λυκείου κ. Γιάν-

νης Δεμιρτζόγλου ανέπτυξε το θέμα «Η ελληνική εκπαίδευση στην Κωνσταντινούπολη από τη συνθήκη της Λοζάνης μέχρι σήμερα». Αναφέρθηκε με γραφικές παραστάσεις στη μείωση του πληθυσμού της Ελληνορθόδοξης Κοινότητας, παρουσίασε αριθμητικά δεδομένα ανά δεκαετία των μαθητών που φοιτούσαν στα ελληνικά δημοτικά, γυμνάσια και λύκεια, στη σημερινή κατάσταση της ελληνικής εκπαίδευσης σε Κωνσταντινούπολη και Ίμβρο, δηλαδή αριθμό σχολείων και μαθητών που φοιτούν. Παρουσίασε με γραφικές παραστάσεις των αριθμών των μαθητών του Ζωγραφείου από το 1955 μέχρι σήμερα. Μίλησε για την ποιότητα της παρεχόμενης εκπαίδευσης και των επιτυχιών των αποφοίτων στα Πανεπιστήμια Τουρκίας και Ελλάδας. Ακόμη με πίνακες παρουσίασε το σύνολο των πολιτιστικών και καλλιτεχνικών εκδηλώσεων που πραγματοποιήθηκαν από το σχολικό έτος 2001-2002 μέχρι σήμερα. Επεσήμανε τα ετήσια λογοτεχνικά συνέδρια, αφιερωμένα σε σπουδαίους λογοτέχνες όπως τους Γ. Σεφέρη, Γ. Βυζιήνη, Κ. Καβάφη, Αλ. Παπαδιαμάντη, κ.ά. Παρουσίασε με πλούσιο φωτογραφικό υλικό τις ετήσιες επετειακές εκδηλώσεις που πραγματοποιούνται και επεσήμανε ότι η Ρωμιοσύνη συνεχίζει και τα τελευταία έτη ο αριθμός των φοιτούντων μαθητών/τριών παραμένει σταθερός.

Ο Γεν. Γραμματέας της Οι.Ομ.Κω. κ. Νικόλαος Αναγνωστόπουλος μίλησε για «Το Πρόγραμμα ΕΛ-ΠΙΣ της Οικουμενικής Ομοσπονδίας Κωνσταντινουπολιτών για τον επαναπατρισμό των νέων Ρωμίων στην Πόλη». Παρουσίασε το πρόγραμμα, που έχει στόχο την επιστροφή κυρίως νέων στην Κωνσταντινούπολη, αφού το μεγαλύτερο πρόβλημα που αντιμετωπίζει η ομογένεια είναι το δημογραφικό. Η Οι.Ομ.Κω., εδώ και πέντε χρόνια, αγωνίζεται να εκπαιδεύσει νέους που θα μπορέσουν να ζήσουν στην Κωνσταντινούπολη, ώστε να αυξηθεί ο πληθυσμός των Ρωμίων. Αναφέρθηκε στις υποτροφίες για μεταπτυχιακά σε ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα της Κωνσταντινούπολης και επισήμανε τη νέα δράση, που αφορά άτομα των οποίων ο ένας τουλάχιστον γονέας ανήκει στην εκπατρισμένη κοινότητα των Ρωμίων και επιθυμούν να εγκατασταθούν στην Κωνσταντινούπολη ως μέλη της ομογένειας.

Τέλος προβλήθηκε το ντοκιμαντέρ της κ. Gönlü Bozoğlu «Η Ζωή μετά τη Ζωή: Οι Ρωμιοί της Πόλης / Yaşamdan Sonra Yaşam: İstanbul Rumlar ». Η κ. Bozoğlu, πριν την προβολή, σημείωσε ότι οι Έλληνες της Κωνσταντινούπολης είναι μία από τις παλαιότερες κοινότητες και με την ταινία προσπάθησαν να καταδείξουν ότι υπάρχει ελπίδα για το σήμερα και το αύριο των Ρωμίων της Πόλης. **Μ.Π.**

ιστορία

Η Σαμψούντα είναι μία πόλη με μακρά ιστορία και έντονο ελληνικό παρελθόν. Το παρελθόν αυτό δεν έχει σταθερή πορεία. Άλλοτε το ελληνικό στοιχείο ήκμαζε και η πόλη μεσουρανούσε και άλλοτε έπεφτε στην αφάνεια. Η ανακάλυψη όμως των ελληνοιστικών τάφων στο λόφο της Αμισού συνέδεσε την πόλη με το Βασίλειο του Πόντου και τους ηγεμόνες του, άρα και με το απώτερο ελληνικό παρελθόν.

Πανάρχαιες Ελληνικές Κοινότητες - Σαμψούντα (Αμισός)

ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ-ΚΛΟΥΚΙΝΑ
Φιλόλογος - Συγγραφέας

ΣΥΛΛΟΓΟΙ-ΛΕΣΧΕΣ-ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΕΣ-ΤΥΠΟΣ

Η ελληνική κοινότητα διέθετε φιλαρμονική ορχήστρα με 55 μουσικούς και όργανα, ορχήστρα ερασιτεχνών, τυπογραφεία, δύο βιβλιοπωλεία, τους μορφωτικούς συλλόγους «Περικλής» και «Αναγέννηση», τον αθλητικό σύλλογο «Παρευξείνιος Ελληνικός Σύλλογος», την «Εμπορική Λέσχη Αμισού» και την ποιμαντική αδελφότητα «Πατριάρχης Φώτιος Ο Ομολογητής». Επίσης Έλληνες εξέδιδαν την εφημερίδα «Φως» και τη σατιρική «Διογένης», καθώς και τη «Φιλόπρωχο Αδελφότητα Κυριών».

Στην Άνω Αμισό, το Καντίκι, υπήρχε επίσης φιλόπρωχο αδελφότητα και ο σύλλογος «Ορφεύς» με μουσική μπάντα, ποδοσφαιρική ομάδα και όμιλο ερασιτεχνών ηθοποιών. Στην περιοχή αυτή υπήρχαν και δύο ναοί, των Αγίων Θεοδώρων και του Αγίου Γεωργίου.

ΑΡΜΕΝΙΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ

Θα ήταν παράλειψη να μην αναφερθούμε και στην Αρμενική κοινότητα του Εύξεινου Πόντου, η οποία ήταν πολυάριθμη και από τους πρώτους που εξοντώθηκαν το 1915.

Η αρμενική κοινότητα, λοιπόν, ήταν εγκατεστημένη κυρίως στον λόφο Καρασάμψον αλλά και στις περιοχές Πάφρας και Τσαρσαμπά. Είχαν δικά τους σχολεία, διέθεταν δική τους εκκλησία και μητρόπολη καθώς και δεσπότη. Είχαν μεγάλα και όμορφα σπίτια, ασχολούνταν με το εμπόριο και ήταν εύποροι.

Τον 19ο αιώνα, η πόλη διοικούνταν από Τούρκο δικοικητή και δήμαρχο αλλά μετά το 1856 στα συμβούλια μετείχαν και εκπρόσωποι άλλων εθνικών ή θρησκευτικών κοινοτήτων. Όταν ξέσπασε το κίνημα των Νεοτούρκων (6 Ιουλίου 1908) και ανακοινώθηκε ότι πρόκειται να ισχύσει και πάλι το Σύνταγμα του 1876, ο πληθυσμός της Σαμψούντας χάριξε και εκδηλώθηκε με κοινές διαδηλώσεις όλων των κοινοτήτων. Οι Νεότουρκοι διόρισαν δήμαρχο τον Έλληνα μεγαλέμπορο Γεώργιο Παπάζογλου και έξι ακόμη Έλληνες στο δημοτικό συμβούλιο, ενώ στα επαγγελματικά επιμελητήρια τοποθετήθηκαν αρκετοί Έλληνες και Αρμένιοι εκπρόσωποι. Εκτός από τους Έλληνες, αρκετοί Αρμένιοι κατέλαβαν υψηλές θέσεις στην τοπική αυτοδιοίκηση, τη δικαιοσύνη και την οικονομία. Στα 1880-81 και 1890-91, οι δήμαρχοι στην Πάφρα και τη Σαμψούντα ήταν Αρμένιοι. Στα

Κοινότητα είναι το οργανωμένο σύνολο ομοεθνών, με κοινούς σκοπούς που ζουν σε άλλη χώρα.

Κοιτίδα είναι ο τόπος στον οποίο εμφανίστηκε και αναπτύχθηκε κάτι για πρώτη φορά.

Παροικία είναι κοινότητα ομοεθνών που κατοικούν σε περιοχή ή συνοικία ξένης χώρας.

1901-02 υπήρχε Αρμένιος βοηθός του κυβερνήτη της πόλης, ενώ ένα ή δύο μέλη του τοπικού συμβουλίου ήταν πάντοτε Αρμένιοι. Στη Σαμψούντα οι θρησκευτικές κοινότητες των Αρμενίων (αποστολική και καθολική) είχαν τους δικούς τους εκπροσώπους στην οθωμανική διοίκηση. Πολλοί Αρμένιοι επίσης απασχολούνταν στα τελωνεία και στην είσπραξη των φόρων.

Η ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΤΕΛΟΥΣ

Μετά την εξορία του σουλτάνου Αμπντούλ Χαμίτ το 1909, η πολιτική των Νεοτούρκων άλλαξε ριζικά. Οι ελληνικές και άλλες εθνικές λέσχες καθώς και τα εθνικά κόμματα απαγορεύτηκαν. Η κατάσταση χειροτέρευσε ακόμη περισσότερο με τους Βαλκανικούς πολέμους και την έναρξη, αργότερα, του Α' Παγκοσμίου Πολέμου, όταν για πρώτη φορά οι χριστιανοί κλήθηκαν να υπηρετήσουν τον οθωμανικό στρατό. Πολλοί από αυτούς, απέφυγαν να καταταγούν στον στρατό και είτε κρύβονταν σε συγγενικά σπίτια είτε στα βουνά ή λιποτακτούσαν από τις τουρκικές μονάδες, γι' αυτό και οι Οθωμανοί τους απέσυραν από τις στρατιωτικές μονάδες και τους έστειλαν στα τάγματα εργασίας (αμελέ ταμπουρού) στο εσωτερικό της Μικράς Ασίας. Ταυτόχρονα έθεσαν σε εφαρμογή το σχέδιο εξόντωσης των χριστιανικών πληθυσμών της Μικράς Ασίας ως μέρος της τελικής λύσης του εθνικού προβλήματος. Πρώτο εξοντώθηκαν οι Αρμένιοι, οι οποίοι συνεληφθησαν και εκδιώχθηκαν από την πόλη και στη συνέχεια σφαγιάστηκαν, τα δε γυναίκο-παιδα είχαν την ίδια μοίρα. Όσοι καταφέρνανε να διαφύγουν, κατέφυγαν στα βουνά είτε για να κρυφτούν είτε για να σχηματίσουν αντάρτικο. Πολλοί Έλληνες είχαν ήδη γίνει αντάρτες στα βουνά αλλά και πολλοί εξοντώθηκαν από τις κακουχίες και την κακομεταχείριση

που υπέστησαν από τις διαταγές των Τούρκων στρατηγών Εμβέρ και Ταλαάτ τον Δεκέμβριο του 1916.

Οι μάχες μεταξύ Ελλήνων ανταρτών και τουρκικών σωμάτων συνεχίστηκαν και το 1917 και έως τη λήξη του Α' Παγκοσμίου Πολέμου, οπότε και δόθηκε αμνηστία στον Πόντο. Η κατάσταση της πόλης ήταν θλιβερή, καθώς είχαν καεί τα εκπαιδευτήρια, οι ναοί και πολλά χωριά, ενώ το σύνολο της αρμενικής κοινότητας και το μεγαλύτερο μέρος της ελληνικής είχε εκποτιστεί. Η ειρήνη αυτή κράτησε τελικά έως τον Σεπτέμβριο του 1919 με ένα καθεστώς αβεβαιότητας και αναρχίας. Τη χρονιά αυτή το πιο σημαντικό γεγονός ήταν η αποβίβαση του Μουσταφά Κεμάλ στη Σαμψούντα στις 19 Μαΐου 1919, ο οποίος έφτασε εκεί ως εκπρόσωπος της οθωμανικής κυβέρνησης και επιθεωρητής του στρατού. Στην πραγματικότητα όμως άρχισε να οργανώνει μυστικές επιτροπές και τα διάσπαρτα τουρκικά σώματα εναντίον των Μεγάλων Δυνάμεων και του αιχμάλωτου σουλτάνου. Αποτέλεσμα ήταν να περάσει η εξουσία στις νέες, ένοπλες, τουρκικές ομάδες που εξοπλίστηκαν και στράφηκαν κατά του ελληνικού πληθυσμού. Παράλληλα οι ντόπιες αντάρτικες ομάδες συνέχισαν την αυτόνομη δράση τους, οι οποίες λειτουργούσαν ως ασπίδες προστασίας για τα χριστιανικά χωριά, ενώ άλλες πηγές αναφέρουν ότι τα ελληνικά αντάρτικα σώματα αγωνίζονταν για τη δημιουργία της Δημοκρατίας του Πόντου.

Πάντως, με εξαίρεση την Άγκυρα, ίσως δεν υπάρχει άλλη πόλη που να νιώθει τόσο κοντά στον Κεμάλ όσο η Σαμψούντα κι αυτό γιατί ο Κεμάλ διάλεξε τη Σαμψούντα για να ξεκινήσει στις 19 Μαΐου 1919 από εκεί την πορεία αντίστασης και πολέμου προς τις νικητρίες δυνάμεις του Α' Παγκοσμίου Πολέμου. Γι' αυτό και τόσο οι ονοματοδοσίες όσο και τα μνημεία και οι επιγραφές για τον Κεμάλ είναι πολλές.

Από τα μέσα του 1920 άρχισε η τελική φάση της εκκαθάρισης του ελληνικού πληθυσμού του δυτικού Πόντου. Από δε τις αρχές του 1921 και έως τον Αύγουστο του ίδιου έτους το σύνολο του ελληνικού πληθυσμού εγκατέλειψε υποχρεωτικά την πόλη, με απο-

στολές προς το εσωτερικό. Στις πορείες αυτές πολλοί εκτελέστηκαν, ενώ οι περισσότεροι πέθαναν από τις βιαιότητες και τις κακουχίες. Το 1922 τηρήθηκε άτυπη ανακωχή μεταξύ των Τούρκων και των ελληνικών σωμάτων, η οποία διήρκεσε έως τη Μικρασιατική Καταστροφή. Παρόλα αυτά όμως, στα τέλη του καλοκαιριού και έως τα μέσα του Οκτωβρίου του ίδιου έτους οι διωγμοί επαναλήφθηκαν. Τελικά δόθηκε αμνηστία στους αντάρτες, οι οποίοι μπορούσαν πια να αναχωρήσουν για την Ελλάδα. Το πρώτο καράβι με Έλληνες έφυγε από τη Σαμψούντα τον Νοέμβριο της ίδιας χρονιάς. Η έξοδος συνεχίστηκε όλο το 1923 και το 1924. Αρκετοί από αυτούς κατάφεραν να φθάσουν στην Ελλάδα, και οι περισσότεροι κάτοικοι της Σαμψούντας εγκαταστάθηκαν στην Αθήνα, στον Πειραιά, στη Θεσσαλονίκη, στη Δράμα και την Καβάλα, δηλαδή σε περιοχές όπου ανθούσε η παραγωγή καπνού και δημιούργησαν νέα χωριά με ονομασίες που εξέφραζαν την καταγωγή του συνόλου των κατοίκων. Έτσι δημιουργήθηκαν η Νέα Σαμψούντα στον νομό Πρέβεζας, η Νέα Αμισός στην Ξάνθη, η Νέα Αμισός στη Δράμα και τα Αμισιανά στον νομό Καβάλας.

Η πόλη της Σαμψούντας συνέχισε την πορεία της στον χρόνο χωρίς χριστιανικούς πληθυσμούς. Τα σπίτια και οι περιουσίες των χριστιανών πέρασαν στα χέρια των πιο τολμηρών και επιτρίδειων Τούρκων που εγκαταστάθηκαν εκεί.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Αλεξιάδης Θωμάς, *Η Αμισός των Ελλήνων του Πόντου*, Θεσ/νίκη 2009.
Βλασιδής Βλάσης, *Πόντος*, Αθήνα 2006.
Καικουνίδης Μιχαήλ, *Σαμψούντα πόλη της φωτιάς*, Θεσ/νίκη 2009.

ΟΙ ΦΑΣΕΙΣ ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΙΑΣ - ΓΕΝΟΚΤΟΝΙΑΣ ΠΟΥ ΥΠΕΣΤΗ Ο ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΚΑΘ' ΗΜΑΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ (XVIII)

Τα 4 Α της καταστροφής της ανθρωπότητας: Αμάθεια, Αντιζηλία, Απληστία, Αλαζονεία.

ΤΟΥ **ΒΑΣΙΛΗ ΚΥΡΑΤΖΟΠΟΥΛΟΥ**

ΓΕΡΜΑΝΟΙ - ΣΛΑΒΟΙ, ΟΥΝΝΟΙ - ΑΒΑΡΟΙ

Γερμανοί

Το 93 μ.Χ. με τη διάλυση του Βασιλείου των Ούννων της κεντρικής Ασίας,¹⁴⁸ οι πρόγονοι των Μογγόλων Χιανβεί θα συστήσουν στην κεντρική Ασία την πρώτη Μογγολική συνομοσπονδία των Μογγολικών φυλών.¹⁴⁹ Το 216 μ.Χ. μετά τη διάλυση της Ουννικής Αυτοκρατορίας της Κεντρικής Ασίας, ενώ συνεχίζονταν οι εχθροπραξίες μεταξύ Χιανβεί-Κινέζων, τα δύο συνομοσπονδία βασίλεια θα αρχίσουν εκκαθαριστικές επιχειρήσεις κατά των Τουρκικών φυλών, νότια και δυτικά των συνομοσπονδιών τους. Από τα τέλη του 2ου αι. μ.Χ. ξεκινά η μετακίνηση Τουρκικών και Γερμανικών φυλών προς τη Δύση και η πτώση-καταστροφή των ανοχύρωτων Ελληνικών αποικιακών πόλεων του Βορείου Εύξεινου Πόντου.

Όταν ένα μεγάλο τμήμα των Κέλτικων φυλών που κατοικούσαν στην Κεντρική Ευρώπη αφανίζεται από τα Ρωμαϊκά στρατεύματα, ο χώρος τους προσφέρεται πλέον για μετοίκηση. Έτσι οι Γοτθικές φυλές πιεζόμενες από τις Τουρκικές εγκαθίστανται με γοργό ρυθμό στην Κεντρική Ευρώπη.¹⁵⁰

Οι πρώτες αναλυτικές πληροφορίες για Γερμανικές φυλές δίνονται από τον Στράβωνα, σύμφωνα με τον οποίο οι Γερμανοί είναι γνήσιοι Γαλάτες.¹⁵¹ Απαρτίζονται από πολλές φυλές και ζουν από τον Ρήνο μέχρι τον Τάναϊ ποταμό, σημερινό ποταμό (Don) Δον της Ρωσικής Ομοσπονδίας.¹⁵²

Σύμφωνα με πιο πρόσφατες θέσεις των ιστορικών, ο ποταμός Δάναστρις (ή Δνειστερος ή Τύρα), διαίρεσε τους Γότθους σε δύο φυλές:

- Οστρογότθους (Ανατολικοί Γότθοι)
- Βησιγότθους (Δυτικοί Γότθοι)

Οι Γότθοι έρχονται σ' επαφή με το Ελληνιστικό Βασίλειο του Βοσπόρου¹⁵³ και ξεκινούν επιδρομές κατά του βασιλείου από τις αρχές του 3ου αι. μ.Χ. Οι επαφές αυτές, αφενός μεν τους εκπολιτίζουν, αφετέρου δε τους διδάσκουν τη ναυσιπλοΐα. Με τα πλοία του Βασιλείου του Βοσπόρου ξεκινούν πειρατικές επιδρομές κατά των ακτών του Καυκάσου, της Ανατολίας, του Ίστρο, του Αιγαίου και επεκτείνονται μέχρι την Κρήτη, τη Ρόδο και την Κύπρο.¹⁵⁴

Οι Γότθοι πιστεύοντας ότι το Βυζάντιο αδυνατεί να αποκρούσει τις επιδρομές τους, διασχίζουν τον Ίστρο και ξεκινούν μαζική επίθεση κατά του Βυζαντίου. Το 269 όμως ηττήθηκαν. Οι αιχμάλωτοι επιστρατεύτηκαν και δημιούργησαν ένα σύνταγμα στον Βυζαντινό Αυτοκρατορικό Στρατό και υπηρέτησαν πιστά τον Αυτοκράτορα.

Την ίδια περίοδο ξεκινά η ένταξη στον Μεσογειακό πολιτισμό των υποταγμένων στο Βυζάντιο Γότθων. Ο Ελληνικής καταγωγής Άρειος Επίσκοπος των Βησιγότθων, Ουλφίλας (γ. 311-θ. 383), που το 341 χειροτονήθηκε «Επίσκοπος των Χριστιανών στη χώρα των Γότθων» από τον Πατριάρχη Κωνσταντινουπόλεως Ευσέβιο τον Νικομηδείας (339-342),¹⁵⁵ δημιουργεί το Γοτθικό αλφάβητο με βάση το Ελληνικό, μεταφέρει τη Βίβλο στη Γοτθική γλώσσα και διδάσκει στις Γοτθικές φυλές τον Χριστιανισμό, σύμφωνα με τις αρχές του Αρείου. Έτσι με τη συγκατάθεση της κεντρικής εξουσίας, 500.000 βάρβαροι Γότθοι διασχίζουν τον Ίστρο και εγκαθίστανται σε διάφορες περιοχές της αυτοκρατορίας.¹⁵⁶ Είναι γεγονός ότι η Χριστιανική πίστη διαδόθηκε νωρίς μεταξύ των Γότθων, αρχικά από τους Χριστιανούς αιχμαλώτους που είχαν πάρει από την Καππαδοκία, όταν ακόμη βρίσκονταν βόρεια του Εύξεινου Πόντου.¹⁵⁷ Παράλληλα οι Γότθοι στρατιώτες που υπηρετούσαν ως μισθοφόροι στον βυζαντινό στρατό, επηρεάζονταν πολύ από τον Χριστιανισμό. Ο Μεγ. Κωνσταντίνος, ήδη μετά τη νίκη του κατά Γότθων και Σαρματών, ενδιαφέρθηκε για τον εκχριστιανισμό τους. Ο ιστορικός Σωκράτης αναφέρει ότι ο Μεγ. Κωνσταν-

τίνος κατά κράτος νικούσε με την πίστη στο χριστιανικό τρόπο τους βάρβαρους Σαρμάτες και Γότθους: «εκείνους τε εκπαιτηγμένους τω παραλόγῳ της ήττης, πιστεύσαι τότε πρώτον τη Χριστιανισμού θρησκεία, δι' ης και Κωνσταντίνος εσώζετο».¹⁵⁸

Ο Χριστιανισμός αναπτύχθηκε πολύ τον 4ο αι. νότια του Ίστρο. Το γεγονός επιβεβαιώνεται από τις Συνόδους που τελέστηκαν το 343 στη Σαρδική (σημερινή ευρεία περιφέρεια της Σόφιας της Βουλγαρικής Δημοκρατίας), το 358 στο Σίρμιο (Sirmium, πόλη της Παννονίας, η σημερινή Sremska Mitrovica της Σερβικής Δημοκρατίας) και το 366 στη Σιγγεδόνα (κοντά στο Βελιγράδι). Με τις επιδρομές των Ούννων του Αττίλα, μετά το 376, εξοντώθηκε ο Χριστιανικός πληθυσμός των πόλεων και λεηλατήθηκαν οι Εκκλησίες. Τον 6ο αι. συμπλήρωσαν την καταστροφή οι Άβαροι, με αποτέλεσμα η Χριστιανική πίστη να διατηρηθεί μόνο σε μερικές οχυρωμένες πόλεις και απομονωμένες ορεινές περιοχές.

Ο Θεοδόσιος Α' (379-395) όταν ανέρχεται στον Βυζαντινό θρόνο έχει να αντιμετωπίσει τρία δυσεπίλυτα προβλήματα:¹⁵⁹

- Την αποκατάσταση της εσωτερικής ενότητας της αυτοκρατορίας, που είχαν χωρίσει στα δύο οι θρησκευτικές διαμάχες (Αρειανιστές-πιστοί του Συμβόλου της Νίκαιας).
- Την άμυνα της αυτοκρατορίας εναντίον της σταθερής προώθησης των Γότθων βαρβάρων.
- Τη ρύθμιση των σχέσεων κράτους-εκκλησίας (υπό των νέων θεσμών: Εκκλησιαστικό Δίκαιο, εκκλησιαστικό άσυλο, κ.ά.).

Τον Μάιο του 381, με πρόσκληση του Θεοδόσιου Α', συνεκλήθη η Β' Οικουμενική Σύνοδος στην Κωνσταντινούπολη. Τον Επίσκοπο Ρώμης αντιπροσώπευε ο Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης αν και στην πραγματικότητα κανείς Επίσκοπος δυτικά της Αδριατικής δεν παραβρέθηκε. Η Σύνοδος επικύρωσε το Σύμβολο της Πίστεως και τα δόγματα της Νίκαιας, και αναθεμάτισε όλους αυτούς που δεν θα τα υπέγραφαν. Ο Αυτοκράτορας υποστήριξε τους κανόνες και εξέδωσε νόμους εναντίον όλων αυτών που τους απέρριπταν.¹⁶⁰ Η σταθερότητά του υπήρξε επιτυχής. Από τότε και στο εξής, ο Αρειανισμός, αν και διατηρήθηκε για μεγάλο διάστημα σε τμήματα της Ανατολίας, θα έχανε τη δύναμή του. Εξαίρεση θα αποτελούσαν μόνον οι Γοτθικές φυλές που ο πεισματικός Αρειανισμός τους επρόκειτο να ταραξει τη Δυτική Εκκλησία για τους επόμενους δύο αιώνες,¹⁶¹ ενώ οι Γότθοι της Κριμαίας παρέμειναν Ορθόδοξοι...

Κατά τη διάρκεια της Συνόδου, θα παραιτηθεί του Πατριαρχικού Θρόνου Κωνσταντινουπόλεως ο συντονιστής της Συνόδου, Θεολόγος Αγ. Γρηγόριος Ναζιανζηνός (379-381), ο οποίος ήταν της γνώμης ότι η Εκκλησία δεν έπρεπε να υποταχθεί σε πρόσκαιρη δύναμη, έναντι του Θεοδόσιου Α', που πίστευε στην απόλυτη υπεροχή του κράτους. Τον Ναζιανζηνό υποστήριζε και ο ισχυρός λατινόφωνος Ελληνορθόδοξος Μητροπολίτης Μεδιολάνων, Αγ. Αυρήλιος Αμβρόσιος (γ. 339-θ. 397), οπαδός του Συμβόλου της Νίκαιας και Πνευματικός του Θεοδόσιου Α'. Τη θέση του Ναζιανζηνού θα πάρει ο Νεκτάριος (381-397), προσωπικός φίλος του Αυτοκράτορα, πολιτικός μεν αλλά με περιορισμένες θεολογικές δυνατότητες.¹⁶² Έτσι ο Νεκτάριος το καλοκαίρι του 381 θα περατώσει τις διαδικασίες της Β' Οικουμενικής Συνόδου. Όμως δεν θα υπάρξει σαφής αναφορά που θα ορίζει το «κοσμικό κράτος», γεγονός που ταλανίζει τον Χριστιανικό κόσμο μέχρι και τον 21ο αι.

Η Βυζαντινή Γοτθική Φρουρά, που στάλθηκε να αντιμετωπίσει τους επιδρομείς κατά του Ελλαδικού χώρου, θα σταθμεύσει στη Θεσσαλονίκη. Το ότι δεν είχε διαλευκανθεί

το ζήτημα «καθορισμού των εξουσιών», θα δημιουργήσει σοβαρές προστριβές μεταξύ των Γότθων αξιωματούχων της φρουράς και των τοπικών Ελληνικών (Ρωμαϊκών) Αρχών. Έτσι το 390 σε μία τοπική επανάσταση θα δολοφονηθούν ο διοικητής και μερικοί αξιωματικοί της φρουράς. Με εντολή του Θεοδόσιου Α', που συμπαθούσε τη Γοτθική Φρουρά, κατόπιν συγκεντρώσεως πολιτών της Θεσσαλονίκης στον Ιππόδρομο, θα φονευτούν αδιακρίτως περίπου 7.000 αθώοι. Η εν λόγω μαζική εξόντωση αθώων πολιτών, από «παραχαράκτες» της ιστορίας προβάλλεται ως κίνηση Χριστιανών κατά Δωδεκαθεϊστών, ενώ η σφαγή προκλήθηκε από διενέξεις εξουσιαστικής αντιπαράθεσης (στρατός, πολίτες, εκκλησία) με φυλετικά ερείσματα (Γότθοι-Έλληνες). Το γεγονός αυτό μπορεί να διαπιστωθεί από την επιβολή του Αγ. Αμβροσίου στον Θεοδόσιο Α' «αποχής από τη Θεία Ευχαριστία» μέχρι τη δημόσια εξομολόγησή του (δηλαδή, να ζητήσει συγγνώμη από τον λαό της Θεσσαλονίκης). Ο Θεοδόσιος Α' υποκύπτοντας, τα Χριστούγεννα του 390, στην Πύλη της Μητρόπολης Μεδιολάνων θα ζητήσει συγγνώμη. Έτερη επιτυχία του Αγ. Αμβροσίου ήταν η αποδοχή του αιτήματός του να εφαρμόζεται η θανατική ποινή μετά την παρέλευση ενός μηνός από την καταδίκη, ούτως ώστε να αποδεικνύεται όντως η ενοχή του καταδικασμένου.

Όταν το 395 στο Μιλάνο πεθαίνει ο Θεοδόσιος Α', τα τρία δυσεπίλυτα προβλήματα που ταλαιπώρησαν το Βυζάντιο και προσπάθησε να επιλύσει στα 16 χρόνια της βασιλείας του, είχαν ενταθεί περισσότερο...

Συνεχίζεται

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

148. Κοίτα Anıl Çeçen, *Türk Devletleri* (Τα τουρκικά κράτη), εκδοτικός οίκος İnkılâp Kitabevi, Κωνσταντινούπολη 1986, σελ 26-61.
149. Κοίτα Rafe de Crespigny, *A Biographical Dictionary of Later Han to the Three Kingdoms (23-220 AD)*, εκδ. οικ. Brill, σελ. 500-502, Ολλανδία 2006.
150. Κοίτα *Γεωγραφικά* Στράβωνος τομ. Δ'.
151. Κοίτα *Γεωγραφικά* Στράβωνος τομ. Ζ' κεφ. 1 παρ. 2.
152. Κοίτα *Γεωγραφικά* Στράβωνος τομ. Ζ' κεφ. 1-3. Ο Στράβων αναφέρει αρκετές Γερμανικές φυλές που ζουν αναμεμιγμένες με Γαλάτες, Κέλτες κ.ά., δεν αναφέρει όμως πληροφορίες πέρα από τον Τάναϊ ποταμό.
153. Η Κριμαία ήταν καθαρά Ελληνική αποικία από τον 5 αι. π.Χ. Για το Ελληνιστικό Βασίλειο του Βοσπόρου κοίτα: <http://www.friesian.com/hist-1.htm#bosporus>
154. Κοίτα A.A. Vasiliev, *Ιστορία Βυζαντινής Αυτοκρατορίας*, τόμος Α' σελ. 111 - 117. Για Ελλάδα εκδόσεις Μπεργάδης.
155. Κοίτα Steven Runciman, *Η Βυζαντινή Θεοκρατία*, εκδ. οικ. Δόμος, Αθήνα 2005, σελ. 36.
156. Κοίτα Fustel de Coulanges, *Histoire des Institutions politiques de l' ancienne France*, 1904. Ο A.A. Vasiliev θεωρεί τον αριθμό 500.000 υπερβολικά μεγάλο.
157. Κοίτα Ιεραποστολικό βιβλίο του Αρχιεπισκόπου Τιράνων, Δυρραχίου και πάσης Αλβανίας Αναστασίου, *Έως εσχάτου της γης*, σελ. 94-98.
158. Κοίτα, Σωκράτους του Σχολαστικού, *Εκκλησιαστική Ιστορία*, εκδ. οικ. Migne, Αθήνα 1901, σελ. 69-95.
159. Κοίτα A.A. Vasiliev, *Ιστορία Βυζαντινής Αυτοκρατορίας*, τόμος Α' σελ. 106. Για Ελλάδα εκδόσεις Μπεργάδης.
160. Για μια πλήρη έκθεση της Συνόδου κοίτα, Hefele-Leclercq, II, i, σελ. 1-40. Όπως επίσης G. Bardy και J.R. Palanque, *La Victoire de l'Orthodoxie*, στον Fliche και Martin, *Histoire de l'Eglise*, III, σελ. 285-296.
161. Κοίτα J.R. Palanque, *L'Expansion Chretienne*, στο Fliche και Martin, *Histoire de l'Eglise*, III, σελ. 496-500.
162. Κοίτα A.A. Vasiliev, *Ιστορία Βυζαντινής Αυτοκρατορίας*, τόμος Α' σελ. 109. Για Ελλάδα εκδόσεις Μπεργάδης.

ελληνοτουρκικά

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ
ΓΙΑΝΝΗΣ ΤΟΠΤΣΟΓΛΟΥ

Δίκτυο Συντακτών Γερμανίας RND: Όλο και περισσότεροι μετανάστες φτάνουν στην Κύπρο μέσω Τουρκίας

Ρεπορτάζ στο Δίκτυο Συντακτών Γερμανίας RND αναφέρεται εκτενώς στη μεγάλη αύξηση μεταναστευτικών ροών στην Κύπρο το τελευταίο διάστημα.

Όπως αναφέρεται χαρακτηριστικά στο δημοσίευμα «πουθενά αλλού δεν είναι τόσο εύκολο να φτάσεις στην ΕΕ χωρίς να εντοπιστεί όσο στην Κύπρο. Με τα πόδια, μέσω της νεκρής ζώνης φτάνεις από το κατεχόμενο από τους Τούρκους βόρειο τμήμα του νησιού στην Κυπριακή Δημοκρατία και άρα στην ΕΕ». Οι αρχές της χώρας έχουν ήδη καταγράψει περίπου 17.000 παράτυπους μετανάστες φέτος, σχεδόν διπλάσιους από πέρυσι. Ο αριθμός ασυνόδευτων ανηλίκων έχει τριπλασιαστεί σε σχέση με το 2021, λέει ο Κώστας Κωνσταντίνου, υφυπουργός Εσωτερικών.

Οι διακινητές φέρνουν τους μετανάστες πέρα από τη διαχωριστική γραμμή στα νότια του νησιού. Στα τέλη Ιουλίου, 120 μετανάστες διέσχισαν τη διαχωριστική γραμμή μέσα σε 48 ώρες. Αυτό που πολλοί από τους πρόσφυγες δεν γνωρίζουν είναι ότι είναι παγιδευμένοι στο νησί. Επειδή η Κύπρος δεν ανήκει στον χώρο Σένγκεν, είναι πολύ πιο δύσκολο να ταξιδέψουν σε άλλες χώρες της ΕΕ απ' ό,τι από την Ελλάδα, την Ιταλία ή την Ισπανία. Κάποιοι προσπαθούν με πλαστά διαβατήρια. Από τον Ιανουάριο έως τον Αύγουστο, 278 τέτοιες απόπειρες αποτράπηκαν στα κυπριακά αεροδρόμια. Λόγω αυτής της κατάστασης τα κέντρα υποδοχής είναι πλέον υπερπλήρη. Οι αιτούντες άσυλο αποτελούν ήδη το 5% του πληθυσμού, σύμφωνα με την κυβέρνηση της Λευκωσίας.

Πολλοί προέρχονται από αφρικανικές χώρες. Έρχονται αεροπορικώς στην Πόλη με τουρκική βίζα και από εκεί στην ελεγχόμενη από την Τουρκία βόρεια Κύπρο για να διασχίσουν τη διαχωριστική γραμμή. Η κυπριακή κυβέρνηση κατηγορεί την Τουρκία ότι ενθαρρύνει την παράτυπη μετανάστευση προς την Κύπρο, χορηγώντας θεωρήσεις για φοιτητές αφρικανικών χωρών, προκειμένου να ασκήσει πολιτική πίεση στην ΕΕ. Ο Υπουργός Εσωτερικών κ. Κωνσταντίνου κατηγόρησε πρόσφατα τις Turkish Airlines και Pegasus ότι μετέφεραν «μαζικά» ασυνόδευτους ανήλικους μετανάστες με κρατικά επιδοτούμενα εισιτήρια από την Τουρκία στη βόρεια Κύπρο.

Ο Τούρκος πρέσβης στην Ελλάδα: «Να μην χρειαζόμασταν φωτιές, σεισμούς ή άλλες καταστροφές που θα μας θυμίζουν ότι είμαστε γείτονες»

Την ευχή «να μην χρειαζόμασταν φωτιές, σεισμούς ή άλλες καταστροφές για να μας θυμίζουν ότι είμαστε γείτονες», εξέφρασε ο πρε-

σβευτής της Τουρκίας στην Ελλάδα Μπουράκ Οζούγκεργκιν κατά τη δεξίωση που παρέθεσε στον κήπο της πρεσβευτικής κατοικίας στην Αθήνα για την 99η επέτειο από την ανακήρυξη της Τουρκικής Δημοκρατίας.

Επίσης, εξέφρασε την πεποίθηση πως οι δύο χώρες μπορούν και πρέπει να καθορίσουν τις διμερείς τους σχέσεις με πιο λογικούς, συνετούς και συμβιβαστικότερους όρους τα επόμενα χρόνια. «Μπορώ να σας εγγυηθώ ότι δεν θα ξεμεινουμε ποτέ από διαφορές ή διαφωνίες μεταξύ των δύο πλευρών του Αιγαίου. Μου φαίνεται όμως ότι πρέπει να συμφωνή-

σουμε να χειριζόμαστε καλύτερα τις διαφορές μας. Και πρέπει να επαναλαμβάνουμε συνεχώς στους εαυτούς μας ότι δεν πρέπει κάθε διαφωνία να δημιουργεί εχθρούς».

Ξεκινώντας τον χαιρετισμό του για τον εορτασμό, μετά την ανάκρουση των εθνικών ύμνων Ελλάδας και Τουρκίας, ο Τούρκος πρέσβης επεσήμανε ότι είναι μια επέτειος όχι μόνο του τουρκικού κράτους, αλλά της «ευρείας μεταμόρφωσης του ίδιου του τουρκικού έθνους». Αναφερόμενος στις δομικές αλλαγές που έκανε ο ιδρυτής και πρώτος πρόεδρος της Δημοκρατίας της Τουρκίας Κεμάλ Ατατούρκ, είπε μεταξύ άλλων:

«Έπρεπε να αλλάξουμε τον τρόπο διακυβέρνησης. Το πώς θα εκπαιδευόμασταν. Πώς θα μετρούσαμε τις αποστάσεις, ακόμη και πώς θα μετρούσαμε τον χρόνο. Αλλάξαμε το αλφάβητό μας. Αποκτήσαμε επώνυμα. Οι γυναίκες μας απέκτησαν δικαίωμα ψήφου πολύ σύντομα, πολύ νωρίτερα από πολλά άλλα έθνη στην παγκόσμια σκηνή, και είμαστε ιδιαίτερα υπερήφανοι γι' αυτό. Εν ολίγοις, έπρεπε να επανεφεύρουμε τους εαυτούς μας. Έτσι κάναμε και εξακολουθούμε να κάνουμε όταν είναι απαραίτητο. Στην πραγματικότητα, αυτή η ικανότητα, η προθυμία και η επιθυμία να προχωράμε πάντα μπροστά, οι σπόροι των οποίων φυτεύτηκαν πριν από σχεδόν έναν αιώνα, είναι αυτό που μας βοηθάει σήμερα να κάνουμε τη διαφορά σε περιφερειακό και μερικές φορές ακόμη και σε παγκόσμιο επίπεδο. Αυτό είναι που στην πραγματικότητα τιμούμε σήμερα. Θα μπορούσαμε λοιπόν να πούμε ότι πρόκειται τόσο για τον εορτασμό των γενεθλίων όσο και για την επέτειο των Τούρκων». Κάνοντας μια σύντομη αναδρομή των τεσσάρων χρόνων της θητείας του, καθώς η φετινή είναι η τελευταία δεξίωση που παραθέτει ως πρεσβευτής της Τουρκίας στην Ελλάδα, ανέφερε πως είδε πολλές αναταράξεις στις διμερείς σχέσεις, αλλά επίσης και μερικές καλές στιγμές (elegant moments). «Όπως όλες εκείνες τις φορές που βοηθήσαμε ο ένας τον άλλον φροντίζοντας και επαναπατριζοντας τους πολίτες μας που νόσησαν όχι μόνο στη χώρα

του άλλου, αλλά ακόμη και σε μακρινές χώρες κατά τις χειρότερες ημέρες της πανδημίας».

Στο «στόχαστρο» του Χαλίφα Χαφτάρ ο Ταγίπ Ερντογάν για το τουρκολιβυκό μνημόνιο

Ο διοικητής του Εθνικού Στρατού της Λιβύης (LNA) Χαλίφα Χαφτάρ δεν αποδέχεται το μνημόνιο που υπέγραψε η Τρίπολη με την Άγκυρα και προειδοποιεί σχετικά τον Ταγίπ Ερντογάν, ενώ καταγγέλλει για προδοσία την «κυβέρνηση» και απειλεί με «αποφασιστικό πόλεμο για την απελευθέρωση της χώρας» από μισοφόρους.

Μιλώντας από την πόλη Al-Jufra, τόνισε: «Όλες οι ειρηνικές προσπάθειες που είχαν στόχο να οδηγήσουν στην αποχώρηση των κατακτητών απέτυχαν. Δεν έχουμε άλλη επιλογή από το να δώσουμε μια αποφασιστική μάχη, ανεξάρτητα από το κόστος και τον χρόνο, χωρίς δισταγμό με όλες μας τις δυνάμεις».

Κατηγόρησε την Τουρκία ότι επιδιώκει πόλεμο όταν ανέπτυξε τις δυνάμεις της και τους μισοφόρους της, πρόθυμη να λεηλατήσει τον πλούτο και τους πόρους της Λιβύης και να κλείσει «επαίσχυντες συμφωνίες με κόμματα που πούλησαν την τιμή τους».

Η πόλη Al-Jufra, σημείωσε, έχει αξιόλογη ιστορία στην καταπολέμηση των αποικιοκρατών, επικαλούμενος την αντίστασή της στην οθωμανική κυριαρχία.

«Θα διεξάγουμε αυτήν τη μάχη με όλες μας τις δυνάμεις... Ολόκληρη η Λιβύη είναι μια κόκκινη γραμμή μπροστά σε τέτοιες αποικιακές φιλοδοξίες», είπε. «Δεν θα επιτρέψουμε στη Λιβύη να είναι ανοιχτό έδαφος για αποικιακές δυνάμεις που επιδιώκουν να αντιμετωπίσουν τις δικές τους κρίσεις, διεκδικώντας τον πλούτο του λιβυκού λαού», πρόσθεσε.

«Όλα τα προηγούμενα μονοπάτια μας οδήγησαν σε αδιέξοδο. Μπορούμε μόνο να βασιστούμε στον εαυτό μας για να καθορίσουμε ελεύθερα τη μοίρα μας», ενώ σημείωσε ότι εξακολουθεί να αναγνωρίζει όλες τις τοπικές και διεθνείς ειρηνευτικές προσπάθειες.

Να σημειωθεί ότι το Συμβούλιο Ασφαλείας εξέφρασε εμμέσως πλην σαφώς την αντίθεσή του στα τουρκολιβυκά μνημόνια. Μέσα από ομόφωνα ψηφισμένο κείμενο που ανανεώνει για έναν χρόνο την αποστολή των Ηνωμένων Εθνών στη Λιβύη γίνεται αναφορά στο άρθρο 6 του Φόρουμ για τον Πολιτικό Διάλογο στη Λιβύη (LPDF), το οποίο δεν επιτρέπει στην υπηρεσιακή κυβέρνηση να υπογράφει τέτοιου είδους συμφωνίες.

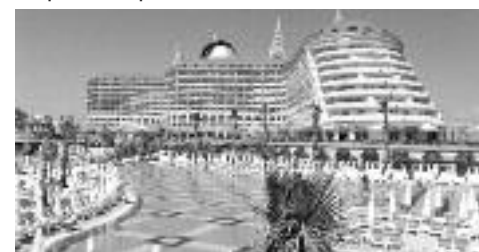
Στο κείμενο, το οποίο ενέκριναν οι μόνιμοι αντιπρόσωποι των πέντε μόνιμων μελών του Σ.Α. ΟΗΕ (ΗΠΑ, Ρωσίας, Κίνας, Βρετανίας και Γαλλίας) γίνεται σαφές ότι η προσωρινή κυβέρνηση δεν έχει δικαίωμα να συνάπτει συμφωνίες

που μακροπρόθεσμα δεσμεύουν τη χώρα. Στο συγκεκριμένο άρθρο αναφέρεται, επί λέξει, ότι «η εκτελεστική αρχή θα διαχειρίζεται την εξωτερική πολιτική του λιβυκού κράτους με τρόπο που να διατηρεί φιλικές και ειρηνικές σχέσεις με τους περιφερειακούς και διεθνείς εταίρους σε συμφωνία με τους κανόνες της καλής γειτονίας και των αμοιβαίων συμφερόντων. Κατά την προπαρασκευαστική φάση, αυτή η εκτελεστική αρχή δεν θα εξετάσει νέες ή προηγούμενες συμφωνίες ή αποφάσεις που να βλάπτουν τη σταθερότητα των εξωτερικών σχέσεων του λιβυκού κράτους ή να επιβάλουν σε αυτό μακροπρόθεσμες υποχρεώσεις σε αυτό».

Η Απάλεια 1η στον κόσμο ως πόλη τουριστικού προορισμού. Η Αθήνα στην 23η θέση

Η έρευνα της εταιρείας μελετών ForwardKeys που δόθηκε στη δημοσιότητα στο πλαίσιο της έκθεσης τουρισμού του Λονδίνου World Trade Market, ανέδειξε την απόδοση των κορυφαίων προορισμών του 2022.

Κερδισμένοι της φετινής σεζόν αναδείχθηκαν εκείνοι οι προορισμοί που άνοιξαν νωρίτερα από άλλους τα σύνορά τους και περιορίσαν τους ταξιδιωτικούς περιορισμούς που είχαν επιβάλει λόγω COVID.

Μεταξύ των κορυφαίων πόλεων προορισμών, η Αττάλεια, η μεγαλύτερη πόλη στην τουρκική ριβιέρα, κέρδισε την πρώτη θέση, αφού υποδέχθηκε 66% περισσότερους επισκέπτες από ό,τι την αντίστοιχη περίοδο του 2019, σημειώνοντας την καλύτερη επίδοση στον κόσμο. Την εξαιρετική απόδοση της Αττάλειας βοήθησαν ορισμένοι παράγοντες, κυρίως η αδυναμία της τουρκικής λίρας και η πολιτική της τουρκικής κυβέρνησης να παραμείνει σχετικά ανοιχτή στον τουρισμό κατά τη διάρκεια της πανδημίας και να συνεχίσει να υποδέχεται Ρώσους επισκέπτες.

Η Αθήνα βρέθηκε επίσης πολύ ψηλά, στην 23η θέση στην παγκόσμια κατάταξη όσον αφορά τις αφίξεις ξένων τουριστών και την πληρότητα των αεροπορικών θέσεων σε σχέση με το 2019, σημειώνοντας μείωση 16% σε αφίξεις και -8% σε πληρότητα.

Σε επίπεδο χωρών, πάντα σε σχέση με τις τουριστικές αφίξεις προ πανδημίας (2019), η Τουρκία είναι 2η στον κόσμο και πρώτη στην Ευρώπη. Η Ελλάδα βρίσκεται στην 8η θέση στον κόσμο και δεύτερη στην Ευρώπη.

Σε αυτή την κατάταξη πρώτη είναι η Δομινικανή Δημοκρατία, τρίτη η Κόστα Ρίκα, τέταρτη το Μεξικό και πέμπτη η Τζαμάικα. Η Τουρκία, όπως και η Ελλάδα επωφεληθήκαν από την ξεκάθαρη επικοινωνιακή πολιτική τους και τη συνέπεια στις ημερομηνίες έναρξης της σεζόν και τους κανόνες.

τα σωματεία μας

ΕΣΤΙΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΓΡΑΦΕΙΩΝ: Αμφιτρίτης 28, Π. Φάληρο, Τηλ.: 2109820901, 2109832243, Fax: 2109813456, http://www.estiakon.org, e-mail: estiakon@otenet.gr,

Τηλ. Γηροκομείου: 2291037816, 2291037819, 2291040826 Fax: 2291037817. Τα Γραφεία λειτουργούν καθημερινά Δευτέρα-Πέμπτη 8:30-12:30 -14:30-16:30 & Παρασκευή 9:00-15:00.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΓΗΡΟΚΟΜΕΙΟΥ

Περιλαμβάνονται οι προσφορές και τα γεύματα που έγιναν από 16/10/2022 έως 15/11/2022

Προσέφεραν οι παρακάτω φιλογενείς κυρίες και κύριοι:
200 €

Τα αδέρφια Ιωάννης και Χάρης Καραγιαννόπουλος στη μνήμη του αείμνηστου πατέρα τους Γεωργίου Καραγιαννόπουλου με τη συμπλήρωση 31 ετών από τον θάνατό του, Ανώνυμη Εκπαιδευτικός στη μνήμη του συζύγου της Ευθαλίας Κοκκίνου στη μνήμη Ελένης Ασημόγλου **100 €** Ανθούλα Ασιζή στη μνήμη Ελένης Αλβανίδου **20 €**

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ

Στη μνήμη ΧΑΡΙΚΛΕΙΑΣ ΖΗΝΟΒΙΟΥ: Παναγιώτης Ζηνόβιος **50 €**, Κωνσταντίνος Ζηνόβιος **50 €**, οικογ. Σωτηρίου Δρέκου **50 €**, Φωτεινή Δρέκου **50 €**, Άννα Σταματιάδου **50 €**, Αποστολία Σταματιάδου **50 €**, Δημήτρης Πολυμενάκος **5 €**, Μερόπη Γεωργοπούλου **10 €**, Αδαμαντία Μεταξά **5 €**, Άννα και Ιωακείμ Σουβαντζόγλου **50 €**, Στέλλα Τζόλιο **30 €**, Παναγιώτης Τζόλιο **10 €**, Φωτεινή Τζόλιο **10 €**, Ευτέρπη και Τατιάνα Αναστασιάδη **50 €**

Στη μνήμη ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΠΑΥΛΙΔΗ: Στάθης και Άννα Νικολαΐδου **30 €**, Ανθούλα Ασιζή **20 €**, Σωτήρης Σπαγής **20 €**, Ευάγγελος Λαζαρίδης **100 €**, οικογ. Ιωσήφ Ορνιθόπουλου **100 €**, Εύα Βαλαβάνη **50 €**, οικογ. Κοσμά Νικολαΐδη **50 €**

Στη μνήμη ΙΟΡΔΑΝΗ ΓΙΟΓΟΥΡΤΣΟΓΛΟΥ: ISA CAN **500 €**, Ευάγγελος Δασκαλάκης **300 €**, Φιλώ Σπανού **5 €**, Μαστροκώστα Σούρη **30 €**, Σταύρος Καραγκιούρογλου **100 €**, Σοφία Αθανασιάδου **50 €**, Μάνος Κατανόπουλος **50 €**, Ανώνυμος **20 €**, Γιώργος Κουτσουπιδής **100 €**, οικογ. Κωνσταντίνου Καμπούρογλου **100 €**, Βασίλης Ορφανός **50 €**, Σοφοκλής Ρόβης **50 €**

Στη μνήμη ΚΥΡΙΑΚΗΣ (ΚΟΥΛΑΣ) ΤΣΙΜΠΙΡΛΗ: Γιώργος και Άννα Μανέ **100 €**, Μάρα Μανέ **50 €**, Νίκος και Φωτεινή Δαρλή **50 €**

ΠΑΡΑΘΕΣΕΙΣ ΓΕΥΜΑΤΩΝ

Παρέθεσαν γεύματα με την προσφορά ποσών:
450 € Η κα Ρούλα Ωραιόπουλου, στη μνήμη του πατέρα της

Λουκά Ωραιόπουλου, την Τρίτη, 18/10/2022.

Ο Πρόεδρος και τα Μέλη του Δ.Σ. της Εστίας Κωνσταντινουπόλεως στη μνήμη ANGELA CLARK-VASSIL, την Πέμπτη, 27/10/2022.

500 € Η κα Σαπφώ Στελιανίδου στη μνήμη της μητέρας της Άννας Στελιανίδου, την Τρίτη, 5/11/2022.

Ο Πρόεδρος και τα Μέλη του Δ.Σ. της Εστίας Κωνσταντινουπόλεως στη μνήμη ΜΙΧΑΗΛ ΜΟΛΟΚΟΤΟΥ, την Τρίτη, 8/11/2022.

500 € Οι κυρίες Άννα Μαρία και Χριστίνα Ασλάνογλου στη μνήμη του συζύγου και πατέρα τους Αυγερινού Ασλάνογλου, την Τετάρτη, 9/11/2022.

542 \$ (ΔΟΛ. ΗΠΑ) Η κα Μακρίνα (Νίνα) Λουμπίνφοφ στη μνήμη του συζύγου της Σταύρου Λουμπίνφοφ με τη συμπλήρωση 6 μηνών από τον θάνατό του, το Σάββατο, 12/11/2022.

400 € Η κα Ελένη Παπαδοπούλου και ο κος Στέφανος Παπαδόπουλος στη μνήμη του συζύγου και πατέρα τους Αλέξανδρου Παπαδόπουλου με τη συμπλήρωση έτους από τον θάνατό του, την Κυριακή, 13/11/2022.

500 € Ο κος Μιχαήλ Φραντζεσκάκης στη μνήμη της συζύγου του Ρέας Φραντζεσκάκη, την Τρίτη, 15/11/2022

Σύνολο Εισπράξεων: 5.265 € & \$ 542 (ΔΟΛ. ΗΠΑ)

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΣΕ ΕΙΔΟΣ

Η κα Κατερίνα Σουβερμεζόγλου προσέφερε 2 καρότσια και υγιεινοοικονομικό υλικό.

Η κα Φανή (Φαίη) Ζαχαριάδου προσέφερε ποσότητα φαρμάκων.

Ο κος Δημήτριος Κόνας προσέφερε ποσότητα από ατομικές συσκευασίες μαρμελάδες και μέλι.

Ο κος Μιχάλης Μηναδάκης, Γενικός Διευθυντής του CAPE SOUNIO RESORT, προσέφερε μεγάλη ποσότητα τροφίμων.

Ο κος Γεώργιος Καρακάσης, στη μνήμη του πατέρα του Ιακώβου, προσέφερε ένα χρηματοκιβώτιο.

Ο κος Γιώργος και η κα Ηρώ Καρακάση, στη μνήμη των γονέων τους, προσέφεραν 60 τεμάχια καζαντίμπι.

Το Διοικητικό Συμβούλιο ευχαριστεί θερμά

Οι γέροντες ευγνωμονούν

Εκ του Γραφείου Διοίκησης

ΓΕΥΜΑ ΜΕ ΠΙΤΣΕΣ ΣΤΟ ΓΗΡΟΚΟΜΕΙΟ (21.10.2022)

Ο συνεχιζόμενος αποκλεισμός της δομής λόγω Πανδημίας, από επισκέψεις και ποικίλες δραστηριότητες (μουσικοχορευτικές, θεατρικές, σχολικές επισκέψεις κ.ά.) δημιουργεί την ανάγκη για εναλλακτικές μεθόδους, προκειμένου να υπάρξει μια αλλαγή ατμόσφαιρας και κάποια μορφή «ψυχαγωγία» για τους φιλοξενούμενους μας. Μία εξ αυτών, πραγματοποιήθηκε την Παρασκευή 21η Οκτωβρίου, με συγκέντρωση στην κεντρική αίθουσα, προβολή ταινίας στη μεγάλη οθόνη και στη συνέχεια, γεύμα με πίτσες, μπίρα και αναψυκτικά συνοδεία μουσικής και χορού... Εξ ου και τα στιγμιότυπα...

28^Η ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2022 Χρόνια πολλά στην Ελλάδα!!!

Κατά τη σημερινή Εθνική Εορτή της 28ης Οκτωβρίου η Εστία Κωνσταντινουπόλεως συμμετείχε στον εορτασμό της επετείου στο Π. Φάληρο (έδρα της Εστίας) και στην κοινότητα Π. Φωκαίας όπου εδρεύει το Γηροκομείο. Στον Δήμο Π. Φαλήρου το Δ.Σ. εκπροσωπήθηκε από τον αντιπρόεδρο κ. Φώτη Καλιοντζόγλου, στην δε κοινότητα Π. Φωκαίας από τον πρόεδρο κ. Γιάννη Κεσκίνογλου. Ακολουθούν φωτογραφίες από την εκδήλωση στην Π. Φωκαία και από το Π. Φάληρο.

τα σωματεία μας

www.tsoukatou.gr

ΜΕΓΑΛΩΝΥΜΟΣ ΚΟΙΝΟΤΗΣ ΣΤΑΥΡΟΔΡΟΜΙΟΥ

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Η Μεγαλώνυμος Κοινότης Σταυροδρομίου σας προσκαλεί στην παρουσίαση του Λευκώματος **Συσσίτιο Αγίας Τριάδος Σταυροδρομίου. Η τράπεζα της αγάπης**

Εισαγωγή-Επιμέλεια: Σταύρος Θ. Ανεστίδης

που θα πραγματοποιηθεί την **Τετάρτη, 7 Δεκεμβρίου 2022 στις 17:00** στο Πνευματικό Κέντρο Κωνσταντινουπολιτών Δημητρίου Σούτσου 46, Αμπελόκηποι

Ο ΜΙΛΗΤΕΣ

ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΣΑΡΑΝΤΑ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ κ. ΑΝΔΡΕΑΣ

Αρχιερατικώς Προϊστάμενος Κοινότητος Σταυροδρομίου ΝΙΚΟΣ Θ. ΚΟΛΜΑΝ

Πρόεδρος Συνδέσμου των εν Ελλάδι Ζωγραφειωτών (ΣΕΖ) ΣΤΑΥΡΟΣ Θ. ΑΝΕΣΤΙΔΗΣ
Επιμελητής του Λευκώματος

ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ
ΜΕΓΑΛΟΥ ΡΕΥΜΑΤΟΣ
ΒΟΣΠΟΡΟΥ «Ο ΤΑΞΙΑΡΧΗΣ»

ΤΕΛΕΤΗ ΚΟΠΗΣ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΟΠΙΤΑΣ

Η Αδελφότητα Μεγάλου Ρεύματος Βοσπόρου «Ο Ταξίαρχης» προσκαλεί τα μέλη και τους φίλους της στην τελετή **ΚΟΠΗΣ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΟΠΙΤΑΣ** που θα πραγματοποιηθεί το **Σάββατο, 14/01/2023 ώρα 18.00**, στην αίθουσα «ΠΟΛΥΧΩΡΟΣ» του **ΔΗΜΑΡΧΕΙΟΥ ΠΑΛΑΙΟΥ ΦΑΛΗΡΟΥ**.

Κατά την διάρκεια της τελετής θα απονεμηθούν αργυρά σταυρουδάκια στα πρωτάκια του Δημοτικού σχολείου. Για περισσότερες πληροφορίες και για να δηλώσετε τα ονόματα των παιδιών της Α' Δημοτικού που θα πάρουν σταυρουδάκια, επικοινωνήστε, με τα ακόλουθα τηλέφωνα:

Έδρα Συλλόγου: 210-9330607
Σοφία Βασιλειάδου: 695 9474514 – 211-00158784
Σαβίνα Σαραππί: 695 5588159 – 210-9359518

Σύνδεσμος Κεντριχιάδων

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ

Αγαπητά μας Μέλη, Φίλες και Φίλοι,
Έφτασε κι ο μήνας της Μεγάλης Γιορτής των Χριστουγέννων!!! Σας περιμένουμε με πολλή χαρά στις νέες και ευχάριστες εκδηλώσεις του Συνδέσμου μας που ετοιμάζουμε με φροντίδα και αγάπη.

Τετάρτη 7 Δεκεμβρίου 2022: Θα παρακολουθήσουμε το αριστούργημα του Τσάρλι Τσάπλιν «**Τα Φώτα της Πόλης**» σε απογευματινή παράσταση στο Θέατρο REX. Είναι ένα ιδιότυπο μιούζικαλ με ζωντανή μουσική, τραγούδια και δράση.

Τετάρτη 14 Δεκεμβρίου 2022: Το Διοικητικό Συμβούλιο προσκαλεί όσους και όσες υπήρξαν μαθητές και μαθήτριες του αγαπημένου μας Σχολείου του Κεντρικού καθώς και τις φίλες και φίλους του Συνδέσμου μας σε μια απογευματινή **προΧριστουγεννιάτικη Γιορτή** με τσάι και εδέσματα που θα ετοιμάσουν οι κυρίες του Δ.Σ. Ελάτε να ανταλλάξουμε ευχές, φέρτε και από ένα αντίγραφο κάποιας φωτογραφίας από τα μαθητικά σας χρόνια όπου θα έχετε γράψει την τάξη σας, το έτος και ονόματα συμμαθητών/τριών σας. Σας περιμένουμε ώρα 6:00 μ.μ. στο Πνευματικό Κέντρο Κωνσταντινουπολιτών, Δημ. Σούτσου 46, Αμπελόκηποι, στον 6ο όροφο. Θα διατίθενται προσκλήσεις και για την Κοπή της Πίτας του Κεντρικού μας.

Δευτέρα 16 Ιανουαρίου 2023: Θα γιορτάσουμε τον ερχομό της Καινούργιας Χρονιάς με ένα ωραίο μουσικό πρόγραμμα και πλούσιο **μεσημεριανό γεύμα** που θα συνοδεύεται με καφέ και την **Κοπή της Πρωτοχρονιάτικης Πίτας μας**. Η εκδήλωσή μας θα λάβει χώρα στο Κέντρο «Ελλάδος Εικόνες», Λεωφ. Ποσειδώνος 10, Άλιμος. Ώρα προσέλευσης 2:30 μ.μ. Παρακαλούμε για την άρτια οργάνωση της εκδήλωσης να προμηθευθείτε έγκαιρα τις προσκλήσεις σας.

Τετάρτη 25 Ιανουαρίου 2023: Ώρα 6:30 μ.μ. στο Πνευματικό Κέντρο Κωνσταντινουπολιτών. Προγραμματίζουμε μια ιδιαίτερα ενδιαφέρουσα εκδήλωση για την αναβάθμιση της υγείας μας και γενικά της ζωής μας με τίτλο «**ΕΥ ΖΗΝ**». Όλοι και όλες που θα συμμετέχουν στην εκδήλωση αυτή θα παραλάβουν ένα χρήσιμο δώρο. Σύντομα θα ανακοινώσουμε νεώτερα και λεπτομέρειες για τις εισηγήσεις.

Σας ευχόμαστε Καλές Γιορτές,
Χαρούμενα Χριστούγεννα, υγεία και αγάπη!!!
Με θερμούς χαιρετισμούς,
Για το Δ.Σ.

Η Πρόεδρος
Όλγα Χάρτμαν

Η Γεν. Γραμματέας
Μαρία Πετλορέντζου

Σύνδεσμος Ιωακειμιάδων

ΔΩΡΕΕΣ

Για τις ανάγκες του Συνδέσμου μας προσέφερε η κ. Όλγα Μιχ. Παπαδοπούλου **200** ευρώ στη μνήμη της μητέρας της Ολυμπίας Σουρμελή-Παπαδοπούλου και του θείου της Γεωργίου Σουρμελή, καθώς επίσης και στη μνήμη Βάσως Βαφοπούλου, το γένος Γαβρόγλου, αγαπημένης φίλης της μητέρας της Ολυμπίας Σουρμελή-Παπαδοπούλου **150** ευρώ.
Το Διοικητικό Συμβούλιο ευχαριστεί θερμά

Αγαπητά μέλη και φίλες του Συλλόγου μας, σας προσκαλούμε στις εκδηλώσεις μας και σας περιμένουμε, η παρουσία σας θα μας δώσει χαρά.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ

20 Δεκεμβρίου 2022 Τρίτη, ώρα 18.00: Χριστουγεννιάτικο γλέντι στο Fridays στη Μαρίνα του Φλοίσβου.

13 Ιανουαρίου 2023 Παρασκευή, ώρα 18.00: Κοπή της πίτας του Συλλόγου μας στο ξενοδοχείο Royal Olympic στην αίθουσα «Πανόραμα».

Για περισσότερες πληροφορίες και δηλώσεις συμμετοχής μπορείτε να απευθύνεστε στο τηλέφωνο του Συλλόγου μας μεταξύ 10.00-12.30 στο 210-7217745.

Με πολύ φιλικούς χαιρετισμούς
Το Δ.Σ.

ΑΓΟΡΑΖΩ ΑΚΙΝΗΤΕΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΕΣ ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ
Καμπούρης Χρήστος
Τηλ. 6983510450

ΜΟΝΟΗΜΕΡΗ ΕΚΔΡΟΜΗ

Είχα πολλά χρόνια να συμμετάσχω σε ημερήσια εκδρομή σωματείου μας! Η πανδημία μας έκλεισε στα σπίτια μας, μας αποξένωσε, μας έκανε λιγάκι «μονόχωντους», «τεμπέληδες»... Μια φίλη με «ξεκούντησε», οργάνωσε μια συντροφιά τεσσάρων γυναικών, ένα ακόμη «δέλεαρ» για να συμμετάσχω στη Σαββατιάτικη εκδρομή. Και για να είμαι ειλικρινής, δεν έχω συμμετάσχει σε εκδρομή συνδέσμου και να έχω περάσει άσχημα, εκτός σπαίνων εξαιρέσεων!

Ο Σύνδεσμος Γαλατά λοιπόν –με τον οποίο έχω ξαναπάει εκδρομή και έχω περάσει πολύ όμορφα– οργάνωσε μονοήμερη εκδρομή στη Βυτίνα, το Σάββατο 12 Νοεμβρίου. Θα έλεγα σε χωριά της Αρκαδίας και ήταν ακόμη καλύτερα από το να πηγαίναμε μόνο στη Βυτίνα!

Ξεκινήσαμε στις 8.30 το πρωί από την πλατεία Συντάγματος και πήραμε και άλλους εκδρομείς από τη Λεωφόρο Συγγρού και το Φάληρο. Ήταν ωραία που οι περισσότεροι ήμασταν γνωστοί, οπότε ήμασταν σαν μια μεγάλη παρέα!

Η πρώτη στάση έγινε στο Αρτεμίσιο, ήπιαμε καφέ και ανταλλάξαμε λίγες κουβέντες! Συνεχίσαμε για το σπήλαιο Καψιά, στο χωριό Καψιά. Ένα ενδιαφέρον, επιφανειακό σπήλαιο, του οποίου μικρό τμήμα μόνο είναι επισκέψιμο. Αξίζει να το επισκεφτεί κανείς, αφού συγκαταλέγεται μεταξύ των 10 καλύτερων ελληνικών σπηλαίων. Σαν γκρινιάρη «ηλικιωμένη» θέλω να σημειώσω ότι ναι μεν το σπήλαιο έχει ενδιαφέρον, ο ξεναγός μας ήταν ευγενέστατος και κατατοπιστικός, όμως ο φωτισμός είναι ελλιπής, για να μην πω σχεδόν ανύπαρκτος. Ευτυχώς ο ξεναγός φωτίζε ενδιαφέροντα τμήματα του σπηλαίου με έναν φακό και βλέπαμε περισσότερους σχηματισμούς, οι οποίοι όλο και κάτι θυμίζουν! Στο σπήλαιο υπάρχει και αίθουσα οστών, που μαρτυρά ότι τμήμα του χρησιμοποιούνταν για ταφές.

Μετά από την ξενάγηση και ένα μικρό ατύχημα που είχε κάποιος συν-εκδρομέας μας –αιτία ο φωτισμός, όπως ανέφερα– συνεχίσαμε για το χωριό Βαλτεσινίκο. Ένα ορεινό χωριό σε υψόμετρο 1.118 μέτρων, με ωραία πέτρινα σπίτια και πολύ πράσινο. Έχει λίγους κατοίκους, αλλά συγκεντρώνει πολλούς σκιέρ, που έρχονται για το Μαίναλο. Φάγαμε σε μία ωραία ταβέρνα, με αναμμένο τζάκι και φιλικό περιβάλλον, εξυπηρετικούς, πρόθυμους ανθρώπους και εξαιρετικό φαγητό, που συνόδευαν με καρυδόπιτα!

Στη συνέχεια επισκεφτήκαμε τη Βυτίνα για να πιούμε καφέ. Τι να γράψω για τη Βυτίνα; Όλοι την ξέρουν, όλοι την έχουν επισκεφτεί, είναι ονομαστή για τη φύση της και γνωστός προορισμός που μαζεύει πολλούς εκδρομείς, ιδίως τα Σαββατοκύριακα. Στη Βυτίνα μείναμε μία ώρα, ήπιαμε καφέ σε ένα ωραίο καφέ, ψώνισαν όσοι ήθελαν από τα φημισμένα προϊόντα της και αναχωρήσαμε για την επιστροφή, αφού έτσι κι αλλιώς ο καιρός ήταν βροχερός και δεν σου επέτρεπε βόλτες!

Η ΕΜΥ έπεσε έξω στις προβλέψεις της που την παραμονή, Παρασκευή 11 Νοεμβρίου, προέβλεπε βροχές και καταιγίδες για την περιοχή και με έκανε σκεπτική αν έπρεπε να συμμετάσχω ή όχι! Ντράπηκα να αλλάξω την απόφασή μου τελευταία ώρα και ευτυχώς. Γιατί αλλιώς θα έχανα μια ωραία εκδρομή, που μου έφτιαξε τη διάθεση, συνάντησα ανθρώπους που είχα πολύ καιρό να δω και πέρασα ένα ενδιαφέρον, επιμορφωτικό και διαφορετικό Σάββατο!

Π. Τσουκάτου

ΤΙ ΘΑ ΓΙΝΕΙ ΣΤΙΣ 10 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2023;

α-Πολίτης

Ο ελέφαντας στο δωμάτιο αυξάνει την εντροπία

«*Εντροπία είναι η έννοια μέσω της οποίας μετράται η σταξία, της οποίας η μέγιστη τιμή αντικατοπτρίζει την πλήρη αποδιοργάνωση (ομογενοποίηση των πάντων) και ισοδυναμεί με την παύση της ζωής*»¹

ΤΟΥ ΝΙΚΟΥ Θ. ΚΟΛΜΑΝ

Η θλιβερότητα των κομματικών σχηματισμών αδυνατεί να αντιληφθεί το προφανές. Δεν αντιλαμβάνεται τη συστηματική απομάκρυνση από την κοινωνία και τις αδούλωτες δυναμικές της. Τα κόμματα ξεδεύουν την όποια ενεργητικότητά τους στην «επικοινωνιακή» διαχείριση του εξόφθαλμου με τα μυωπικά κιάλια του μικροκομματικού «δωματίου». Όμως ο ελέφαντας παραμένει στο δωμάτιο και προκαλεί εκκωφαντικούς τριγμούς. Τους τριγμούς αυτούς, οι ναρκωμένοι από την απόλαυση της εξουσίας κομματάνθρωποι αφενός δεν τους νιώθουν, αφετέρου τους είναι παντελώς αδιάφορο το υψηλό ποσοστό του «Κανέναν» που εμφανίζεται στα γκάλοπ και το επανεμφανισθέν ποσοστό των φασιστών. Το τραγικότερο είναι ότι οι κομματικοί μηχανισμοί δημιούργησαν και συντηρούν ένα συγκεκριμένο ανθρωπολογικό μοντέλο. «Έχουν αλλοτριώσει συνειδητά την δημοκρατία σε σύστημα πελατειακών σχέσεων... κάθε κόμμα εξασφαλίζει τα «δικά του παιδιά»... η φράση «μαζί τα φάγαμε» δικαιολογεί και νομιμοποιεί την πιο αδίστακτη αντικοινωνική συμπεριφορά...»²

Οι κοινωνίες εθίζονται σε έναν ιδιότυπο κυνισμό. Εκπαιδεύονται στην αλληλοθωπεία ως τη μόνη δυνατή συνθήκη συμμετοχής στα κοινά. Στους σημαντικούς θεσμούς της πολιτείας, πανεπιστήμια, δικαστικό σώμα, ακαδημία, ανεξάρτητες αρχές, διοικήσεις οργανισμών, αντί της αριστείας και αξιοκρατίας, ελλοχεύει η κομματική καμαρίλα. Εξουσίες που υποτίθεται αντιπροσωπεύουν τον λαό λειτουργούν ως αφεντικά του σπιτιού τους, αλλάζοντας νόμους κατά το δοκούν, ώστε να οργανωθεί αθόρυβα το έγκλημα των παρακολουθήσεων. «Η χώρα παραδόθηκε από την ανοχή μας σε συμπεριφορές που δεν δικαιολογούνται με κανένα άλλοθι και δεν σηκώνουν εκπώσεις κανενός είδους»³. Το σκηνικό μοιάζει με ένα κυνικό δίκτυο που έχει παγιδέψει τα αντανάκλαστα των πολιτών στη συνήθεια, την αδιαφορία, την αδυναμία απέναντι στο υποδόριο ναρκωτικό «τίποτα δεν μπορεί να αλλάξει».

Οι πολίτες υποχρεούνται να επιλέξουν τους αντιπροσώπους τους από τις προεπιλεγμένες υποψηφιότητες των κομματικών επιτελείων, τα κριτήρια των οποίων είναι η αναγνωρισιμότητα, η διασημότητα, η καταγωγή (οικογενειοκρατία), η τεχνοκρατία (διαφημισμένη), το φαίνεσθαι και πάνω απ' όλα η φωτογένεια! «Σήμερα στις ψευδοδημοκρατίες η άνοδος στην εξουσία προϋποθέτει να κολακεύει κανείς την κοινή γνώμη ή να έχει τηλεοπτική φωτογένεια»⁴. Σήμερα ισχύουν και τα δύο συν τη διαπλοκή... «Οι πολίτες δεν συμμετέχουν στη διαδικασία επιλογής υποψηφίων... για να γίνεις υποψήφιος πρέπει πρώτα απ' όλα να έχεις χρήματα... να είσαι δικτυωμένος σε τοπική οργάνωση ή να έχεις απευθείας πρόσβαση στον αρχηγό, να διαθέτεις αναγνωσιμότητα, στήριξη

από οικονομικά συμφέροντα, διασυνδέσεις στα ΜΜΕ, δυνατότητες για ρουσφέτια...»⁵

Στο θεωρητικό ερώτημα αν μπορεί να λειτουργεί απρόσκοπτα η δημοκρατία χωρίς την προϋπόθεση της καλλιέργειας και της αισθητικής παιδείας των πολιτών, η απάντηση είναι μάλλον αρνητική. Άλλωστε όταν οι πλειοψηφίες άγονται και φέρονται με γνώμονα τα «ψέματα» των πολιτικάντιδων, με την προσμονή μιας θέσης στο κράτος-λάφυρο, τότε τα εγγύα της δημοκρατίας εξαλείφονται. «Σήμερα το αντιπροσωπευτικό σύστημα δεν μπορεί να λογαριάζεται για δημοκρατία, αν δεν έχει κεντρικό λειτουργικό άξονα το σχολείο, τους εκπαιδευτικούς θεσμούς, τον κοινωνικό έλεγχο της τηλεόρασης... μόνο κοινωνίες με απόλυτη προτεραιότητα τη συνεχή άνοδο της κατά κεφαλήν καλλιέργειας μπορούν να γείνυνται τα αγαθά της δημοκρατίας»⁶. Η δημοκρατία είναι κατόρθωμα, είναι κοινωνική κατάκτηση, καθημερινή άσκηση στο δίκαιο, την ισότητα, τη διαφάνεια.

Το πολιτικό προσωπικό της χώρας όχι μόνο δεν βλέπει τον ελέφαντα στο δωμάτιο, αλλά η συνειδητή αγνόσή του αυξάνει επικίνδυνα την εντροπία στον βωμό της εξουσίας του. Ο ελέφαντας βρυχάται ακατάληπτα με τις παρακολουθήσεις, τις κομπίνες των ημετέρων, τις off-shore, τις συναλλαγές με την ολιγαρχία, τις εξαρτήσεις των ΜΜΕ, τις παραπληροφορήσεις, τα ψέματα και φυσικά πάνω απ' όλα «business as usual»... Ενώ κυλάει ανεπαισθήτως το πρώτο τεταρτημόριο του 21ου αιώνα, η τεχνολογική επανάσταση απογειώνεται, η Τεχνητή Νοημοσύνη είναι πραγματικότητα, η απειλή πυρηνικού πολέμου διατυπώνεται απροκάλυπτα, η ελληνο-τουρκική ασυνεννοησία συνεχίζεται δεκαετίες και η τουρκική προκλητικότητα παίζει επικίνδυνα με το σημείο τήξης της έκρηξης πολέμου, το πολιτικό προσωπικό της χώρας εγκλωβισμένο εγωπαθισμένα στο «δωμάτιο» δεν έχει μάθει τίποτα από τα καταστροφικά λάθη του. «Τι βλέπουμε; Πολιτική στρατηγική αλλοτινών εποχών. Ξύλινος πολιτικός λόγος. Ανούσιες διαμάχες. Ανυπαρξία ουσιαστικής συζήτησης... δεν έχουμε δει τίποτα για ένα αναγκάιο, όσο ποτέ άλλοτε, σχέδιο αναγέννησης, ανασυγκρότησης, αναδιοργάνωσης...»⁷. Θα συμπληρώσω για ένα σχέδιο ανάκτησης της αξιοπιστίας της πολιτικής και ανύψωσής της στο οραματικό της στοίχημα, όπου οφείλει να υπηρετεί και να εμπνέει για το αύριο των επόμενων γενεών κι όχι το αντίθετο.

Το ερώτημα είναι: «Μπορούν να αλλάξουν τα κόμματα;» Αναρωτιέμαι τι έχει αποκομίσει το κόμμα ως βιωμένο μάθημα ώστε να αλλάξει, όταν απομυθοποιήθηκε αφενός το «πρώτη φορά αριστερά», αφετέρου το «επιτελικό κράτος», όπως παλιότερα το «αύριο σοσιαλισμός»; Πώς διαχειρίστηκε το επικοινωνιακό επιτελείο εκάστου την ελλιπή «αριστερά» και το ελλιπές «επιτελικό»; Η «αριστερά» των μνημονίων

και οι «άριστοι» των παρακολουθήσεων με τις πομφόλυγες και τις αμετροέπειες του κομματικού τους μικρόκοσμου, το μόνο που ξέρουν είναι να ανασκευάζουν τις αποτυχίες τους απευθυνόμενοι κυρίως στο ακροατήριο που συναλλάσσεται μαζί τους. «Η τραγωδία είναι πως οι μικρόκοσμοι έχουν πλέον βαθιές ρίζες στο πολιτικό σύστημα και παλεύουν με νύχια και με δόντια για να κατοχυρώσουν τον μίζερο κόσμο από όπου ξεπήδησαν και κυριαρχούν»⁸. Κι αν τα κόμματα δεν μπορούν να αλλάξουν, υπάρχει άραγε η πιθανότητα να απελευθερωθεί η χώρα από την κομματοκρατία; Υπάρχει η πιθανότητα να δημιουργηθεί ένα πολιτικό κίνημα απαλλαγμένο από την υπανάπτυκτη, αυτοαναφορική, αυτοθαυμαζόμενη, τυραννική, αναξιοκρατική λογική «είμαστε ακόμη εδώ»... αυτοί που ναρκισσεύονται από τον θρόνο της εξουσίας, ενώ ως γνωστόν είναι οι χρεωκοπημένοι κομματικοί σχηματισμοί που με τη διακυβέρνησή τους χρεωκόπησαν τη χώρα και συνεχίζουν με υποσχέσεις και έλεγχο της κρατικής μηχανής να γαντζώνονται στην εξουσία; Και ο πολίτης υποκρίνεται ότι «σέβεται» την κάθε εξουσία, ακόμη κι αν αυτή παρανομεί εναντίον του. Αν κάποιοι διαμαρτυρηθούν αντιμετωπίζονται ως αντικοινωνικοί και ιδιότροποι. «Καθώς οι άνθρωποι έχουν κι άλλα ζητήματα, αδήριτες ανάγκες να ασχοληθούν, σύντομα η προσοχή τους στρέφεται αλλού. Αντίθετα με την εξουσία που ζει ως εισοδηματίας σπιζόμενη από τους πολίτες... Τελικά όπως κι αν το δει κανείς η αντίσταση στις αυθαιρεσίες της εξουσίας φαντάζει πολυτέλεια, όπως ίσως η τέχνη, οι καλοί τρόποι, η αισθητική, η ηθική, ο πολιτισμός όπως οτιδήποτε διαχωρίζει τον άνθρωπο από τα ζώα»⁹. Ως επίλογο παραθέτω τους μελοποιημένους από τον Μίκη Θεοδωράκη στίχους:

«Μα πιο πολύ μιλώ για τους ψαράδες / Π' αφήσανε τα δίχτυα τους και πήρανε τα βήματα Του / Κι όταν Αυτός κουράστηκε αυτοί δεν ξαποστάσαν / Κι όταν Αυτός τους πρόδωσε αυτοί δεν αρνηθήκαν / Κι όταν Αυτός δοξάστηκε αυτοί στρέψαν τα μάτια / Κι οι σύντροφοι τους φτύνανε και τους σταυρώναν / Κι αυτοί, γαλήνιοι, το δρόμο παίρνουνε π' άκρη δεν έχει / Όρθιοι και μόνοι μες στη φοβερή ερημία του πλήθους»¹⁰

ΑΝΑΦΟΡΕΣ:

1. Η ποσοτική διατύπωση του 2ου θερμοδυναμικού νόμου έγινε δυνατή με την εισαγωγή μιας νέας έννοιας, της έννοιας εντροπία (σύμβολο S). Η εντροπία εισήχθη από τον Clausius 1865. Εντροπία σημαίνει εσωτερική αλλαγή ενός συστήματος.
2. «Τα φάγαμε όλοι μαζί», Χρήστου Γιανναρά, *Η Καθημερινή* 17/10/2017.
3. «Η παγίδα του κυνισμού», Αλέξη Παπχελά, *Η Καθημερινή* 6/11/2022.
4. *Η άνοδος της ασημαντότητας*, Κορνήλιος Καστοριάδης, εκδ. Ύψιλον Δεκ. 2000.
5. «Χρήμα, δίκτυα, φωτογένεια...», Αγγελική Σπανού, *Η Καθημερινή* 6/11/2022.
6. «Η δημοκρατία δεν είναι συνταγή», Χρήστου Γιανναρά, *Η Καθημερινή* 2/4/2017.
7. «Η πολιτική συζήτηση του χθες και η πλάτη των πολιτών», Άρη Ραβάνου, *Το Βήμα* 6/11/2022.
8. «Η θλιβερή εποχή του κομματικού μικρόκοσμου», Γιάννη Λούλη, *Η Εφημερίδα των Συντακτών* 9/11/2022.
9. «Η μοναξιά του αντιφρονούντος», Νίκου Μαρατζίδη, *Η Καθημερινή* 13/11/2022. Το άρθρο συνοδεύεται με το εξής: «Το κείμενο εκφράζει την προσωπική άποψη του αρθρογράφου, με την οποία η «Κ» διαφωνεί» (Στην κρίση σας η κρίση της ελευθεροτυπίας;)
10. «Μιλώ» από *Τα Ποιήματα*, Μανώλη Αναγνωστάκη, εκδ. Πλειάς 5η έκδοση, Σεπτ. 1977.

ΜΕΤΤΙΣΟΠΟΥΛΟΣ
ΟΠΤΙΚΑ ΕΙΔΗ

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
ΟΜΗΡΟΥ 64 Ν. ΣΜΥΡΝΗ
ΤΗΛ: 210 9359539 - 210 9344690

ΒΙΟΤΕΧΝΙΑ ΔΕΡΜΑΤΙΝΩΝ ΕΝΔΥΜΑΤΩΝ
ΑΦΟΙ ΧΑΤΖΗΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗ Ο.Ε.

ΑΝΔΡΙΚΑ - ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ
ΕΤΟΙΜΑ ΚΑΙ ΕΠΙ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑ
ΑΝΑΛΑΜΒΑΝΟΥΜΕ ΕΠΙΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ

ΛΕΚΚΑ 10 - 10562 ΑΘΗΝΑ ΤΗΛ. ΚΑΤ. 210.32.30.850
ΟΙΚ. 210.98.45.991

Αναζητήσεις μέσα από τα κύματα

ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΗ ΠΑΤΣΩΝΗ

Μνήμη Έιζα Τζένινγκς (Asa Jennings)*

Μόλις έφταναν στο «παλατάκι» του, «καλώς τους σα-
λικουρτζήδες» έλεγε, και ευθύς τους φίλευε με λι-
χουδιές. Μετά τους έδινε μια λαστιχένια μπάλα με
ασπρόμαυρες λουρίδες και τα παιδιά τρέχανε στην αλάνα,
ενώ οι μεγάλοι περίμεναν ν’ ακούσουν στην εκπομπή «Ανα-
ζητήσεις με τον Ερυθρό Σταυρό» για τις χαμένες κοπέλες
–πολλές είχαν αρχαία ονόματα, όπως Ασπασία, Εριφύλλη,
Ηρώ– και για τα χαμένα παλληκάρια, κι από αυτά, μερικά
είχαν ασυνήθιστα ονόματα – Αρίστος, Ηρόδοτος, Ησαΐας,
Ξενοφώντας. Μα ολωνών η καρδιά σταματούσε στην αξέ-
χαστη, την καστανόξανθη Ασημούλα.

Κάποια μέρα, που είχανε πάει με τη μάνα και την αδελφή
τους, ακούσανε και την ιστορία του: ήταν από το Κορδελιό
της Σμύρνης, «καρσί» (απέναντι) από τον Ερμαίο κόλπο. Με
τον πόλεμο άρχισαν στα περίχωρα να ζητιανεύουν κάποια
Τουρκάκια, παριστάνοντας πως ήτανε μουγγά, γιατί δήθεν
τα είχανε κόψει τη γλώσσα Έλληνες στρατιώτες. Έτσι
φούντωναν τα αίματα και ανέβάζαν τη χολή τους ως το λα-
ρύγγι, οι χοτζάδες τους μες στα τζαμιά. Συνάμα ξελευτέ-
ρωναν από τις φυλακές βαρμποινίτες για να κάνουν πλιά-
τσικο με γιουρούσια στα μαγαζιά των Ρωμιών.

Όταν έγινε η κατάρρευση του μετώπου τον είχαν πιάσει
αιχμάλωτο και αυτόν και τον έστειλαν στα «αμελέ ταμπου-
ρού» (τάγματα εργασίας, να σπάνουν βραχόπετρες για ν’
ανοίγουν δρόμους) μα δραπετεύσε, κι ακολουθώντας τις
γραμμές του τραίνου τα βράδια –την ημέρα κρυβόταν σε
σπηλιές– βγήκε στη Μαύρη θάλασσα, κι από κει, μ’ άλλους
πρόσφυγες έφτασαν στην παραλία της Καλαμαριάς, στο
Καράμπουρνου. Εκεί τους μάντρωσαν στα σύρματα μέσα
για καραντίνα, στο λοιμοκαθαρήριο. Νέα κλάμματα πάλι,
όταν έκοβαν τα πλούσια μαλλιά των γυναικών με αλογομη-
χανή, ο τύφος θέριζε μικρούς, μεγάλους – και ποιον να πρω-
τοθάψεις; Οι ντόπιοι προμηθευτές τους πουλούσαν χαλα-
σμένες ρέγγες, σκουλκιασμένες ελιές, μια λίρα ένα καρ-
βέλι, και τους περιγελούσαν «τουρκόσπορους» – ποιους;
Αυτούς που άφησαν στη Μικρασία εστίες και βωμούς χι-
λιάδων χρόνων.

Της Ιωνίας τα βουνά τα ανθοστολισμένα / κι αν μένουν
σκληρωμένα / την Σμύρνη δεν την λησιμονάν...

Τους διάβαζε στιχάκια από το ημερολόγιο του τοίχου.
Τους μάθαινε και ρητά, όπως «πατήρ μεν πάντων πόλεμος,
βασιλεύς δε πάντων», «αρχή σοφίας φόβος Κυρίου», κι
έψελνε με φωνή σεβαστική το “τη υπερμάχω στρατηγώ”.
Εκείνη τη μέρα, τους είπε και το τραγούδι του χαλασμού,
τότε που οι φλόγες ανέβαιναν ‘ώσαμε το βουνό μας, τον
Πάγο’.

‘Σαν της Σμύρνης το γιαγκίνι / στον ντουριά δεν έχει γί-
νει...» και τσουγκρίζοντας τα ποτηράκια με το ρακί με τον
μαστρο- Μήτσο, συνέχιζαν κι οι δυο:

«...κάηκε κι έγινε στάχτη / κι έβγαλε ο Κεμάλ το άχτι /
κάηκε απ’ τα θεμέλια / σκεπαστά και μπεζεστένια...».

Αχ, παιδιά μου, μας έλεγε, σα να βλέπω μπροστά μου

εκείνες τις φλογες να τρώνε ντουβάρια και κορμιά, και από
ψηλά ν’ απλώνεται ο ασπρόμαυρος καπνός, ντουμάνι να
σου κόβει την ανάσα.

Κι έφερνε η γυναίκα του λαχταριστά μεζεδάκια με λυ-
κουρίνους, τσιροσαλάτα, ντολμαδάκια, ενώ τα παιδιά κα-
ταβροχθίζανε μπουρεκάκια και μετά μια χιονισμένη πίτα με
άχνη. Μα σε λίγο ο Χαραλάμπης είπε, ας αφήσουμε το γιαγ-
κίνι (την πυρκαγιά), κι ας πούμε και έναν χαρούμενο σκοπό
δικό μας, γιατί εμείς οι Σμυρνιοί, αναντάν μπαμπαντάν (από
πάππου προς πάππου) ξεγελάμε και τον χάρο με τα τρα-
γούδια και με τον μπάλο. Μιλάει τότε το αίμα... Και με με-
ράκι, γλυκά ξεκίνησε:

«Μη φοβηθείς τον άνθρωπο / όσο θεριό και νάναι /και
να μασάει τα σίδερα και να τα καταπίνει / αχ κορούλα Μα-
ρικούλα μου...»

Και γελούσε κοιτώντας την αδελφή τους τη Μαριγούλα,
ενώ τον συνόδευε ο πατέρας τους:

«Αιντε μπάρμπα-Γιαννακάκη / πού ’ ναι πού το Μαρικόκι
/ ψαράκια τηγανίζει μες στο μαγεριό / άστα να καούνε κι
έλα να σε ιδώ...»

Η μάνα τους με τη γυναίκα του βαρούσαν παλαμάκια κι
η αδελφή τους χορεύοντας έσπρωξε το τραπέζακι, έσπασε
το ανθογυάλι κι όλοι φώναξαν «γούρι, γούρι, εβίβα, στην
υγεία μας» και το καραφάκι με το ρακί τέλειωσε, κι ήρθε κι
άλλο, το στράγγιξαν κι αυτό ως τον πάτο, κι ο Χαραλάμπης
αναφοκοκκινισμένος δεν σταμάταγε:

«Αει βρε Γιαννακάκη μπιρ οκά / ντολντούρ μαστρο- Μή-
τσο, μια οκά» (μπιρ θα πει μία, ντολντούρ γέμισε). Εγώ μο-
νάχος μου δεν πίνω. Κερνάω άλλους στο καφενείο για νά
’χω παρέα. Μόνος και κατάμονος, γιοκ τζάνιμ, δεν κατεβαί-
νει, έλεγε, και γέμιζε γελαστός τα ποτήρια.

Τι αξέχαστη εκείνη η μέρα! Και δεν άργησαν να κατα-
λάβουν τα παιδιά εκείνα, πως αυτούς που γύρευαν με τις
«αναζητήσεις» μέσα από τα ραδιοκύματα οι δικοί τους,
άλλους τους είχαν πνίξει τα κύματα της θάλασσας, άλ-
λους τα μανιασμένα κύματα των διωγμών, οι ανεμοθύελ-
λες των εκκαθαρίσεων, ίσως κάποιοι, λιγοστοί, να είχαν
πει της λησιμονιάς βοτάνι στα ξένα και να είχαν αλλαξοπι-
στήσει, ή ακόμα να έμεναν στα πατρογονικά τους χώματα
«σαν κλωστοί», όπως έλεγαν τους κρυπτοχριστιανούς,
δηλαδή δίπιστοι, με ονόματα αλλαγμένα. Στα φανερά
τους φώναζαν με τούρκικα ονόματα, μα στα κρυφά, στη
γλώσσα της καρδιάς, ακούγανε σε ονόματα χριστιανικά,
που κάπως ταίριαζαν με τα μουσουλμανικά: Ηλία αντί
Αλή, Μιχάλη αντί Μεχμέτ, Χαλήλ αντί Χρίστο, Ελένη αντί
Εμινέ... Κι ίσως πολλοί από αυτούς να έχουν απομείνει
σκορπισμένοι στα βάθη της Ανατολής, και να σέβονται
την πίστη των προγόνων τους λέγοντάς την Παναγιά
«Μεργιέμ ανά», τον Χριστό «Χασρέτι Ισά», τον Άη-Νικόλα
«Αζίζ-Νικόλα». Σμύρνη, πύλη της Ιωνίας, σε αναζητούν μα-
ζί με τα χαμένα σου παιδιά και όσοι είσαι για την ψυχή
τους βάλαμο και όραμα.

ΤΟΥ ΜΗΝΑ
ΙΩΑΚΕΙΜΟΠΟΥΛΟΥ

Τσίκο
&
Λάρα

Όπως γνωρίζετε, είμαστε δύο σκυλάκια, ο Τσίκο και η
Λάρα. Μας έχουν πάρει υπό την προστασία τους, από
τον καιρό που γεννηθήκαμε, ο κυρ-Θανάσης και η
κυρά-Ζωή. Ζούμε δίπλα τους μια υπέροχη ζωή. Δεν είναι
πλούσιοι, είναι και οι δύο συνταξιούχοι ιδιωτικού τομέα, με-
σαΐας τάξης, όμως τον τελευταίο καιρό με τις διάφορες κα-
ταστάσεις που προέκυψαν, τους ακούμε να λένε ότι οι συν-
τάξεις «όλο και μικραίνουν», όλο και λιγότερα πράγματα αγο-
ράζουν κάθε εβδομάδα και από το σούπερ-μάρκετ και από
τη λαϊκή αγορά. Ακούσαμε να συζητάνε με κάποιο φιλικό τους
ζευγάρι για ένα μέτρο που έλαβε η κυβέρνηση με σκοπό να
βοηθήσει τους καταναλωτές στο να ψωνίζουν από τα μάρκετ,
σε χαμηλότερες τιμές. Το μέτρο αυτό το θεώρησαν ανεπαρ-
κές, καθότι δεν εξυπηρετεί αυτού καθ’ εαυτού τους έχοντες
χαμηλό εισόδημα και δίνει τη δυνατότητα στους επιχειρημα-
τίες να κάνουν διάφορες «αλχημείες» στα υπό έλεγχο ευρι-
σκόμενα προϊόντα. Ήδη παρουσίασαν δύο προϊόντα που ήταν
στη λίστα με μειωμένη τιμή, σε πολύ διαφορετική σε μέγεθος
και βάρος από αυτήν που θα έπρεπε να είναι. Και το συμβάν,
σε πασίγνωστο μεγάλο σούπερ-μάρκετ...

Ο σωστός τρόπος για να βοηθηθούν οι οικογένειες που
έχουν πραγματική ανάγκη βοήθειας, είναι να γίνει συνεργασία
μεταξύ Υπουργείου Εμπορίου και Εφορίας, να συγκεντρω-
θούν τα στοιχεία των χαμηλοεισοδηματιών (των πραγματικών
όχι «μαϊμούδων»), να φτιαχτούν κατάλογοι και να σταλούν
στις διευθύνσεις τους πιστωτικές κάρτες, με τις οποίες θα
έχουν τη δυνατότητα να κάνουν αγορές από τα σούπερ-μάρ-
κετ με έκπτωση, ας πούμε 30%. Να πληρώνουν το 70% των
αγορών τους και το ποσό της έκπτωσης, να το πληρώνει το
δημόσιο. Παράλληλα όμως θα πρέπει να υπάρχει και πλαφόν
στις τιμές, για να μην καλπάζει ανεξέλεγκτα η αισχροκέρδεια...
Αυτά όμως δεν γίνονται στην Ελλαδίτσα μας... Δεν μπορεί ο
κάθε υπουργός να κοντραριστεί με τον άλλο υπουργό, να επι-
βαρύνει τους υπαλλήλους του άλλου υπουργού για να ει-
σπράξει εκείνος τα εύσημα! Δεν είναι πράματα αυτά! Κι
ύστερα, τι θα γίνει γίνει δηλαδή; Θα συγκρουστούμε με τα
τραστ; Και ποιος θα μας χρηματοδοτήσει στις επόμενες εκλο-
γές; Δεν είμαστε καλά, δεν γίνονται αυτά τα πράματα...

Τελικά της ΚΑΛΛΑΘΙ ΤΗΣ ΝΟΙΚΟΚΥΡΑΣ, πρέπει να αλλάξει
τη δομή του. Πρέπει να το επεξεργαστούν με σοβαρότητα και
με νοοτροπία ΣΚΑΝΔΙΝΑΥΙΚΗ! ΕΙΝΑΙ ΚΑΙΡΟΣ ΠΛΕΟΝ ΝΑ
ΣΟΒΑΡΕΥΤΟΥΜΕ... ΑΝ ΚΑΙ ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΕΣΤΩ ΚΑΙ ΜΙΑ ΕΝ-
ΔΕΙΞΗ ΑΠΟ ΠΟΥΘΕΝΑ...

ΟΛΟ ΘΑ ΚΑΙ ΘΑ... ΚΑΙ ΘΑ... ΚΑΙ ΣΤΟ ΤΕΛΟΣ ΡΕΚΒΙΕΜ...

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΣΟΥΚΑΤΟΥ

* Ιεραπόστολος, που στη φλεγόμενη Σμύρνη, έσωσε με τα «πλοία της συμπίνοιας» 300.000 πρόσφυγες, φυγαδεύοντάς τους στην Ελλάδα.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΠΙΣΤΗ ΚΑΙ ΥΓΕΙΑ

> Συνέχεια από το προηγούμενο

Ιδιαίτερα ενδιαφέρουσα ομιλία του ιατρού κ. Θεόδωρου Γιαννακάκη σε μουσικό-φιλολογική εκδήλωση προς τιμήν του Άρχοντος Πρωτοψάλτου της Αρχιεπισκοπής Κων/πόλεως αείμνηστου Λυκούργου Αγγελόπουλου, από το Σωματείο Ελλήνων Υπηκόων Απελαθθέντων εκ Τουρκίας και τον Σύνδεσμο Φίλων Μουσικής «Η Θεοτόκος».

ΤΟΥ ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΓΙΑΝΝΑΚΑΚΗ - Ιατρός

Κατά την Εκκλησιαστική Δογματική του διάσημου διαμαρτυρόμενου Θεολόγου Καρλ Μπαρτ «υγεία σημαίνει κάτι περισσότερο από τη μη ύπαρξη αρρώστιας και συνίσταται στη στροφή του ανθρώπου προς τον Θεό και στην άνευ όρων προσαρμογή του στις διατάξεις που ορίστηκαν από τον Θεό». Αναφέρεται δε επίσης στο ότι «η αρρώστια δεν οφείλεται μόνο σε μια τυχαία συνάντηση του σώματος με έναν βάκιλο ή μια άλλη αιτία, αλλά ταυτοχρόνως είναι η εκδήλωση μιας εσωτερικής άρνησης της Θείας Τάξεως και γι' αυτό η αρρώστια πρέπει να υπενθυμίζει στον άνθρωπο ότι του παρέχεται η ευκαιρία να συγκεντρωθεί και να πλησιάσει τον Θεό». Όταν ο άνθρωπος θυμάται ότι βρίσκεται σε επαφή με τον Θεό και σε περίπτωση αρρώστιας πιστεύει πραγματικά ότι έχει μέσα του μια ανώτερη δύναμη, η αρρώστια δεν μπορεί να τον βλάψει.

Ίαση σε ορισμένες αρρώστιες θα μπορούσε να φέρει η πίστη στη θρησκεία, όχι μόνο τη χριστιανική, αλλά σε κάθε θρησκεία που αναγνωρίζει την ύπαρξη του θεού σαν υπέρτατη δύναμη. Η πίστη όμως αυτή πρέπει να είναι ακράδαντη, με απόλυτη εμπιστοσύνη και ακλόνητη πεποίθηση ότι ο Θεός θα βοηθήσει. Τέτοιες όμως ιάσεις είναι σπάνιες διότι σπάνια υπάρχει σήμερα τέτοια πραγματική θρησκευτική Πίστη.

Κατά τον Ιερό Αυγουστίνο «το να έχουμε πίστη σημαίνει να πιστεύουμε σε κάτι που δεν βλέπουμε και η ανταμοιβή αυτής της πίστεως είναι να βλέπουμε εκείνο το οποίο πιστεύουμε». Η θεραπευτική δύναμη που υπάρχει στη θρησκευτική πίστη, μπορεί να ενισχυθεί με την προσευχή στην οποία η σύμπραξη του προσευχομένου με τον Θεό, είναι αναγκαία, όπως δε λέγει ο Ιερός Αυγουστίνος «χωρίς τον θεό τίποτα δεν μπορούμε να κάνουμε, αλλά και χωρίς εμάς ο θεός δεν κάνει τίποτα».

Ο διάσημος Γάλλος βιολόγος Α. Καρρέλ στη διαθήκη του αναφέρει τα εξής σχετικά με την προσευχή και τη δύναμή της: Η προσευχή μας δίνει τη δύναμη να υποφέρουμε λύπες και να ελπίζουμε. Γενικά η προσευχή «τονώνει τη δράση των φυσικών δυνάμεων που δημιουργήσαν και διατηρούν το σώμα, και απαλλάσσουν τον άνθρωπο από την αρρώστια, ευκολότερα δε εκείνον που έζησε κατά τους θείους νόμους». Η προσευχή είναι στον άνθρωπο μία σχεδόν εξίσου φυσική κλίση όπως η αγάπη, είναι μια φωνή της μεγίστης ανάγκης, μια παράκληση για βοήθεια.

Για να έχει όμως αποτέλεσμα η προσευχή, η οποία δεν θα είναι παράκληση, αλλά αίτηση, ο άρρωστος που θέλει να ζητήσει τη βοήθεια του Θεού για να επανακτήσει την υγεία του, πρέπει να ζητήσει με θάρρος και με το δικαίωμα που έχει το παιδί στον πατέρα του.

Επίσης όμως πρέπει, στην απαλλαγμένη από κάθε αμφιβολία σκέψη του, να κυριαρχεί η δύναμη του Θεού να απομακρύνει την αρρώστια, να υπάρχει δε και απόλυτη πίστη ότι θα εισακουσθεί. Αν η πίστη αυτή δεν είναι αρκετά μεγάλη,

για να πιστέψει απόλυτα ο προσευχόμενος ότι η αίτηση για την ίασή του θα πραγματοποιηθεί, η προσευχή θα μένει άκαρπη. Στην προσευχή πρέπει ο προσευχόμενος να βλέπει σαφώς στη φαντασία του την ίασή της αρρώστιας του.

Κατά τους Μεταφυσικούς Ψυχολόγους: «Αν έχετε ανάγκη θεραπείας, ζητήσατε από τον θεό να βοηθήσει τον γιατρό σας και πιστεύετε δυνατά και σταθερά ότι ο Θεός το θέλει. Με πνευματική δύναμη, πίστη και προσευχή, υποστηρίξατε το πρόβλημα της υγείας σας. Αυτά μαζί με τα επιστημονικά ιατρικά μέσα, μπορούν σε μεγάλο βαθμό να συμβάλουν στην ίαση της αρρώστιας σας».

Κατά τον Καρρέλ «για τη δημιουργία των ιάσεων που τις χαρακτηρίζει ως θαύματα και οι οποίες επήλθαν, ενίοτε και στιγμιαία σε περιπτώσεις με σοβαρές οργανικές παθήσεις που διαπιστώθηκαν κατόπιν αυστηρού ιατρικού ελέγχου, απαραίτητος όρος είναι η προσευχή. Δεν θεωρεί δε ο Καρρέλ αναγκαίο να προσεύχεται ο ίδιος ο άρρωστος ή να έχει μεγάλη θρησκευτική πίστη, αρκεί να προσεύχεται κάποιος που θα βρίσκεται κοντά του. Λέγει δε ο Καρρέλ ότι «πολλές περιπτώσεις τον έπεισαν ότι η προσευχή είναι η ισχυρότερη μορφή της θεραπευτικής».

Επίσης κατά τους οπαδούς της Πνευματοκρατίας (Spiritualisme), που είναι μια μορφή της μεταφυσικής και δεν θα πρέπει να συγχέεται με τον Πνευματισμό (Spiritisme) «με πλήρη εμπιστοσύνη στον Θεό, με πίστη σε τέτοιο βαθμό που να μην εισχωρεί η ελάχιστη αμφιβολία, με μια θέληση για καθαρή ψυχή που να μην ελαττώνεται ποτέ, με προσευχή σε μια ένταση που να μην εξασθενεί ποτέ, με αγάπη για τον πλησίον που θα κυριαρχεί σε όλα, μπορεί κανείς να γίνει κύριος των δυνάμεων της ψυχής του και να έχει τη βοήθεια των ανωτέρων δυνάμεων, γιατί θα είναι σε συνεχή επαφή με αυτές και θα είναι ικανός να κάνει θαύματα, να υποτάξει δηλαδή στη θέληση του τις δυνάμεις της φύσεως».

Σχετικά με την επίδραση της θελήσεως ο μυστικιστής Γερμανός δομινικανός θεολόγος Έγκαρτ έγραφε «τίποτε δεν θα σου λήψη αν είσαι κάτοχος μιας σωστής και αληθινής θελήσεως και εκείνο που θέλεις έντονα και με όλη σου την θέληση, το κατέχεις, ούτε δε ο Θεός, ούτε κανένα δημιουργήμα μπορεί να σου το αφαιρέσει, αρκεί η θέλησή σου να είναι τέλεια και αληθινά θεία, και ο Θεός να σου παρίσταται. Όχι θα ήθελα... αλλά θέλω...».

Κατά τους Σύγχρονους Θεολόγους «προϋπόθεση μιας θαυματουργικής ιάσεως είναι η καθαρότητα της ψυχής και η θαυματουργική πίστη. Βασική σημασία για κάθε σωματική νόσο έχει η αμαρτία, δηλαδή η παράβαση της ηθικής τάξεως που νομοθέτησε ο θεός ή και η διακοπή της κοινωνίας με τον θεό (μηκέτι εν Χριστώ και κατά Χριστόν ζην). Επέρχεται τότε ισχυρή ψυχική διαταραχή, με ως συνέπεια σωματική διαταραχή λόγω της αλληλεπίδρασης ψυχής και σώματος, κάμψη του οργανισμού και νόσο (όπως παραδέχεται και η ιατρική επιστήμη). Η Ίαση επέρχεται με την αποκατάσταση της ψυχικής υγείας, δηλαδή επανασύνδεση της ψυχής μετά του εν Χριστώ Θεού (μετάνοια, προσευχή κ.λπ.)».

Η σύγχρονη ιατρική επιστήμη παραδέχεται ότι κάθε ίαση γίνεται σύμφωνα με φυσικούς νόμους και οφείλεται στην ενέργεια της φυσικής δυνάμεως που έχει ο άνθρωπος μέσα του από τη δημιουργία του. Αυτή βρίσκεται στο υποσυνείδητό του και τον διατηρεί όχι μόνο υγιή, αλλά και τον θεραπεύει όταν ο άρρωστος αποκτά πίστη για την ίασή του και η φυσική αυτή δύναμη υποστηρίζεται και ενισχύεται καταλλήλως.

Συνεχίζεται

ΚΗΔΕΙΑ

Με βαθιά λύπη αναγγέλλουμε τον θάνατο του πολυαγαπημένου μας συζύγου, αδελφού, θείου, αναδόχου και εξαδέλφου **ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΠΑΥΛΙΔΗ** **ετών 79**

από το Μακροχώρι που «έφυγε» το Σάββατο 22 Οκτωβρίου 2022 και κηδεύσαμε από τον Ιερό Ναό του Κοιμητηρίου Ν. Σμύρνης, στις

25 Οκτωβρίου 2022.

*Η τεθλιμμένη σύζυγος Κυριακή (Κίτσα) Παυλίδου
Τα τεθλιμμένα αδέρφια Καλλιόπη και Παντελής Ηλιάδης,
Θανάσης, Ιορδάνης Κωνσταντινίδης
Τα τεθλιμμένα ανίψια Ζωή και Απόστολος Ηλιάδης,
Δήμητρα, Δέσποινα Κωνσταντινίδου
Τα τεθλιμμένα ξαδέλφια
Η τεθλιμμένη αναδεκτή Μαρία Πάρκα
Οι λοιποί συγγενείς*

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ

Το 40ημερο μνημόσυνο για την ανάπαυση της ψυχής του πολυαγαπημένου μας

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΠΑΥΛΙΔΗ

τελέσαμε στις 27 Νοεμβρίου 2022.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Σας ευχαριστούμε για τις εκδηλώσεις τιμής, αγάπης και συμπαράστασης για τον θάνατο του πολυαγαπημένου μας

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΠΑΥΛΙΔΗ

οι οποίες μας συγκίνησαν ιδιαίτερα και ανακούφισαν πολύ τον πόνο μας. Ευχαριστούμε λοιπόν ειλικρινά και θερμά όλους τους συγγενείς και φίλους που ήταν δίπλα μας, τόσο κατά τη διάρκεια της δοκιμασίας μηνών που ταλαιπωρήθηκε όσο και μετά τον χαμό του. Επίσης όσους παραβρέθηκαν στη νεκρώσιμη ακολουθία, κατέθεσαν ποσά, στεφάνια και άνθη, μας συλλυπήθηκαν και μοιράστηκαν τη λύπη και το πένθος μας με κάθε τρόπο. Ευχαριστούμε επίσης θερμά τον κ. Γεώργιο Μαυρόπουλο του **Γραφείου Τελετών «Ασπρόπουλος-Μαυρόπουλος»** για την παραδειγματική διεξαγωγή της νεκρώσιμης ακολουθίας και του ενταφιασμού.

Η τεθλιμμένη σύζυγος και η λοιπή οικογένεια

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Με το παρόν επιθυμούμε να ευχαριστήσουμε το Διοικητικό Συμβούλιο του Πολιτιστικού, Μορφωτικού, Φιλανθρωπικού και Φιλαθλητικού Συνδέσμου Γαλατά για τη συμπαράστασή τους στο πένθος μας για την απώλεια του συζύγου και πατέρα

ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΑΛΕΒΙΖΑΤΟΥ

και την παρουσία τους στην εξόδιο ακολουθία στο Κοιμητήριο Καισαριανής στις 16 Οκτωβρίου 2022.

*Η σύζυγος Σοφία Κουτσαβέλλη
Τα τέκνα Δημήτρης, Γεωργία*

ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΕΛΕΤΩΝ

«ΠΙΣΤΩΦ»

ΤΟ ΓΝΩΣΤΟ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΟΛΗ, ΣΤΗΝ ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΔΑ - ΤΑΞΙΜ

τώρα και στο Φάληρο

Θα βρείτε σ' αυτό φροντίδα και ειλικρινή συμπαράσταση

ΑΓΙΑΣ ΒΑΡΒΑΡΑΣ 73Α, Π. ΦΑΛΗΡΟ

210.98.38.801 - 210.98.28.070

ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΕΛΕΤΩΝ
ΠΟΙΜΕΝΙΔΗ
ΑΠΟ ΤΟ 1982

Αγίου Αλεξάνδρου 50, Παλαιό Φάληρο
Τηλ.: 210 9828800, 210 9814891
Κιν.: 6944 143133, 6944 242570
www.poimenidi.gr

Αθλητικά Νέα

ΤΟΥ ΑΙΜΙΛΙΟΥ ΣΙΔΕΡΙΔΗ
Αναπλ. Καθηγητού ΕΜΠ

ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΓΗΠΕΔΟΥ ΤΗΣ Α.Ε.Κ.

Στις 30 Σεπτεμβρίου σε μία φαντασμαγορική τελετή έγιναν τα εγκαίνια του νέου γηπέδου της ΑΕΚ. Σχεδόν 32.000 άτομα ευρέθησαν διά να τιμήσουν το παρελθόν, το παρόν και το μέλλον της ομάδας. Πολλοί φιλάθλοι ήταν συγκεντρωμένοι αρκετά ενωρίς, ώστε να επισκεφθούν και την μπουτίκ της ομάδας. Μετά την είσοδό τους στο γήπεδο, εισήλθε ο Μητροπολίτης Ν. Ιωνίας και Ν. Φιλαδελφείας Γαβριήλ μαζί με τον Δήμαρχο Ν. Φιλαδελφείας Γ. Βούρο. Στις θέσεις των επισήμων εκάθησαν οι ποδοσφαιριστάι της πρώτης ομάδας της ΑΕΚ και ο προπονητής με το επιτελείο του. Στην πρώτη σειρά ευρίσκοντο οι παλαίμαχοι θρύλοι της ομάδας: Νεστορίδης, Παραγιός, Σταματιάδης, Κεφαλίδης, Κ. Νικολαΐδης, Καραφέσκος, Σταθόπουλος, Νικολάου, Αρδίζογλου, Μαύρος, Bajević, Γεωργαμλής, Καραγκιοζόπουλος, Βασιλόπουλος, Σαββίδης, Κούτουλας, Batista, Δημητριάδης, Sabanadzovic, Ατματσίδης, Κασάπης, Κωστής, Ντ. Νικολαΐδης. Υπήρξε απορία διά την μη συμμετοχή των Μανωλά, Savevski και Τσιάρτα αφού υπήρχε η φημολογία ότι κάποιοι δεν προσεκήλθησαν. Η γνώμη μας είναι: Ο Μανωλάς υπηρέτησε σχεδόν 20 έτη την ΑΕΚ. Το ότι κατηγορήθη διά αρνητικήν ανάμειξιν στην μεταγραφή του ανεψιού του στον ΟΣΦΠ, δεν αναιρεί το ότι προσέφερε τις υπηρεσίες του τόσα χρόνια στην ΑΕΚ και εθεωρείτο από τις «σημαίες» της ομάδας. Ο Τσιάρτας ήτο ο πλέον «τεχνίτης» ποδοσφαιριστής τα τελευταία 30 έτη. Στο γήπεδο ήτο σοβαρός, ήρεμος, όχι τόσο εκδηλωτικός στους πανηγυρισμούς, δεν ...ανέβαινε στην κερκίδα όταν εσημείωνε τέρμα, στις αναλύσεις και στις κρίσεις του αντικειμενικός και διά τούτο συχνά δεν εθεωρείτο αρεστός σε φανατικούς οπαδούς της ομάδας. Όσον αφορά τον Savevski, τον σταθερώτερο ξένο ποδοσφαιριστή κατά την πολυετή θητεία του στην ΑΕΚ, δεν υπάρχει λογική εξήγησις διά το τι συνέβη.

Στο γήπεδο παρευρέθη πλήθος από τον πολιτικό και καλλιτεχνικό κόσμο. Ο πρώην Πρωθυπουργός Κ. Καραμανλής, ο νυν Υπουργός Αναπτύξεως και Επενδύσεων Αδ. Γεωργιάδης, αλλά και ο πρώην Πρόεδρος του ΠΑΟ Γ. Βαρδινογιάννης. Εκείνος που εκυριαρχούσε και ήλεγχε(!) τα πάντα στο ποδόσφαιρο από το 1979 έως το 1996, αλλά χωρίς να μπορούν να εξηγήσουν ότι η ΑΕΚ εις αυτήν την περίοδο κατέκτησε τέσσερα πρωταθλήματα, ο ΠΑΟ έξι, ο ΟΣΦΠ πέντε, ο ΠΑΟΚ ένα και η Λάρισα ένα. Ας συγκρίνουν με περιόδους ...κυριαρχίας άλλων, όταν η ΑΕΚ έμενε 24 χρόνια χωρίς κατάκτησιν πρωταθλήματος, ασχέτως αν έδικαιούτο κάποια εις αυτήν την περίοδο.

Να αναφερθή ότι οι περισσότεροι από τους Προέδρους της Α' Εθνικής [Super League] ανταπεκρίθησαν στο κάλεσμα της ΑΕΚ και παρευρέθησαν στην τελετή, γεγονός πολύ θετικό διά τις σχέσεις των συλλόγων και την βελτίωσιν του κλίματος στους αγώνες. Δυστυχώς, ο ΟΣΦΠ ήτο αρνητικός στο κάλεσμα, ωσάν η ΑΕΚ να ήτο υπαίτιος των αστόχων επιλογών του και κατά συνέπεια των αγωνιστικών αποτυχιών του στην Ευρώπη.

Πριν το τελετουργικό έγινε αγιασμός από τον Μητροπολίτη Ν. Ιωνίας, ο οποίος ανεφέρθη στην καταγωγή της ΑΕΚ και στην δημιουργία του νέου γηπέδου δίδοντας τις ευχές του.

Η έναρξις της τελετής είχε αρκετές εκπλήξεις, με εντυπωσιακά χορευτικά, τις cheer-leaders της ΑΕΚ και την Φιλαρμονική του Δήμου, η οποία «έντυσε» με μουσική την διαδικασία. Επαρουσίασαν οι ηθοποιοί Αντ. Αντωνίου και Νατ. Δραγούμη. Παρήλασαν εκπρόσωποι περίπου 40 προσφυγικών σωματείων με λάβαρα. Ηκολούθησαν 98 παιδιά των Ακαδημιών, αριθμός συμβολικός διά τα 98 έτη από την ίδρυσιν του Συλλόγου.

Ο Πρόεδρος της ΑΕΚ Δημ. Μελισσανίδης ήτο πολύ συγκινημένος από την κατασκευή του νέου γηπέδου που τόσο πολύ επιθυμούσε, παρά τις δυσκολίες και κωλυσουργίες που κατά καιρούς αντιμετώπισθησαν. Ανεφέρθη στους πρώην Προέδρους Λ. Μπάρλο και Ν. Γκούμα χαρακτηρίζοντας τους ως «Πατριάρχας» της ομάδας και ηυχαιρίσθη όλους τους Περιφερειάρχες, τον νυν Γ. Πατούλη και τους πρώην Γ. Σγουρό και Ρ. Δούρου και τον νυν Δήμαρχον Ι. Βούρο διά την βοήθειά τους αλλά και τον ΟΠΑΠ που έδωσε το όνομα στο γήπεδο. Ετόνισε την σημασία που θα έχει το γήπεδο διά

την ομάδα και τους φιλάθλους λέγοντας ότι η ΑΕΚ είναι ωσάν να ιδρύεται ξανά. Ανέφερε ότι η Αγία Σοφία δεν θα είναι απλώς ένα γήπεδο αλλά Κέντρο Μνήμης πολιτών και αθλητών και ότι τα παιδιά θα έχουν την δυνατότητα να μάθουν διά τον προσφυγικόν Ελληνισμό. Οι φιλάθλοι θα περνούν από θύρες με ονόματα πόλεων των αλθσμονήτων πατρίδων και θα βλέπουν ότι το γήπεδο αναπαριστά την πατρίδα των προγόνων τους.

Η ομιλία του είχε εστιασθή στην προέλευσιν της ΑΕΚ από Κων/πολιν και την καταγωγή από Πόντο, Θράκη, Ιωνία, Καππαδοκία και γενικά Μικρά Ασία, προσπαθώντας να υπενθυμίσει τα ουσιαστικά στοιχεία, χωρίς σωβινισμό, εχθρότητα ή «κραυγές πολέμου».

Στις οθόνες προεβλήθη μήνυμα του Οικουμενικού Πατριάρχου Βαρθολομαίου ο οποίος απηύθυνε χαιρετισμό αναφερόμενος στην ονομασία Αγία Σοφία, η οποία υπενθυμίζει τους δεσμούς της ΑΕΚ με την Κων/πολιν και ότι «Η ΑΕΚ είναι ιδέα και αι ιδέαι δεν αποθνήσκουν, ζουν, εμπνέουν και χαρίζουν αγάπη».

Ο Δ. Μελισσανίδης έκοψε την κορδέλα μαζί με τον Μητροπολίτη Νέας Ιωνίας. Ηκολούθησε η προβολή διαχρονικών επιτευγμάτων της ΑΕΚ σε ομαδικό και ατομικό επίπεδο. Πρώην ποδοσφαιριστάι, Διοικητικά στελέχη, φίλοι, γνωστοί οπαδοί της ΑΕΚ που απέθαναν σχετικά πρόσφατα δεν ελησμονήθησαν. Ο «πιστός στρατιώτης» παλαίμαχος Στ. Σεραφείδης, οι πρώην Πρόεδροι Κ. Γενεράκης και Μ. Τροχανάς, το πρώην στέλεχος Ν. Παρίσης, ο εκδότης Α. Λιβάνης, οι ηθοποιοί Κ. Βουτσάς και Α. Βλάχος, ο τραγουδιστής Π. Παντελίδης, ο γνήσιος οπαδός Κ. Φουρνάρος όλων αυτών ανεγνώσθησαν τα ονόματα, αποδεικνύοντας ότι η ΑΕΚ δεν εξέχασε αυτούς που ήσαν κοντά της. Η πλέον συγκινητική στιγμή της εκδηλώσεως ήτο η είσοδος στο γήπεδο του 92 ετών παλαϊμάχου Κ. Νεστορίδη ο οποίος απεθεώθη από τον κόσμο μαζί με τους προηγούμενως αναφερθέντες παλαϊμάχους ενώ ηχώσε ο ύμνος της ΑΕΚ.

Η τελετή έκλεισε με ένα εκθαμβωτικό σκηνικό από καταϊγισμό πυροτεχνημάτων που έκαναν την νύκτα ...ημέρα και με τον Οδυσσέα, τον αετό ο οποίος θα ίπταται πριν τις εντός έδρας αναμετρήσεις της ΑΕΚ να κάνει το ντεμπούτο του στον ουρανό της Αγίας Σοφίας-ΟΠΑΠ ΑΡΕΝΑ.

Ευχή είναι και οι άλλοι μεγάλοι σύλλογοι της χώρας, ΠΑΟ, ΠΑΟΚ και Άρης να κατασκευάσουν νέα γήπεδα, ώστε όλοι οι αγώνες να διεξάγονται υπό βελτιωμένες συνθήκες.

Η ΤΟΥΡΚΙΑ ΣΤΗΝ «ΓΚΡΙΖΑ ΛΙΣΤΑ» ΓΙΑ ΞΕΠΛΥΜΑ ΜΑΥΡΟΥ ΧΡΗΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗ ΤΗΣ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΓΙΑΝΝΗΣ ΤΟΠΤΣΟΓΛΟΥ

Η Ομάδα Χρηματοπιστωτικής Δράσης (FATF), ο παγκόσμιος παρατηρητής της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες, κοινώς ξέπλυμα

μαύρου χρήματος και χρηματοδότησης της τρομοκρατίας, σε απόφασή στις 21/10/2022 κατέληξε ότι η Τουρκία εξακολουθεί να συγκαταλέγεται μεταξύ των χωρών υπό αυξημένη επιτήρηση και πρέπει να αντιμετωπίσουν τις στρατηγικές ελλείψεις στα θέματα αυτά.

Η FATF, διεθνής οργανισμός που συστάθηκε με στόχο την υιοθέτηση προτύπων και την προώθηση της αποτελεσματικής εφαρμογής νομικών, ρυθμιστικών και επιχειρησιακών μέτρων για καταπολέμηση του ξεπλύματος χρήματος, χρηματοδότησης της τρομοκρατίας και άλλων απειλών κατά της ακεραιότητας του διεθνούς χρηματοπιστωτικού συστήματος, έχει αναπτύξει συστάσεις που αναγνωρίζονται ως διεθνή πρότυπα για την καταπολέμηση όλων των ανωτέρω και διάδοσης των όπλων μαζικής καταστροφής. Παράλληλα, η FATF παρακολουθεί την πρόοδο των χωρών σχετικά με την εφαρμογή των απαραίτητων μέτρων, επικαιροποιεί τις τεχνικές και τα αντίμετρα που εφαρμόζονται και εργάζεται για τον εντοπισμό των αδυναμιών σε εθνικό επίπεδο με στόχο την προστασία του διεθνούς χρηματοοικονομικού συστήματος.

Αν και στην απόφαση αναφέρεται ότι η Τουρκία σημειώνει πρόοδο, ο παγκόσμιος παρατηρητής επιμένει ότι υπάρχουν ακόμη σημαντικά προβλήματα που πρέπει να επιλυθούν.

Τον Οκτώβριο του 2021 η FATF είχε θέσει την Τουρκία υπό αυξημένη παρακολούθηση, γνωστή ως «γκρίζα λίστα», επειδή διαπίστωσε σειρά στρατηγικών ελλείψεων στην καταπολέμηση ξεπλύματος χρήματος και χρηματοδότησης της τρομοκρατίας.

Μετά την ετήσια ολομέλεια των αντιπροσώπων στην έδρα της FATF, τον Οκτώβριο στο Παρίσι, η FATF σύστησε στην Τουρκία να συνεχίσει να εργάζεται για εφαρμογή του σχεδίου δράσης της προς αντιμετώπιση των στρατηγικών της ελλείψεων.

Πιο συγκεκριμένα, η Τουρκία πρέπει να αυξήσει τις επιθεωρήσεις των εποπτικών αρχών σε όλους τους τομείς, σε συνάρτηση με τον υφιστάμενο κίνδυνο, και να ενισχύσει τη χρήση των χρηματοοικονομικών πληροφοριών για τη στήριξη των ερευνών νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και το Συμβούλιο Διερεύνησης Οικονομικού Εγκλήματος (MASAK) να αυξήσει την προληπτική ενημέρωση.

Η FATF απαιτεί επίσης από την Τουρκία να προβεί σε πιο σύνθετες έρευνες και διώξεις για τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και να καθορίσει σαφείς αρμοδιότητες και μετρήσιμους στόχους απόδοσης για τις αρχές που είναι αρμόδιες για την ανάκτηση εγκληματικών περιουσιακών στοιχείων και τη δίωξη υποθέσεων χρηματοδότησης της τρομοκρατίας.

Επίσης, η Τουρκία πρέπει να διεξάγει περισσότερες οικονομικές έρευνες σε υποθέσεις τρομοκρατίας, δίνοντας προτεραιότητα στις έρευνες και διώξεις για τη χρηματοδότηση της τρομοκρατίας, που σχετίζονται με ομάδες που έχουν χαρακτηριστεί από τον ΟΗΕ και να διασφαλίσει ότι οι έρευνες αυτές επεκτείνονται για τον εντοπισμό των δικτύων χρηματοδότησης και υποστήριξης.

Η έκθεση ενισχυμένης παρακολούθησης υποδεικνύει ότι, παρά την πρόοδο στην αντιμετώπιση των περισσότερων ελλείψεων τεχνικής συμμόρφωσης, η Τουρκία θα παραμείνει σε ενισχυμένη παρακολούθηση και θα υποβάλει έκθεση προόδου στην FATF τον Ιούλιο 2023.

Άλλες χώρες της γκρίζας λίστας είναι οι: Αλβανία, Μπαρμπάντος, Μπουρκίνα Φάσο, Καμπότζη, Νήσοι Κέιμαν, Αϊτή, Τζαμάικα, Ιορδανία, Μάλι, Μαρόκο, Μιανμάρ, Νικαράγουα, Πακιστάν, Παναμάς, Φιλιππίνες, Σενεγάλη, Νότιο Σουδάν, Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα και Ουγκάντα.

πρόσωπα και άνθρωποι

B' ΜΕΡΟΣ

Ο καρδιοχειρουργός Καθηγητής Αυξέντιος Καλαγκός

Ο φιλοξενούμενός μας σ' αυτό το τεύχος, είναι ο συμπολίτης μας και διεθνούς φήμης παιδοκαρδιοχειρουργός Καθηγητής κ. Αυξέντιος Καλαγκός. Τον ευχαριστώ για όσα κατέθεσε κατά τη συνομιλία αυτή και του εύχομαι κάθε επιτυχία στο ιερό έργο, το οποίο επέλεξε ως στόχο ζωής και επιθυμία ψυχής, όπως ο ίδιος ομολογεί.

ΤΗΣ ΚΟΡΝΗΛΙΑΣ ΤΣΕΒΙΚ ΜΠΑΪΒΕΡΤΙΑΝ

■ **Κατά κάποιον τρόπο είστε πολίτης του κόσμου. Συνεχώς ταξιδεύετε... Σε ποια χώρα ζήσατε, παραμείνατε περισσότερο καθ' όλη την διάρκεια της αποστολής σας ως ιατρού;**

Έζησα περισσότερο στην Πόλη, το Λονδίνο, τη Γενεύη και την Αθήνα. Παρέμεινα στη Γενεύη από το 1993 μέχρι το 2015. Μια μέρα έτυχε να φιλοξενήσω τον Πρέσβη της Ελλάδας κ. Αλέξη Αλεξανδρή και τον Υπουργό Υγείας κ. Παναγιώτη Κουρουμπλή. Στη συνάντησή μας αυτή ο υπουργός με απηύθυνε το ερώτημα: «Γιατί δεν έρχεστε στην Ελλάδα να προσφέρετε τις υπηρεσίες σας;» «Εντάξει!» του απήντησα. Ήδη οι προσπάθειες επιστροφής μου στην Πόλη παρέμειναν αναπάντητες και θεώρησα την πρότασή του κατάλληλη. Στη συνέχεια είχα τη συμπαράσταση του κ. Κουρουμπλή και του κ. Ανδρέα Ξανθού, μετέπειτα Υπουργού Υγείας. Κάναμε την απαραίτητη οργάνωση και το 2017 άρχισα να δραστηριοποιούμαι στον χώρο της Παιδοκαρδιοχειρουργικής στο Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο που ιδρύσαμε. Ο κ. Ξανθός ήταν ένας από τους καλύτερους Υπουργούς Υγείας. Αυτό δεν το υποστηρίζω μονάχα εγώ, αλλά κι όλοι όσοι τον γνώρισαν και συνεργάστηκαν μαζί του. Την εποχή του κανονίστηκαν οι θέσεις του διευθυντή της καρδιολογίας και δικής μου. Όμως κατά την αλλαγή της κυβέρνησης επί Τσίπρα, δυστυχώς για λόγους που πηγάζουν από τη Διοίκηση του Πανεπιστημίου, οι προσπάθειές μας δεν καρποφόρησαν και η υπόθεση της οργανικής μου θέσης δεν ολοκληρώθηκε. Εξ αιτίας μου άνοιξαν άλλες έξι θέσεις, όμως εγώ έμεινα εκτός. Λυπάμαι που το λέω, όμως στην Ελλάδα συνήθιζαν αυτού του είδους καταστάσεις.

■ **Σήμερα με ποια επαγγελματική ταυτότητα βρίσκεστε στην Ελλάδα;**

Τώρα εργάζομαι για τα άπορα παιδιά μέσω του φιλανθρωπικού ιδρύματος. Θα μεταφέρω την αντιπροσωπεία του κέντρου που ίδρυσα στη Γενεύη και στην Ελλάδα. Όπως έκανε κι ο Ωνάσης. Το ίδρυμα είναι του Wittgenstein. Η μονάδα υγείας θα ενταχθεί επι-

σήμως εδώ. Μέχρι να ολοκληρωθεί το σχέδιο αυτό παραμένω ως Διευθυντής, στο Ιδιωτικό Νοσοκομείο Παιδών ΙΑΣΩ. Έχουμε μια συμφωνία με το νοσοκομείο. Εξασφαλίζουμε τα έξοδα των απόρων παιδιών της χώρας διαθέτοντας δέκα χιλιάδες ευρώ. Από το 2015 μέχρι σήμερα ολοκληρώσαμε τη θεραπεία 170 και άνω παιδιών. Εγώ επιθυμούσα αυτό

να γίνει σε κρατικό νοσοκομείο. Θα έπρεπε να υπάρχει το πανεπιστημιακό νοσοκομείο, το οποίο θα εξασφαλίσει την εκπαίδευση των παιδοκαρδιολόγων. Δυστυχώς σήμερα η Ελλάδα είναι η μόνη χώρα στην Ευρώπη, η οποία δεν παρέχει εκπαίδευση παιδοκαρδιοχειρουργικής. Ενώ το Πανεπιστήμιο της Γενεύης είναι ένα από τα καλύτερα 50 πανεπιστήμια στον κόσμο. Εγώ δεν ήρθα στην Ελλάδα για τίτλο, αλλά για προσφορά. Ήδη στο Πανεπιστήμιο της Γενεύης είχα και τίτλο και οργανική θέση. Αλλά στην Ελλάδα αυτοί που έρχονται από το εξωτερικό εμποδίζονται. Δεν συγκροτείται σύστημα όταν ανακατώνονται τα συνδικαλιστικά και κομματικά, κι έτσι χάνει ο κρατικός μηχανισμός. Εν συντομία σήμερα προσφέρω τις υπηρεσίες μου, στον ιδιωτικό τομέα που ενισχύεται από τους κυρίους Λάτση και Μαρτίνο.

■ **Κατά τη γνώμη σας, γιατί στις μέρες μας οι νέοι φεύγουν από την Ελλάδα, προτιμώντας άλλες ευρωπαϊκές χώρες για τη συνέχιση της ζωής και της καριέρας τους;**

Αφού ζητάτε να αξιολογήσω την κατάσταση στην Ελλάδα... Παρατηρούμε ότι εδώ και

πολλά χρόνια ο συνδικαλισμός κι ο κομματισμός παρασύρουν τη χώρα σε αδιέξοδο. Δυστυχώς αρκετοί ικανοί νέοι με επιστημονική κατάρτιση αναζητούν καριέρα στο εξωτερικό. Η μετανάστευση των νέων είναι μια κατάσταση που επηρεάζει τη χώρα θεμελιωδώς. Οι σημερινές συνθήκες δημιουργούν το αποτέλεσμα αυτό. Επίσης ότι το κράτος

αγνοεί τα ιδιωτικά πανεπιστήμια μη θεωρώντας τα κατάλληλα να προσφέρουν ποιοτική εκπαίδευση είναι λάθος προσέγγιση. Η Αρχαία Ελλάδα πρόσφερε στην ανθρωπότητα τον μέγιστο πολιτισμό. Εκεί υπάρχει η βάση για οικοδόμηση και ίδρυση. Όμως η αντίληψη που επικρατεί, η έλλειψη σοβαρότητας και αξιοκρατίας, στέκονται εμπόδιο σε όλα. Αυτό που ζητείται δεν είναι οι αξίες, αλλά η δυνατότητα προσφοράς στα κομματικά συμφέροντα. Η αντίληψη αυτή δυστυχώς είναι και η κυρίως αιτία των προβλημάτων που δημιουργούνται στη χώρα.

■ **Όπως γνωρίζουμε βρεθήκατε Πρόεδρος της Ελληνικής Κοινότητας της Γενεύης. Τι έχετε να μας πείτε για την εμπειρία σας αυτή;**

Η ιδέα και αντίληψη της κοινότητας υπήρχε μέσα μου ανέκαθεν. Επίσης θα ήθελα να προσθέσω ότι η «καρδιοχειρουργική» ενδυνάμωσε «την πίστη μου». Είμαι από τους τυχερούς ανθρώπους που έζησαν την προσωπική αυτή εξέλιξη. Όλα, μα όλα λειτουργούν σύμφωνα με την τάξη. Η τάξη αυτή έχει τους νόμους της. Και η τάξη αυτή είναι ο Θεός.

Όλοι εμείς εντασσόμαστε στο σύστημα του Θεού αφού λειτουργούμε εντός της τάξης. Είμαστε κομμάτια της Θεϊκής ύπαρξης. Αυτοί που αισθάνονται την πραγματικότητα αυτή είναι όσοι βρίσκονται στις υπηρεσίες του Θεού. Εγώ αυτό αισθάνομαι σε μένα. Ανακάλυψα την επιθυμία ζωής και επιθυμία ψυχής μου και υπηρετώ για τα κοινά συμφέροντα και το κοινό καλό της ανθρωπότητας. Στη Γενεύη και τη Λωζάννη η κοινότητα των Ρωμίων, η οποία αποτελείται από δυο χιλιάδες μέλη, είναι ενωμένη με τη δύναμη της εκκλησίας μας. Αυτό το οφείλουμε στον Πατριάρχη και το Πατριαρχείο μας, όπως και στον Μητροπολίτη μας. Στην εκκλησία ο κόσμος βιώνει την ευτυχία και τη χαρά της συνένωσης. Η ζωή στο εξωτερικό ωθεί τους ανθρώπους στο να βρίσκονται μαζί και να δημιουργούν συνθήκες, όπου θα μιλούν με την κοινή τους γλώσσα. Οι κοινωνικές εκδηλώσεις, οι γιορτές και τα πανηγύρια, οι πολιτιστικές συνήθειες γύρω από την κουζίνα του φαγητού, είναι καταστάσεις που εξασφαλίζονται με παράγοντα την εκκλησία και έχουν ισχυρή επίδραση στη ζωή των ανθρώπων. Ο κόσμος συγκεντρώνεται στην εκκλησία και μοιράζεται με αυτόν τον τρόπο την πολιτισμική ζωή. Επίσης ήμουν μέλος, μαζί με τον κ. Σπύρο Λάτση, του Διοικητικού Συμβουλίου του Ορθόδοξου Κέντρου του Οικουμενικού Πατριαρχείου στο Σαμπεζύ Γενεύης.

■ **Το γεγονός ότι είστε ένας φημισμένος και πολύ δραστήριος καρδιοχειρουργός πώς επηρεάζει την προσωπική σας οικογενειακή ζωή;**

Δυστυχώς δεν μπορώ να πω ότι την επηρεάζει θετικά. Έχω δύο γιους, οι οποίοι μεγάλωσαν χωρίς να χαρούν τον πατέρα τους. Είχαμε μια οικογενειακή ζωή πιεσμένη εντός των ωρών εργασίας μου, των ευθυνών και των ταξιδιών μου. Τα παιδιά μου μεγάλωσαν λέγοντας «Τι είδους επάγγελμα είναι αυτό που εμποδίζει να δούμε τον πατέρα μας!» Δυστυχώς αν έχετε κάποια επάγγελμα το οποίο αποροφάει το αίμα σας και όμως το αγαπάτε, δεν υπάρχει λύση. Κι, όπως συμβαίνει με εμένα, αποδέχεστε τις συνέπειες.

> Συνέχεια από τη ΣΕΛ. 1

ΠΛΑΤΕΙΑ της ΜΕΓΑΛΗΣ του ΓΕΝΟΥΣ ΣΧΟΛΗΣ

Η έγκριση ονομασίας της πλατείας από το Δ.Σ. του Δήμου Αθηναίων, την περίοδο Δημαρχίας του τότε Δημάρχου Παισανία Κατσώτα και του Προέδρου του Δ.Σ. του Δήμου Αθηναίων Φωκίωνα Θεοδωρόπουλου, έγινε μετά από πολυετείς ενέργειες, οι οποίες είχαν ξεκινήσει το 1953 από τον Συνδέσμο Μεγαλοσχιολιτών και τον αείμνηστο Πρόεδρό του Αλέξανδρο Μακρίδη.

Συγκινητικά ήταν τα άρθρα των εφημερίδων *Το Βήμα*, *Έθνος* και *Η Καθημερινή*, που σχολίαζαν το γεγονός της ονομασίας της πλατείας και φυσικά της Μεγάλης του Γένους Σχολής για την οποία ανέφεραν μεταξύ άλλων: «Ως φυτώριο εκπαίδευσως το οποίο στο πέρασμα των αιώνων στάθηκε «φωτεινός φάρος» και κέντρο δημιουργίας νεανικών Ελληνικών ψυχών. Προσωπικότητες του πολιτικού, επιστημονικού και πνευματικού κόσμου, διακεκριμένοι Ιεράρχες και άριστοι εκπαιδευτικοί λειτουργοί, φοίτησαν στην Σχολή αυτή, το δίπλωμα της οποίας υπήρξε ένα εισιτήριο για μεγάλες και διακεκριμένες σταδιοδρομίες».

Τελικά στις 15 Μαρτίου 1959 πραγματοποιήθηκαν τα εγκαίνια σε επίσημη τελετή με την τοποθέτηση κάποιων απλών πινακίδων, παρουσία του Νομάρχη Αττικής Κ. Παπαργυρόπουλου, του Δημάρχου Αθηναίων Παισανία Κατσώτα, του Προέδρου του Δ.Σ. Φωκίωνα Θεοδωρόπουλου, του Προέδρου του Δ.Σ. του Συνδέσμου Μεγαλοσχιολιτών Αλέξανδρου Μακρίδη καθώς και πολλών Μεγαλοσχιολιτών.

Εκτός των απλών μεταλλικών πινακίδων με την ονομασία της πλατείας αποφασίστηκε τότε από το Δ.Σ. του Συνδέσμου Μεγαλοσχιολιτών, η τοποθέτηση στο κέντρο της πλατείας μιας αναμνηστικής μαρμαρίνης στήλης, την οποία και ο Δήμος Αθηναίων αποφάσισε και υποσχέθηκε ότι θα συμμετάσχει στην απαιτούμενη δαπάνη, σύμφωνα με τα τότε δημοσιεύματα, όμως το κύριο βάρος θα το αναλάμβαναν οι Μεγαλοσχιολίτες, οι οποίοι μπορούσαν να καταθέσουν τις χρηματικές τους προσφορές στον λογαριασμό του Συνδέσμου στην Εθνική Τράπεζα.

Μάλιστα τη συμμετοχή στα έξοδα της αναμνηστικής πλάκας από την πλευρά του Δήμου Αθηναίων είχαν αναλάβει από κοινού ο τ. Δήμαρχος Π. Κατσώτας και ο νέος Δήμαρχος Άγγελος Τσουκάλας.

Από πληροφορίες του τ. Προέδρου του Δ.Σ. του Συνδέσμου Μεγαλοσχιολιτών κ. Θεοφάνη Βασιγιώργη και των Προέδρων του Συλλόγου Κωνσταντινουπολιτών κ.κ. Γιώργου Λεύκαρου και Νίκου Ατζέμογλου, πληροφορηθήκαμε ότι στις αρχές της δεκαετίας του '80, επί Δημαρχίας του αείμνηστου Δημήτρη Μπέη, και Προεδρίας πάλι του Αλέξανδρου Μακρίδη, πραγματοποιήθηκε εκ νέου στη συγκεκριμένη Πλατεία δεύτερη τελετή εγκαινίων, στην οποία παραβρέθηκε πολύς κόσμος και η φιλαρμονική του Δήμου Αθηναίων. Στην εκδήλωση, στην οποία παρευρισκόταν και η αείμνηστη Τατιάνα Σταύρου, λόγους εκφώνησαν ο Δήμαρχος Δημήτρης Μπέης και ο κ. Νίκος Ατζέμογλου.

Από τότε μέχρι σήμερα στην ανθοστόλιστη

πλατεία υπήρξαν πολλές αλλαγές. Η πρώτη έγινε όταν δίπλα στην πινακίδα της Πατριαρχικής Μεγάλης του Γένους Σχολής, τοποθετήθηκε το 1992 με δωρεά της Αδελφότητας Τσαριτσανιωτών, η προτομή του Κωνσταντίνου Οικονόμου του εξ Οικονόμων, κληρικού, συγγραφέα, υπέρμαχου της Ορθοδοξίας και διδασκάλου στη Μεγάλη του Γένους Σχολή. Η προτομή ήταν έργο του καλλιτέχνη Θεόδωρου Παπαγιάννη, ο οποίος γεννήθηκε στο χωριό Ελληνικό των Ιωαννίνων το 1942.

Το 1994, δίπλα από τη δεύτερη μεγάλη μαρμαρίνη πλάκα της Πατριαρχικής Μεγάλης του Γένους Σχολής, στην οποία μάλιστα υπήρχε και σκίτσο της Σχολής, τοποθετήθηκε ο Δρομέας, το

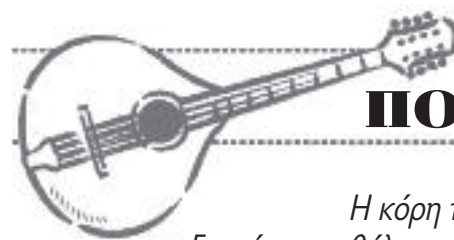
Ο Πρόεδρος του Συνδέσμου Μεγαλοσχιολιτών Α. Μακρίδης προσφωνεί τον Δήμαρχο Αθηναίων στρατηγό Π. Κατσώτα στα εγκαίνια της πλατείας Μεγάλης του Γένους Σχολής.

άγαλμα που είχε φιλοτεχνηθεί το 1988 από τον Κώστα Βαρώτσο. Το άγαλμα είχε τοποθετηθεί αρχικά στο κέντρο της πλατείας Ομονοίας, αλλά λόγω των εργασιών κατασκευής του σταθμού Μετρό το 1993 υπέστη ζημίες και το 1994 το ξαναδημιουργήσαν και το τοποθέτησαν στη συγκεκριμένη Πλατεία της Μεγάλης του Γένους Σχολής.

Να σημειώσουμε ότι εκτός από την άνω πλατεία με το όνομα της σχολής υπάρχει και η Λεωφόρος Μεγάλης του Γένους Σχολής, η οποία βρίσκεται στο Άνω Καλαμάκι, στην περιοχή που έχει αναφερθεί το Βυζαντινό Αθλητικό Κέντρο. Η ονομασία της λεωφόρου δόθηκε μετά από πρόταση του τότε Κωνσταντινουπολίτη φαρμακοποιού, Μεγαλοσχιολίτη και Δημοτικού Συμβούλου του Δήμου Αλίμου αείμνηστου Ιωσήφ Κωνσταντινίδη.

Τα τελευταία χρόνια, συγκεκριμένα τον Απρίλιο του 2018, το Δ.Σ. του Συνδέσμου Μεγαλοσχιολιτών, μετά από πολύμηνη συνεννόηση με τον Δήμο Αθηναίων, προχώρησε στην αντικατάσταση της πρώτης μικρής μαρμαρίνης πλάκας, που ήταν τοποθετημένη προς της πλευρά του Ευαγγελισμού και την οποία κάποιος είχαν καταστρέψει.

Δυστυχώς όμως και η μεγάλη μαρμαρίνη πλάκα, η οποία βρίσκεται προς την πλευρά του ξενοδοχείου Hilton, δεν είναι αρκετά ορατή από τους περαστικούς. Απία για αυτό είναι ότι την κρύβουν τα φυτεμένα καλλωπιστικά λουλούδια γύρω της. Θα πρέπει λοιπόν, μετά από όληληση του Συνδέσμου Μεγαλοσχιολιτών, να τοποθετηθεί σε εμφανέστερο σημείο της πλατείας, χωρίς να αφαιρεθούν τα καλλωπιστικά φυτά που ομορφαίνουν τον χώρο, γιατί με την πάροδο των χρόνων οι νέοι Αθηναίοι θα την αποκαλούν «Πλατεία του Δρομέα»!

ΠΟΛΗ ΤΩΝ ΗΧΩΝ

Η κόρη της θάλασσας του Βοσπόρου, η Γοργόνα της θάλασσας του Βοσπόρου ήταν Ρωμιά. Αλλά ας πάρουμε την ιστορία από την αρχή.

Η γοργόνα του Βοσπόρου

ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ Α. ΚΟΥΝΗ

Ο Γεωργιάδης εφέντης που ήταν ταγματάρχης της Χωροφυλακής της Πόλης, λάτρευε τη μουσική κι έπαιζε σάζι. Την αγάπη του αυτήν, τη μετέφερε στην κόρη του Ελευθερία-Ευθαλία που γεννήθηκε στο Μπουγιούκ-ντερέ το 1891. Το κοριτσάκι, όλους τους μάγευε, με τη γλυκιά και ψηλή της φωνούλα στα οικογενειακά γλέντια.

Αργότερα, συντρόφευε τον πατέρα της στις βαρκάδες στον Βόσπορο στα μεχταμπιγιέ. Οι βαρκάδες γίνονταν με συνοδεία μουσικής και ήταν αγαπημένη συνήθεια προς τα τέλη του 19ου αιώνα στα χρόνια του Σουλτάνου Αμπντούλ Μετζίτ του Β'. Το σάζι του Γεωργιάδη εφέντη συνόδευε η νεραϊδένια φωνή της μικρής Ευθαλίας, που μάγευε τους επιβάτες στις υπόλοιπες βάρκες που έλαμναν στα νερά του Βοσπόρου. Έτσι σταδιακά τους ακολουθούσαν είκοσι με τριάντα βάρκες, όπως θυμόταν η ίδια. Αυτοί, καθώς δεν ήξεραν ποια τραγουδούσε, απλώς ακολουθούσαν κι άκουγαν το τραγούδι της. Η φήμη της μεγάλωνε και, καθώς η ανωνυμία της εξακολουθούσε, άρχισαν να την αποκαλούν *deniz kizi*.

Τα επόμενα χρόνια άρχισε να εργάζεται σε καφωδεία του Γαλατά, όπου, έχοντας ευρύ ρεπερτόριο, τραγουδούσε αστικά και δημοτικά τραγούδια, κομμάτια της κλασικής οθωμανικής μουσικής, αλλά και τουρκική οπερέτα που ήταν της μόδας τότε. Εκεί την ακούει ο Αλέκος Μπατζανός, Ρωμιός συνθέτης και αδελφός του πολύ σπουδαίου ουτίστα και συνθέτη Γιώργου Μπατζανού. Ενθουσιάζεται με τη φωνή της Ευθαλίας και γράφει για αυτήν το τραγούδι «*Gel ey denizin nazli kizi*». Η φήμη της απογειώνεται.

Γνωρίζεται με τον διάσημο Τούρκο συνθέτη και βιολιστή Σαντί Ισιλάι, ερωτεύονται και παντρεύονται.

Στη συνέχεια ακολουθούν συναυλίες σε Μέση Ανατολή κι Ευρώπη, αλλά και ηχογραφήσεις. Η αρχή γίνεται το 1923 με την εταιρεία Pathe στη Γαλλία κι η συνεργασία διαρκεί ως το 1926.

Το 1927 ηχογραφεί στην Πόλη με την εταιρεία Columbia, καθώς όμως δεν είναι μουσουλμάνοι στις ετικέτες των δίσκων δεν αναγράφεται το όνομά της, αλλά τα ψευδώνυμα Χανούμ ή Σοπράνο.

Το 1930, παρουσιάζεται και τραγουδά μπροστά στον Κεμάλ Μουσταφά και μετά από αυτό φαίνεται πως κερδίζει το δικαίωμα να ηχογραφεί με το όνομά της, οι δίσκοι πια γράφουν *Deniz kizi Eftalya*.

Επίσης, ήταν η πρώτη μη μουσουλμάνο που συνεργάστηκε με τον Εθνικό Σύλλογο Μουσικής, το μετέπειτα Ωδείο Κωνσταντινούπολης.

Η ίδια αφηγείται ένα περιστατικό, όπου φαίνεται η μεγάλη αγάπη των θαυμαστών της. Γυρίζοντας μια μέρα με το πρώτο πρωινό βαπόρι από τα Πριγκηπόνησα κι εμπνεόμενη από το τοπίο της θάλασσας, άρχισε να τραγουδά ξαπλωμένη στα γόνατα του συζύγου της. Οι ώρες περνούσαν όμως και το πλοίο δεν έλεγε να φτάσει στην Πόλη. Ανήσυχος, η Ευθαλία κι ο άντρας της Σαντί Ισιλάι, ρώτησαν τον καπετάνιο τι συνέβαινε κι αργούσαν τόσο πολύ. Τότε, εκείνος τους απάντησε πως οι επιβάτες τον παρακάλεσαν να κάνει κύκλους ώστε να καθυστερήσουν όσο γίνεται περισσότερο, για να απολαμβάνουν το τραγούδι της.

Στις 4 Αυγούστου 1936, η εταιρεία θαλάσσιων συγκοινωνιών Sirket-i-Hayriye διοργανώνει ιωβηλαίο προς τιμή της. Τέσσερα καράβια γεμάτα κόσμο ξεκινούν από το Μπεμπέκι (προάστιο της Πόλης στον Βόσπορο) για τον γύρο του Βοσπόρου. Το αντίτιμο του εισιτηρίου 37,5 λίρες. Η ορχήστρα παίζει κι εκείνη τραγουδά, ενώ τα καράβια προσεγγίζουν σε βαπορόσκαλες όπου εκατοντάδες θαυμαστές της περιμένουν. Όσοι δεν μπόρεσαν να εξασφαλίσουν εισιτήριο και ήσαν πάρα πολλοί, την περίμεναν στις παραλίες, κρατώντας πολύχρωμα φαναράκια!

Εκείνο το βράδυ η μεγάλη τραγουδίστρια κρύωσε και η κρυστάλλινη φωνή της έκτοτε σίγησε. Έφυγε από τη ζωή τρία χρόνια αργότερα, στις 15 Μαρτίου του 1939...

ΚΕΝΤΡΟ ΦΥΣΙΚΟΘΕΡΑΠΕΙΑΣ και ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ **ΓΕΩΡΓ. ΑΘ. ΓΟΥΓΟΥΔΗ**

ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΟΡΘΟΠΕΔΙΚΩΝ,
ΡΕΥΜΑΤΟΛΟΓΙΚΩΝ, ΚΑΡΔΙΟΑΝΑΠΝΕΥΣΤΙΚΩΝ
ΚΑΙ ΝΕΥΡΟΛΟΓΙΚΩΝ ΠΑΘΗΣΕΩΝ
ΑΦΡΟΔΙΤΗΣ 1 και ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ - Π. ΦΑΛΗΡΟ
ΤΗΛ. 210.9848482

ΙΩΑΝΝΗΣ Σ. ΚΑΤΡΑΝΙΔΗΣ

ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ

Δέχεται κάθε μέρα 9-1 π.μ. και 5-8 μ.μ.,
πλην Σαββάτου και επί συνεντεύξει

Αλκυόνης 25 - Π.ΦΑΛΗΡΟ

Τηλ. Ιατρείου 210 9831509, οικίας 210 9814675

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Σ. ΖΗΣΙΑΔΗΣ

ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ

Αμφιτρίτης 12, Π. Φάληρο

Τηλ. Ιατρείου: 210 9838877, κιν.: 6944 475212
e-mail: k.zisiadis@gmail.com

Dr ΛΥΔΙΑ ΙΩΑΝΝΙΔΟΥ-ΜΟΥΖΑΚΑ

ε. Καθηγήτρια Ιατρικής Σχολής Παν/μίου Αθηνών
Χειρουργός-Γυναικολόγος, Χειρουργός-Μαστολόγος

- Πρόεδρος της Ελληνικής Εταιρείας Μαστολογίας
- Εθνικός Εκπρόσωπος της Ελλάδος στην European Commission Initiative for Breast Cancer
- Εκπρόσωπος του Π.Ι.Σ. στη UEMS για τις ανάγκες στη χειρουργική εκπαίδευση στον καρκίνο του μαστού
- Δ/ντης Ελληνικής Σχολής Μαστολογίας
- Πρόεδρος του 21st SIS World Congress on Breast Cancer & Breast Healthcare

Α. Βασ. Σοφίας 124B, 115 26 Αθήνα • Τηλ.: 210 77 71 246
Φαξ: 210 77 16 834 • E-mail: lydiamouzaka@yahoo.gr
www.mastologos.gr

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ Χ. ΡΟΜΠΟΠΟΥΛΟΣ **ΙΑΤΡΟΣ** **ΕΝΔΟΚΡΙΝΟΛΟΓΟΣ**

Δημ. Σούτσου 7, Πλατ. Μαβίλη, Αθήνα
Πλησίον Σταθμού Μετρό Μέγαρο Μουσικής
Δέχεται με ραντεβού
Τηλ.: 210 64 27 956 Κινητό: 694 49 42 103

ΦΥΣΙΟΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΠΑΛ. ΦΑΛΗΡΟΥ

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ Γ. ΚΑΪΡΗΣ

Θεραπεία Ορθοπεδικών, Νευρολογικών,
Ρευματοαρθρικών παθήσεων
και Αθλητικών κακώσεων

Επισκέψεις κάθε μέρα 12.00 - 21.00 εκτός Σαββάτου

Λεωφ. Ποσειδώνος και Παρθενώνος 1, ισόγειο
Τηλ.: 210 9843810, 210 9834227 Fax: 210 9812504
www.kairis.gr

Δρ. ΑΡΓΥΡΩ ΧΑΤΖΗΪΩΑΝΝΟΥ

MD, Dipl. rer. nat., PhD

ΑΝ. ΚΑΘΗΓΗΤΡΙΑ ΙΑΤΡΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΠΑΝ/ΜΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

ΔΕΡΜΑΤΟΛΟΓΟΣ - ΑΦΡΟΔΙΣΙΟΛΟΓΟΣ

Υπεύθυνη τμήματος Ειδικών Θεραπειών

& Δερματοχειρουργικής, Νοσ. "Α. Συγγρός"

Βασ. Σοφίας & Χατζηκώστα 7 Τηλ. 6937 191322
haciargiro.ac@gmail.com 211 4134859

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α. ΚΟΥΝΗΣ

ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ - ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ

Δέχεται 9-1 και 5-8 επί συνεντεύξει

Σόλωνος 52 και Ομήρου, 5ος όροφος Αθήνα
Τηλ. 2103615867 Κιν. 6937120360

Κωνσταντίνος Π. Ασματζής

ΦΥΣΙΟΘΕΡΑΠΕΥΤΗΣ

Πτυχιούχος Φ. Σ. Μονάκου, Πανεπιστήμιο Άμστερνταμ

ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΑ ΣΕ ΤΕΧΝΙΚΕΣ:

- MANUELLE THERAPIE (Μυοσκελετικά - Αθλητικές κακώσεις)
- BOBATH N.D.T. (Εγκεφαλικά, Νευρολογικές παθήσεις)

ΛΕΜΦΟΘΕΡΑΠΕΙΑ

ΕΞΕΙΔΙΚΕΥΣΗ ΣΤΗΝ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΛΕΜΦΟΙΔΗΜΑΤΟΣ

(ΠΡΩΤΟΓΕΝΕΣ - ΔΕΥΤΕΡΟΓΕΝΕΣ)

"ΟΛΟΚΛΗΡΩΜΕΝΗ ΑΠΟΣΥΜΦΟΡΗΤΙΚΗ ΘΕΡΑΠΕΙΑ MLD/CDT"

ΚΙΝΗΤΙΚΗ ΑΝΑΛΥΣΗ ΒΑΔΙΣΗΣ ΠΕΛΜΑΤΟΓΡΑΦΗΜΑ

ΗΒΗΣ ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΟΥ 30 Α & ΤΡΙΤΩΝΟΣ, Τ.Κ. 175 62 Π. ΦΑΛΗΡΟ

(ΕΙΣΟΔΟΣ ΑΠΟ ΟΔΟ ΓΕΡΟΥΛΑΝΟΥ)

Τηλ. 210 9848793, Κιν. 6944 798314, E-mail: physioasma@otenet.gr
www.physioasma.gr

Δρ. ΣΤΕΛΙΟΣ Χ. ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ

ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ

ΠΑΙΔΙΑΤΡΟΣ - ΚΑΡΔΙΟΛΟΓΟΣ ΠΑΙΔΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΠΑΙΔΟΚΑΡΔΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΚΛΙΝΙΚΗΣ
Τ. ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΣ ΝΟΣ. GREAT ORMOND STR. ΛΟΝΔΙΝΟΥ
ΠΑΝ/ΜΙΩΝ HARVARD και COLUMBIA ΗΠΑ

ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ 4 - ΚΟΛΩΝΑΚΙ

ΤΗΛ. ΙΑΤΡΕΙΟΥ 210 36 02 745 • ΟΙΚΙΑΣ 210 98 33 413
ΚΙΝΗΤΟ 6932 414 943 e-mail: prdrsant@otenet.gr

ΦΥΣΙΚΟΘΕΡΑΠΕΥΤΗΡΙΟ

ΧΡΙΣΤΙΝΑ Α. ΟΖΟΥΛΕΡ

Δέχεται από τις 10.00-13.00. και 17.00-20.00

Έλλης 16 (Έδερ) Παλ. Φάληρο

Τηλ. Φυσικ/τηρίου 210 9832978, Κιν.: 6944958130

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ Κ. ΜΟΥΓΚΡΙΔΗΣ

ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ - ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Σ. ΜΟΥΓΚΡΙΔΗΣ

ΧΕΙΡ. ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ-

ΕΜΦΥΤΕΥΜΑΤΟΛΟΓΟΣ

Μετεκπαιδευθείς στην

Οδοντιατρική Σχολή Αθηνών

Παρθενώνος 5 (στάση Μπάτης) Π. Φάληρο

Τηλ. Ιατρείου: 210 9824212 οικίας: 210 96 7740

ΠΑΝΤΕΛΗΣ Α. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΟΦΘΑΛΜΙΑΤΡΟΣ

Επ. Καθηγητής Οφθαλμολογίας SMU

Διευθυντής Οφθαλμολογικής Κλινικής

Νοσοκομείου Metropolitan

www.eyelaser.gr

Λεωφ. Ποσειδώνος 42, Π. Φάληρο 210 9881800

Dr. ΓΕΩΡΓΙΟΣ Σ. ΤΣΟΛΑΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΠΑΙΔΙΑΤΡΙΚΗΣ ΚΛΙΝΙΚΗΣ

ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ METROPOLITAN

Διδάκτωρ Ιατρικής Σχολής Πανεπιστημίου Αθηνών

ΠΑΙΔΙΑΤΡΟΣ

Αλκυόνης 18α, Π. Φάληρο 175 61 Τηλ./Fax: 210-98 28 894
(έναντι Ι.Ν. Αγ. Αλεξάνδρου, στον Φλοίσβο) Κινητό: 697-2201044
Β' Ιατρείο: Πάρνηθος 32, Σαρωνίδα Τηλ.: 22910 55019

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΓΟΠΟΥΛΟΣ

Χειρ. Οδοντίατρος

ΜΙΧΑΛΗΣ ΠΑΓΟΠΟΥΛΟΣ

Χειρ. Οδοντίατρος

Τοποθετούνται **εμφυτεύματα-Εφαρμογές LASER**

Δέχεται καθημερινά με ραντεβού

Αγγέλου Σικελιανού 12, Ν. Ψυχικό

Τηλ.: 210.6740.777 - Fax: 210.6740.900

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ το έργο ζωής
του **ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΑΝΑΠΝΙΩΤΗ**

ΑΝΑΖΗΤΩΝΤΑΣ ΤΗ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΗ

ΑΣΤΕΟΔΟΜΙΑ - ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ - ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ

Πολυτελής Πανόδετη Έκδοση σε Κουτί Δώρου

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΣΟΥΚΑΤΟΥ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΣΟΥΚΑΤΟΥ

"ΧΑΡΗ... ΤΟ ΠΟΤΩΝΤΑΣ"

Όλα κολλημένα στο χθες

ΤΟΥ ΧΑΡΗ ΓΑΝΤΖΟΥΔΗ

Δεκέμβριος 2022, αγαπημένη μου αναγνώστη, κι όμως τίποτα δεν αλλάζει. Όλα μένουν ίδια. Στερεότυπα, προκαταλήψεις άλλων εποχών αναπαράγονται ξανά και ξανά επιβεβαιώνοντας με τον χειρότερο τρόπο πως όλα μένουν κολλημένα στο χθες. Ζούμε σε έναν κόσμο που δεν κάνει βήμα μπροστά. Ή που προχωρά μόνο στα λόγια. Που η αλλαγή συμβαίνει στα social media, σε δηλώσεις που όμως στην πραγματική ζωή, μακριά από οθόνες και φώτα, δεν έχουν κανένα αποτέλεσμα. Ναι, αναγνωρίζω ότι συμβαίνουν πράγματα, ότι κάποιοι προσπαθούμε να αλλάξουμε αυτόν τον κόσμο, μαζί και τις αντιλήψεις και τα στερεότυπα που κουβαλά στις πλάτες του, ότι έχουν γίνει προσπάθειες που έδωσαν κάποια αποτελέσματα. Όλα όμως μοιάζουν τόσο μικρά, τόσο ασήμαντα όταν διαβάσεις την είδηση: «Δυο ερωτευμένα αγόρια αυτοκτόνησαν επειδή η σχέση τους δεν ήταν αποδεκτή από την κοινωνία». Πες μου τότε, αγαπημένη μου αναγνώστη, για ποια αποτελέσματα μπορούμε να μιλάμε, για ποια πρόοδο και για ποια αλλαγή; Ο Arsen 17 ετών αναγκάστηκε να φύγει από το σπίτι του όταν η οικογένειά του έμαθε για τη σχέση που διατηρούσε με τον Tigran, 21 ετών. Όλα αυτά στη χριστιανική Αρμενία του 2022. Τα ερωτευμένα αγόρια, στις 20 Οκτωβρίου, έδωσαν το τελευ-

ταίο τους φίλι, απαθανάτισαν τη στιγμή, την ανέβασαν στο instagram κι ύστερα έπεσαν από τη γέφυρα Davtashen στο Γιερεβάν. Έπεσαν στο κενό. Έβαλαν πλήρη για έναν άλλον κόσμο που η αποδοχή ίσως να είναι δεδομένη και ο έρωτάς τους να μην κινδυνεύει. Κάτω από τη φωτογραφία τους έγραψαν: «Ευτυχισμένο τέλος. Οι αποφάσεις για την κοινοποίηση των φωτογραφιών και τα επόμενα βήματά μας πάρθηκαν και από τους δυο μας». Ας είναι, αγαπημένη μου αναγνώστη, αυτή η φωτογραφία των δύο ερωτευμένων αγοριών που ανταλλάσσουν το τελευταίο τους φίλι πριν πέσουν στο κενό, η αφορμή να αλλάξουμε, να απαλλαγούμε από κάθε τι παλιό. Ας γίνει ο έρωτας αυτός των δύο αγοριών αιτία να αλλάξει ο κόσμος μας. Η αγάπη και ο έρωτας να μην κινδυνεύουν, να μην γίνονται πληγές που αιμορραγούν αλλά φως. Αυτό θα ήταν ένα υπέροχο αποτέλεσμα μιας τραγικής πράξης. Κι ένα υπέροχο ξεκίνημα για τη χρονιά που έρχεται.

ΠΩΣ ΣΤΗΝ ΩΡΑ ΤΩΝ ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΩΝ παίζαμε ποδόσφαιρο!

ΤΟΥ ΧΡΗΣΤΟΥ ΧΑΡΙΣΗ

Έτος 1961-1962, Β' Γυμνάσιου με περίπου 60 μαθητές στην τάξη. Παιδιά με πολλά ενδιαφέροντα, ένα από αυτά να παίζουν ποδόσφαιρο.

Γνωρίζετε ότι γινόντουσαν ανταλλαγές καθηγητών μεταξύ Ελλάδας και Τουρκίας, μια διαδικασία που καθυστέρουσε πολύ. Σε εμάς έλειπε καθηγητής μαθηματικών (δεν υπήρχε και στεναχώρια!)

Έτσι όπως όλα τα καλά τελειώνουν κάποτε, μια μέρα μπαίνει ο διευθυντής Φραγκόπουλος με έναν κύριο, τον Τάσιο, τον μετακλητό καθηγητή μαθηματικών. Αφού τελείωσε η παρουσίαση και οι συστάσεις του νέου καθηγητή από τον διευθυντή μας, εμείς παραμένουμε ακόμη όρθιοι.

Ο κύριος Τάσιος με λαρισαϊκή προφορά μας λέει «ΚΑΘΗΣΤΕ». Κάποιος από τη δεξιά και πίσω πλευρά γέλασε αρκετά δυνατά.

Τάσιος: «Ποιος γέλασε;»

Σιωπή, καμία απάντηση. Υπάρχει ομερτά!

Αφού δεν πήρε καμία απάντηση, πάει εκεί που ακούστηκε το γέλιο και λέει: Ένα, δύο, τρία, τέσσερα, πέντε θρανία έξω. Όπως θα θυμάστε σε κάθε θρανίο καθόντουσαν δύο μαθητές, άρα δέκα αποβλήθηκαν.

Αφού τελείωσε η ώρα του μαθήματος, αποφασίσαμε «οι ποδοσφαιριστές της τάξης» στο επόμενο μάθημα να καθίσουμε όλοι μαζί σε μια γωνιά της τάξης, σε συνεχόμενα θρανία και, μόλις ακουστεί το «ΚΑΘΗΣΤΕ», να γελάσουμε για να αποβληθούμε, έτσι ώστε να κατέβουμε στον κήπο και να παίξουμε ποδόσφαιρο!

Όπως και έγινε όχι μόνο μία φορά, αλλά αρκετές συνεχόμενες ημέρες. Έως ότου μια μέρα μας έπιασε ο διευθυντής και μας κουβάλησε στην τάξη, λέγοντας στον κύριο Τάσιο: «Σας παρακαλώ ότι και να κάνουν αυτοί μην τους αποβάλετε, αλλά καλέστε εμένα για τους τακτοποιήσω».

Έτσι τελείωσε άδοξα το «γλέντι» μας!

ΘΑ ΤΟ ΚΑΨΕΙΣ ΤΟ ΣΑΚΑΚΙ

ΤΟΥ ΘΑΝΑΣΗ ΤΣΙΜΠΗ

1964. Τελειόφοιτος στο Ζωγράφειο με τον φίλο μου τον Γιάννη στη στοά Anabala, που ήταν δίπλα στο σχολείο περιμέναμε κάποιον, όταν ξαφνικά παρουσιάζεται ο λυκειάρχης μας, ο αείμνηστος Δημήτριος Φραγκόπουλος. Ο Γιάννης που κάπνιζε και, μην προλαβαίνοντας να κρύψει το τσιγάρο, έβαλε το χέρι του στην τσέπη του σακακιού μαζί με το τσιγάρο. Αφού μας χαίρετσε πρόσθεσε χαμογελώντας: «Θα το κάψεις το σακάκι» και συνέχισε τον δρόμο του.

Το δεύτερο περιστατικό είχε πάλι πρωταγωνιστή τον Γιάννη. Ένα πρωί ενώ κοιμόταν μια και ήταν θρησκευτική εορτή και δεν είχαμε σχολείο, τον ξυπνά ο πατέρας του που ήταν Καθολικός και δεν γνώριζε τις εορτές μας και παρά τις αντιρρήσεις του δεν τον πίστεψε. Πηγαίνοντας στη δουλειά τον παίρνει μαζί του, μια και το Ζωγράφειο ήταν πάνω στον δρόμο του. Φτάνοντας στην είσοδο του Ζωγραφείου συναντά τον Δημήτριο Φραγκόπουλο, που έβγαине από το σπίτι του το οποίο ήταν τότε στον τελευταίο όροφο της σχολής. Για να ακολουθήσει ο εξής διάλογος:

– Μα κύριε Κορίνθιε δεν το γνωρίζετε ότι η σχολή αργεί;

– Το ξέρω ότι ο Γιάννης αργεί, για αυτό τον έφερα».

Πριν μερικά χρόνια στην τιμητική εκδήλωση για τους αποφοίτους της χρονιάς στην Μπομοντιάδα θύμισα τα περιστατικά στον αείμνηστο, που αφού γέλασε με την καρδιά του μου ζήτησε να τα επαναλάβω.

Σχολικές αταξίες

Συνεχίζουμε τη νέα μας στήλη με παλιές αφηγήσεις μαθητών και τα «ανδραγαθήματά» τους. Η ιδέα ανήκει στον κ. Χρήστο Χαρίση, ο οποίος ξεκίνησε με τις αναμνήσεις του και ελπίζουμε –τόσο εκείνος όσο και η εφημερίδα– να συμμετέχουν και άλλοι παλιοί μαθητές των ομογενειακών μας σχολείων.

ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΓΙΑ ΤΣΑΪ στο γκολφ Γλυφάδας

Τη Δευτέρα 24 Οκτωβρίου ο Σύλλογος Φίλων της Μεγάλης του Γένους Σχολής έδωσε απογευματινό τσάι στο Γκολφ Γλυφάδας, με αρκετά μέλη παρόντα και πολλούς φίλους! Το απόγευμα πέρασε όμορφα γεμάτο αγάπη και χαρά, σύμμαχος μας ο υπέροχος καιρός που επέτρεψε να καθήσουμε άλλοι μέσα, με ανοιχτά τα κρυστάλλινα διαχωριστικά και άλλοι έξω στον υπαίθριο γειτονικό χώρο. Η θέα ευχάριστη και όμορφη! Μετά από δύομιση σχεδόν χρόνια, συναντηθήκαμε και πάλι με ενθουσιασμό αλλά και με προσοχή, τηρώντας όλες τις προφυλάξεις.

Ο πρόεδρος κ. Σταύρος Αρβανιτόπουλος ενημέρωσε τα μέλη για την κατάσταση στο σχολείο και στη συνέχεια για τις δράσεις του συλλόγου το καλοκαίρι στην κατασκήνωση, για την έναρξη των μαθημάτων Ιστορίας στο Black Duck.

Έντονη η παρουσία του Συνδέσμου Μεγαλοσχιολιτών με τον πρόεδρο κ. Δημήτρη Δεβερντλή και

μέλη από το Δ.Σ. Σε σύντομο χαιρετισμό ο κ. Δεβερντλής υπενθύμισε την εκδήλωση που θα λάβει χώρα στο Πολεμικό Μουσείο τον Δεκέμβριο και συγκεκριμένα στις 5 Δεκεμβρίου, στην οποία θα συμμετέχουμε ενεργά και εμείς με τα μέλη μας.

Το μέλος του συλλόγου μας κ. Φωτεινή Μειμάρογλου, προσέφερε στον Σύλλογο τρεις πίνακες ζωγραφικής προκειμένου να κληρωθούν για την οικονομική μας ενίσχυση. Την απογευματινή μας συνάντηση, τίμησε με την παρουσία της η Αντιδήμαρχος Γλυφάδας για θέματα παιδείας κ. Ελένη Καραχού.

Χορηγοί της βραδιάς, οι κ.κ. Λεβεσοβίτης Νικόλαος ασφαλιστής και ο γενικός χειρουργός κ. Δίβαρης Στέλιος, τους οποίους και θερμά ευχαριστούμε! Το προσωπικό της εταιρείας Παπαθεοχάρη άψογο και εξυπηρετικότατο!

Να είμαστε καλά φίλοι μας, να ξαναβρεθούμε σύντομα!!!

Μ. Π.

τ' αντικρινά

ΤΗΣ ΝΙΚΗΣ BEALES

«**Ε**να δικό μας παιδί, ένα δικό μας παιδί να φέρεις Στέλιο» έλεγε ο Σεφά μπέης, στον μπαμπά μου και εννοούσε ένα Ρωμιόπαιδο. Αυτός ο μπέης, ήταν προϊστάμενος εκεί που δούλευε ο μπαμπάς μου, στ' αντικρινά. Έτσι λέγαμε την απέναντι ασιατική όχθη που είχε γραφεία και εγκαταστάσεις η Μόμπιλ Όιλ ή Σοκόνι Βακούμ ή Στάνταρτ, δεν ξέρω πόσες ονομασίες άλλαξε, αλλά για μας, «αντίκρου ή τ' αντικρινά», που ήταν στην Ανατολή, ήταν ο εργοδότης.

Αυτός ο προϊστάμενος/διευθυντής που ήταν από την Κρήτη, προτιμούσε να έχει «δικούς» μας να εργάζονται κοντά του. Μαζί με όλα τα άλλα, συνέπεια, ευγένεια κ.τ.λ., ήθελε να ακούει τη γλώσσα που έμαθε όταν ήταν μικρός στο σχολείο του. Η γυναίκα του, η Σεφάδαινα, ερχόταν στο σπίτι μας, μιλούσε Ελληνικά λίγο αλλιώς, από τα δικά μας –έλεγε ότι αντί όχι– τα μισοκαταλάβαινα. Μια μέρα την περιμέναμε να έρθει για να τη βοηθήσει η θεία μου σε ένα φόρεμα που έραβε, να της καρφισώσει τα μανίκια και να κάνει πρόβα. Πάντα έφερνε γλυκίσματα «αφτά σχεράκια μου» διαλαλούσε, «και σοκουλάτα για την κορασίδα», η κορασίδα ήμουν εγώ.

Χτύπησε το κουδούνι, με την αναμονή της «σοκουλάτας» έτρεξα βιαστικά, στη βιάση μου παρέσυρα ένα μελανοδοχείο με σινικό μελάνι –κάτι σχεδίαζε η θεία μου– που ήταν πάνω στο τραπέζι της τραπεζαρίας και φυσικά μουντζουρώθηκε το καλό τραπεζομάντιλο και τα πάντα γύρω του. Τρομαγμένη μεν, φουριόζα δε, κατέβηκα τη σκάλα, σοκολάτα ήταν αυτή και άνοιξα την πόρτα. Μπροστά ανέβηκε η μαντάμ Σεφάδαινα, πίσω της, μουνδιασμένη τώρα πια, εγώ για το τι θα με περίμενε, πέρασε στη σάλα, από εκεί στην τραπεζαρία, είδε το σκηνικό «Αχ, θα φας ραβδί», με είπε. Ραβδί; Τι ραβδί; Εγώ σοκολάτα περίμενα...

Στα αντικρινά, εκεί που στήριζε το ένα του πόδι το πολύχρωμο τόξο του ουρανού μετά τη βροχή, μαζί με τον μπαμπά μου δούλευαν και ο θεός ο Κώτσος, πιο παλιά ο θεός ο Τάκης, ο κύριος Βασιλάκης της κυρίας/θείας Μαρίκας (που έμενε με την οικογένειά του στην περιοχή της εταιρείας, ποιος ξέρει πόσοι άλλοι και ο Haluk, της κυρίας Ευφημίας –σχεδόν– δικό μας παιδί είπε στον διευθυντή του ο μπαμπάς μου).

Την ολιγόλεπτη θαλάσσια διαδρομή aller-retour,¹ από το Servi Burnu της Ασίας, στα Θεραπεία της Ευρώπης, εκτελούσαν τα μοτοράκια της εταιρίας, το Put-put και ένα άλλο που δεν ξέρω πως το έλεγαν.

Τα μικρά πλεούμενα που έκαναν μερικά seferia² την ημέρα, από τα χαράματα μέχρι το σούρουπο, θαρρείς γλιστρούσαν πάνω στην θάλασσα όταν ήταν λεία σαν λάδι και ανεβοκατέβαιναν στον αφρό της όταν είχε κύματα, για να πηγαينوφέρουν απ' το τσαρσάβ³ –κοντά στη βαπορόσκαλα– στο Σελβί Μπουρνού στη δουλειά τους, τους δικούς μου φυσικά και τους άλλους εργαζόμενους με τα σεφερτάσια⁴ τους (δεν θα υπήρχε καντίνα, όπως φαίνεται).

Το Σελβί ή Σερβί Μπουρνού, ήταν κοντά στο Μπέη-κοζί, και η Εκκλησία της Ενορίας ήταν της Αγίας Παρασκευής σαν τη δικιά μας, και του Μπουγιούκντερε. Φαίνεται πως η Αγία Παρασκευή αγαπούσε τον τόπο, πως αλλιώς θα είχε τρεις ναούς προς τιμήν της στην ίδια περιοχή του Άνω Βοσπόρου; Εκτός αν μια από αυτές τις Εκκλησίες ήταν προς τιμήν της άλλης συνονόμαπής της Αγίας, που καταγόταν από τους Επιβάτες της Θράκης, Ίσως. Πάντως όλες γιορτάζαν την ίδια μέρα...

Είχε συννεφιά και αέρα εκείνη την μέρα. Με το παλτουδάκι μου κουμπωμένο μέχρι τον λαιμό για να μην κρυώνω, πάνω από τη μαύρη γυαλιστερή ποδιά και το κεντημένο άσπρο γιακαδάκι, με το περτσεδάκι ίσαμε τα μάτια και τα φιογκάκια στα σφιχτοπλεγμένα πλεξουδάκια μου –και αυτά προφύλαγαν απ' τον αέρα τα αυτιά μου– η μαμά μου με παρέδωσε στη γειτονοπούλα της γιαγιάς μου που ήταν στην τελευταία τάξη. Με παρέδωσε και αυτή με τη σειρά της στην κυρία Ευγενία (που είχε τα μαλλιά της κουλούρα χαμηλά πίσω στον λαιμό),

στο σχολείο. Το σχολείο μας, που βρισκόταν (στέκεται εκεί ακόμα και ας μην λειτουργεί πλέον) απέναντι από το σπίτι της κυρίας Ευαγγελίας, αυτό με τις δυο σκάλες με κάγκελα, αριστερά και δεξιά της εξώπορτας –για να ανεβαίνεις από τη μια και να κατεβαίνεις από την άλλη φαίνεται– στα ψηλά μέρη του χωριού και έβλεπε κάτω τον κόλπο, σαν πιάτο. Από το παράθυρο της πρώτης τάξης, αγνάντευα και εγώ όχι μόνο το λιμάνι, αλλά και τα μεγάλα βαπόρια, «Ρούσικα» μάλλον τα πιο πολλά, που πηγαينوερχόταν στην Οδησό και στην Κριμαία, όπως έλεγαν οι μεγάλοι, τα βαποράκια της γραμμής που πήγαιναν στο Σαρίγερι και στα Καβάκια, τους γλάρους και φυσικά τα αντικρινά που αν είχε καθαρό καιρό και με καλό μάτι, μπορούσε κανείς να διακρίνει τα otobus και τα dolmus⁵ να κυκλοφορούν.

Κάναμε λοιπόν προσευχή και ανάγνωση, μετά κατεβήκαμε στην εσωτερική αυλή για το διάλειμμα, δεν βγήκαμε έξω αφού φυσούσε, ανεβήκαμε και πάλι, μπήκαμε στην τάξη, περιμέναμε όρθιοι να έρθει η διδασκάλισσα μας σαν τα «Καλά Παιδάκια» του Αναγνωστικού και όταν ήρθε, κάτσαμε στα θρανία μας.

Πριν καλοκαθίσουμε, η αίθουσα σκοτεινίασε, ο γκρίζος ουρανός μούντενε, η κυρία Ευγενία σηκώθηκε από την έδρα της, έσιαξε την κουλούρα με μια φουρκέτα που έφευγε και άναψε το φως. Τα θαλασσοπούλια στο λιμάνι και πιο πέρα άρχισαν να κρίζουν και να τσιρίζουν, η θάλασσα που έβλεπα από το παράθυρο μαύρισε, φουρτούνιασε και τα αφρισμένα κύματα έκαναν τις βάρκες στο λιμάνι να ανεβοκατεβαίνουν σαν καρυδότσεφλα. Η καρδούλα μου φούσκωσε, αχ, το «πουτ-πουτ, ο μπαμπάς μου», και άρχισα να κλαίω.

1. Με επιστροφή.

2. Διαδρομές.

3. Αγορά.

4. Φορητά σκεύη για το φαγητό.

5. Λεωφορεία και ταξί για πολλά άτομα.

